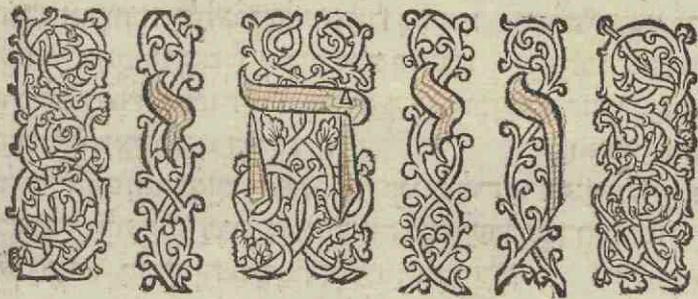

H'amishah h'umshe Torah : [Nevi'im Rishonim, Nevi'im Ah'aronim, Ketuvim].

<https://hdl.handle.net/1874/387818>

Libra Judaica

1 אחריו מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהודה לאמר מי יעלה לנו אל
2 הכנעני במחלה להלחם בו ויאמר יהודה יהודה יעלה הנה נתתי
3 את הארץ בידו ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגר לי
4 ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אמו שמעון ו
5 יעל יהודה ויתן יהודה את הכנעני והפרזו בידם ויכוסו בזק עשרת
6 אלפים איש וימצאו את אלני בזק בבוק וירחמו בו ויכנו את הכנעני
7 ואת הפרזי ויכס אלני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אלו ויקצו את
8 בהנות ידיו ורגליו ויאמר אלני בזק שבעים מלכים בהנות דיהם
9 ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם
10 לי אלהים ויביאחו ירושלים וימת שם וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכפו לפי חרב
11 ואת העיר שלחו באש ויאחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני
12 וישב הער והנגב והשפלה וילך יהודה אל הכנעני היושב במברון
13 ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששן ואת אחימן ואת
14 מלמי וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר
15 ויאמר כלב אשר יכר את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה
16 בתי לאשה וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן
17 לו את עכסה בתו לאשה והי בכזאת ותסתתרו לשאל מאת אביו
18 השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך והאמר לו הבה
19 לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את
20 גלת

124.

יהושע

קעז

25 יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע : ויכלת יהושע ברית
 26 אל עם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם : ויכתב יהושע את
 הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח לבן גדולתו ויקימה שם
 27 תחת האלה אשר במקדש יהוה : ויאמר יהושע
 אל כל העם הגה האבן הזאת תהיה בנו לעד : כי היא שמעה את
 כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעד : פן תכחשו ב
 28 באלהיכם : וישלח יהושע את העם איש לנהלתו :
 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בגזון עבר יהוה
 30 בן מאה ועשר שנים : ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח
 31 אשר בחר אפרים מצפון להר געש : ויעבד ישראל את יהוה כל
 ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר
 32 ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל : ואת עצמות יוסף
 אשר העלו בני ישראל מצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר
 קנה יעקב מאת בני חמור אביו שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף
 33 לנחלה : ואלעזר בן אחרן מרת ויקברו אתו בגבעת פינתם בנו
 אשר נחז לו בחר אפרים :

סכום הפסוקים של ספר יהושע שש מאות
 וחמשים וששה וסדריו ארבעה :

חושע

221

ענין רח אה אשר טשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים :

8
 9
 10
 11
 12
 13. *1. 2. hianti, hianto u. re galyaty fielle. ut so lent a puelle sole fard. ta delastati lom. 14. 23.*
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21. 22
 23.
 24

624.

קעז

יחושע

רית אית שם שיע ית נ

זיה
רת
פל
טר
סר
שר
סר
כנו

יושע

עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים :
 8 ויאביא אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וירחמו אתכם
 9 ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם : ויקם
 בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן
 10 בעזר לקל אתכם : ולא אביתו לשמוע לבלעם ויכרך ברוך
 11 אתכם ואציל אתכם מידו : ומעברו את הירדן ותבאו אל יריחו
 וירחמו בכם בעלי יריחו והאמרי והפרזי והכנעני והחיתי והגרגישי
 12 החוי והיבויסי ואתן אותם בידכם : ואשלח לפניכם את הצרעה
 ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך :
 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בנייהם ותשבו
 בהם כרמים וזיתים אשר לא נסעתם אתם אכלים : ועתה יראו את
 יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת וחסירו את האלהים אשר עבדו
 15 אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה ואם רע בעיניכם
 לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדו אם את אלהים אשר
 16 עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם
 יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה : ויעזו
 העם ויאמר תלילה לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים אחרים :
 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
 עבדים ואשר עשה לעינינו את האותות הגדולות האלה וישמרנו
 18 בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם :
 19 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי יושב הארץ מפנינו גם
 20 אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו : ויאמר יהושע
 אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנזא
 21 הוא לא ישא לפשעכם ולחטאתיכם : כי תעזבו את יהוה
 ועבדתם אלהי נכר ושב וחרע לכם וכרה אתכם אחרי אשר היטיב
 22 לכם : ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד : ויאמר
 יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה
 23 לעבד אותו ויאמרו עדים : ועתה חסירו את אלהי הנכר אשר
 24 בקרבכם וחסו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל : ויאמרו העם אל
 יהושע

B. 4. 6. Riasse, niente o
 re Galuyaty fialti, ul 20
 Ant agnido sole fard
 te arabastati lumbu...

9 יהוים הזה ו יורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא
 10 עמד איש בפניכם עד היום הזה ו איש אחד מכם ירדף ארץ כי
 11 יהוה אלהיכם הוא הנלדום לכם כאשר דבר לכם ו נשמרתם מאד
 12 לנפשתיכם לא תחבה את יהוה אלהיכם כי אם שוב תשובו
 13 ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשואים האלה אתכם והתחנתם
 בהם ו באתם בהם והם בכם ידוע תדעו כי לא יסוף יהוה אלהיכם
 14 דהוריש את כל הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ו
 15 ולשטט בעדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדתם מעל הארמה הטובה
 16 הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם ו הנה אנכי הולך היום בדרך
 17 כל הארץ וידעוהם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד
 18 מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם
 19 לא נפל מפני דבר אחד ו והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב
 20 אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יבוא יהוה עליכם את כל הדבר
 21 ידוע עד תשימו אותכם מעל הארמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
 22 יהוה אלהיכם בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה
 23 אתכם והלכתם ועברתם באלהים אחרים והשתחיתם להם והרה
 24 בא יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם

ויאסף יושע את כל שבטי ישראל כ ד
 1 שכמה ויקרא לוקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשמריו וירחיצבו
 2 לפני האלהים ו יאמר יושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי
 3 ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ו
 4 ואבי נחור ועבדו אלהים אחרים ו אקח את אביכם את אברהם
 5 מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתו לו
 6 את יצחק ו אתו ליצחק את יעקב ואת עשו ואתו לעשו את הר
 7 שעים לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים ו אשלח את משה
 8 ואת אהרן ו יצא את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי
 9 אתכם ו יאוציא את אבותיכם מצרים ומבאו הימה וירדפו מצרים
 10 אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים יסוף ו יצעקו אל יהוה וישם
 11 מאפל בגיבכם ובין המצרים ויבא עליו את הים וכסחו ומר לינה

בנ 28

אל

עם

חן 29

לע

30

ור

ובו 31

אל

יהו

מן 32

הכ

אר 33

ב

עו

עור 34

ב 1 ג. חן

מ 2.

זם

ב 3

ל

ר 4.

ה

ין 5

א 6

ל

י 7

ז 8.

ק

64.

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

נ י

יהושע

28 בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה ו
 ונאמר והיה כיראמרנו
 אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר
 עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בנינו וביניכם
 29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח
 לעולה למנחה ולזבח מלכר מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו
 30 וישמע פינתם הכהן ונשיאי העדה
 וראשי אלפי ישראל אשר אהו את הדברים אשר דברו בני ראובן
 31 ובני גד ובני מנשה וישב בעיניהם ויאמר פינתם בן אלעזר הכהן
 אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי ברתוכנו
 יהוה אשר לא מעלתם ביהוה הפעל הוה אז הצלתם את בני ישראל
 32 מיד יהוה וישב פינתם בן אלעזר
 הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל
 33 ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אתם דבר וישב הדבר
 בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא יאמרו לעלות
 עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ושביו בה
 34 עתה ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה
 ב אלהים ויהי מימים רבים אחרי אשר הנית יהוה לישראל
 2 מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים ויקרא יהושע לכל
 ישראל לזקניו ולראשי ו לשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי
 3 באתי בימים ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אליכם
 לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הגדלם לכם
 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן
 הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש
 5 ויהוה אלהיכם הוא יחדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם
 6 את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם ותזקתם מאד
 לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו
 7 זמין ושמאול לבלתי בא בגוים האלה הנשארים האלה
 אחתם ובשם אלהיכם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא
 8 תשתחוו להם כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד
 היום

11 וַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֶל מוֹל אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל גִּלְיָדוֹת הַיַּרְדֵּן
 12 אֶל עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהִלוּ כָּל עֵדוּת
 13 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁלִיחַ לְעֹלֹת עֲלֵיהֶם לָצֵבֵא וַיִּשְׁלְחוּ
 14 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן וְאֶל בְּנֵי גַד וְאֶל חֲצִי שִׁבְטֵי מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶת פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְעֶשְׂרֵה נְשִׂאִים עִמּוֹ
 15 נְשִׂאֵי אֶחָד נְשִׂאֵי אֶחָד לְבֵית אָב לְכָל מִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית אָבוֹתָם הֵמָּה רֹאֲפֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן וְאֶל בְּנֵי גַד וְאֶל חֲצִי שִׁבְטֵי מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אִתָּם לֵאמֹר כֹּה אָמְרוּ
 16 כָּל עֵדוּת יְהוָה מִהַפְעֵל הַזֶּה אֲשֶׁר מַעֲלָהֵם בְּאֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה בְּבָנֹתֵכֶם לָכֵם מִזְבַּח לְמַרְדֵּכַם הַיּוֹם בִּיהוָה
 17 הַמַּעֲט לָנוּ אֶת עֵינָן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי
 18 הַיָּגוֹף בְּעַדַת יְהוָה וְאַתֶּם תִּשְׁבוּ הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְהִיא אִתָּם הַמְרִדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמָחָר אֶל כָּל עֵדוּת יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף וְאָךְ אִם
 19 טַמְאָה אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם עָבְרוּ לָכֵם אֶל אֶרֶץ אַחֲזַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֶאֱחָזוּ בְּתוֹכְכֶם וּבִיהוָה אֶל תִּמְרְדוּ וְאַתֶּנּוּ אֶל תִּמְרְדוּ
 20 בְּבָנֹתֵכֶם לָכֵם מִזְבַּח מִבְּלַעַד מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֲלוֹא עָכָן
 21 בָּן זָרִחַ מֵעַל מֵעַל בְּחָרָם וְעַל כָּל עֵדוּת יִשְׂרָאֵל הִיא קִצְף וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא גֹעַ בְּעֵינָיו וַיַּעֲנוּ בְּנֵי רְאוּבֵן
 22 וּבְנֵי גַד וְחֲצִי שִׁבְטֵי מְנַשֶּׁה וַיְדַבְּרוּ אֶת רֵאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה הוּא יָדַע וְיִשְׂרָאֵל הוּא יָדַע אִם בְּמַרְד
 23 וְאִם כִּמְעַל בִּיהוָה אֶל תוֹשִׁיעֵנו הַיּוֹם הַזֶּה לְבָנוֹת לָנוּ מִזְבַּח לְשׁוּב מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְאִם לְהַעֲלוֹת עָלֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם לְעֲשׂוֹת עָלֵינוּ
 24 זָבָחֵי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא יִבְקֹשׁ וְאִם לֹא מִדְּבַר מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת זָאת לֵאמֹר מָחָר יֵאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מַה לָּכֶם וְלִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְגִבּוֹל נִתַּח יְהוָה בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גַד אֶת הַיַּרְדֵּן
 25 אֵין לָכֶם חֵלֶק בִּיהוָה וְהִשְׁבִּיתוּ כְּנֵיכֶם אֶת בְּנֵינוּ לְבָלְתֵי יָדָא אֶת יְהוָה
 26 וְנֵאמַר נַעֲשֶׂה נָא לָנוּ לְבָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֹא לְעֹלֹת וְכִי יֵעָד הוּא בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין דִּרְתֵינוּ אֲחֵרֵינוּ לְעַבֵד
 27 אֶת עֲבַדַת יְהוָה לְפָנָיו כְּעֹלֵרֵינוּ וּכְזַבְחֵינוּ וּכְשִׁלְמֵינוּ וְלֹא יֵאמְרוּ

40.

41.

42

43

44

45

46

47

נ ב 1

2

צו

3.

4

כא

5

לע

לא

6

7

בעב

8

ש

וב

9

מא

אל

60

וב

11.

40. כל הערים לכני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחת הלויים
 41. ויהי גורלם ערים שתיים עשרה : כל ערי הלויים בתוך
 42. אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגד שיהיו : תהיינה
 הערים האלה עיר עיר ומגד שיהי סביבתיה כן לכל הערים האלה :
 43. ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבתם
 44. וירשונה וישבו בה : וינתן יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע
 לאבתם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם זאת כל איביהם נהן
 45. יהוה בידם : לא נפל דבר מכל הדבר השוב אשר דבר יהוה אל
 בני ישראל הכל בא : או יקרא והושע לראובני
 2. ולגדי ולחצי משה מנשה : ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר
 צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכו אשר צויתי אתכם :
 3. לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את
 4. משמרת מצות יהוה אלהיכם : ועתה הגיח יהוה אלהיכם לאחיכם
 כאשר דבר להם ועתה פנו וסעו לכם לאתליכם אל הארץ אחותכם
 5. אשרי נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן : רקי שמרו מאד
 לעשות את המצוה זאת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
 לאתבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו ו
 6. ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ויברכם והושע
 7. וישלחם וילכו אל אתליהם : ולחצי שבט המנשה נתן משה בכשו
 8. כעבר והחצי נתן והושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם
 והושע אל אתליהם ויברכם : ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים
 שובו אל אתליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל
 ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם :
 9. וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
 מאת בני ישראל משלה אשר בארץ פגעו ולקח את הארץ הגלעד
 אל ארץ אחוזתם אשר נאחזרה על פי יהוה ביד משה :
 10. ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ פגעו ויבנו בני ראובן
 ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה
 11. וישמעו בני ישראל לאמר הגה בנו בני ראובן ובני גד
 וחצי

יוזע

ק ע ר

ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה : את ענתות ואת מגרשה את
 19 עלמון ואת מגרשה ערים ארבע : כל ערי בני אהרן הכהנים
 20 שלש עשרה ערים ומגרשיהן : ולמשפחות בני
 קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים :
 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים
 22 ואת גור ואת מגרשה : ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן
 23 ואת מגרשה ערים ארבע : וממטה דן את אלתקא
 24 ואת מגרשה ואת גבתון ואת מגרשה : את אירון ואת מגרשה את
 25 את רמון ואת מגרשה ערים ארבע : וממחצית מטה
 26 מנשה את הענך ואת מגרשה ואת גר רמון ואת מגרשה ערים ש
 27 שתים : כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים :
 וכל בני גרשון משפחות הלויים מחצי מטה מנשה
 ואת עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתררה
 ואת מגרשה ערים שתים : וממטה יששכר את
 29 קשויון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה : את ירמות ואת
 מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע :
 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה :
 31 ואת חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע :
 וממטה נפתלי את עירי מקלט הרצח את קדש בגליל
 ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה
 32 ערים שלש : כל ערי הגרשני למשפחות שלש עשרה עיר
 ומגרשיהן : ולמשפחות בני מררי הלויים הנותרים
 33 מאת מטה זבולון את יקנעם ואת מגרשה ואת קרתה ואת מגרשה :
 34 ואת דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע :
 וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יחצה ואת
 35 מגרשה : את קרמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה ערים
 36 ארבע : וממטה גד את עיר מקלט הרצח את
 37 רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה : את חשבון
 ואת מגרשה את יעור ואת מגרשה כל ערים ארבע :

יבצעים

עטרת

קדש

ראבות

חוק

קדו

ב

9 וְאֵתֶר

חַיֵּי ע

מִפֶּה

כ א 1

הַכְּזוֹן

2 וְיִרְבּוּ

3 לְגוֹשׁ

מִנְחָה

4

הַכְּזוֹן

5 עֲרִים

מִמֶּשׁ

6 עֶשֶׂר

מִטָּה

7 בְּגוֹר

מְרִי

8 שְׁתֵּינִי

הַעֵר

9

10 הָאֵל

11 מִבְּנֵי

12 אֲבֵי

שָׁרָה

13

מִקָּל

וְאֵת

מִגְרֵוֹ

וְיָדוֹ

וְהַשָּׁנָה

Handwritten Latin notes in a cursive script, likely a library or archival stamp, partially overlapping the Hebrew text.

ה'תל"ז ב' סיון ה'תל"ז

צ' סיון ה'תל"ז

יחושע

קער

את

ונגים

בני

רים

ורו

נקא

את

שח

ש

שת

דה

את

את

ליל

נה

עיר

רים

הו

את

רים

את

פון

קצרים 54 אה"ו

צפנת 54 אה"ו

קדש 54 אה"ו

צננים 54 אה"ו

חוקק 54 אה"ו

קדושת 54 אה"ו

קדושת 54 אה"ו

יהושע

9 ואת ראמות בגזעל ממטה גר ואת גלון בבשן ממטה מנשה : אלה
 היו ערי המועדה לכלי בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כר-
 מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גואל הדם עד עמדו לפני העדה :
 כ א ויגשו ראשי אבות הללוים אל אלעזר
 הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל :
 ב וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לרדת
 לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו : ויהנו בני ישראל ללווים
 מנחתם אלפי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן :
 ג ויצא הגורל למשפחת הקנחתי ויהי לבני אהרן
 חכאן מן הללוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל
 ערים שלש עשרה :
 ד ולבני קהת הנותרים
 ממשפחת מטה אפרים וממטה רן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים
 עשר :
 ה ולבני גרשון ממשפחת
 מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן
 בגורל ערים שלש עשרה :
 ו מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גר וממטה זבולן ערים
 שתיים עשרה :
 ז ויהנו בני ישראל ללווים את
 הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל :
 ח ויהנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים
 האלה אשר יקרא אתהן בשם : ויהי לבני אהרן ממשפחת הקנחתי
 מבני לוי כן להם היה הגורל ראשונה : ויהנו להם את קרית ארבע
 אבני הענוק היא חברון בתר יהודה ואת מגרשה סביבותיה : ואת
 שדה העיר ואת חצרית נתנו לכלב בן יפנה באחוזתו :
 ט ולבני אתרן הכהן נתנו את עיר
 מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה :
 י ואת יגל ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה : ואת חרץ ואת
 מגרשה ואת דבר ואת מגרשה : ואת עין ואת מגרשה ואת יטה
 ואת מגרשה ואת בית שמש ואת מגרשה ערים השע מאר שני
 וממטה בנימן את גבעון
 יא השבטים האלה :
 יב ואת

חילף 13. 14. 15. 16
 17. 18. 19. 20

צרי 12. 13. 14. 15.

יהושע

ק ע ג

36.37 מבצר הצרים צר ותמת רמת וכנרת : ואדמה והרמה והחצור : וקרש

38 וארעו ועין חצור : ויראון ומגדל אל הרם ובית ענת ובית שמש

39 ערים תשע עשרה וחצרתון : זאת נחלת מטה בני נפתלי

40 למשפחתם הערים וחצרתון : למטה בני דן למשפחתם

41 ויצא הגורל השביעי : ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש

42.43.44 וישעלבין ואילון ויתלה : ואילון ותמנתה ועקרון : ואלתקה

45.46 וגבתון ובעלת : ויתר ובני ברק ונתרמון : ומי תירקון והרקון עס

47 הגבול מול יפו : ויצא גבול בני דן מהם ועלו בני דן ויהלמו

עם דשם וילכדו אתה ויפו ארמה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה

48 ויקראו לדשם רן כשם רן אביהם : זאת נחלת מטה בני דן

למשפחתם הערים האלה וחצרתון :

49 ויכלו לנהל את הארץ לגבולותיה ויתנו בני ישראל נחלת

50 ליהושע בן נון בתוכם : על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר

51 תשאל את המנת סרח בחר אפרים ויבנה את העיר וישב בה : אלה

52 הנחלות אשר נתלו בלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות

53 למטות בני ישראל בגורלי בשלה לפני יהוה פתח ארתל מועד ויכלו

54 מחלק את הארץ : וידבר יהוה אל יהושע

55 1 לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר

56 2 דברתי אליכם בירמשה : לנגוס ששה רוצח מכה נפש בשגגה

57 3 בכלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם : וגם אל אחתי מהערים

58 4 האלה ועמך פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההוא את

59 5 דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם : וכל

60 6 ידרף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בכלי דעת

61 7 חכה את דעהו ולא שגא הוא לו מתמול שלשם : וישבי בעיר

62 8 והיא עד עמרו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר

63 9 יהיה בימים ההם אז ישוב הרצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר

64 10 אשר נס משם : ויקדשו את קדש בגליל בחר נפתלי ואת שכס

65 11 בחר אפרים ואת קרית ארבע היא חכרון בחר יהודה : ומעבר

66 12 לירדן ויהו מזרח נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן

סביב

מטה 9

קיה

10

גבור 11

ופגו 12

השנו 13

עבר

ונסו 14.15

ונתו

זאת 16

7

ויהי 18.19

ויהר 19.20.22

תגב

שש 23

העו 24

למו 25.26

ומט 27

ביח

אל 28

וחיו וטנו

תלב 30

ותא 31

ותא 32

וצא 33

מת

תיו 34

ביו 35

ג
קָרַשׁ
וּמַשׁ
יְתִלִּי
זַתִּם
וּמַשׁ
נִקְהָ
עֵסֶר
חֲמוּ
זֶה
יָדוּ

וְלֹחַ
שָׁר
זֶלַח
זֹחַ
כִּלּוֹ

כ

שַׁע
שָׁר
זֶה
זֶה
וְלֹחַ
זֶה
צִיר
שָׁר
צִיר
וְכֶסֶם
זֶה
זֶה

סביבות הערים האלה עד בעלה באר ראמה נגב זאת נחלת
 9 מטה בני שמעון למשפחתם : מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון
 10 כי היתה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם :
 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי
 11 גבול נחלתם עד שריר : ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע ברבשת
 12 ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם : ושכ משריר קרמה מזרח
 13 השמש על גבול כסלת תבריו ויצא אל הרברת ועלה יפיע : ומשם
 עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמוז הסתאר הנעה :
 14 ונסב אתו הגבול מצפון הנתון והיו תצאתיו ויפתח אל : וקפת
 ונהלל ושמוון וידאלה ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן :
 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחתם הערים האלה וחצריהן :
 17 ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם :
 18 ויהי גבולם יזרעאלה והכסלות ושונם : והפרים ושיאון ואנחרת :
 19 וחרבית וקשיון ואבץ : ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ : ופגע
 הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם תירדן ערים
 22 שש עשרה וחצריהן : זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחותם
 23 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר
 24 הערים וחצריהן : ומשפחתם : ויהי גבולם חלקת ותלי ובשן ואכשף : ואמלך ועמעד
 25 ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיתור לבנת : ושכ מזרח השמש
 27 בית דגן ופגע בזבולן ובגו יפתח אל צפונה בית העמק ונעיא אל ויצא
 28 אל כבול משמאל : ועברן ורחב ותמוז וקנת עד צילן רבת :
 29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושכ הגבול הסה ויהיו תצאתיו
 30 הימה מחבל אכזיבה : ועפה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים
 31 וחצריהן : זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה
 32 וחצריהן :
 33 ויצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם :
 מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהיו תצאתיו
 34 ושכ הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חקקה ופגע
 35 בזבולן מנגב ובאשר פגע מים וביהודה תירדן מזרח השמש : וערי
 מבצר

בשלה לפני יהוה וחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל בס
 11 במחלקתם : ויעל גורל מטה בני בנימן
 12 למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף : ויהי
 13 דהם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו
 14 מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און : ועבר משם
 15 הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות
 16 אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון מחמתון : ותאר הגבול ונסב
 17 לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו
 18 אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים : ופאת
 19 נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח
 20 : וירד הגבול אל קצה הזר אשר על פניו בן הנם אשר בעמק
 21 רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוס נגבה וירד עין רגל :
 22 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה
 23 ארמים וירד אכן בהן בן ראובן : ועבר אל כתף מול הערבה צפונה
 24 וירד הערבה : ועבר הגבול אל כתף בית תגלה צפונה והיה
 25 תצאות הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זרה
 26 גבול נגב : והירדן גבול אתו לפאת קרמה זאת נחלת בני בנימן
 27 לגבולתיה סביב למשפחתם : והיו הערים למטה בני בנימן
 28 למשפחותיהם וריחו נבית תגלה ועמק קציץ : ובית הערבה וצמרים
 29 ובית אל : והעיים והפרה ועפרה : וכפר העמוני וחעפני ונגבע ערים
 30 שתיים עשרה וחצרתון : נבעון והרמה ובארות : והמצפה והכפירה
 31 והמצה : ורקם וירפאל ותראלה : וצלע האלף והיבוס היא ירושלם
 32 גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצרתון : זאת נחלת בני בנימן
 33 למשפחתם : ויצא הגורל השני לשמעון למטה
 34 בני שמעון למשפחותם והי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה : ויהי
 35 להם נחלתם באר שבע ושבע ומורה : וחצר שועל ובלה ועצם
 36 : ואר תולד ובתול והרמה : וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה :
 37 ובית לבאות ושדות ערים שלש עשרה וחצרתון : עין רמון ועמר
 38 ועשן ערים ארבע וחצרתון : וכל החצרים אשר

עמק

זאח
 זוש 12
 זלו 13
 זין 14
 זחו 15
 זר 16
 זס
 זעס
 זעס 18
 זר
 זר ח 1
 ענה
 לפ 2
 שב 3
 לר 4
 של
 לפ 5
 יע 6
 תכ
 פח 7
 נח
 מז 8
 יה 9
 זכ
 זכ 10

והושע

ואת יושבי דאר ובנותיה וישבי עין דאר ובנותיה וישבי תענך ובנותיה
 12 וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת ו
 13 להוריש את הערים האלה ויאמר הכנעני לשבת בארץ הזאת ויהי
 14 כי חזקו בני ישראל וימנו את הכנעני למס והורש לא הורישו ו
 15 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי
 16 נתתה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כח ברכני יהוה
 17 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך תיערה ובראת
 18 לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הר אפרים ויאמרו בני
 יוסף לא ימצא לנו החר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ
 העמק ולאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל ו
 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפתים ולמנשה לאמר
 19 עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד כי הר והיה
 לך כי יער הוא ובראתו והיה לך העצמותיו כי תוריש את הכנעני
 20 כי רכב ברזל לו כי חזק הוא ויקהלו כל
 עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהרל מועד והארץ נכבשה
 2 לפניהם ויוותרו בכני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה
 3 שבטים ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא
 4 לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם הבו לכם
 5 שלשה אנשים לשבט ואשלתם ויקמו ויתחלקו בארץ ויכתבו אותה
 6 לפי נחלתם ויבאו אלי ויהתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה
 7 ועמר על גבורו מגוב ובית יוסף ועמדו על גבולם מצפון ואתם
 8 תכתבו את הארץ שבעה חלקים ותבאתם אלי הגה ויריתי לכם גורל
 9 פה לפני יהוה אלהינו כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה
 10 נחלתו וגר וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן
 11 מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה ויקמו האנשים וילכו ויצו
 12 יהושע את החלבים לכתב את הארץ לאמר לכו והתחלקו בארץ
 13 וכתבו אתה ושיבו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה ו
 14 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוהו לערים לשבעה חלקים על
 15 ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה וישלך להם יהושע גורל
 בשלה

27

יהושע

קעא

2.3 ויצא מבית אל לחה ועבר אל גבול הארץ עטרות וירד ומה אל
גבול היפלאטי עד גבול בית חורון מחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה
4.5 וינתחו בני יוסף מנשה ואפרים ויהי גבול בני אפרים למשפחתם
6 ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות החר עד בית חורון עליון ויצא
הגבול הימה המכמת מצפון ונסב הגבול מזרחה התאנת שלה
7 ועבר אותו ממזרח ינוחה וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע
8 ביריחו ויצא הירדן מתפוח ירך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתו
9 הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם והערים המכרות
10 לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים ותצריהן ורא
הזרשו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד
11 היום הזה ויהי למס עבר ויהי

1 הגזר למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי ה
2 הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן ויהי לבני
מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני א
אשריאל ולבני שכס ולבני חפר ולבני שמירע אלה בני מנשה בן
5 יוסף הזכרים למשפחתם ולצדפתר בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מתלה
4 ונעה חגלה מלכה ותוצה ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אתי אביתן
5 ויפלו חבלי מנשה עשרה רבר מארץ הגלעד ורהבשן אשר מעבר
6 לירדן כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה
7 לבני מנשה הנותרים ויהי גבול מנשה מאשר המכמת אשר על
8 פני שכס והדרך הגבול אל הימין אל יושבי עין תפוח למנשה היתה
9 ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים וירד הגבול נחל
קנה נגבת לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול
מנשה מצפון לנחל והיו תצאתו הימה ונגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון ובישכר ממזרח
11 ויהי למנשה בישכר ובאשר בית שאן וכנותיה ויבלעם ובנולחית

עמ

יהושע

הָבִיב
 תָּרַח 20
 וַיִּרְא 21
 וַיַּעַן 22. 23. 24
 וַיִּטֵּן 25. 26
 וַיִּשָּׂא 27. 28
 שָׁנָה 29. 30
 וַיִּצַח 31. 32
 עָנָה 33. 34
 וַיַּעַן 35. 36
 וַיַּעַן 37
 וַיַּחַד 38. 39
 40. 41.
 יָשָׁא 42. 43
 וַיִּקַּח 44. 45
 וַיַּחַד 46. 47
 חֲדָרֵי בָנִים
 וַיִּגְדַּל 48. 49
 וַיַּעַן 50. 51.
 אָרַב 52. 53. 54
 הָיָה 55. 56
 וַיִּזְכֹּר 56. 57.
 חָרָה 58. 59
 שָׁנָה 60.
 שָׁנָה 61.
 וַיַּחַד 62. 63
 וַיִּשָּׂא
 וַיַּחַד
 מִן

יהושע

הגב נחמנו ונחמה לי גלה מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת
 10 נחמיות : זאת נחלת ספה בני יהודה למשפתתם :
 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל
 22, 23, 24 ועדר ועור : וקינה ודימונה וער עדה : וקרש וחצור ויתן : ויף
 25, 26 ושלם ובעלות : וחצור חרמה וקריות חצרון היא חצור : אמס
 27, 28 ושמע ומולדה : וחצר גדה וחשמון ובית פלס : וחצר שועל ובאר
 29, 30 שבע ובזיותיה ובעלה ועיים ועצם : ואל תולד וכסיל וחרמה :
 31, 32 וצקל ומדמנה וסנסנה : ולבאות ושלהים ועין ורמון כל ערים
 33, 34 עשרים ותשע וחצרתן : בשפרה אשתאול וצרעה ואשנה : חנות
 35, 36 ועין גנים תפות והענים : ירמות ועולם שוכה ועוקה : ושערים
 37 ועריתים והגרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצרתן : וצנן
 38, 39 וחרשה ומגדל גר : ורלען והמצפה ויקחאל : לכיש ובצקת ועגלון
 40, 41 : וכבון ולחמם וכתליש : ונדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים
 42, 43 שש עשרה וחצרתן : לבנה ועמר ועשן : ויפתח ואשנה ונציב :
 44, 45 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצרתן : עקרין ובנתיה
 46, 47 וחצרות : מעקרין וימה כל אשר על יד אשדוד וחצרתן : אשרור
 48, 49 חדול בנותיה וחצרות עזה בנותיה וחצרות ער גתל מצרים והים הגבול
 50, 51 וגבול : ובהר שמיר ויתיר ושוכה וודנה וקרית סנה היא דבר :
 52, 53, 54 וענב ואשתמה וענים : וגשן וחלץ וגלה ערים אחת עשרה וחצרתן :
 55, 56 ארב ורומה ואשען : ויגום ובית תפוח ואפקה וחמטה וקרית ארבע
 57, 58 היא חברון וציער ערים תשע וחצרתן : מעוז ברמל חוף ויוטה :
 59, 60 וזרעאל ויקדעם חנות : הקין ובעה ותמנה ערים עשר וחצרתן :
 61 חלחול בית צור וגדור : ומערת ובית ענות ואלתקוז ערים
 62, 63 שש וחצרתן : קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים
 64, 65 שמים וחצרתן : במדבר בית הערבה מדין וסככה :
 66, 67 והנכשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצרתן : ואת חיבוס
 68, 69 ושבי ירושלם לא יכלו בני יהודה להורישם ולשב חיבוס את בני
 70, 71 יהודה בירושלם עדהיום הזה : ויצא הגורל לבני יוסף
 72 מירדן ויהיו למי יריחו מורחה המדבר עלה מיריתו בהר בית אל :
 73 ויצא

15
6

יהושע

קע

15 מלא אחרי יהוה אלהי ישראל : ושם חכרוזו לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה :

- 1 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול
- 2 ארזם מדבר ען נגבה מקצה תימן : ויהי להם גבול נגב מקצה ים
- 3 המלח מן הירשן הפנה נגבה : ויצא אל מנגב למעלה עקרבנים
- 4 ועבר צנה ועלה מנגב לקוש ברנע ועבר הערון ועלה אדרה ונסב
- 5 הקרקעה : ועבר עצמונה ויצא לחל מצרים והיה תצאות הגבול
- 6 ימה זה יהיה לכם גבול נגב : וגבול קרמה ים המלח עד קצה הירדן
- 7 וגבול לפלאת צפנה מירשן הים מקצה הירדן : ועלה הגבול בית
- 8 הגולה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בוזן בן דאובן :
- 9 ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגולן אשר נכת
- 10 למעלה ארמים אשר מנגב לחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו
- 11 תצאתיו אל עין רגל : ועלה הגבול גיבן הנגב אל כתף היבוסי
- 12 מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פנינו הנגב
- 13 ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה : ותאר הגבול מראש ההר
- 14 אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא
- 15 קרית יערים : ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שטיר ועבר אל
- 16 כתף הר יערים מצפונה היא בסלון וירד בית שמש ועבר תמנה :
- 17 ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר
- 18 הבערה ויצא וכנאל והיו תצאות הגבול ימה : וגבול ים הימה הגדול
- 19 וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם : ולכלב בן יפנה
- 20 נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע
- 21 וירש משם כלב את שלשה בני הענק היא חברון :
- 22 ויעל משם אל ישיבו דבר ושם דבר לפנים קרית ספר :
- 23 ואמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי
- 24 וירדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה
- 25 וירש משם כלב את קרית ספר : ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אבית שרה ותצנח
- 26 מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך : ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ

וְעַד
 וְעַד
 לְחַמְסֵי
 אֶרֶץ
 1
 יְדֵי
 2
 בְּנֵי
 3
 לְחַמְסֵי
 4
 מִן
 5
 עַתָּה
 6
 בְּנֵי
 דָבָר
 7
 מִן
 8
 יְדֵי
 9
 דָבָר
 10
 אֶרֶץ
 11
 שָׁנָה
 12
 עַתָּה
 13, 14
 יְדֵי
 הָיָה

כלל ה' אלהים כבודו
 וְעַד לְחַמְסֵי אֶרֶץ

בַּע

בֹּל ש ו

יָם

בִּים

סב

בֹּל

דָּה

בֵּית

ז :

בַּח

תֵּי

וס

זַנֵּם

הַר

זֵיא

אַל

זֶר

זֶל

בֵּה

בַּע

שָׁה

בְּתֵי

סָה

נִחַ

רָצ

יהושע

1 עוג מלך חבשן וכל חות ואיר אשר בבשן ששים עירו ונחצי הגלעד
 ועשתרות וארעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה
 2 לחצי בני מכיר למשפחתם : אלה אשר נחל משה בערבות מוא
 3 מעבר לירדן ויהו מזרחת : ולשבת הלוי לא נתן משה נתלה יהוה
 אלו ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם :
 4 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם
 5 ד אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המסות לבני ישראל :
 6 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתת לתשעת המסות
 7 וחצי המטה : כי נתן משה נחלת שני המסות וחצי המטה מעבר
 8 לירדן וללויים לא נתן נחלה בחוכם : כי היו בני יוסף שני מסות
 9 מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי הם ערים לשבת
 10 ומגריהם למקניהם ולקניהם : כאשר צוה יהוה את משה בן
 11 עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ : ויגשו בני יהודה אל יהושע
 12 בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנת תקנו אתה ידעת את הדבר אשר
 13 דבר יהוה אל משה איש האלהים על ארצות ועל אדמתך בקדש
 14 ברנע : בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה ארצות
 15 מקדש ברנע לגלגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבני
 16 ואחי אשר עלו עמי המסו את לב העם ואנכי מראתי אתרי יהוה
 17 אלהי : וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר
 18 דרכה רגלך בה לך רחמי לנחלה ולכניך עד עולם כי מלאת
 19 אחרי יהוה אלהי : ועתה הגדה החלה יהוה אותי כאשר דבר
 20 זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה
 21 אשר הלך ישראל בפסדך ועתה חנה אנכי היום בן חמש ושמנים
 22 שנה : עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככלי און וככלי
 23 עתה למלחמה ויצאת ולבוא : ועתה חנה לי את החר הזה אשר
 24 דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעתי ביום ההוא כי ענקים שם
 25 וערים גדולות בצרות אולי יהוה אותי והורשתיים כאשר דבר יהוה :
 26 ויברכהו יהושע ויתן את חברון למלך בן יפנת לנחלה : על כן
 27 היתה חברון ולכלב בן יפנת הקנו לנחלה עד היום הזה וען אשר

ad h. 20 ad h. 21
 ad h. 22 ad h. 23

מלא

יהושע

קסט

8 בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה ו עמוהר אובני והגלוי
לקחו נחלתם אשר נתון להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן
9 להם משה עבד יהוה : מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
10 אשר בתוך הנחל וכל המישור מידבא עד דיבון : וכל ערי סיוחן
11 מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון : והגלעד
12 וגבולי הגשורי והמעכתי וכל הר הרמון וכל הבשן עד סלכה : כל
ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובגורעי הוא נשאר
13 מיתר הרפאים ויבם משה וירשם : ולא הורישו בני ישראל את
הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום
14 זהו : רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשר יהוה אלהי ישראל הוא
15 נחלתו כאשר דבר לו : ויתן משה למטה בני ראובן
16 למשפחותם : ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון
7 והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישור על מידבא : חשבון וכל
עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון :
18 10 ויהצה וקדמות ומפעת : וקריתים ושבמה וצרת השחר בחר העמק :
19 21 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות : וכל ערי המישור וכל
ממלכות סיוחן מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו
20 ואת נשיאי מדין ארח איו ואת רגם ואת צור ואת חור ואת רבע
21 נסיכי סיוחן ישיבי הארץ : ואת בלעם בן בעור תקוסם הרגו בני
22 ישראל בחרב אל חלליהם : ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת
נחלת בני ראובן למשפחותם הערים והצריהן :
24 25 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחותם : ויהי להם
חגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר
26 על פני רבח : ומחשבון עד דמת המצפה ובטנים ומפתנים עד
27 גבול דביר : ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכות סיוחן מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר
28 הירדן מזרחה : זאת נחלת בני גד למשפחותם הערים והצריהם :
29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה
30 בני מנשה למשפחותם : ויהי גבולם מפתנים כל הבשן כל ממלכות

חר

זכו 6

זיו

7

זע

זש 8

זכו

זח 19

זח 10

זח 14

זח 12, 13

זח 14

זח 15, 16

זח 17

זח 18, 19

זח 20

זח 21, 22

זח 23

זח 24

זח 1

זח 2

זח 3

זח

זח

זח 4

זח 5

זח 6

זח

זח 7

תהי
נתן
עוד
היה
עני
כל
א
מה
יום
תה
נתן
כל
ק
ל
תה
בע
נת
א
ס
נת
נת
נת
נת

יהושע

חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשור והמעכתו וחצי הגלעד
 6 גבול סיחון מלך השבון : משה עבד יהוה ובני ישראל הכום
 ויתנה משה עבד יהוה ירושה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה :
 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל
 בעבר תירדן ומה מבעל גר בבקעת הלבנון ועד הנהר החלק העלית
 8 שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירושה במתלקתם : בהר
 ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני
 10 הפרזי החוי והיבוקי :

- 10 מלך העי אשר מצד בית אל אחד : מלך ירושלים אחד
 11 מלך חברון אחד : מלך ירמות אחד : מלך לכיש אחד :
 12, 13 מלך עגלון אחד : מלך גזר אחד : מלך דבר אחד :
 14 מלך גדר אחד : מלך חרמה אחד : מלך ערו אחד :
 15, 16 מלך לבנה אחד : מלך עולם אחד : מלך מקדה אחד :
 17 מלך בית אל אחד : מלך תפוח אחד : מלך חפר אחד :
 18, 19 מלך אפק אחד : מלך לשרון אחד : מלך מרון אחד :
 20 מלך חצור אחד : מלך שמרון מראון אחד : מלך אכשף אחד :
 21, 22 מלך תענך אחד : מלך מגדו אחד : מלך גרש אחד :
 23 מלך יקנעם לכרמל אחד : מלך דור לנפת דור אחד
 24 מלך גוים לגלגל אחד : מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד :
 1 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה
 2 באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה : זאת הארץ
 3 הנשארת כל גרירות הפלשתים וכל הגשור : מן השיחור אשר
 על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני ותחשב חמשת סרני
 4 פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעזים :
 5 מתומן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול
 6 האמרי : והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל
 7 עד מחת הר חרמון עד לבוא חמת : כל יושבי הנהר מן הלבנון עד
 8 משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלתי
 9 לישראל בנחלתה כאשר צויתוך : ועתה חלק את הארץ הזאת
 בנחלה

קסח

יהושע

12 ואת הצור שרף באש : ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל
 מלכיהם לכך יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה
 13 עבד יהוה : רק כל הערים העמדות על הים לא שרפם ישראל
 14 וזלתי את הצור לבה שרף יהושע : וכל שלל הערים האלה
 והבטחה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עור
 15 השמדם אותם לא השאירו כל נשמה : כאשר צוה יהוה את משה
 עבדו בן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא דסיר דבר מכל
 16 אשר צוה יהוה את משה : ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר
 ואת כל הגלב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת
 17 הר ישראל ושפלתה : מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גל
 בבקעת הרבנון תחת הר הרמון ואת כל מלכיהם לכך ויכם וי
 18 וימיתם : ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה :
 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון
 20 את הכל לקחו במלחמה : כימאת יהוה היתה לחזק את לבם
 לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם חנה
 21 כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה :
 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן
 22 החר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל
 עם עריהם החרימם יהושע : לא נותר ענקים בארץ בני ישראל
 23 רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו : ויקח יהושע את כל הארץ ככל
 אשר דבר יהוה אל משה ויחנה יהושע לנחלה לישראל במחלקתם
 1 לשבטיהם והארץ שקטה מפלחמה : וארתי ב
 מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן
 מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר הרמון וכל הערבה מזרחה :
 2 סיחון מלך האמרי הישב בחשבון משל מערער אשר על שפת נחל
 ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון :
 3 והערבה עד ים פנדות מזרחה ועד ים הערבה ים הפלח מזרחה
 4 דרך בית הישימות ומתימן תחת אשרות הפסגה : וגבול עוג מלך
 5 הנבשן מיתר הרפאים תיושב בעשתרות ובאררעי : ומשל בהר

תהומות

מֵע 37.
מֵה 38.
מֵא 39.
מֵי 39.
מֵו 40.
מֵז 40.
מֵח 41.
מֵט 42.
מֵי 43.
מֵל 43.
1 & 1
מֵנ 4
מֵס 5
מֵע 4
מֵה 5
מֵו 6
מֵז 7
מֵח 8
מֵט 9
מֵי 10
מֵל 11.

יהושע

מעגלונה חברונה ויחמו עליה : וילכדוה ויכדוה לפי הרב ואת
 מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל
 אשר עשה לעגרון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה : וישב
 יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה : וילכדה ואת מלכה
 ואת כל עריה ויכום לפי הרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא
 השאיר שריד כאשר עשה לחברון בן עשה לדברה ולמלכה וכאשר
 עשה ללכנה ולמלכה : ויכה יהושע את כל הארץ
 החר והנגב והשפלה והאשרות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד
 ואת כל הנשמה החיה כאשר צוה יהוה אלהי ישראל : ויכס יהושע
 מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון ואת כל המלכים
 האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם
 לישראל : וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה :
 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון
 ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף : ואל המלכים אשר מצפון בהר
 ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים : הכנעני ממזרח
 זמים והאמרי ותחתי והפרזי ותיבוסי בהר ותחתי תחת חרמון בארץ
 המצפה : ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת
 הים לרב וסוס ורכב רב מאד : ויוערו כל המלכים האלה ויבאו ותחני
 יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל : ויאמר יהוה
 אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר בעת הזאת אנכי נרתן את כרם
 חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכביהם תשרף
 באש : ויבוא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום
 פתאם ויפלו בהם : ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד
 צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכס עד
 בלתי השאיר להם שריד : ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה
 את סוסיהם עקר ואת מרכביהם שרף באש :
 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת
 מלכה הגה כחרב כי חצור לפניו היא ראש כל נמלכות האלה :
 ויכס את כל הנפש אשר בה לפי הרב החרם לא נותר כל נשמה
 ואת

*to the...
this is...
...*

21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקרה בשלום לא הרץ
 22 לבני ישראל לאיש את לשנו ויאמר יהושע פתחו את פי המערה
 23 זהו ציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה ויעשו
 כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה אתי מלך
 ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך
 עגלון ויהי כהו ציאים את המלכים האלה אל יהושע ויקרא
 24 יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא
 איתו קרכו שימו את רגליכם על צווארי המלכים האלה ויקרכו ו
 25 וישימו את רגליהם על צוואריהם ויאמר אליהם יהושע אל
 תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר
 26 אתם נלחמים אותם ויבס יהושע אחרי כן וימיתם ויתלים על
 27 חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב ויהי לעת בוא
 השמש צוה יהושע וירידים מעל העצים וישלכם אל המערה
 אשר נתבאר שם וישימו אבנים גדולות על פי המערה עד עצם היום
 28 הזה ואת מקדה לכו יהושע ביום ההוא
 ויפת לפי תרב ואת מלכה התרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא
 השאיר שריד ויעש למלך מקרה כאשר עשה למלך יריחו
 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקרה לבנה
 30 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה
 ויפת לפי תרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר ביה שריד ויעש
 למלכה כאשר עשה למלך יריחו
 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקרה לבנה
 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויפת לפי
 תרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה לבנה ו
 33 אז עלה הורם מלך גזר לעזר את לכיש ויבהו יהושע ואת עמו עד
 34 בלתי השאיר לו שריד ויעבר יהושע וכל ישראל
 35 עמו מלכיש עגלנה ויתנו עליה וילחמו עליה וילכדה ביום ההוא
 ויפת לפי תרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל
 36 אשר עשה ללכיש ויעל יהושע וכל ישראל עמו

יְרוּשָׁן
 מֶלֶךְ 4
 אֶת־גֹּ
 וַיַּעַל
 מֶלֶךְ
 עָלֶיהָ 6
 לֵאמֹר
 כִּי־נִי
 הַגִּבּוֹר 8
 נִתְחַו 9
 פָּתְאוֹ 10
 וַיִּכַּסּ
 עֲזָקוֹ 11
 חוֹרֵן
 וַיִּמְתֵּן 12
 הַיָּמִן
 וַיִּרְחַח 13
 הָיָאֵן
 לְבוֹא 14
 בְּקוֹל 15
 אֶל־הָ 16
 בְּמִקְוֵי 17
 בְּמַעַן 18
 וַתִּפְּקֵן 19
 אֵיבֵיךָ
 אֶל־הַיָּם 20
 גְּדוֹרֵךְ

*Q. obsequabit flus hie
tly ac vly q' d' g' g' g'
m' m' m' m' m' m' m' m' m'
m' m' m' m' m' m' m' m' m'*

יהוה

יהוה

עשה

עשה

עשה

עשה

עשה

15

עשה

יהושע

1 ירושלים אל הותם מלך חברון ואל פריזם מלך ירמיה ואל יפיע
 2 מלך לכיש ואל דביר מלך עגרון לאמר ו
 3 עלו אלי ועזרני ונכה
 4 את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל ויאספו
 5 ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמיה
 6 מלך לכיש מלך עגרון הם וכל כחניהם ויחננו על גבעון ויילחמו
 7 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה
 8 לאמר אל תרף ידך מעבדך עלה אלינו מתרה והושיעה לנו ועזרנו
 9 כי נקבעו אלינו כל מלכי האמרי ושבי החר ויעל יהושע מן
 10 הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך
 11 נתתים לא ועמד איש מהם בפניך ויבא אליהם יהושע
 12 פתאום כל היללה עלה מן הגלגל ויהתם יהוה לפני ישראל
 13 ויכס מכה גדולה בגבעון וירדפם ררך מערה בירת חורן ויכס ער
 14 עזקה וער מקדה ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית
 15 חורן ויהיה השליך עליהם גבנים גדורות מן השמים עד עזקה
 16 וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרבו
 17 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את
 18 האמרי לפני בני ישראל ויאמרו לעיני ישראל שמש בגבעון היום
 19 וירח בעמק אילון וידם השמש וירח עמו עד יקם גוי איביו תרא
 20 היא כרוכה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא יא
 21 לבוא כיום תמים ולא היה כיום תהוא לפניו ואחריו לשמע יהוה
 22 בקול איש כי יהוה נלחם לישראל וישב יהושע וכל ישראל עמו
 23 אל המחנה הגלגלה וינסו חמשת המלכים ויחבאו במערה
 24 במקדה ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים
 25 במערה במקדה ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה
 26 וחתמו עליה אנשים לשמכם ואתם אל תעמדו רדפו אתרי
 27 איביכם ונכתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה
 28 אליכם בידכם ויהי ככלות יהושע ובני ישראל לתכותם מכה
 29 גדולה מאד עד תמם ונשרידיהם שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר
 30 וישבו

8

צוה
 מזבו
 ליהו 52
 משו 53
 וּשְׁפ
 בְּרִי
 הֲרֵ
 בְּרָא 54
 וְחִקוּ 35
 משו
 הֲתִל 5
 בְּעֵב
 הֲחִר 2
 לִהֲל 3
 אֵת 4
 וַיִּצַּע
 וַיִּמְצָא
 עֲלִיו 6
 הַמִּב
 וַעֲת 7
 וַיֹּאמֶר
 בְּקִר 8
 אֵת 9
 מֵא
 וְאֵת 10
 וְאֵת 11
 לִל 12
 עֲבו

אז יבנה יהושע מזבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַר עֵיבָל׃ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּפָרוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה מִשֶּׁנָּה
מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמֹת אֲשֶׁר לֹא־הִנִּיף עֲלֵיהֶן בְּרִיָּה וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת
לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים׃ וַיִּכְתֹּב שָׁם עַל הָאֲבָנִים אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה
מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל וְזִקְנָיו וְשֹׁטְרֵי־מִי
וְשֹׁפְטָיו עֲמֻדֵי־מִזְבֵּי וּמֹזְבֵי לְאֶרֶז נֶגֶד הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּם נִשְׁאֵי אֶרֶז
בְּרִית יְהוָה בְּגַר כְּאֲדָרַח חֲצִיו אֶל־מֹל הַר־גְּרִזִּים וְחֲחֲצִיו אֶל־מֹל
הַר־עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל בִּ
בְּרֵאשִׁיטָה׃ וְאַחֲרֵי־כֵן קָרָא אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַפְּרָכָה
וְתַקְלָלָהּ כְּכָל־הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה׃ לֹא־הָיָה דָבָר מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל־קַהַל יִשְׂרָאֵל וְחֲנָשִׁים וְחֹטֵף וְהַגִּיר
וְהַיֵּלֶךְ בְּקִרְבָּם׃ וַיְהִי כִשְׁמַע כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּחָר וּבִשְׁפֵלָה וּבְכָל־חֹף תַּיִם הַגְּדוֹל אֶל־מֹל הַלְּבָנוֹן
הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ וַיִּתְקַבְּצוּ יַחְדָּו
לְהִלָּחֵם עִם־יְהוֹשֻׁעַ וְעִם־יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד׃ וַיִּשְׁבִּי וּבִעֲזוֹן שָׁמְעוּ
אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירֵיחוֹ וְלָעִי׃ וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵמָּה בְּעֶרְמֵת וַיִּלְכְּדוּ
וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שָׂקִים בָּלִים לְחַמּוּרֵי־יָם וְנִאֲדָרֹת יַיִן בָּלִים וּמִבְּקָעִים
וּמִצְרָרִים׃ וּנְעֻלוֹת בָּלוֹת וּמִשְׁרָאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמוֹת בָּלוֹת
עָלֵיהֶם וְכָל־לֶחֶם צִידִים יָבֵשׁ הָיָה נֶקֶדִים׃ וַיִּלְכְּדוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
הַמַּחֲנֶה הַגְּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ רְחוֹקָה בָּאוּ
וַעֲתָה פָּרַתוּ לָנוּ בְּרִית׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־חֲתָוֹ אֹרְלִי
בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאִיךְ אִכְרַת לָךְ בְּרִית׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ
אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תְּבֹאוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מֵאַרְץ רְחוֹקָה מֵאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמַעְנוּ שָׁמְעוּ
וְאַתָּה כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם׃ וְאַתָּה כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׁנֵי מִלְּכֵי
הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חַשְׁבוֹן וְלָעֹז מֶלֶךְ תְּבַשָּׁן
אֲשֶׁר בְּעֶשְׂמֵרֶת׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ זְקִינָנוּ וְכָל־יִשְׁבֵי אֶרְצֵנוּ
לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידָה לְדָרֶךְ וּלְכֹוּ לְקִרְיַתְכֶם וַיֹּאמְרוּתָם אֲלֵיהֶם
עֲבָדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וַעֲתָה פָּרַתוּ לָנוּ בְּרִית׃ וַיְהִי לְחַמִּינוּ תָם
הַצְּטִירָנוּ

not
maad...

digitar

13 וישמו העם את כל המנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר
 14 וילך יהושע ברילה ההוא בתוך העמק ויעו כראות מלך העי
 וימחרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה והוא
 זבל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי ה
 15 העיר וינגעו יהושע וכל ישראל לפניו וינסו דרך המדבר
 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי
 17 יהושע וינתקו מן העיר ודא נשאר איש בעי ובית אל
 אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי
 18 ישראל ויאמר יהוה אל יהושע
 נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך ארננה ויש יהושע בכידון
 19 אשר בידו אל העיר והארב קם מתרה ממקומו וירוצו כנטות
 ידו ויבאו העיר ויכדוהו וימחרו ויציתו את העיר באש
 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והיגה עלה עשן העיר השמימה
 והא היה בהם ידים לבוס תנה ותנה והעם הנס המדבר נחפך אל
 21 הרודף ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את
 22 העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי ואלה
 יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל כרודף אלה מזה ואלה מזה
 23 ויכו אותם עד ברתו תשאיר להם שריד ופליט ואת מלך
 24 דעי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע ויהיו ככלות ישראל
 לתרג את כל ישיבי העי בשורה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם
 לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב
 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל
 26 אנשי העי ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון ער
 27 אשר חתרים את כל ישיבי העי רק הכהמה ושלל העיר
 והיא בנות להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע
 28 וישלף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה
 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד הערב וכבוא השמש צוה יהושע
 וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פרתה שער העיר
 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה

יהושע

משנ

תחק 22.

באך 23.

ואל 24.

זרז

ואח

ישר

ויאו

ישר

גל

ח יתפן

יהו

זקו

ואח

רק 3.

יהו

איש 4

לעו

ו 5

כאן 6

מד

ואו 7

ביון 8

יהו 9

ויש

הענ 10

לפנ 11

נגד 12.

אלק

*25. Verellen, turbula etc
ut per legi sui gl' agli
et alia et diffinit.
Com. p. 100.*

לעיל
העל
נזל
ריב
נבני
נחמי
נאל
נחמי
ושע
יעז
פוח

זכ
לז
לז
לז
לז
לז
לז

לז
לז
לז

לז
לז

8
9

יהושע

מִשְׁקֵלוֹ וְאֶחָדָם וְאֶחָדָם וְהָנֶם שְׂמוֹנִים בְּאֶרֶץ בְּרוּךְ הָאֱהָלִי וְהַכֶּסֶף
 22 תַּחְתֵּיהָ : וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצוּ הָאֱהָלִה וְהָנֶה שְׂמוֹנֶה
 23 בָּאֱהָלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֵּיהָ : וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ הָאֱהָלִי וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ
 24 וְאָל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקֵם לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֵצוֹן בֶּן
 זֶרַח וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הָאֲדָרֶת וְאֶת לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנֵיתָיו
 וְאֶת שׂוֹרוֹ וְאֶת חֲמֹרוֹ וְאֶת צֹאנֹו וְאֶת אֲהֶלֹו וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם עִמָּךְ עֶזְרָא :
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מִתְּעַרְבָנוּ יַעֲרֹךְ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָּל־
 יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיִּשְׁדָּפוּ אֹתָם בְּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים : וַיִּקְיָמוּ עֲלָיו
 גַּל אֲבָנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיֹּשֶׁב יְהוָה מִתְרוֹן אָפוֹ עַל כֵּן קָרָא שֵׁם
 הַיַּמְקוֹם הַהוּא עִמָּךְ עֶזְרָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל תִּירָא וְאֵל תַּחַת קַח עִמָּךְ אֶת כָּל עַם הַמְּלָחָמָה
 וְקוּם עִלָּה הָעֵי רֵאשִׁי בְּיַדְךָ אֶת מֶלֶךְ הָעֵי וְאֶת עַמּוֹ וְאֶת עֵירוֹ
 וְאֶת אֶרְצוֹ : וְעֲשִׂיתָ לָעֵי וְלַמְּלָכָה כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לְיִרְיָחוֹ וְלַמְּלָכָה
 3 רַק שְׁלַל הַחַיִּים הַבְּבוּזִים לָכֶם שִׁים לְךָ אֶרֶב לְעִיר מֵאֲחֵרֶיהָ : וַיִּקֶם
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַם הַמְּלָחָמָה לְעִלּוֹת הָעֵי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֲחָרָי
 4 אִישׁ גְּבוּרֵי חַיִּל וַיִּשְׁלַחֵם לַיְלָה : וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר לֹא אִתְּם אֲרִבִּים
 לְעִיר מֵאֲחֵרֵי הָעִיר אֶל תִּרְחִיקוּ מִן הָעִיר מֵאֹד וְהִייתֶם כְּרֹכֵם נֹכְחִים
 5 : וְאֲנִי וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל הָעִיר וְהָיָה כִּי יֵצְאוּ לִקְרַאתֵנוּ
 6 כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁינָה וְנִסְגּוּ לִפְנֵיהֶם : וַיֵּצְאוּ אֲחֵרֵינוּ עַד הִרְחִיקוּנוּ אוֹרְחֵם
 מִן הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ נִסִּים לִפְנֵינוּ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁינָה וְנִסְגּוּ לִפְנֵיהֶם :
 7 וְאִתְּם תִּקְמוּ מֵהָאוֹרֵב וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת הָעִיר וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּ
 8 בְיַדְכֶם : וְהָיָה כַּחַפְשִׁיכֶם אֶת הָעִיר תִּצִּיתוּ אֶת הָעִיר בְּאֵשׁ כְּדָבָר
 9 יְהוָה תַּעֲשֶׂוּ רְאוּ צִוִּיתִי אֲתֶכֶם : וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכוּ אֶל הַמְּאָרֵב
 וַיִּשְׁבוּ בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי מֵיַם לָעֵי וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ
 10 הָעָם : וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּפְקֹד אֶת הָעָם וַיַּעַל הוּא וְקָנִי יִשְׂרָאֵל
 11 לִפְנֵי הָעָם הָעֵי : וְכָל הָעָם הַמְּלָחָמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׁוּ וַיָּבֹאוּ
 12 נֹגֵד הָעִיר וַיִּחַנּוּ מִצְפוֹן לָעֵי וְחָנִי בֵּינוּ וּבֵין הָעֵי : וַיִּקַּח כַּחֲמֵשַׁת
 אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אֹתָם אֶרֶב בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי מִיַּם לָעִיר :

*22 Jerusalem turbata est
 et parvissimi sui gentes
 et omnia eius destruxit.
 Gen. l. vi. p. 111*

וַיִּשְׁכְּמוּ

5 שמה בשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי : ויכו מהם אנשי
 העי בשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד דהשכרים ויכום
 6 במורד וימס לכב העם והי למים : ויקרע והושע שמלותיו ויפל על
 פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וקני ישראל ויעלו עפר
 7 על ראשם : ויאמר והושע אתה אלני יהוה למה העברת העביר
 את העם הזה את הירדן לתת ארזנו ביד האמרי להאבידנו ולו ה
 8 הוא לנו ונשב בעבר הירדן : בי אלני מה אמר אחרי אשר הפך
 9 ישראל ערף לפני איביו : וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונסבו
 עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול :
 10 ויאמר יהוה אל והושע קם לך למה זה
 11 אתה נפל על פניך : חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי
 אותם וגם לקחו כז החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכיהם :
 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף לפניו לפני איביהם כי
 היו חרם לא יאסוף להיות עמכם אם לא תשמעו חרם מקרבכם
 13 קם קרש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר
 יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איבך
 14 עד הסירכם חרם מקרבכם : ונקרבתם בבקר לשבטיכם
 והיה השבט אשר ילכונו יהודה יקרב למשפחות והמטפחה אשר
 ילכונה יהודה תקרב לבתים והבית אשר ילכונו יהודה יקרב לגברים :
 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את
 16 ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל : וישפם והושע כבקר ויקרב
 17 את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה : ויקרב את משפחת יהודה
 וילכד את משפחת חזרחי ויקרב את משפחת חזרחי לגברים וילכד
 18 זבדי : ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן פרמי בן זכורי בן
 19 זרה למטה יהודה : ויאמר והושע אל עכן בני שים נא כבוד
 ליהוה אלהי ישראל ותדלו תורה והגר נא לי מה עשית אל מחכו
 20 ממני : ויעז עכן את והושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי
 21 ישראל וכנאת וכנאת עשיתי : ואראה בשלל אדרת שנער אחת
 טובה ומארתים שקלים כסף ולשון זרבב אחד חמשים שקלים

id. Ruth. 1. 8

פסוקים

בפע

חליו 7

בהל

תחב 8

פזו

ועכו 19

אוצ 20

את

ויעו 24

כלז

למי 21

יהו

לה 23

לחנ

משנ 24

באט

בית 25

התי

המו

26.

יקו

דלה 27

האו

זכו

2.

ביח

ויע 5

אל

את 4.

זכרי 246

אנשו
ויכנס
על
עפר
עביר
ה
הפך
סבני

ה זח
וייתי

ס פי
בכם
אמר
לביך
טכם
טר
ס ו
ת
קרב
ונח
ד
בד
בוד
תו
לתי
דת

ms. Raths...

בפעם השביעית תקעו הפחנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם
 7 הרי עו כִּי נתַן יהוה לכם את העיר ויהימה העיר תרם היא וכל אשר
 בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר איתה בפית פי ה
 8 תחבאתה את המלאכים אשר שלחנו ורק אתם שמרו מן התרם
 פן תחרימו ולקחתם מן התרם ושמתם את מחנה ישראל לתרם
 9 ועברתם אותו וכלי כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה
 10 אוצר יהוה יבוא וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמוע העם
 את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ומפל החומה החתירה
 21 ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר ויחרימו את
 כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מגער ועד זקן ועד שור ושה וחמור
 22 לפי חרב ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר
 יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר
 23 לה כאשר נשבעתם לה ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את
 רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
 24 משפחותיה הוציאו ויביאום מחוץ למחנה ישראל והעיר שרפו
 באש וכל אשר בה רק הכסף וזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר
 25 בית יהוה ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה
 החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את ה
 המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו
 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר
 יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסנה ובצטרו יציב
 27 דלתיה ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל
 1 הארץ וימעלו בני ישראל מעל בתרם ויקח עכן בן פרמי בן
 זכרי בן זרח למטה יהודה מן התרם ויחר אף יהוה בבני ישראל
 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם
 בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ
 3 ויעלו האנשים וירגלו את העי וישבו אל יהושע ויאמרו אליו
 אל יעל כל העם בארפים איש נחו בשלשת הארפים יעלו ויכו
 4 את העי אל תגיע שמה את כל העם כי מעט המה ויעלו מן העם

שמה

אזכור
9:22

אזכור
9:24
2.

קסג

יהושע

יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו לארצה וישתחו ויאמר לו
 מה אדוני מדבר אל עבדו : ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של
 בערך מעל רגלך כי המקום אשר באתה עמד עליו קדש הוא
 ויעש יהושע כן : וירחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא
 ואין בא : עד כאן הפטרה

1 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי
 2 בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל : וסבתם את העיר כל
 אנשי המלחמה תקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים :
 3 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום
 השביעי תסבבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות :
 4 והיה במשוך ובקרן היובל בשמעתם את קול השופר יריעו כל העם
 תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש גגדו :
 5 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם ישאו את ארון הברית
 6 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה : ויאמר
 7 אל העם עברו וסבבו את העיר והתלוץ יעבר לפני ארון יהוה :
 8 ויהי כאשר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
 9 היובלים לפני ארון יהוה עברו ונתקעו בשופרות וארון ברית יהוה
 10 הלך אחריהם : והתלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות
 11 והמאסף הלך אחרי הארון הלך ותקוע בשופרות : ואת העם
 12 צה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא ס
 13 מפיכם דבר עד יום אמרי איכם תריעו ותריעתם : ויסב ארון
 14 יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המהנה וילינו במהנה :
 15 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה : ושבעה
 16 הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלכים
 17 הלך ותקעו בשופרות והתלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי
 18 ארון יהוה הלך ותקוע בשופרות : ויסבבו את העיר ביום
 19 השלי פעם אחת וישבו המהנה כה עשו ששת ימים : ויהי ביום
 20 השביעי וישבימו בעלות השחר ויסבבו את העיר במשפט הזה שבע
 21 פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים : ויהי

12.13

1718 al. 72565 de Rosa a. Sub. hypog. p. 133.

22 יש
 23 את
 יהו
 24 אלו
 עם
 ה / פל
 ימו
 תיו
 2 רה
 אל
 3
 4 הט
 הונ
 5
 6 בצו
 במו
 שם
 אש
 7 ואו
 8 און
 9 במו
 את
 10 תיו
 11 לחו
 12 הפ
 מע
 13 במו
 עיו
 14 אל

Handwritten notes in a cursive script, possibly a later addition or correction.

22 וישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה והודעתם
 23 את בניכם לאמר בבושה עבר ישראל את הירדן הזה אשר הזביש
 יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשת יהוה
 24 אלהיכם לים סוף אשר הזביש מפנינו עד עברינו למען ועתה כל
 עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען וראתם את יהוה אלהיכם
 ה / כל הימים ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 ימת וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הזביש יהוה את מי
 הירדן מפני בני ישראל עד עברנו ויפס לבכם ולא היה בם עוד ר
 2 רוח מפני בני ישראל הפטרה בעת ההיא אמר יהוה
 אל יהושע עשה לך חרכות צרים ושוב מול את בני ישראל שכית ו
 3 ויעש לו יהושע חרכות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת
 4 הערלות וזוה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים
 הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים
 5 כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך
 6 בצאתם ממצרים לא מלו כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל
 במדבר עד הם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא
 שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש ואת בניהם
 7 הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו
 8 אותם בדרך ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם
 9 במחנה עד חיותם ויאמר יהוה אל יהושע היום גדלתי
 את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גדל עד היום
 10 הזה ויחגו בני ישראל בגדל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום
 11 לחדש בערב בערבות יריתו ויאכלו מעבור הארץ ממחרת
 12 הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה וישבת המן ממחרת באכלם
 מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת הארץ
 13 כנען בשנה הקיאה ויהי בהיות יהושע ביריתו וישא
 עיניו וירא והנה איש עמר לבגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע
 14 אליו ויאמר לו תלנו אתה אם לצרינו ויאמר לא כי אני שר צבא
 יהוה

מתוך הירדן מצב רגלי הכהנים הכין שמים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו היללה
 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש
 5 אחד איש אחד משבט : ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
 6 אל הים אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר
 7 שבטי בני ישראל : למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם
 8 מחר את אבתם לאמר מה האבנים האלה לכם : ואמרתם להם אשר
 9 נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי
 10 הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם : ויעשו
 11 כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מהירדן
 12 לירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל
 13 ויעברו עמם אל המלון וינחום שם : ושמים עשרה אבנים
 14 הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית
 15 ויהיו שם עד היום הזה : והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך
 16 הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם
 17 ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו : ויהי
 18 כאשר תם כל העם לעבור ויעברו ארון יהוה והכהנים לפני העם :
 19 ויעברו בני ראובן ובני גר וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני
 20 ישראל כאשר דבר אליהם משה : כאשר בעים אלף חלוצי הצבא
 21 עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו : ביום ההוא גדל
 22 יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה
 23 כל ימי חייו : ויאמר יהוה אל יהושע לאמר :
 24 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן : ויצו יהושע
 25 את הכהנים לאמר עלו מן הירדן : והיו בעלות הכהנים נשאי ארון
 26 ברית יהוה מתוך הירדן נהקו בפורת רגלי הכהנים אל החרבה
 27 וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כד גדותיו :
 28 והעם עלו מן הירדן בעשור לחוד הרגשון ויחנו בגלגל בקצה
 29 מרח יריחו : ואת שמים עשרה האבנים אשר לקחו מן
 30 הירדן הקים יהושע בגלגל : ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר

הושע

אה
 תם 4
 פא
 אש 5
 נפ 6
 ועו 7
 יש 8
 תצ 9
 תו 10
 יש 11
 בזה 12
 תכ 13
 ות 14
 ועו 15
 לט 16
 אך
 ויע 17
 ות 18
 תם
 ער 19
 תם
 אר
 ננו
 בזה
 לט
 ד 20
 אג 21

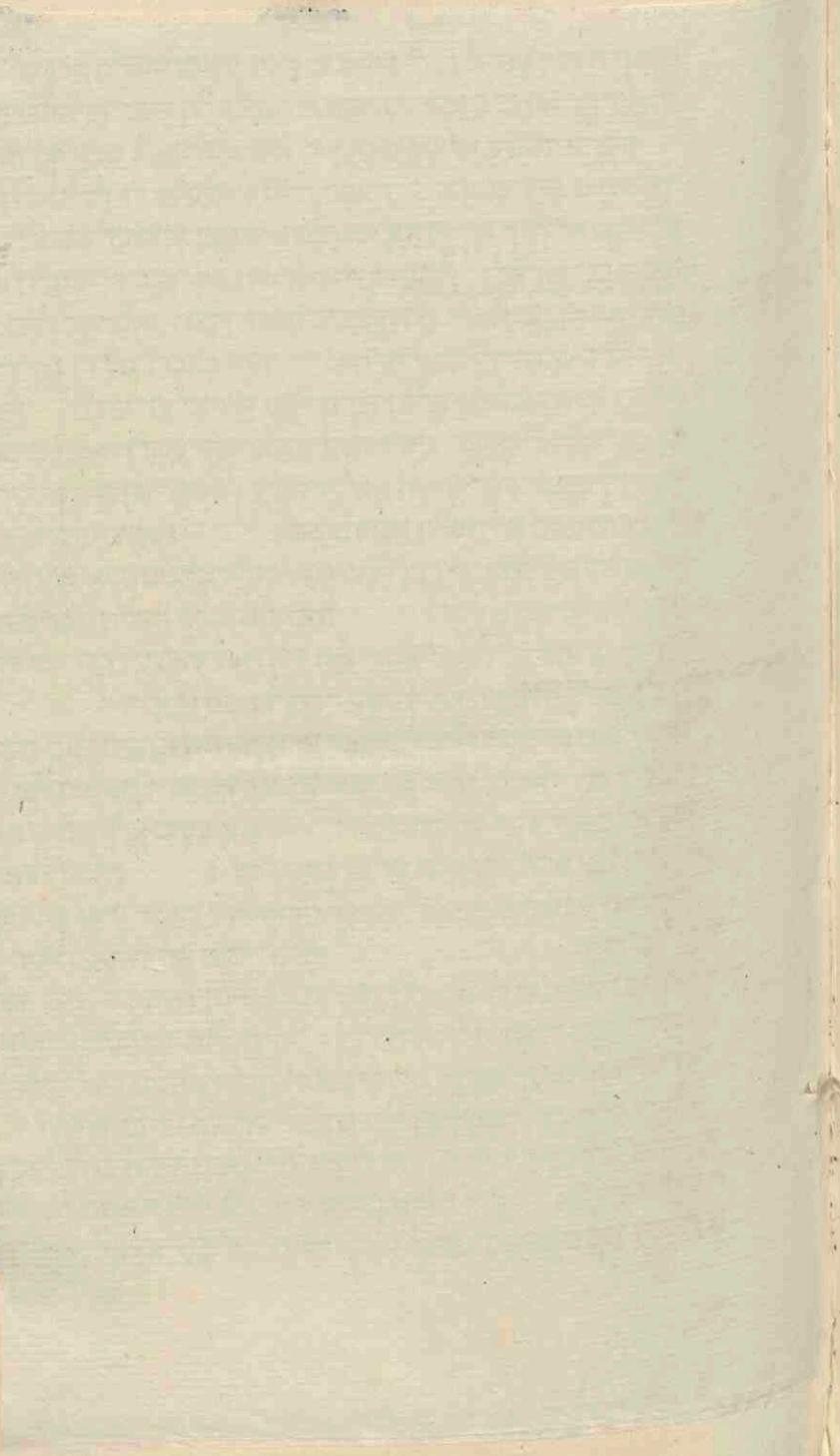
פסוקים נא...
 א. ב. ג. ד. ה.

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י.

מאדם...
 אר...

4.
0

Handwritten text in a vertical column, likely a list or index, written in a non-Latin script. The characters are small and densely packed, possibly representing a specific dialect or a shorthand system. The text is oriented vertically along the left edge of the page.

יהושע

את ארון ברית יהוה אלהיכם והכתבים הללוים נשאים ארצו ואדם
 4 הסעו ממקומכם והלכתם אחריו : אךי רחוק יהיה ביניכם ובינו
 באלפים אמה במדד אל המקור אליו למען אשר תדעו את הדרך
 אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום : הפטרה
 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם
 6 נפלאות : ויאמר יהושע אל הכתנים לאמר שאו את ארון הברית
 ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם :
 7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחר גודלך בעיני כל
 8 ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך : ואתה
 תצוה את הכתנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי
 9 הירדן בירדן תעמדו : ויאמר יהושע אל בני
 10 ישראל גשו חנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם : ויאמר יהושע
 בזאת הדעו כי אל חי בקרבכם והורש וירש מפניכם את ה
 הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפריזי ואת הגרגשי והאמרי
 11 ותיבסי : הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בירדן :
 12 ועתה קחו לכם שנים עשר איש משבט ישראל איש אחד איש אחד
 13 לשבט : והיה כגות כפורת רגלי הכתנים נשאי ארון יהוה
 ארון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יפרתו חמים הירדים מלמעלה
 14 ויעמדו נד אחד : והיה בנסע העם מאתליהם לעבר את הירדן
 15 והכתנים נשאי הארון הברית לפני העם : וכבוא נשאי הארון עד
 הירדן ורגלי הכתנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא
 16 על כל גדותיו כל ימי קציר : ויעמדו חמים
 הירדים מלמעלה כמו נד אחד הרחק מאו באדם העיר אשר מצד
 צרתו והירדים על ים הערבה ים המלח רמו נכרתו והעם עברו
 17 נגד יריחו : ויעמדו הכתנים נשאי הארון ברית יהוה בתרבת
 בתוך הירדן תכז וכל ישראל עברים בתרבה עד אשר תמו כל הגוי
 1 ו לעבר את הירדן : והיה כאשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן
 2 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר : קחו לכם מן העם שנים עשר
 3 אנשים איש אחד איש אחד משבט : וצנו אותם לאמר שאו לכם מות
 מתוך

מאדם
 ואלה שמות
 ואלה שמות
 ואלה שמות

63

קסא

יהושע

Amor

16 הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישרי הארץ מפניכם כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם מצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר חרמתם אתם ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועתה השבעו נא לי ביהוה פי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמרתם ויהייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והעלתם את נפשתינו ממות ויאמרו לה האנשים נפשנו תחיתכם למות אם לא תגידו זאת דברנו זה ויהי במת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת ותורידים כחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת ותאמר להם החרת לכו פד יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשרת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לרדפכם ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה הקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה ויהי כל אשר יצא מדלת ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו ויאם תגידו את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו והאמר כדבר יכספן הוא ורשולתם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון וילכו ויבאו והרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו וישבו שני האנשים וירדו מתהרר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם ויאמרו אל יהושע פי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישרי הארץ מפנינו וישכם יהושע בבקר ויסעו מתשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם סרס ועברו ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה ויצוו את העם לאמר פראותכם

אבות אשר

18

63

משה

עו

10, 11.

הָמוֹ

יָמִינִי

אֶלֶי 12

הָמוֹ 13

מִשָּׁן

הַזֶּה 14

לִכְבֹּד

הַחַי 15

גִּמְלוֹ

יְרֵשׁ

הַיְיָ 16

צִוִּי 17

אֶלֶי

מִשָּׁן 18

לְקַבֵּל

ב 1

חַי

וְשָׁרָה 2

הַנֶּבֶל

וַיִּקַּח 3

אֶת־ 4

אֶחָ 13

מֵאֵ 5

בְּיָדוֹ 6

הַטֶּבַע

וַיְהִי־ 7

אֵת־ 8

עַל־ 9

Handwritten note in Hebrew script

6.

ססא

חושט

פ
 חסם
 ירוח
 לא
 ימים
 שיתי
 מת
 אשר
 שנו
 את
 ילון
 זרה
 ה
 קים
 את
 כיו
 יים
 ז
 טני
 בו
 גני
 לו
 נו
 זא
 ים
 ים

מן אבות אהרן
 אהרן ואלה שמות
 י. 12

6.

יהושע

10, 11.

ויצו יהושע את שטרי העם לאמר : עברו בקרב
המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעזר שלשה
ימים אתם עברים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יהיה
אלהיכם נתן לכם לרשתהו : ולראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע לאמר : זכור את הדבר אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ
הזאת : נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן
לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל נבורי
החיל ועזרתם אותם : עד אשר יבית יהוה לאחיכם ככם וירשו
גם חמה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושכרום לארץ
ירשתכם וירישתם אותה אשר ינתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן מזרח השמש : ויענו את יהושע לאמר כל אשר
צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך : ככל אשר שמענו
אל משה בן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהינו עמך כאשר היה עם
משה : כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך
לכל אשר תצוונו יומת רק חוק ואמץ :
וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים
חדש לאמר לבנו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונת
ושמה רחב וישכבו שמה : ויאמר למלך יריחו לאמר
הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ :
וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך
אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו : ותקח האשה
את שני האנשים ותצפנו ותאמר בן באו אלי האנשים ולא ידעתי
מאין הם : ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא
העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערבות לה על הגג :
והאנשים רדפו אחריהם וירדו על המעברות ויהי השער סגור
אחרי כאשר יצאו הרודפים אחריהם : והמה טרם ישכבון והיא עלתה
עליהם על הגג : והאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את
הארץ

benj. M. d. u. 105.

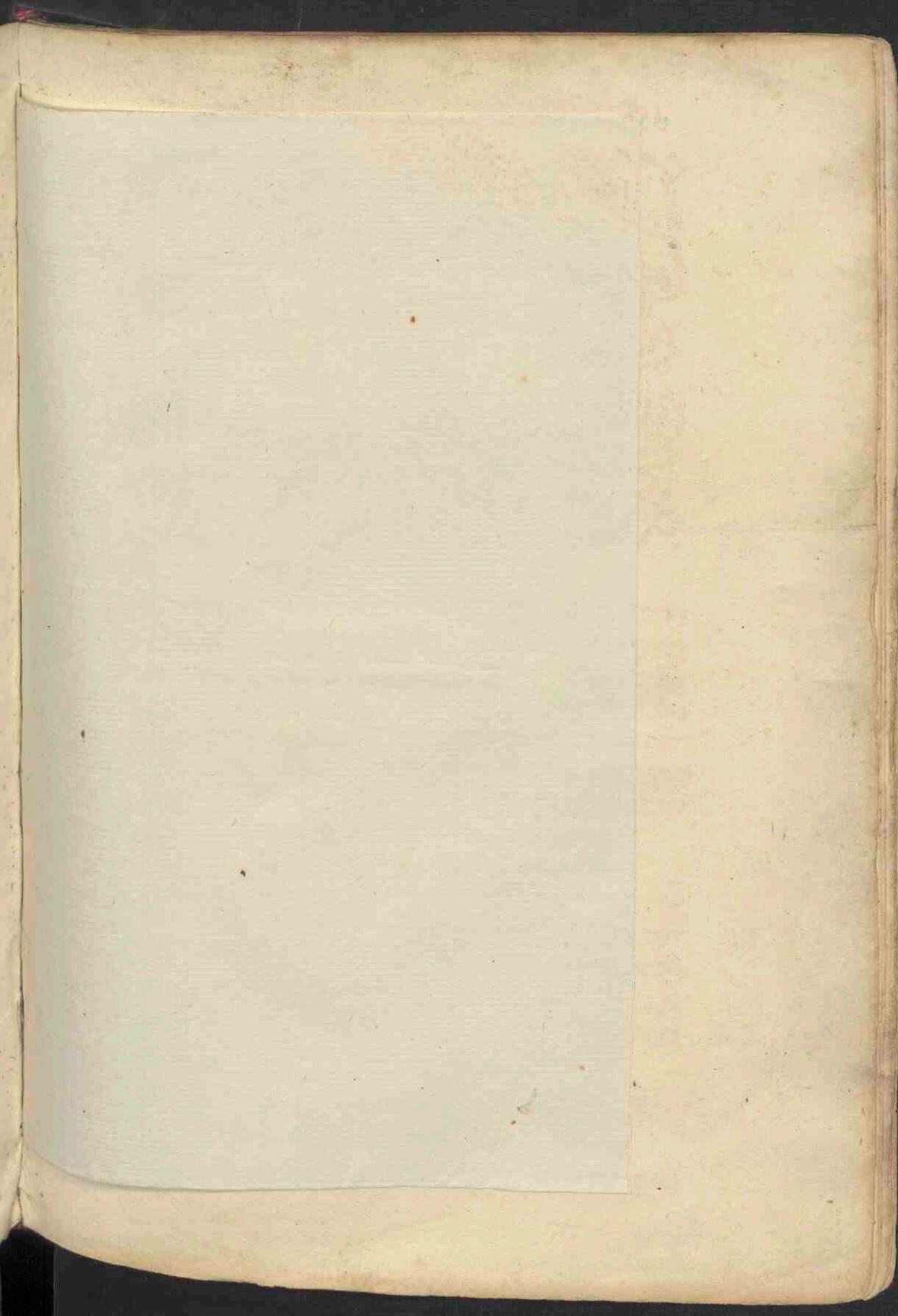
1.
6

hosna

קס

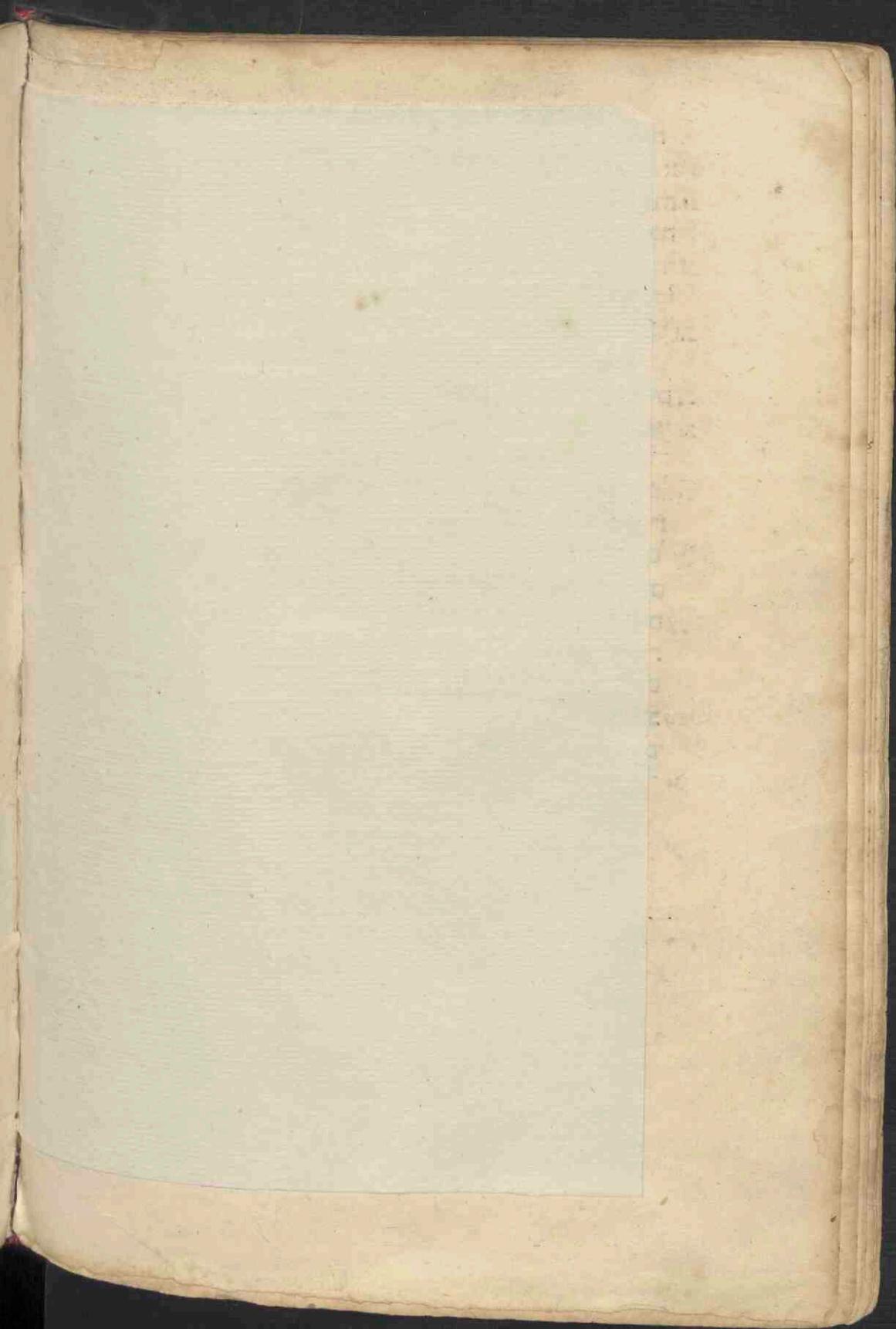
אחריו מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת
 משה לאמר : משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן
 הנה אתה וכל העם הזה אל הנהר אשר אנכי נהגן לזהם לבני
 ישראל : כל מקום אשר תדורך בך רגלכם בו לכם
 נתתיו כאשר דברתי אל משה : מהמדבר והלבנון הנה ועד
 הנהרי הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד תים הגדול מבוא השמש
 יהיה גבולכם : לא יתיצב איש לפניך כל ימי
 חיך כאשר הייתי עם משה אתה עמך לא ארפך ולא אעזבך :
 חזק ואמץ כי אהיה תנחיל ארץ העם הזה את הארץ אשר נ
 גשבעתי לאבתם לחת להם : רק חזק ואמץ מאד
 לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו
 ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך : לא ימוש ספר התורה
 הנה מפיך ותגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו
 כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל : הלא צויתוך חזק
 ואמץ את הערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך :

1870

קנט

נביאים ראשונים

5

LEWIS & CLARK

The first part of the book is a preface
 written by the author, in which he
 explains the purpose of the work
 and the method of the inquiry.
 The second part is a history of
 the church, from the time of
 the apostles to the present
 day. The third part is a
 description of the various
 sects and heresies which
 have arisen in the church,
 and the reasons of their
 origin and growth. The
 fourth part is a treatise
 on the nature and extent
 of the Christian religion,
 and the duties which it
 requires of its followers.
 The fifth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the Bible, with a
 commentary on each.
 The sixth part is a
 summary of the principal
 doctrines of the Christian
 religion, and the reasons
 of their truth and
 authority. The seventh
 part is a collection of
 the most beautiful
 passages of the Bible,
 with a commentary on
 each. The eighth part
 is a collection of the
 most important
 passages of the
 church fathers, with a
 commentary on each.
 The ninth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The tenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The eleventh part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The twelfth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The thirteenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The fourteenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The fifteenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The sixteenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The seventeenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The eighteenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The nineteenth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.
 The twentieth part is a
 collection of the most
 important passages of
 the church fathers, with
 a commentary on each.

וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך
 אחשוורוש הקרוים ורחוקים לקים עליהם להיות עשים את
 21 יום ארבעה עשר לחודש אדר וזאת יום המשה עשר בו בכל שנה
 ושנה פומים אשר נחו בהם היהודים מאיבהם והחודש אשר
 22 נהפך להם מגזון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אוזנם ימי
 משתה ושמחה ומשלח סגנות איש לרעהו ומתנות לאבינים וקבל
 23 היהודים את אשר התלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם
 כי המן בן המרתא האגגי עזר כל היהודים חשב על היהודים
 24 לאברם והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם ויבכאה לפני
 25 המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על
 היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ
 26 לימים האלה פורים על שם הפור על פן על כל דברי האגרות
 הזאת ומה ראו על ככה ומה הוציע אליהם קימו וקבל היהודים
 27 עליהם ועל זרעם ועל כל הגלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים
 את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה והימים
 28 האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה
 ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים
 וזכרם לא יסוף מזרעם
 29 וכתב
 אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים
 את אגרת הפרים הזאת השנית וישלח ספרים אל כל היהודים אל
 30 שבע ועשרים ומאה מדינה פלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת
 וקיים בה ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי
 31 היהודי וסהור המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי
 הצומות והעקתם ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה וכתב
 32 בספר
 ואי הים וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשה גדלת מרדכי אשר
 3 גדלו המלך תלוהם כרתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי
 ופרס כ"י מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים
 3 גראו לרוב אמוי הרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו חוק

1 אש
2 גר
3 נז
4 וא
5 וא
6 אש
7 רל
8 פו
9 אר
10 אר
11 ויק
12 בני
13 ביו
14 ויא
15 חמ
16 זמ
17 על
18 היו
19 כו
20 זש
21 של
22 במ
23 בש
24 שר
25 מש
26 וב
27 וש
28 זר
29 ומ

21. 8
22. 7
23. 2
24. □
25. 2
26. 2
27. □
28. □
29. □
30. □
31. 2
32. □
33. 2
34. 2
35. 2
36. P

מגילת אסתר

4 אשר למלך מנשאם את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם : כי
 גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש
 5 מרדכי הולך וגדול : ויכוו היהודים בכל איביהם מכת הרב והרג
 6 ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם : ובשושן הבירה הרגו היהודים
 ואבדו חמש מאות

7	ואישו	ואתי	פרשנתא	ואתי
8	רלפון	ואתי	אספתא	ואתי
	פורתא	ואתי	אדליא	ואתי
9	ארידתא	ואתי	פרמשתא	ואתי
	אריסי	ואתי	ארידי	ואתי
10	ויזתא	עשרת		

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזיה לא שלחו את ידם :
 11 ביום ההוא בא מספר התרועים בשושן הבירה לפני המלך :
 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו
 חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו
 13 ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם
 על המלך טוב ינתן גם מהר ליהודים אשר בשושן לעשות כרת
 14 היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ : ויאמר המלך להעשות
 15 כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו : ויקהלו היהודיים
 16 אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגו בשושן
 17 שלש מאות איש ובבזיה לא שלחו את ידם : ושאר היהודים אשר
 במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונזח מאיביהם והרגו ב
 18 בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזיה לא שלחו את ידם : ביום
 שלוש עשר לחודש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אלתו יום
 19 משתה ושמחה : והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו
 ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אלתו יום משתה
 20 ושמחה : על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרוזות עשים
 אלת יום ארבעה עשר לחודש אדר שמחה ומשתה ויום טוב
 ומשלח מנות איש לרעהו : ויכתב מרדכי את הדברים האלה
 וישלח

נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלחתי ביהודיים :
 8 ואתם כתבו על היהודים כשזב בעיניכם בשם המלך וחרתמו ב
 בטבעת המלך כי כרב אשר נכתב בשם המלך ונתתום בטבעת
 המלך אין להשיבו ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בהודש השלישי
 9 הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי
 אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשרי מ
 מהודו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ומדינה ככתבה
 ועם ועם פלשו ואל היהודים ככתבם וכלשונם : ויכתב
 10 בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד
 הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשדרנים בני הרמכים : אשר נתן
 11 המלך ליהודים אשרי בכל עיר ועיר להקל ולעמו על נפשם
 להשמד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הרצים ארס טף
 12 ונשים ושללם לבוז : בינם אתו בכל מדינות המלך אחשוורוש
 13 בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר : פתשגן הכתב
 להנות דת בכל מדינה ומדינה ולוי לזר העמים ולהיות היהודיים
 14 עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם : הרצים רכבי הרקש
 האחשדרנים יצאו מבהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה ב
 15 בשושן הבירה : ומרדכי יצא מלפני המלך
 בלבוש מלכות תבלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בויץ וארגמן
 16 והעיר שושן צהלה ושמחה : ליהודים היתה אורה ושמחה
 17 וששון ויקר : ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר
 דבר המלך ודרו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב
 18 ורבים מעמי הארץ מתהדים כי נפל פחד היהודים עליהם :
 ובשנים עשר חודש הוא חודש אדר בשלושה עשר יום בו אשר
 19 הגיע דבר המלך ורתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
 לשלש בהם ונתפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם :
 20 נקמלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח
 21 יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל
 22 העמים : וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה

מגילת אסתר

בִּקְרָא 3.

מִצִּי 4.

בְּשֵׁי 4.

וְלֹא

שָׁוִי 5.

לֹא

וְתֵא 6.

הַמֶּלֶךְ 7.

וְהִכָּה

הַיָּמִין 8.

וְהִכָּה

אֶת 9.

הַיָּמִין

הַיָּמִין

הַמֶּלֶךְ 10.

אֶשְׁחַח 11.

נִתְּנָה

וַיֹּמַר 12.

אֶת

מִרְיָה 13.

רֵגְלָהּ

אֶשְׂוֶה 14.

וְתִמְכֶנּוּ 15.

מִצִּי

לְהָא 16.

לֹא

וְהִכָּה 17.

מִלְּפָנֶיךָ

אֵל

Handwritten marginal note in Hebrew script.

- 8. ב
- ת
- 9. ש
- י
- ס
- י
- 10. תב
- י
- 11. יתו
- שם
- 12. שר
- וש
- 13. תב
- יום
- 14. י
- ב
- 15. י
- במ
- 16. י
- 17. שר
- שוכ
- 18. שר
- ים
- 2. י
- 3. א

מגילת אסתר

3 בקשתך עד חצי המלכות ותעש : ותעז אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנחמך לי נפשו ב
 4 בשאלתי ועמי בבקשתי : כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולהאבד ואילו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין היצר
 5 שיה בנזק המלך : ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן :
 6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מפני המלך והמלכה :
 7 והמלך קם בחמתו ממשתה היום אל גנת הבית והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו
 8 הרעה מאת המלך : והמלך שב מגנת הבית אל בית משתה היום והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך היום לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו : ויאמר
 9 הרבונה אחר מן הסריסים לפני המלך גם הגה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה
 10 חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו : ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה :
 11 ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה : ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן : ותוסף אסתר והדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מחשבתו
 1 א אשר חשב על היהודים : ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך : ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יפנה להשיב את הספרים מחשבת המן בן המרתא האגני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך : כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבון מולדתי :
 2 ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הגה בית המן נתתי

67.

מגילת אסתר

קנו

וּבְפֶקֶד אָמַר לְמֶלֶךְ וַיְחַלּוּ אֶת־מַרְדֳּכָי עָלָיו וּבָא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־חַ
הַמְּשֻׁתָּה שָׂמַח וַיִּשָּׁב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּזֶן וַיַּעַשׂ הָעֵץ :

1. בַּיּוֹלָה הַהוּא גִּדְרָה שְׂנֵת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת

2. וְדַבְּרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד

3. מַרְדֳּכָי עַל־בְּנֵתנָא וְהָרַשׁ שֵׁנִי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֶּף אֲשֶׁר בְּ

4. בְּקִשּׁוֹ לְשַׁלְּחַת יָד בַּמֶּלֶךְ אֶת־שׂוֹרוּשׁ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יִקָּר

5. וְגִדְלָה לְמַרְדֳּכָי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָרָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ

6. דָּבָר : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי־בַחֲצֵר וְהַמֶּזֶן בָּא לְחַצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחַיִּיצוֹנָה

7. לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתוֹת אֶת־מַרְדֳּכָי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לוֹ : וַיֹּאמְרוּ

8. 6 נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הַמֶּזֶן עֹמֵד בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹא : וַיְבֹא־

9. הַמֶּזֶן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ

10. 7 וַיֹּאמֶר הַמֶּזֶן בְּלִבּוֹ לִמֵּי חָפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר מִמֶּנִּי : וַיֹּאמֶר

11. 8 הַמֶּזֶן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : יָבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת

12. 9 אֲשֶׁר לְבָשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּסֵי אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָהַג בְּתַר

13. 10 מִדְּכֹת בְּרֹאשׁוֹ : וְנָתַן הַלְּבוֹשׁ וְהַסּוּסֵי עַל־יַד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ

14. 11 הַפְּרָתִים וְהַלְּבוֹשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְכִּיבֵהוּ

15. 12 עַל־הַסּוּס בְּרֹחֹב הָעִיר וְקִרְאוּ לִפְנֵיו בְּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ

16. 13 חָפֵץ בִּיקְרוֹ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּזֶן מִהֵרָ קַח אֶת־הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־הַסּוּסֵי

17. 14 כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵן לְמַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־

18. 15 חֶפְלָד דָּבַר מִכָּל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיִּקַּח הַמֶּזֶן אֶת־הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־הַסּוּסֵי

19. 16 וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מַרְדֳּכָי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בְּרֹחֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵיו וּבְכָה יַעֲשֶׂה

20. 17 לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : וַיִּשָּׁב מַרְדֳּכָי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּזֶן

21. 18 גִּדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֶבֶל וַחֲפוּי רֹאשׁ : וַיִּסְפַּר הַמֶּזֶן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְלִכְל־

22. 19 אֲחֵיָיו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אִם־מִזְרַע

23. 20 הַיְּהוּדִים מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר חֲתוּלָת־לִנְפֹל לִפְנָיו לֹא־רְחוּק־לוֹ כִּי־נִפְּלוּ

24. 21 הַנְּפֹל לִפְנָיו : עוֹדֵם מַדְבָּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַרְּלוּ

25. 22 לְהִבִּיא אֶת־הַמֶּזֶן אֶל־הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָהּ אֶסְתֵּר : וַיִּבֹא הַמֶּלֶךְ

26. 23 וְהַמֶּזֶן לְשִׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם־בְּיָוִם

27. 24 תִּשְׁנִי בַּמְּשֻׁתָּה הַיּוֹם מִה־שֶׁאֲלַתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנְהַיֵּן לְךָ וּמַתְּ

John 6. 44 u. 45 u. 46 u. 47 u. 48 u. 49 u. 50 u. 51 u. 52 u. 53 u. 54 u. 55 u. 56 u. 57 u. 58 u. 59 u. 60 u. 61 u. 62 u. 63 u. 64 u. 65 u. 66 u. 67 u. 68 u. 69 u. 70 u. 71 u. 72 u. 73 u. 74 u. 75 u. 76 u. 77 u. 78 u. 79 u. 80 u. 81 u. 82 u. 83 u. 84 u. 85 u. 86 u. 87 u. 88 u. 89 u. 90 u. 91 u. 92 u. 93 u. 94 u. 95 u. 96 u. 97 u. 98 u. 99 u. 100

1. 11. 6. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

חָמוּ
 זָבִיר
 וְתָא 15. 16.
 הַנֶּמֶס
 לִילֵךְ
 לֵא 17
 ח. אֲצִוְתִי
 וְתַע
 עֲלֵי 2
 הַמֶּלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ
 בְּרָא 3
 בְּקִנְיָ 4.
 טוֹב 5
 הַמֶּלֶךְ
 הַמֶּשֶׁבֶט 6
 הַיָּדוּן
 וְתַע 7. 8
 וְאִם
 הַמֶּלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ 9
 בְּשֵׁט
 וְיִתָּא 10
 : 11
 הַמֶּלֶךְ 12
 לֵא 13
 אִם
 לִי בְּנֵי
 וְיִתָּא 14.

סנו

ח

וה

זגיר

ב

יקר

עמו

ונה

מרפ

בוא

קרני

ומר

נות

חר

ורח

יו

לב

אוס

אל

אוס

ת

ומז

אל

רע

יול

ולא

אל

ום

ה

מגילת אסתר

מגילת אסתר

תחרישי בעת הזאת רוח והצלה ועמוד ליהודים ממקום אחר ואח
 זכית אביך האברו ומי יורע אסלעת כזאת הנעת למלכות :
 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי : 15. 16.
 הןמצאים בשושן וצומד עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשה ימים
 לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן יבוא אל המלך אשר
 לא בדת וכאשר אבדתי אבדתי : ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר
 ח. צותה עליו אסתר : ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות
 ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך ישב
 על כסא מלכותו בבית המלכות נכחפתח הבית : ויהי כראות
 המלך את אסתר המלכה עמדה בחצר נשאה חן בעיניו ויושט
 המלך לאסתר את שרביש תהוב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע
 בראש השרביט : ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומת
 בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך : ותאמר אסתר אם על המלך
 טוב יבוא המלך ותמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו : ויאמר
 המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל
 המשתה אשר עשתה אסתר : ויאמר המלך לאסתר במשתה
 היום מה שאלהך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש :
 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי : אם מצאתי חן בעיני המלך
 ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות אה בקשתי יבוא
 המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר
 המלך ויוצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי
 בשער המלך ולא קם ולא נע ממנו וימלא המן על מרדכי המה :
 ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו
 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גרלו
 המלך ואת אשר נשאו על השרים ועברי המלך : ויאמר המן אף
 לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה פי
 אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך : וכל זה איננו שיה
 לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי ישב בשער המלך :
 ותאמר לו זרש אשתו וכו' אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה :
14.

ובבקר

מגילת אסתר

קנה

עם ועם מדינה ומדינה ככרובה ועם ועם כל שוננו בשם המלך אח
 13. אחשוורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך : ונשלוח ספרים ביד
 הרצים אל כל מדינות המלך להשמיע להרג ולחבוך את כל
 היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר ל'
 14. לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושולח לבז : פתשגן והכתב
 להנהיג דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיווד עתה ימים
 15. ליום הזה : הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
 הבירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה :

7 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את
 בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויועק זעקה גדולה ומרה :
 2. ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש
 3. שק : ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
 אבל גודל היהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים :
 4. ומבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה והרחל חל המלכה
 מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
 5. קבל : ותקרא אסתר להתקד מסריסי המלך אשר העמיד לפניו
 6. ותצווה על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה : ויצא התקד אל
 7. מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך : ויגיד לו מרדכי
 את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על
 8. גבו המלך ביהודים לאבדם : ואת פתשגן כתב הדת אשר נתנו
 בשושן להשמיעם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות
 9. עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה : ויבוא
 10. התקד ויגד לאסתר את דברי מרדכי : ותאמר אסתר להתקד ותצווה
 11. אל מרדכי : כל עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשרי כל
 איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא
 אחר דתו להמית לבו מאשר יושיט לו המלך את שרכיש הזהב
 ותיח ואגיל לא נקראתי לבא אל המלך זה שלושים יום :
 12. 13 ויגידו למרדכי את דברי אסתר : ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל
 14. תרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים : כי אם תחרש

מוֹל
 אֶסוּ 21.
 זֶמֶר
 מִשׁ 22.
 לָמוּ
 דִּיבִנִּי 23
 לָפִנִי 24
 הָרִנִּי
 דִּיבִנִּי 2
 הָמוּ
 הָמוּ 3
 בִּשׁ 4
 בָּאֵס
 הָיֵע 5
 אֶזְרִי 6
 יִדְבֵּן *Can. Prof. p. 60*
 אֶת־ 7
 הָרִנִּי
 הָפִי
 עֲשׂוּ 8
 אֶחָטֵק
 מֶלֶכַּ
 וְלָמוּ 9
 וְעֵשׂוּ
 אֶלֶז 10
 בְּדִד 11
 לָרִי 12
 הָרִי
 אֶחָטֵק 13

מגלה

מוֹלֶדֶתָהּ וְאֵת עֲמָהּ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ עֲלֶיהָ מְרֻדֵי וְאֵת מַאֲמֵר מְרֻדֵי
 21. אֲסַתֵּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנַת אֱתוֹ : בְּיָמִים הַהֵם
 וּמְרֻדֵי יֵשֶׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגִלְיוֹן וְלִרְשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִ
 22. מִשְׁמֵרֵי הַסֶּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלּוֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֹשׁ : וַיִּוֹדַע הַדָּבָר
 לְמֶרְדֵּי וַיִּגֵּד לְאֲסַתֵּר הַפְּלִכָה וְתֹאמֶר אֲסַתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרֻדֵי :
 23. וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 24. לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ : אַתְּרִי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדְּלָה הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֹשׁ אֵת הַמֶּן בְּדַם הַמִּדְּתָהּ הַיָּגִי
 2. זַיִנְשָׁאוֹ וַיִּשֶׁם אֶת כֶּסֶאוֹ מֵעַל כָּל הַשְּׂרִיפִים אֲשֶׁר אֱתוֹ : וְכָל עַבְדֵי
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן כִּי בָן צִוָּה לוֹ הִ
 3. הַמֶּלֶךְ וּמְרֻדֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה : וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 4. בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמֶרְדֵּי מִדַּע אֲתָה עוֹבֵר אֵת מִצַּוַת הַמֶּלֶךְ : וַהֲוִי
 בְּאִמְרָם אֱלֹהֵי יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהֵיהֶם וַיִּגִּידוּ לְהֶמֶן לְרֵאוֹת הִ
 5. תִּיעַמְדוּ דְּבָרֵי מְרֻדֵי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי : וַיֵּרָא הֶמֶן כִּי
 6. אִין מְרֻדֵי כָרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הֶמֶן חֵמָה : וַיִּבֹז בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח
 יָד בְּמֶרְדֵּי לְבַדּוֹ כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֵת עִם מְרֻדֵי וַיִּבְקֶשׁ הֶמֶן לְרַשְׁמִיד
 7. אֵת כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְלָכוֹת אַחְשׁוּרֹשׁ עִם מְרֻדֵי : בַּחֲדָשׁ
 הָרִאשׁוֹן הוּא חֲדָשׁ גִּימָן בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵת לְמֶלֶךְ אַחְשׁוּרֹשׁ
 8. הַפִּיל פּוֹר הוּא חֲגוּרָל לְפָנֵי הֶמֶן מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֲדָשׁ לַחֲדָשׁ שְׁנַיִם עֶ
 9. עֶשֶׂר הוּא חֲדָשׁ אֲדָר : וַיֹּאמֶר הֶמֶן לְמֶלֶךְ
 אַחְשׁוּרֹשׁ יִשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפּוֹר וּמִפּוֹר בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְרֻינֹת מִ
 10. מְלָכוֹתַיךְ וְהִתִּיחֶם שְׁנוֹת מְכָל עַם וְאֵת דְּרָתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים
 וְלְמֶלֶךְ אִין שׁוּה לְהִנִּיחֶם : אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם
 וְעֲשֵׂרֵת אֲלָפִים כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עֲשֵׂי הַמְּלָאֲכָה לְרֵבִיָּה
 11. אֶל גִּנֵּי הַמֶּלֶךְ : וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֵת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָה לְהֶמֶן
 12. בְּדַם הַמִּדְּתָהּ הַיָּגִי צִרַר הַיְּהוּדִים : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן הַכֶּסֶף נָתַן
 לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ : וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ
 הָרִאשׁוֹן בְּשַׁלּוֹשֶׁה עֶשְׂרֵי יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הֶמֶן אֶל
 אַחְשׁוּרֹשׁ הַמֶּלֶךְ וְאֵל הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְרֻינָהּ וּמְרֻינָהּ וְאֵל שְׂרֵי
 עַם

Handwritten note on the left margin.

Handwritten note on the right margin.

5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר
 6 בן שמעי בן קיש איש ימיני : אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר
 הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכד נצר מלך בבל :
 7 ויהי אמן את הרסה היא אסתר בת דוד בני איהן אב ואם והנערה
 יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת :
 8 ויהי בהשמע דבר המלך ודלו ובהקבץ נערות רבות אל שושן
 הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר ה
 9 הנשים : ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את
 תמרקיה ואת מנוחה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת
 10 לה מבית המלך וישנהו את נערותיה לטוב בית הנשים : לא
 הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא
 11 הגיד : ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
 12 את שלום אסתר ומה יעשה בה : ובהגיע הן נערה ונערה
 לבא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה פרה הנשים שנים עשר ח
 חדש כי בן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המזר וששה
 13 חדשים בבשמים ובחמרוקי הנשים : ובה הנערה באה אל המלך
 אהת כל אשר תאמר יגדן לה לבא עמה מבית הנשים ער בית
 14 המלך : בערבי היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל
 יד שעשנו סרים המלך שמר הפירגשים לא תבא עוד אל המלך
 15 כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם : ובהגיע הן אסתר בת
 אביחילד מרדכי אשר לקח לו לבת לבא אל המלך לא בקשר
 דבר כי אם את אשר יאמר הגי סרים המלך שמר הנשים ותהי א
 16 אסתר נשאת הן בעיני כל האיה : ותלקח אסתר אל המלך
 אחשוורוש אל בית מלכותו בתוך העשירי הוא החדש טבת בשנת
 17 שבע למלכותו : ויאחב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא הן
 וחסד לפניו מכל הבתולות וישם פתח מלכותו בראשה וימליכה
 18 תחת ושתי : ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את
 19 משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת פני המלך ובהקבץ
 20 בתולות שגית ומרדכי ישב בשער המלך : אין אסתר מגדת י

ל'א

לֶפֶן

סוּן 12.

בֵּן

13

לֶפֶן

14.

מֶן

רֶן

15

עֵן

16

וֶן

חֶן

17.

בֶּן

חֶן

18 *חֶן חֶן*

אֶן

אֶן

19

וֶן

חֶן

20

וֶן

לֶן

21.

בֶּן

22

וֶן

בֶּן

23

חֶן

אֶן

24

וֶן

25.

בֶּן

לֶן

26

בֶּן

27.

חֶן

28

מגור

922

לפני המלך בכתר מלכות והראות העמים והשרים את ימיה כי
12 טובת מראה הוא : ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר

ביד הסריסים ויקצף המלך מאד ותמתו בערתו בו :
13 ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי בן דבר המלך

14 לפני כל ידעי דת ודין : ותקרב אליו פרשנא שתר אדמתא מרשית
מרס מרסנא ממוכן שבערת שריו פרס ומדוי ראי לפני המלך הישמים

15 ראשונה במלכות : פדת מה לעשות במלכה ושתי עי אשר לא
עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים :

16 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה
ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות

17 המלך אחשורוש : כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להכנות
בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי

18 המלכה לפניו ולא באה : ותיום הוה תאמרנה שרות פרס ומדוי
אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיו וקצף :

19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מדפניו ויכתב בדתו פרס ומדוי
ולא יעבור אשר לא תבא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה ותז

20 המלך לרעותה הטובה ממנה : ונטמע פתום המלך אשר
יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן ל

21 למגדול ועד קטן : ויישב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך
22 בדבר ממוכן : וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה

ומדינה בכתבה ואל עם ועם כדשונו להזיות כל איש שרר בביתו
כי ומדבר כלשון עמו :

והדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת
2 אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה : ויאמרו נערי המלך משרתיו

3 יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה : ויפקד המלך פקידים
בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה

4 אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הנגא סרים המלך שמר
הנשים ונתן מסרוקיהן : והנערה אשר תישב בעיני המלך תמך

תחת ושתי ויישב הדבר בעיני המלך ויעש כן :

איש

27

18

18

18

18

18

18

18

18

18

15

הכסילי 16.

נער ושי *cap. 11*
בעת יא *cap. 11*

ידים ידן 19

את חכו 20.

עשיר כ

שי 21

לשבער *cap. 11*
יפלאו

בצפון *cap. 11*

בעבים 5.

בבטן 1

הכל 6.

אזחה יכ *cap. 11*
לעינים *cap. 11*

ישמת 8

בדרכי

במשפ 10 *cap. 12*

והשתו *cap. 12*

מי הר

תחשך

ביום 3.

כי מעו 4.

הטחך 5

יראו *cap. 12*

כיהל *cap. 12*

לא יר *cap. 12*

הגלגל 7 *cap. 12*

Handwritten notes in Latin script, possibly describing geological observations or measurements.

Handwritten notes in Latin script, possibly describing geological observations or measurements.

Handwritten notes in Latin script, possibly describing geological observations or measurements.

Handwritten notes in Latin script, possibly describing geological observations or measurements.

Handwritten notes in Latin script, possibly describing geological observations or measurements.

Vertical column of handwritten numbers and symbols, possibly representing a scale or measurements.

קהלת

16. **הכסילים תיגענו אשר לא ידע לזכות אל עיר** : אי לך ארץ שמלךך
 נער ושריך בבקר יאכלו : **אשרך ארץ שמלךך בן חורים ושריך**
 בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי : **בעצלותים ימך המקרה ובשפלות**
 ידיים ידלף הבית : **לשחוק עשים לחם ויין ישפח חיים והכסף יענה**
 את הכל : **גם במדעך מלך אל תקלל ובחוריי משכבך אל תקלל**
 עשיר כי יעזף השמים וילך את הקול ובעל הכנפים יגד דבר :
 1. א. **שלח לחמך על פני המים כי ברכ הימים תמצאנו** : **תז חלק**
 לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ : **אם**
 יפלאו העינים וגשם על הארץ ויניקו ואם יפול עץ בדרום ואם
 בצפון מקום שיפל העץ שם יהוא : **שמר רוח לא יזרע וראה**
 בעבים לא יקצור : **כאשר אינך יודע מה דרך הרוח בעצמים**
 בבטן המלאה פכה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את
 6. **הכל** : **בבקר זרע את זרעך ולערב אל תגח ידך כי אינך יודע**
איוה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאתך טובים : ומתוך האור וטוב
 לעינים לראות את השמש : **כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם**
ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכל :
 שמח בחור בילדותך ויטיב לך בימי בחורתיך וזרעך
 ברכי לך ובמראה עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים
 10. **ובמשפט** : **והסר בעם מלךך והעבר רעה מבשרך כי הילדות**
והשחרות הכל : **וזכר את בוראך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו**
מי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר איך לי בהם חפץ : **עד אשר לא**
תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אתר הגשם :
 3. **ביום שילעו שמרי הבית ורהתעוררו אנשי החיל ובטלו הסחנות**
 4. **בי מעטו וחשכו הראות בארבות** : **וסגרו דלתים בשוק בשפל קול**
 5. **הסחנה ויקום לקול הצפור וישחוו כל בנות השיר** : **גם מבנה**
 וראו ותחתתם בדרך וינאץ השקר ויסתבל החגב ותפר תאביזנה
 כי הלך האדם אל בית עולמו וסכבו בשוק הסופדים : **עד אשר**
 לא ירחק חבל הכסף ותרוץ גדת הזחב ותשבר בר על המבוע ונרוץ
 7. **הגלגל אל תבור** : **וישכ העפר על הארץ כשהיה והרות משוכ**
 אל

cap. 11

cap. 12

cap. 12

cap. 12

10.

קנה *Geologie* קהלת

בגודל לבנים ושמן על ראשך אל יחמר : ראה חיים עם אשתך אשר
אהבת כל ימי חיי הברך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הברך
כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש : כל
אשר תמצא ירך לעשות בכתך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת
וחכמה בשאול אשר אתה הרך שמה :

שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים תמרוץ ולא
לגברים המלחמה וגם לא לחכמים להם וגם לא לנבונים עשר
וגם לא לירעים הן כי עת ופגע וקרה את כלם : כי גם לא
ידע האדם את עתו כדגים שגאחיים במצודה רעה ולצפרים
האחיות בפח כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשהפול עליהם
פתאום : גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי : עיר
קטנה ואנשים בה מעט ובה אליה מלך גדול וסבב ארצה ויבנה
עליה מצודים גדולים : ומצא בה איש מסכן חכם ומלש הוא את
העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא : ואמרתי אני
טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים :

דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בפסילים : טובה חכמה
מכל קרב וחויטא אחר יאבד טובה הרבה : זבובימות יבאיש יביע
שמן רוקח יקר מחכמת ומכבוד סכלות מעט : לב חכם לימינו
זרב כסול לשמארו וגם בדרך כשהסכל הרך לבו חסר ואמר לכל
סכל הוא : אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנחכי מרפה
נבית חטאים גדולים : יש וית ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא
מלפני השליט : נתן הסכל רומים רבים ועשירים בשפל ושבו :
ראיתי עבדים על סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ : חפר
צומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש : מסיע אבנים יעצב בהם
בוקע עצים יסכן בהם : אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים
יגבר ויתרון הכשיר חכמה : אם ישך הנחש ברוא לחש ואין יתרון
לבעל הליטון : דברי פי חכם חן ושפתות כסול תבלענו : תחלת
דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה : והסכל ירבה דברים
לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו : עמל

*to Christian a pat
na curata - Lomb
1599*

*cap. 10
Invenio in libro Salomon
offensibilem fuisse patrem
de coelibus Salomon
quod est in libro Salomon
et in libro Salomon*

*manus recte fuisse
exhibere debet sine igit
Pandi D. D. quod est in
libro Salomon. P. 10. 10.*

אח

בא 10.

קב

אט 4.0' 155

הא 12.

זב 13.

לא 0' 582

מא 14.

מב

הא 15

et hoc tangit ad non edere
libera gaudere, non hoc
multum sumit illud et la
tine dicit: hoc illud q' plan
est: Gal. 1.2. 14

et hoc illud placet sibi
q' dicitur hic: la. 1.2. 14

הא

מב

נב

אט 9 cap. 9

לז 0' 784

הא 2.

זב

הא 3.

מב

זב

hanc ad conversionem
q' dicitur hic: Gal. 1.2. 14

מז 6

מא 6

מב

מז 8.

No. 8

מדרש 400 עמודים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

Christus est pal
na cura de. Com. Pro
2. 296

cap. 10
Insuper multum
offendit fuit et
de eadem de
martyr et
aliqui, p. 100

manus vestre facite
apostoli vobis
Pauli q. 2. p. 100
his. Com. p. 100

את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם ורע לו : ובכן ראיתי רשעים קברים וכאו ומקום קדוש יהיו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הכל :

ישמחו

אשר אין נעשה פתום מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע : אשר הטא עשות רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב לראי האלהים אשר יראו מלפניו : וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני האלהים : יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הכל :

10. 11. 12.

13. 14.

אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח והיו ילדנו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש : כאשר נמתי את רבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיני איננו ראה : וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם ואם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא : כי את כל זה נתתי אל לבי ולבון את כל זה האשר רצוה יקים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניו : הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לפיכך ולפניו ולטובה ולרעה ולאשר איננו זבת כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא :

9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

אשר

זהו רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע וחוללות בלבכם בחייהם ואחריו אל המיתים : כי מי אשר יבחר אל כל החיים יודעים שימתו והמיתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשפט זכרם : גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אברה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש :

100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

לך אכל בשמחה לחמך ושתה ברב טוב ויגד כי כבר רצת האלהים את מעשיך : בכל עת יהיו בגדיך

100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

בגדיך

28
6

קנא קהלה

12. **נחלה ויתר לראי השמש** : כי בצל החכמה בצל הפסג ויתרון
 13. **רעת החכמה תהיה בעליה** : ראה את מעשה האלהים כי מי ויכל
 14. **לתקן את אשר עותו** : ביום טובה הויה בטוב וביום רעה ראה גם
 את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו
 15. **מאומה** : את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע
 16. **מאריך ברעתו** : 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה
 7. **תשומם** : אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך :
 18. **טוב אשר תאמרו בזה וגם מזה אל תנח את יורך כי ירא אלהים וצאאת**
 19. **כלם** : החכמה תעז לזככם מעשרה שלימים אשר היו בעיר : כי אדם
 21. **אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא** : גם לכל הרברים
 אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עכרך מקלדך :
 22. **כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קולת אחרים** : כל-
 24. **זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני** : רחוק מה-
 25. **שהיה ועמק עמק מי ימצאנו** : סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש
 16. **חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות** : ומוצא אני
 מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיר
 27. **טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה** : ראה זה מצאתי
 28. **אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון** : אשר עוד בקשה נפשי
 ורא מצאתי אדם אחר מארץ מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי :
 29. **לכך ראה זה מצאתי אשר עשיר האלהים את האדם ישר והקמה**
 1. **בקשו חשבונות רבים** : מי פתחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם
 ח **תאיר פניו ועז פניו ישנא** : אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת
 אלהים : אל תכחל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר
 4. **תחפץ יעשה** : באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה
 5. **תעשה** : שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב
 6. **תכם** : כי לכל החפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו :
 7. **כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו** : אין אדם שליט
 ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום תפורת ואין משלחת ב
 9. **במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו** : את כל זה ראיתי ונח
 יום חכמה

Handwritten notes in the left margin, including a date-like reference "17:7".

Handwritten notes in the left margin, including a reference "17:7".

6872

Handwritten notes in the left margin.

Capitulum
Handwritten notes in the left margin.

Handwritten notes in the left margin.

Handwritten notes in the left margin.

6

קנה קולה

קנא

זרז
יוכל
הגם
הריו
שע
למה
את
אלם
רים
פל
מד
קש
ואני
יה
אתי
פשו
רה
אלם
עת
ער
מה
לב
לט
נ
יו

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the text column.

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the text column.

6972

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the text column.

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the text column.

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the text column.

Edo... 18

קהלת

אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת
 השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו : גם כל-
 האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו
 ולשתות את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא : כי לא
 הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו : ויש רעה
 אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם : איש אשר יתן לו
 האלהים עשר ונכסים וכבוד ויאנינו חסר לנפשו מכל אשר י
 יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו
 זה הכל וחלי רע הוא : אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורבי
 שיתו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה
 לו אמרתי טוב ממנו הנפל : כי בהכל בא ובחשך ילך ובחשך
 שמו יכסה : גם שמש לא ראה ולא ידע נחת ליו מה : ואלו חיות
 אלף שנים פעמים וטובה לא ראה תלא אל מקום אחד הכל הולך :
 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא : כי מה יותר לחכם
 מן הכסיל מה לעני יודע להולך נגד החיים : טוב מראה עינים
 מהלך נפש גם זה הכל ורעות רוח : מה שהיה כבר נקרא שמו
 וזנודע אשר הוא אדם ולא יוכל לרין עם שהתקוף ממנו : כי יש
 דברים הרבה מרבים הכל מה יותר לאדם : כי מי יודע מה טוב
 לאדם בתים מספר ימי חיו הכלו ויעשם כאלו אשר מיוגד לאדם
 מה יהיה אחריו תחת השמש : טוב ללכת אל בית אבל
 משמן טוב ויום השמות מיום הולדו : טוב לבית אבל
 טוב מעם משחוק כי ברע פנים ייטב לב : לב חכמים בבית אבל
 ולב כסילים בבית שמחה : טוב לשמע נערת חכם מאיש שמע
 שיר כסילים : כי כקול הסירים תחת הסיר בן שתק הכסיל וגם זה
 הכל : כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה : טוב אחרית דבר
 מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח : אל תכהל ברוחה לבעוס
 כי בעס בתק כסילים ינות : אל תאמר מה היה שהימים הראשנים
 היו טובים מאלה כילא מחכמה שאלת על זה : טובה חכמה עם
 נחלת

7. 1. 18

552

7. 1. 18

7. 1. 18

all... melior cor... p. 26

ag... stab... p. 5

החכמה
18

6. 1. 18

15
6

עבודת

קהלת

קנ

10. בעמלם : כי אם יפלו האחר יקים את חבירו ואי לו האחר שיפלו
 11. ואין שני להקימו : גם אם ישכבו שנים ותם להם ולאחר איך ותם
 12. ואם יתקפו האחר השנים ועמדו נגדו והחוש המשולש לא במהרה
 13. ינתק : טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע
 14. להתער עור : פי מבית הסורים יצא למלך פי גם במלכותו נולד
 15. רש : ראיתו את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני
 16. אשר יעמד תחתיו : איז קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם
 17. האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח : שמר רגלך
 18. כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע ממת הכסילים זבח
 19. כי אינם יודעים לעשות רע : אל תבהל על פיך ולבך אל
 20. ימחר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על
 21. הארץ על כן דברך מעטים : כי בא החלום בלב ענין וקול
 22. כסיל בלב דברים : כאשר תלך לדרך האלהים אל האחר לשלמו
 23. כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם : טוב אשר
 24. לא תדר משתדור ולא תשלם : אל תתן את פיך לחטיא
 25. את בשרך ואל תאמר לפני ה' לאך כי שגרה היא רפה וקצר
 26. האלהים על קולך ותבל את מעשה ידך : פי בלב חלומות והבלים
 27. ודברים הרבה כי את האלהים ירא : אם עשק רש וגול משפט
 28. וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר
 29. גבהים עליהם : ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבר : אהב
 30. כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל :
 31. ברבות הטובה רבו אלהיה ומה פשרון לבעליה כי אסראית עיניו
 32. מרחוקה שנת העבר אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר
 33. איננו מניח לו לישון : יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשיר
 34. שמור לבעליו לרעתו : ואבד העשיר והוא בענין רע והוליד בן
 35. ואין בידו מאומה : כאשר יצא מבטן אביו ערום ישוב ללכת
 36. בשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו : וגם זה רעה חולה כל
 37. עמית שבא בן ילד ומה יתרון לו שיעמל לרוח : גם כל ימיו
 38. בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצר : הגה אשר ראיתי אני טוב

Cap. 5
na. 4. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.

1573

6

05282

63

קמט קהלת

14 האור מן החשך : החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וירעתי
 15 גם אני שמקרה אחר יקרה את כלם : ואמרת אני בלפי במקרה
 הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני יאז יותר ודברתי בלפי שגם
 16 זה הכל : כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכר הימים
 7 הכאים תכל נשכה ואיך ימות החכם עם הכסיל : ושנאתי את החיים
 כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי תכל הכל ורעות רוח
 8 ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאני ילנו
 9 לאדם שיהיה אחרי : ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל
 20 עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הכל : וסבותי אני
 21 לראש את דבי על כל העמל שעמלתי ושחכמתי תחת השמש :
 כי יש אדם שעמלו ברכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא עמל
 21 בו יתנוו חלקו גם זה הכל ורעה רבה : כי מה הוא לאדם בכל
 23 עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש : כי כל ימיו מכאבים
 24 וכעס ענינו גם בלי לה לא שכב לבו גם זה הכל הוא : אין טוב
 באדם שיאכל ושרה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראתי
 16.6 אני כי מיד האלהים הוא : כי מי יאכל ומי יחוש חוי ממנו : כי לאדם
 שטוב לפניו נתן חכמה ודעה ושמהרה ורחומו נהו עניו לאסוף
 1 ולכנס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הכל ורעות רוח : לכל
 1 זמן ועת לכל חפץ תחת השמים : עת ללדת
 2 עת לטעת : ועת לעקור נטוע : עת להרוג
 3 ועת לרפוא : ועת לפרוץ : ועת לבנות :
 4 עת לכבוש : ועת לשהוק : עת לספור
 5 ועת רקוד : ועת כנוס אבנים : ועת לבקש
 6 עת לחבוק : ועת להקסחבק : עת להשליך אבנים :
 7 ועת לאבד : ועת לשמור : עת להשליך :
 8 עת לקרוע : ועת לחפור : עת לחשוד :
 9 ועת לדבר : עת לאהב : ועת לשנא :
 10 עת מלחמה : ועת שלום : ועת לתרוץ העשה
 באשר הוא עמל : ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם

Cap. 3

ועת למות
 ועת להרוג
 ועת לבנות
 עת לספור
 ועת כנוס אבנים
 עת לבקש
 ועת להשליך
 עת לחשוד
 ועת לשנא
 מה יתרון העשה
 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם

- מחשבות 9
- השם 10. ישר ידבר ויאמר ע
- תהי נ 11
- להם 12
- מלך 13.
- עלפו השבט 14
- לענו 14.
- והנה 11.
- ויכל 16
- הכמו
- ודעה 17.
- זה הו 18. ויש קדוה ע
- מכאן ב. 2. ע
- בטוב
- עשה ע
- בסכו ע
- השם 4. ויש משפ
- לי פר ע
- עשיה 6. 7.
- עבדו
- לימך 8.
- מלכו חזקוני דלמיה פולו
- ושדו ע
- עמדו ע
- מכל ע
- ופניח ע
- חכלו 12.
- הכמה
- פבר 13.

לאדם השלוח למנוח בדרום סוף
 ויש שם חלקים ויש שם חלקים

ישנה ל ויש יחוש סוף
 ויש חלקים ויש חלקים

ישנה ל ויש יחוש סוף
 ויש חלקים ויש חלקים

6

Carabinieri

מט
דעתו
זקרה
אדם
זימים
נחלים
רע
בילכו
בכל
עאני

עמל
בכל
אדם
טוב
זיתי
אדם
וסוף
לכל

Cap. 3

מט
אדם
זימים
נחלים
רע
בילכו
בכל
עאני

נשת
אדם

קחרת

מה שיהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חרש תחרת
 השמש : יש דבר שיאמר ראה זה חרש הוא כבר היה לעולם אשר
 היה מלפנינו : אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה
 להם זכרון עם שיהיו לאחרנה : אני קהלת הייתי
 מלך על ישראל בירושלם : ונתתי את לבי לדרש ולחור בחכמה
 על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רענתן ארזים לבני האדם
 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש
 והנה הכל הבל ורעות רוח : מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא
 יוכל להמנות : דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי
 חכמה על כל אשר היה לפני בירושלם ולבי ראה הרבה חכמה
 ודעת : ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות וסכלות ודעתי שגם
 זה הוה רעיון רוח : כי ברכ חכמה רב כעס ויוסף דעת ויוסף
 מכאוב : אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראיה
 בטוב והנה גם הבל : לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה
 עשה : תרתי בלבי למשוך ביין את בשרי ולבי נתג בחכמה ולאחז
 בסכלות ער אשר אראה איזה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת ה
 השמים מספר ימי חייהם : הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נמנתי
 לי פרמים : עשיתי לי גנות ופרדסים ונמנתי בהם עץ כל פרי :
 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים : קניתי
 עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה
 לי מכל שהיו לפני בירושלם : כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת
 מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שדה
 ושדות : וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי
 עמדה לי : וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי
 מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי זה היה חלקי מכל עמלי :
 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידו ובעמל שעמלתי לעשות והנה ה
 הבל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש : ופניתי אני לראות
 חכמה והוללות וסכלות כיי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר
 כרך עשוהו : וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון
 האור

יש דבר ויאמר

השמש

זה הוה רעיון רוח

מכאוב

עשה

השמים מספר ימי חייהם

מלכים והמדינות

עמדה לי

בכל

הבל הבל ורעות רוח

חכמה והוללות וסכלות

כרך עשוהו

תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גילה
על חטאתיך זכר ח

1 יהוה מה היה לנו הכיט וראה את הרפתנו : נתלתנו נחפכת

2 דורים בתינו לנכרים : יתומים היינו איז אב אמתינו כאל מנות :

3 מימינו בכסף שתינו עצינו במתור יבאו : על צוארכו נרדפנו

4 יגענו לא הנח לנו : מצלים נתנו יד אשור לשבע להם : אבתינו

5 חטאו אינם : אנהנו עונתיהם סבלנו : עבדים משלו בנו פרק איז

6 מידם : בנפשנו נביא לחמנו מפני הרב המדבר : עזרנו כחנור

7 נכמרו מפני זלעפות רעב : נשים בציון עזו בתלת בערי יהודה :

8 שרים ביום נתלו פני זקנים לא נהדרו : בחורים שחוז נשאו

9 ונערים בעץ פשרו : זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם : שבת

10 משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו : נפלה עטרת ראשינו אויב נא

11 לנו כי חטאנו : על זה היה דוה לבנו על אלה השכו עינינו :

12 על הר ציון ששמש שועלים הלכו בו : אתה יהוה לעולם תחשב

13 בסאך לדור ודור : למה לנצח תשכחנו מעזבנו לארץ ימים :

14 השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו בקדם : ביאם מאם

15 מאסתנו קצפת עלינו עד מאד :

16 השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם :

Eccl. 1. 1

... Verba... p. 63

קולת בד דור מלך בירושלם : **דברו**

תבלים אמר קולת תבל תבלים הכל ה

תבל : מה יתרון לאדם בכל עמלו

4 שיעמל מחת השמש : דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת :

5 וזרח השמש וזכא השמש ואל מקומו שואף וזרח הוא שם הולך אל

דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב ה

7 הרוח : כל הנתלים הולכים אל הים ודורים איננו מלא אהל מקום

8 שהנתלים הולכים שם הם שקים לזכת : כל הדברים יגעים לא

9 וקבר איש לזכר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע :

*Cap. 1
... p. 63*

הכסף קלס וזה הכתם דקל

גלה 22

זכר ח

זכה

פנו

זוכר

אין

נור

טא

זכה

זכ

שכ

אם

Ecclij

בל

ה

זכר

זכ

ה

זכ

ca. 100. 207. 10. p. 222
Labia melodica

איכה

et cont. melodica insecta aph. p. 225
63/4

שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי : שפתו קמו והגיונם על

כל היום : שבתם וקמתם הביטה אני מנגונתם : השיב

להם נמוך יהוה כמעשה ידותם : תתן להם מגנת רב

תאלתר להם : תרוף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה : *65*

איכה ד יועם זהב ישגא הפתם הטוב תשתפכנה אבני קדש

בראש כל חוצות : בני ציון היקרים המסדאים

כפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר : גם הנין חלצו

שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כיענים במדבר : דבק לשון

יונק אל חכו בצמא עוללים שארו להם פרש אין להם :

האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים על תולע חבקי

אשפתות : ויגדל עזן בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע

ולא חלו בה ימים : זכו גזירה משלג צחו מתלב ארמו עצם

מפנינים ספיר גזרתם : חשך משחור הארם לא נפרו בחוצות

צפר עזרם על עצמם יבש היה כעץ : טובים היו חלדי הרב

מתללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנובת שדי : ידו נשים

רחמניות בשלו ילדיהן היו לברורת למו בשבר בת עמי : פלה

יהודה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסותיה :

לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי חבל פו בא צר ואזיב בשערי

ירושלים : מחטאת נביאיה עונת כהניה השפכים בקרבה דם

צדיקים : נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו

בלבושיהם : סורו שמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו

גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור : פני יהוה חלקם לא יוסיף

להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו : עודינה חכלינה

עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע : צרו

צערינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו מראו ימינו כירא קצנו :

קלים היו רדפינו מנשרי שמים על החרים דלקנו במדבר ארבו לנו :

רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו

בצלח נחה בגוים : שישו ושמתו

בת ארזם ישבתי בארץ עוז גם עליך העבר כוס תשכרי ותתערי :

תם

ca. 100. 207. 10. p. 222
non descripta

67/8

איכה

איכה

Tholmi

גם כי אזעק ואשוע שחם תפלתי גדר דרכי בגיית נתיבתי עוהו

לב ארב הוא לי אריה במסתרים דרכי סורר ויפשחני

שמני שומם דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ הביא

בכליתי בני אשפתו הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום

השביעני במרורים הרוני לענה ויגרם בחצץ שני הכפישני

באפר ותזנה משלום נפשי נשיתי טובה ואמר אבר נצחתי

ותוהלתי מיהוה זכר עניי ומרודי לענה וראש זכור תזכור

ותשיח עלי נפשי זאת אשיב אל לבי על קן אוהיל חסדי

יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו חרשים לבקרים רבה אמונתך

חלקני יהוה אמרה נפשי על קן אוהיל לו טוב יהוה לקנו לנפש

תדרשנו טוב ויחיל ורומם לתשועת יהוה טוב לזכר כי ישא על

בנעריו ישב בדר וירם כי נטל עליו יתן בעפר פיהו אור ליש תקות

יתן למכהו לתי ישבע בתרפה כי לא יזנה לעולם אדני כי

אם הזנה וירם כרב חסדיו כי לא ענה מלכו ויגא בני איש לרפא

תחת רגליו כל אסירי ארץ לחטות משפט גבר נגד פני עליון

לעות אדם בריבו אדני לא ראה מיזה אמר ותיה אדני לא צוה

מפי עליון לא תצא הרעות והטוב מה יתאונן אדם חן גבר על

חשאו נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה נשא לבבנו

אל כפים אל אל בשמים נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת

סלחת בנאף ותדרפנו הרגת ולא חמלת סכתה בענו לך מעבור

תפלת סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים פצו עלינו פיהם כל

איבינו פחד ופחת היה לנו השאת ותשבר פלגי מים תרד עיני

עד שבר בת עמי עיני נגרה ולא תרמה מאין הפזות עד ישיקוף

ורא יהוה משמים עיני עזלרה לנפשי מכל כנות עירי צוד

ערוני כצפור איבי חנם צמתו בבור חיי וידו אבן כי צפו מים

על ראשי אמרתי נגזרתי קראתי שמך יהוה מבור מחתיות

*vix mea rebellavit...
difficilis, nec erit...
quod super...
magis...
Et...
difficilis...
Et...
Et...*

קמז
קמז

קמז

קמז

קמז

קמז

קמז

קמז

בְּתוֹ

10

הוֹר

11. *in agerit & deficiat*

מְעִי

12. *in agerit & deficiat*

בְּרֹר

13. *in agerit & deficiat*

בְּתוֹ

אֲעִי

14. *in agerit & deficiat*

בְּתוֹ

שְׁוֹ

15.

שְׁוֹ

וַיִּבֶן

16.

מִסֵּט

וַיִּבֶן

17.

וַיִּבֶן

18.

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן

19.

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן

20.

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן *in agerit & deficiat*

וַיִּבֶן

21. *in agerit & deficiat*

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן

22.

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן

23. *in agerit & deficiat*

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן

24. *in agerit & deficiat*

וַיִּבֶן

וַיִּבֶן *in agerit & deficiat*

Tholmi

ק מ ז

04. 75

איכה

וישבתה לך רגליך

via mea rebellavit
difficile, nec quod
quod quod...
mens...
sag...
pice...
diffinitis a: phae: pass

קדושה
קדושה

קדושה קדושה קדושה

קדושה קדושה קדושה

קדושה קדושה קדושה
oculorum effluit, ab
quod...
radi de his plura...

קדושה קדושה קדושה
vidisti con...

ו
י
ו
ב
י
ש
י
צ
ו
ו
ס
ח
פ
ע
ו
ו
פ
פ

ו
ל
ב
ו
ו
ז
ב
ז
י
ק
צ
ז
י

א
ז

איכה

9 שָׁבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֵיהָ אֲבָדוּ וְשָׁבַר בְּרִיתֶיהָ מְלֶכֶה וְשָׁרֵיהָ
 בְּפוּם אֵין תּוֹרָה גַם נְבִיאֶיהָ לֹא מֵצְאוּ חֲזוֹן מִיְהוָה
 10 יִשְׁבוּ לָאָרֶץ וְיָדְמוּ זְקֵנֵי בֵת צִיּוֹן הַעֲלוּ עִפּוֹר עַל־רֹאשֵׁם חָגְרוּ שָׁקִים
 11 הֲזִירֵי לָאָרֶץ רֹאשֵׁן בְּתוֹלֵת יְרוּשָׁלַם : כָּל־וּבְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמַרְוּ
 12 מֵעַי נִשְׁפָּךְ לָאָרֶץ כְּבֹדִי עַל־שָׁבַר בֵּית עַמִּי בַעֲטַף עוֹלָל וְיוֹגֵךְ בִּ
 13 בְּרַחֲבוֹת קִרְיָה : לְאִמָּתֶם יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגַן וְיַיִן בְּהַתְעַטְפֶם
 14 כִּתְלוּ בְּרַחֲבוֹת עֵיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשֶׁם אֶל־חֵיק אִמָּתֶם : מִדֵּ
 15 אֲעִידֶךָ מִה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מִה אֲשֵׁרָה לָךְ וְאֲנַחֲמֶךָ בְּתוֹלֵת
 16 בֵּית צִיּוֹן כִּי גִדּוֹל פִּיֶם שִׁבְרֶךָ מִי יִרְפָּא לָךְ : נְבִיאִיךָ חָזוּ לָךְ
 17 שָׂוֵא וְהַפֵּל וְלֹא־גָלוּ עַל־עוֹגֶךָ לְהַשִּׁיב שְׁבִירָתְךָ וְיַחֲזוּ לָךְ מִשְׁאוֹת
 18 סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַּפִּים כָּל־עַבְרֵי דָרֶךְ שָׂרְקוּ
 19 וַיִּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל־בֵּית יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הַעִיר שֶׁיֹּאמְרוּ כָּל־לֵילֵת יִפִּי
 20 מִשְׁוֹשׁ לְכָל־הָאָרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיֶהֶם כָּל־אֲיִבֶיךָ שָׂרְקוּ
 21 וַיַּחֲרִקוּ־שֵׁן אֲמְרוּ בְלַעְנוּ אֲךָ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינוּהוּ מֵצְאָנוּ רְאִינוּ :
 22 עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בַּעַז אֲמַרְתוּ אֲשֶׁר צִוָּה מִיְמֵי קִדְמֵ הַרְס
 23 וְלֹא חָטָל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הָרִים קָרוֹן צָרִיךְ : צַעֲקוּ לָכֶם אֶל־
 24 אֲדֹנָי חוֹמַת בֵּית צִיּוֹן הַזֹּאת כִּנְחַל רִמְעָה יוֹמֵם וְלַיְלָה אֶל־תַּחֲנִי פִ
 25 פּוֹגַת לָךְ אֶל־הַדָּם בֵּית עֵינֶיךָ : קוּמִי רַנִּי כְּלִילֵי־לְרֹאשׁ
 26 אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכִי כַּמִּים לְבָךְ גָּחַ פָּנֵי אֲדֹנָי שְׂאִי אֲלֵיו כִּפְיֶךָ עַל־נַפְשׁ
 27 עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפוֹתִים בְּרַעַב בְּרֹאשׁ כָּל־חוֹצוֹת : רֵאָה יְהוָה
 28 וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלְלֵת כִּה אִם־תִּאֲכַלְנָה נְשִׁים פְּרִים עֲלֵי טַפְחִים
 29 אִם־יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כַּחֲזוֹן וְנִכְיָא : שָׁכְבוּ לָאָרֶץ חוֹצוֹת גַּעַר
 30 וְזָקֵן בְּרַחֲוֵתַי וּבְחֻזֵי נַפְלֵי בְּחֶרֶב הַרְגַת בָּיִת אֲפָךְ טַבַּחְתָּ וְלֹא
 31 תִּמְלֹת : יוֹם תִּקְרָא כִּיֹּם מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְכִּיב וְלֹא־הָיָה בָּיִת אֶף־
 32 יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־טַפְחֵתִי וּרְבֹתַי אֵיכִי כָלֶם :
 33 הַגְּבֵל רֵאָה עֲלֵי בְשִׁבְט עֲבָרְתוֹ : אוֹתִי נָהַג וַיִּלָּךְ חֶשֶׁךְ וְלֹא
 34 אֹר : אֲךָ כִּי־יִשָּׁב יִהְיֶה יוֹם כָּל־הַיּוֹם : בְּלֹח
 35 בְּשָׂרֵי וְעוֹרֵי שִׁבְר עֲצָמוֹתַי וְהִבְנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וְהִלָּאָה : כִּמְחַשְׁכִּים
 36 הוֹשִׁיבֵנִי כַּמֵּתִי עוֹלָם : נָדַר בְּעַרְי וְלֹא אֵצֶא חֲכִבֵד נַחֲשֵׁתִי :
 37 גַּם־כִּי

6425
דגן ויין בהתעטפם

6472

longi locum
17-122

quod planum dicitur
fructus et dicitur
17-122

6472

capitulum
17-122

17-122

17-122

capitulum
17-122

17-122

קמו

איכה

חשׁוּבְנֵי אַחֲזֹר נִתְנַלֵּי שׁוּמְמָה כֹּל הַיּוֹם דְּוָה : נִשְׁקָד עַל פְּשְׁעֵי

בְּיָדוֹ יִשְׁתַּדְּגוּ עָלָיו עַל צוּאֵי הַיָּד הַכְּשִׁיל כֹּחֵי נִתְנַנְּנוּ אֶדְנֵי בְיָדֵי לֹא א

אוֹכֵל קוֹם : סִלְחָה כֹּל אֲבִירֵי אֶדְנֵי בְּקִרְבִי קִרְאָה עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר

בְּחֹרֵי גֵית וּרְךָ אֶדְנֵי לְבַתּוּלָה בַת יְחֻדָּה : עַל אֱלֹהֵי אֲנִי כִכֹּת

עֵינַי יִרְדָּה מִיַּם כִּי רַחֵם מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נַפְשִׁי רַחֵם בְּנֵי שׁ

שׁוּמְמִים כִּי גֵבֵר אוֹיֵב : פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צִוָּה

יְהוָה לְעֵקֶב סָבִיבוֹ צִרְיוֹ הֵיטֵה יְרוּשָׁלַם לְגֵדָה בְּיַנְיָהִם :

צִדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִיחֹ מְרִיתִי שָׁמְעוּ נָחָל עַמִּים וְרָאוּ מִכְּאֵבִי

בְּתוּלָתִי וּבְחֹרֵי הַלְכוֹ בְּשִׁבִי : קִרְאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רַפּוּנִי

כִּהְנִי וְזִמְנִי בְּעִיר גּוֹעֵה כִּי בִקְשׁוּ אֲכָל לֶמֶן וַיִּשְׁבּוּ אֶת נַפְשָׁם :

דָּאָה יְהוָה כִּי צָר לִי מַעַי חֲמַרְמְרוּ נִדְרֵי לְבִי בְּקִרְבִי כִי מָרוּ מְרִיתִי

סַחוּץ שִׁפְלָה חָרַב בְּבֵית כְּמוֹת : שָׁמְעוּ כִי

נִאֲנַחַח אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כֹל אֵיבֵי שָׁמְעוּ רַעְדוּ שָׁשׂוּ כִי אֲתֵה עֲשׂוּת

הַבָּתָּה יוֹם קִרְאתִי וַיְהִי כִמְנִי : תִּבְאָה כֹל רַעְדָתָם לְפָנֶיךָ

וְעוֹלָל לֶמֶן כִּי אֲשֶׁר עוֹלָלָה לִי עַל כֹּל פְּשְׁעֵי כִי רַבּוּת אֲנַחַח וְלִבִּי

דָּוָה :

איכה יַעֲיֹב בְּאֶפֶס אֶדְנֵי אֶת צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ / ב

תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכַר הַדּוֹם רַגְלָיו בְּיוֹם אֶפֶס :

בָּלַע אֶדְנֵי לֹא חָמַל אֶת כֹּל נְאֻמָּה יַעֲקֹב הָרַס בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בַת

יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חֵלָל מִמַּלְכָה וּשְׂרִיָּה : גִּדַע בְּחַרְיֵאֵף

כֹּל קִרְזוֹ יִשְׂרָאֵל חָשִׁיב אַחֲזֹר יִמְיָנוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּעֵקֶב כִּי אֲשֶׁר ל

לְחֵבֶה אֲכָלָה סָבִיב : דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נִצֵּב יִמְיָנוּ כְּצֶר וַיַּחֲלֵג

כֹּל מִחֲמַדֵּי עֵינַי בְּאֶהֱלֵ בַת צִיּוֹן שִׁפְךָ כְּאֲשֶׁר חָמְתוֹ : הִיָּה אֶדְנֵי

כְּאוֹיֵב בָּלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כֹּל אֲרַמְנוּתֶיהָ שָׁחַר מִבְּצָרֵי וַיִּרַב בְּבַת

יְהוּדָה תִּאֲנִיחַ וְאֲנִיחָה : וַיִּחַמַּס כִּנָּן שָׁכַח מַעֲרֹ שִׁפְחַת יְהוָה

בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וּשְׁבֵרַת וַיִּנְאֹץ בְּזַעַם אֶפֶס מֶלֶךְ וְכֹתֹן : זִנְחָ אֶדְנֵי

מִזְבְּחוֹ נֶאֱרַר מִקִּדְשׁוֹ הַסֶּגֶר בֵּין אוֹיֵב חוֹמַת אֲרַמְנוּתֶיהָ קוֹל נִדְרָנִי

בְּבֵית יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד : חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית חוֹמַת בְּרַת

צִיּוֹן נִסְרֹה קוֹ לֹא חָשִׁיב יְדֵי מְבַלַע וַיִּאֲבֵל חֵל וְחוֹמַת יְחֻדָּה וְאֶמְלֹךְ

מקור: קס"ד

מקור: נחמ: לו, 24

מקור: קס"ד

מקור: קס"ד

מקור: קס"ד

מקור: קס"ד

מקור: קס"ד

מקראות גדול / פסוקים / ידבר / 17

17

שְׁעֵי

א

טָבַר

כִּיח

ש

צִוָּה

17

פְּתָרְבִי / קְסִירִים

qui super by & in olens & hosti
sa: 17.29. 206.15. 22 a. 17.15. 22

אֲבִי 18

בְּרִי 19

spiritual cap. 17. 19. 22

יְתִי 20

כִּירִי 21

יָת

כִּירִי 22

לְבִי

hauri in ym. 17. 19. 22
mibe hauristi vid:
cap: 2. 20. 13. 15

רָצַב

תִּי

פְּתָרְבִי

תִּי

אָפִי

לִי

רִגִי

נִי

תִּי

וְרַפְסִי

Cap. 17. p. 277.

תִּי 6

יְנִי 7

כִּי

תִּי 8

לִי

17. 19. 22 a. 17. 15. 22
17. 19. 22 a. 17. 15. 22

איכה

16 מַזְכֵּה לְךָ מִשְׁבַּעַה בְּנִים / וְתִקַּח נַעֲמִי אֶת הַלֵּיל וְתִשְׁתַּחֲוּ בַחֲמִיקָה
 17 וְתִתְּרֵלוּ לְאִמָּנִת / וְתִקְרָאנָה לּוֹ חֲשֻכְנוֹת שֵׁם לְאִמֵּר יִלְדוּ בְּךָ
 לְנַעֲמִי וְתִקְרָאנָה שְׁמוֹ עֹבֵד הוּא אֲבִי יִשְׁי אֲבִי דָוִד /
 18 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת חֲצֵרֹן / וְחֲצֵרֹן
 19 הוֹלִיד אֶת רֹם וְרֹם הוֹלִיד אֶת עֲמִינָדָב / וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחֲשֹׁן
 וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת דָּוִד וְדָוִד הוֹלִיד אֶת
 20 עֹבֵד / וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשְׁי וְיִשְׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד /

איכה

1 וְשָׁבָה בְּרִד הַעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה כְּאִלְמָנָה
 רַבְתִּי בְּגוֹיִם שְׂרָתִי בְּמִרְיֹנוֹת הַיְתָה לְמַס /
 בְּכַה חֲבֻכָה בַלַּיְלָה וְדַמְעָתָה עַל לְחֵיהָ אֵין
 לָהּ מִנְחָם מִכָּל אֲהֻבֶיהָ כֹּל רַעִיָה בְּגֵרָה בָּהּ הִיוּ לָהּ לְאִיבִים /
 2 גִּלְתָה יְהוּדָה מֵעַנִי וּמִרַב עֲבֹדָה הוּא יִשְׁבֵּר בְּגוֹיִם לֹא מִצָּרָה מִנּוּחַ
 3 כֹּל רֹדְפֶיהָ הִשְׁיָגָה בֵּין הַמְּצָרִים / דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבִילוֹת מִבָּל
 4 בָּאֵי מוֹעֵד כֹּל שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין כְּהִנְיָה נֶאֱמָנִים בְּתוֹלְדֵיהֶם נִגְזַת
 5 וְהָיָה מִרְלָה / הִיוּ צָרִיָה לְרֹאשׁ אִיבֵיהָ שְׁלוֹ בִי יְהוָה הוֹגֵז עַל רַב
 6 פִּשְׁעֵיהָ עוֹלָלִיָה הִלְכּוּ שְׁבוּ לִפְנֵי צָר / וַיִּצָּא מִן בֵּית צִיּוֹן כֹּל הַדָּרָה
 7 הִיוּ שָׂרֵי יִתְכַּאֲלִים לֹא מִצָּאוּ מִרַעַה וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רֹדְפֵי /
 8 זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יַמִּי עֲנִיָה וּמְרוֹרִית כֹּל מַחְמֹדֶיהָ אֲשֶׁר הִיוּ מִימֵי קֹדֶם
 9 בְּנִפְלַע עִמָּה בִיד צָר וְאֵין עֹזֵל לָהּ רְאוּת צָרִים שָׁתְקוּ עַל מִשְׁבַּחָתָה /
 10 חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל כֵּן לִנְיָה הַיְתָה כֹּל מִכְּבָדֶיהָ חֲזִירוֹת כִּי
 11 רָאוּ עֲרוֹתֶיהָ גַם הוּא נֶאֱמָנָה וְתִשָּׁב אַחֲזֹר / טַמְאָתָה בְּשׁוֹלֵיָה לֹא
 12 זָכְרָה אַחֲרֵיָתָה וְתִרְדַּר פְּלִאִים אֵין מִנְחָם לָהּ רְאֵה יְהוָה אֶת עֲנִיָה כִי
 13 חֲזִירָה אוֹיֵב / יָדוּ פִרְשׁ צָר עַל כֹּל מַחְמֹדֶיהָ כִּי רָאָתָה גוֹיִם בָּאוּ
 14 מִקְדְּשֶׁיהָ אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא יָבֹאוּ בִקְהַל לְךָ / כֹּל עִמָּה נֶאֱמָנִים
 15 מִבְּקָשִׁים לְחַם נִתְּנוּ מַחְמֹדֵיהֶם כֹּאֵל לְהַשִּׁיב נַפְשׁ רְאֵה יְהוָה וְהָיָה וְהָיָה
 16 וְתִבְשִׁיחַ בִּי חַיִּיתִי וְזוֹלָלָה / לֹא אֵלֵיכֶם כֹּל עֲבָרֵי דָרֶךְ תִּבְשִׁיחַ וְרָאוּ
 17 אִם יֵשׁ מִכָּאוֹב כִּמְכָאֵבִי אֲשֶׁר עוֹלָלִי אֲשֶׁר הוֹגֵז יְהוָה בַּיּוֹם תָּרוּן
 18 אַפּוֹ / מִמְרוֹם שָׁלַח אֵשׁ בְּעִצְמֹתַי וַיִּרְדְּנָה פִלְשׁ רִשְׁתִּי לְרַגְלִי
 הַשִּׁיבֵנִי

על קמח

42

manentibus de ...
multis ...
P. 102. 6. 3. 1

que hanc ...
quo ...
et hanc ...
opponens ...
sicut ...
satis ...

ידו פירש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו
מקדשה אשר צויתך לא יבאו בקהל לך / כל עמה נאמנים
מבקשים לחם נתנו מחמדיהם כאיל להשיב נפש ראה יהוה והיה והיה
ותבשח בי חייתי וזוללה / לוא אליכם כל עברי דרך תבשח וראו
אם יש מכאוב כמכאובי אשר עוללי אשר הוגז יהוה ביום תרון
אפו / מפרום שלח אש בעצמותי וירדנה פלש רשתי לרגלי
השיבני

ab lachem mit... 1788... 1788...

קמה רות

16 שְׁעָרִים וַיֵּשֶׁת עֲלֶיהָ וַיִּבֹא הָעִיר וְתָבוֹא אֶל חַמּוּתָהּ וְתֹאמַר מִי אֵת
 בְּתִי וְתַגֵּד לִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂתָ לָּהּ הָאִישׁ וְתֹאמַר שֵׁשׁ הַשְּׁעָרִים
 18 הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִי אָמַר אֶל תָּבוֹאִי רִיקָם אֶל חַמּוּתְךָ וְתֹאמַר
 שְׂבִי בְתִי עַד אֲשֶׁר הִדְדִיעוֹן אֵיךְ יִפְלֹדְכֶר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם
 7 כָּל־הַדְּבָר הַזֶּה וּלְבַעַד עֲלֵה הַשְּׁעָר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הִגְאֵל עֹבֵר
 אֲשֶׁר דָּבַר בְּעֵז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׂבִיָּה פֹה פְלִנִי אֶלְמִנִי וַיִּסַּר וַיֵּשֶׁב
 3, 2 וַיִּקַּח עִשְׂרֵה אֲנָשִׁים מִזְּקֵנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׂבִיָּה פֹה וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאמֶר
 לְגֵאֵל חֲלַקְתָּ הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר לְאֶחָיו לְאֵלֵימֶלֶךְ מְכָרָה נַעֲמִי הַשְּׂבִיָּה
 4 מִשְׂדֵּה מוֹאָב וְאֲנִי אִמְרָתִי אֶגְדָּה אֲזַנְךָ לֵאמֹר קָנָה נָגֵד הַיְשִׁבִים
 וְנָגֵד זְקֵנֵי עַמִּי אִם תִּגְאֹל גְּאֹל וְאִם לֹא גְאֹל תִּגְדֹּה לִי וְאַדְעֶ כִּי אֵין ז'
 5 זִוְלָתְךָ לְגֵאֹל וְאֶנְכִי אֶחָרֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִכִי אֶגְאֹל וַיֹּאמֶר בְּעֵז בְּיוֹם
 קְנוֹתְךָ הַשְּׂדֵה מִיֵּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רוֹת הַמִּזְבֵּיָּה אֵשֶׁת הַכֹּהֵן קְנִיתִי
 6 לְתַקִּים שֵׁם הַמֵּת עַל בְּחֻלְתּוֹ וַיֹּאמֶר הִגְאֵל לֹא אוֹכַל לְגֵאֹל לִי
 1 פֶּן אֲשַׁחִית אֶת בְּחֻלְתִּי וְאֶלֶךְ אִתָּה אֶת גְּאֹלְתִּי כִּי לֹא אוֹכַל לְגֵאֹל
 7 וְזֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל עַל הִגְאֹלָה וְעַל הַחַמּוּרָה לְתַקִּים כֹּל דְּבַר שְׁלֹף
 8 אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוֹ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 9 תִּגְאֹל לְבַעַד קָנָה לְךָ וַיִּשְׁלַף נַעֲלוֹ וַיֹּאמֶר בְּעֵז לְתַקִּים וְכֹל הָעַם
 10 עָרִים אֲתֵּם הַיּוֹם כִּי קְנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאֵלֵימֶלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר
 לְכִלְיוֹן וּמְחֻלּוֹן מִיֵּד נַעֲמִי וְגַם אֶת רוֹת הַמִּזְבֵּיָּה אֵשֶׁת מְחֻלּוֹן קְנִיתִי
 11 לִי לְאִשָּׁה לְתַקִּים שֵׁם הַמֵּת עַל בְּחֻלְתּוֹ וְלֹא יִכְרַת שֵׁם הַכֹּהֵן מֵעַם
 אֲחִיו וּמִשְׁעַר מִקְמוֹ עָרִים אֲתֵּם הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אֲשֶׁר
 12 בְּשַׁעַר וְחֻקִּים עָרִים יִתֵּן יְהוָה אֶת הַשֵּׁת תְּבַאֲרָה אֶל בֵּיתְךָ כִּרְתִּיל
 וְכִלְיָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתוּיָם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעִשְׂרֵה חִלּוֹ בְּהַפְרָתָהּ
 וַיִּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פָּרָז אֲשֶׁר יִלְדָה חַמֵּר
 לְיִתְרוֹ מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן הַנְּעֻרָה הַזֹּאת
 13 וַיִּקַּח בְּעֵז אֶת רוֹת וְתַחֲדָוּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֶלֶּיָּהּ וַיְהִי וַיְהוּה לָּהּ
 הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּתְאֲמַרְתָּ הַנְּשִׁים אֶל נַעֲמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לָּהּ
 הַשְּׂבִיָּה לְךָ גְּאֹל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי לְךָ לְמִשְׁבֵּי נַפְשׁ
 15 וְלִכְלֹכַל אֶת שִׁבְתְּךָ כִּי כִרְתָּךְ אֲשֶׁר אֶהְיֶינְךָ לְנַתְנוֹ אֲשֶׁר הָיָה

Cap 4

3, 2

4

5

6

1

7

8

9

10

11

12

13

15

Bl. 12. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500.

16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000
 1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500

ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה : ותאמר לה תמורתה
 איפה לקטת היום והגנה עשית יהי מכריך ברוך והגן לתמורתה
 את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום
 בעז : ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לה לעזוב חסדו
 את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו
 הוא : ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי
 תדבקין עד אם בלוי את כל הקציר אשר לי : ותאמר נעמי אל רות
 בלתי טוב בתי כי תצאי עם נערוחיו ולא יפגעו בך בשדה אחר :
 ותדבק בנערות בעז ולקט עד פלות קציר השערים וקציר החטים
 ותשב את חמותה : ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
 אבקש לך מנוח אשר ייטב לך : ועתה הלא בעז מדעתנו אשר
 היית את נערותיו הגנה הוא זרה את גרן השערים הלילה : ורחצת
 וסכת ושמת שמלתך עליך וירדת הגרן אל תודיע לאיש עד פלואו
 לאכל ולשתות : ויהי בשכבו וידעת איה המקום אשר ישכב
 שם ובאת וגלית מרגלותיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין :
 ותאמר אליה כל אשר תאמרי : אעשה :
 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צויתה חמותה : ויאכל בעז וישת וישוב
 לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בליל ותגל מרגלותיו ותשכב :
 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וירפת
 חצי
 והנה אשה שכבת מרגלותיו : ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך
 ופרשית כנפך על אמתך כי גאל אתה : ויאמר ברוכה את
 ליתוה בתי הטבת חסדך האחרון מדה ראשון לכלתי לכה אחרי
 הבחורים אם דל ואם עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל אשר
 תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את : ועתה
 כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני : ליני תלילה
 ותיהי בבקר אם יגאלך טוב יגאל וגם לא יחפז לגאלך וגאלתך
 אנכי חי יהיה שכבי עד הבקר : ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם
 במרום כייר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :
 ויאמר הבי המשפחה אשר עליך ואחזי בה ותליתו בה וימר שש
 שערם

19
 20
 21
 22
 23
 3
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15

So the young man
 with the white
 garment was in
 the field at night
 and he was
 lying on his
 back and he was
 looking at the
 stars.

Cap 2

נעמי ויהוה ענה כי ושידורע לי : / ותשב נעמי ורות המואביות 22
 בלתי עמה השבה משדה מואב והמדה באו בית לחם בתחלת קציר
 שערים : / ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך 1
 ושמו בעז : / ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה 2
 ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי 3
 ותלך והיבא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקורה תלקט
 השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך : / והנה בעז באמבית לחם 4
 ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו וברכה יהוה : / ויאמר בעז 5
 לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת : / ויען הנער הנצב 6
 על הקוצרים ויאמר נערה מואבית הנה השבה עם נעמי משדי
 מואב : / ותאמר אלקטה נא ואספתני בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא 7
 ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט : / ויאמר בעז 8
 אל רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא ת
 תסבורי מזה וכה תרדקין עם נערתי : / עיניך בשדה אשר יקצרו
 ותלכת אחריהן הלא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת
 ותלכת אל הכלים ושתי מאשר ישאבון הנערים : / ותפל על פניה 9
 ותשתחו ברצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני
 ואנכי נכריה : / ויען בעז ויאמר לה הגד הגד ליכל אשר עשית את
 המזלך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך
 ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום : / ישלם יהוה פעלך 10
 ותלוי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות
 תחת כנפיו : / ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על
 לב שפחתי ואנכי לא אהיה כאחת שפחתי : / ויאמר לה 11
 בעז לערז האכל גשי חלם ואכלה מן החלם וטבלתי פתיך בחמץ
 ותשב מצד הקצרים ויעבט לה קלי ותאכל ותשבע ותחר :
 ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא
 תכרימוה : / וגם של תשלו לה מן הצבתים ועובתם ולקטתה ולה
 תערו בה : / ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי
 כאיפה שערים : / ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה

ab ipso autem
...
Ruth 2

...
...
...

Rutz.

רוח

רו

2 cap. 1

מח

קט

3.

4.

ות

5.

ות

6.

מט

לר

+7

ות

+8

לכ

עו

+9

אי

+10

קט

+11

בנ

+12

מו

יל

+13

תל

ות

+14

+15

יק

+16

אנ

ל

+17

תפ

+18

ות

+19

כב

תה

+20

מא

+21

ultima in dext. e 2
figura velut in dext. e 2
24: 32. 29 lra
24: 7. 26

	122	ה
		ה
Cap 2	X 1	ה
	X 2	ה
	X 3	ה
		ה
	X 4	ה
	X 5	ה
	X 6	ה
		ה
	X 7	ה
	X 8	ה
		ה
	X 9	ה
		ה
	X 10	ה
		ה
	X 11	ה
		ה
	X 12	ה
		ה
	X 13	ה
	X 14	ה
		ה
	X 15	ה
		ה
	X 16	ה
	X 17	ה
	X 18	ה

aliquo...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

ויהי

2 cap. 1

ביום שפטה שפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית
 לחם יהודה לגור בשדו מאב הוא ואשתו ושני בניו :
 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מ
 מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדו מאב ויהיו
 שם : וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה :
 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות
 וישבו שם כעשר שנים : וימתו גם שניהם מחלון וכליון
 ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה : ותקום היא וכלתיה ותשב
 משדו מאב כי שמעה בשדה מאב כי פקד יהוה את עמו לתת
 להם לחם וימצאו מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה
 ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי כלתיה
 ללכנה שבנה אשה לבית אמה יעשרה יהודה עמכם הסוד כאשר ע
 עשיתם עם המתים ועמדי : ויתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשר בית
 אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה : ותאמרנה לה כי אמך
 נשוב לעמך ותאמר נעמי שבנה בנתי לפה תלכנה עמי רהעור לי
 בנים במעי ותיו לכם לאנשים : שבנה בנתי לכוכי זקנתי
 מהיות לאיש כי אמרת לי יש לי תקוה גם הייתי הולילה לאיש וגם לי
 ילדתי בנים : תלחן תשפרנה עד אשר יגדלו וילחן מעגנה לבלתי
 תיות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכס כי יצאה כי יד יהוה :
 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה
 : ותאמר הנה שבת יבמתך אל עמה ואל אליה שובי אחרי
 יבמתך : ותאמר רות אל הנעמי בי לעובד לשוב מאחריך כי אלה
 אשר תלכי ארך ובאשר תליגי אליו עמך עמי וגלהיך אלהי :
 כאשר תמותי ואמות ושם אקבר כד יעשה יהוה לי וכה יסוף כי
 חמותי יפריד ביני ובינך : ומרא פי סתאמצת היא ללכת איתה
 ותחזל לדבר אליה : ותלכנה שתיים עד באנה בית לחם ויהיו
 כבאנה בית לחם ותחם כל העיר עליהן ותאמרנה וזאת נעמי :
 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראו לי מרא כי רמך שדו לי
 מאד : אני מלאה חלתי וריקם השיבני יהודה לפיה תקראנה לי
 נעמי

ultima collata 12
 249 collata graphica
 249 22.20 ha
 3.41.7.26

שיר השירים

קמג

בהרבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני רמסקו ו ראשך עליך כפרמל
 וזלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים : מה יפות ומה נעמת
 אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתת לתמר ושדיך לאשכולות :
 אמרתי אעלה כתמר אתזה בסנסנוו ויהיו נא שדיך כאשכולות הגפן
 וריח אפך כתפוחים : וחפך ככין הטוב הולך לדודי למישרים ודוב
 שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשקתו :
 דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה לפרמים נראה אם פרחות
 הגפן פתח הסמך תצו הרמונים שם אתן את דודי לך : הדודאים
 כתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך :
 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבון
 לך : אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיני הרכה
 מעסים רמני : שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי
 אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעירו את האהבה עד
 שתחפץ : מי זאת עלה סך המדבר מתרפקת על
 דורה תחת התפוח עוררתך שמה תבררך אפך שמה תבררך ירחך
 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כפותר
 אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת יה : מיס רבים
 לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש
 את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו : אהות לנו קטנה
 ושרים אין לה מה נעשה לאהתנו ביום שידבר בה : אם חומת
 היא נבנה עליה שירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז :
 אני חומה ושדי כפגרות אז תייתי בעיניו כמו צאת שלום :
 כרם היה לשלמה כבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש
 יבא בפריו אלף כסף : כרמי שדי לפני האלף לך שלמה ומאתים
 לנטרים את פריו : היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך
 ברחו דודי ורמה לך לצבלי או לעפר האילים על הרני
 בשמים : חוק

*Ex libro ubi accunt
 in q. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

*Cap. 8.
 a. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

Q. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

*appara delata m...
 las humilator vocati
 2062 613 a. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

למץ

בץ

דחש

עשה

רוח

א. מר. *phal. q. 2. 84. 29. 0*

עין

אלה

במו

שן

מר

זה

א. 11. *Cap. 6.*

לך

formidolosu ut vultu mi

הם

הם

מם

לץ

מם

ליו

מר

10.

הן

א. 14. *cap. 7.*

בם

בם

בם

הן

*femur tornatilis illic
basilesq. arcum eius
effrenat gemmam atq.
lucisite q. t. p. as. l. v. s. q. b. y.
p. g. m. a. v. g. a. l. e. s. a. r. c. u. m.
fulgeat. i. v. d. o. n. i. q. t. o. p. e. l. l. i.*

5. פה
 6. פה
 7. פה
 8. פה
 9. פה
 10. פה
 11. פה
 12. פה
 13. פה
 14. פה
 15. פה

Cap. 8. 1. ח
 2. קח
 3. נתי

4. ער
 5. על
 6. ח
 7. ה

8. ים
 9. ויש
 10. פה
 11. פה

12. ים
 13. ד
 14. רי

15. רי
 16. רי
 17. רי

18. רי
 19. רי
 20. רי

שיר השירים קמב

שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו 10

ארגמן תוכו רצוף אהלה מבנות ירושלים : צאנה וראינה בנות 11

ציון בפלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וכיום ש

שמתת לבו : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעת 12

לצמחך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גזער : שניך כעדר 2

הקצובות שעלו מן הרחצה שבים מת אומות ושכלה אין בהם : 3

בחוט השני שפתותיך ומרברך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד 4

לצמחך : כמגדל דויד צוארך בניו לתלפיות אלה חמגו תלוי 4

עליו כל שלטי הגברים : שני שדיך כשני עפרים תאומי צביות 3

הרעים בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים אך לאלה 6

המור ואל גבעת הלבונה : בלך יפה רעיתי ומום אין בך 20

אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש יאמנה מראשי 8

שגור וחרמון מפענות אריות מהררו נמרים : לבבתני אחתי בלה 10

לבבתני באתר מעיניך באתר ענק מצורניך : מה יפו דודיך אחתי 10

בלה מה טובו דודיך מיין וריח שמניך מכל בשמים : נפת תשפנה 11

שפתותיך בלה רבש וחלב תחת לשונך ורית שלמתוך פריה לבנון : 11

גזי נעול אחתי בלה גז נעול מעון חתום : שלחוך פרדס רמונים ע 12

עם פרי מגרים פפרים עם נדרים : נרדיוכרם קנה וקנמון עם פל 12

עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים : מעין נלים באר 14

מים חיים וגזלים מן לבנון : עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלפס 16

בשמיני ובא דודי לגנו ואכל פרי מגדיו : באתי לגני אחרתי בלה ה 17

אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתתי ייני עם תלבי 17

אכלו רעים שחן ושכרו דודים : 17

אני ושנה ולביער קולי דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמלתי 2

שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה : פשטתי את כתנתי 3

איכבה אלכשנה רחצתי את רגלי איכבה אטנפם : דודי 4

שלח ידו מן החר ומעי חמו עלי : קמתי אני לפתח לדודי 5

ודי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות הנגעול : יפחתתי 6

הגני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה ברברו בקשתיהו ולא 6

סדר השירים קמב Cantica

*1. by Cosij, arpentant fent
2. by Cosij, arpentant fent*

10. בבו

11. ות

ש

Cap 7

12. עה ד

2. דר

*3. by Cosij, arpentant fent
4. by Cosij, arpentant fent
5. by Cosij, arpentant fent*

3. ל

4. יתי 47. ארבה ארבה ארבה ארבה, amaly,
48. ארבה ארבה ארבה ארבה

5. יתי

6. תר

7. ע

*8. by Cosij, arpentant fent
9. by Cosij, arpentant fent
10. by Cosij, arpentant fent*

8. שיר

9. לת

10. ותי

11. ה

12. ו

*13. by Cosij, arpentant fent
14. by Cosij, arpentant fent
15. by Cosij, arpentant fent*

13. ע

14. יתי

15. אר

16. ול

Cap 5

1. ה

2. יתי

3. ו

4. יתי

5. יתי

6. יתי

7. יתי

8. יתי

9. ס

Handwritten notes at the top of the page, including a date and some illegible text.

שיר השירים

Carthago 17 p. 66.

16. נעים אף ערשנו רעננה קרות בתינו ארזים רחישנו ברותים

17. אני חבצלת השרון שושנת העמקים כשושנה בין החותים בין

18. רעיתי בין הבנות כתפוח בעצי תערך בין דודי בין הבנים בצל

19. חמתי וישבתי ופריו מתוק לחכי הביאני אל בית תיון והגלו עלי

20. אהבה סמכוני באששות רפרוני בתפוחים כי חולת אהבה אני

21. שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני השבעתי אתכם בנות

22. ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את

23. האהבה עד שתחפץ קול דודי הנה זה בא מדרג על ההרים

24. מקפץ על הגבעות דומת דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה

25. עומד אחר פתלנו משגח מן החלונות מצוץ מן החרכים ענה

26. דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך כי הנה הסתו עבר

27. הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול

28. התור נשמע בארצנו התאנה חנשה פניה והגפנים סמך נתנו

29. ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך יונתי בחנוי הסלע בסתר

30. המדרגה הראינו את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב וס

31. ומראך נאות אהור לנו שועלים שעלים קטנים מתבלים

32. כרמים וכרמינו סמך דודי ואני לו תרעה בשושנים עד

33. שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים

34. על הרי בתר על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי

35. בקשתי ולא מצאתי ואקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות

36. אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי מצאוני השמרים

37. הסבכים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם כמעט שעברתי מהם

38. עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביארניו

39. אל בית אמי ואל חדר הורתי השבעתי אתכם בנות ירושלם

40. בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה

41. עד שתחפץ מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מל

42. ולבונה מכל אבקת רזקל הנה מטתו של שלמה ששים גברים

43. עסבים לה מגברי ישראל כלם אחי חרב מלמדי מלחמה איש

44. תרכו על ירכו מפתח בלילות אפריון עשה לו המלך

שלמה

Vertical marginal notes on the left side of the page.

12 p. 2

Handwritten notes in the right margin.

10 p. 17 p. 18 p. 19

Handwritten notes in the right margin.

11 p. 12 p. 13

Handwritten notes in the right margin.

Cap. 3

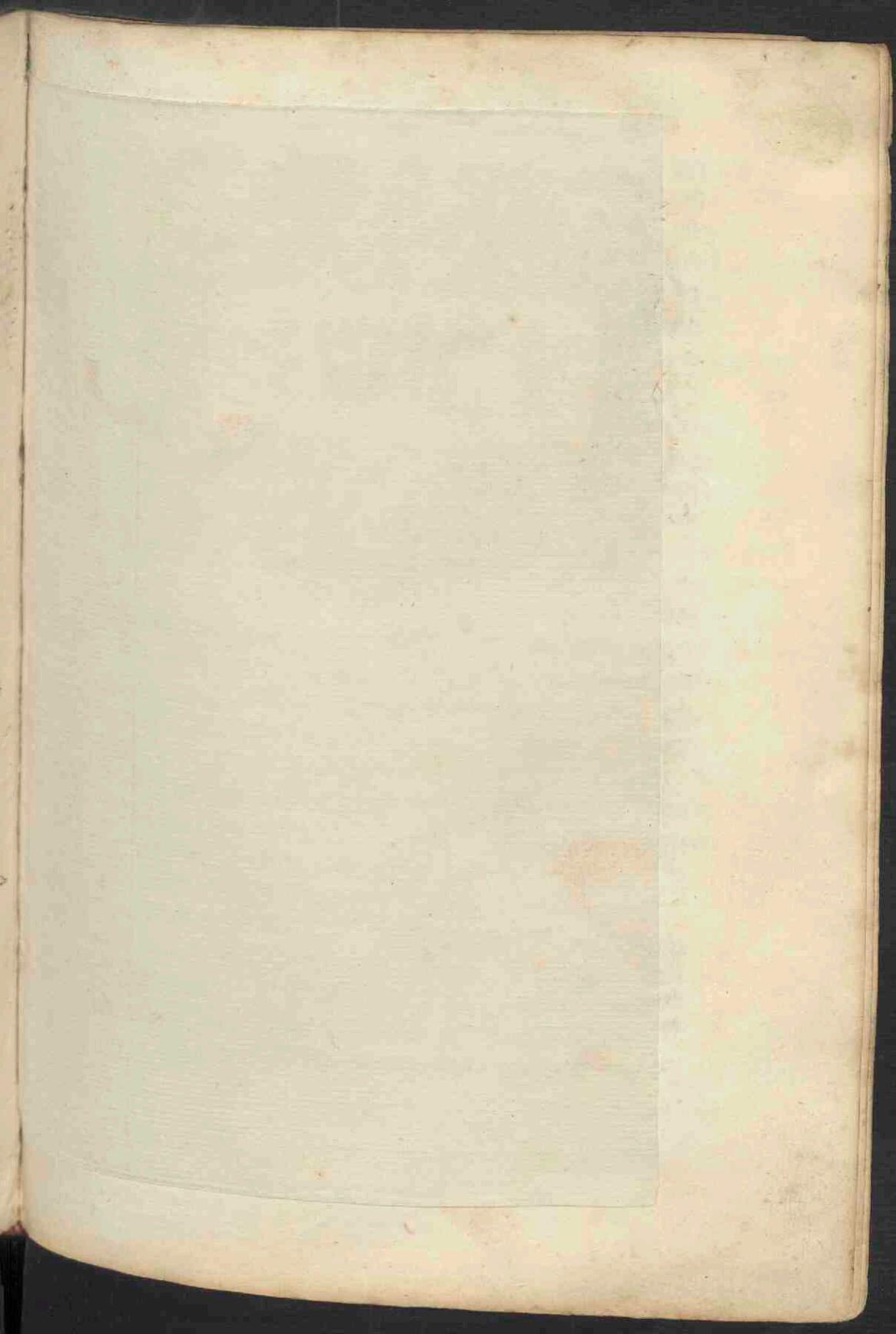
שיר

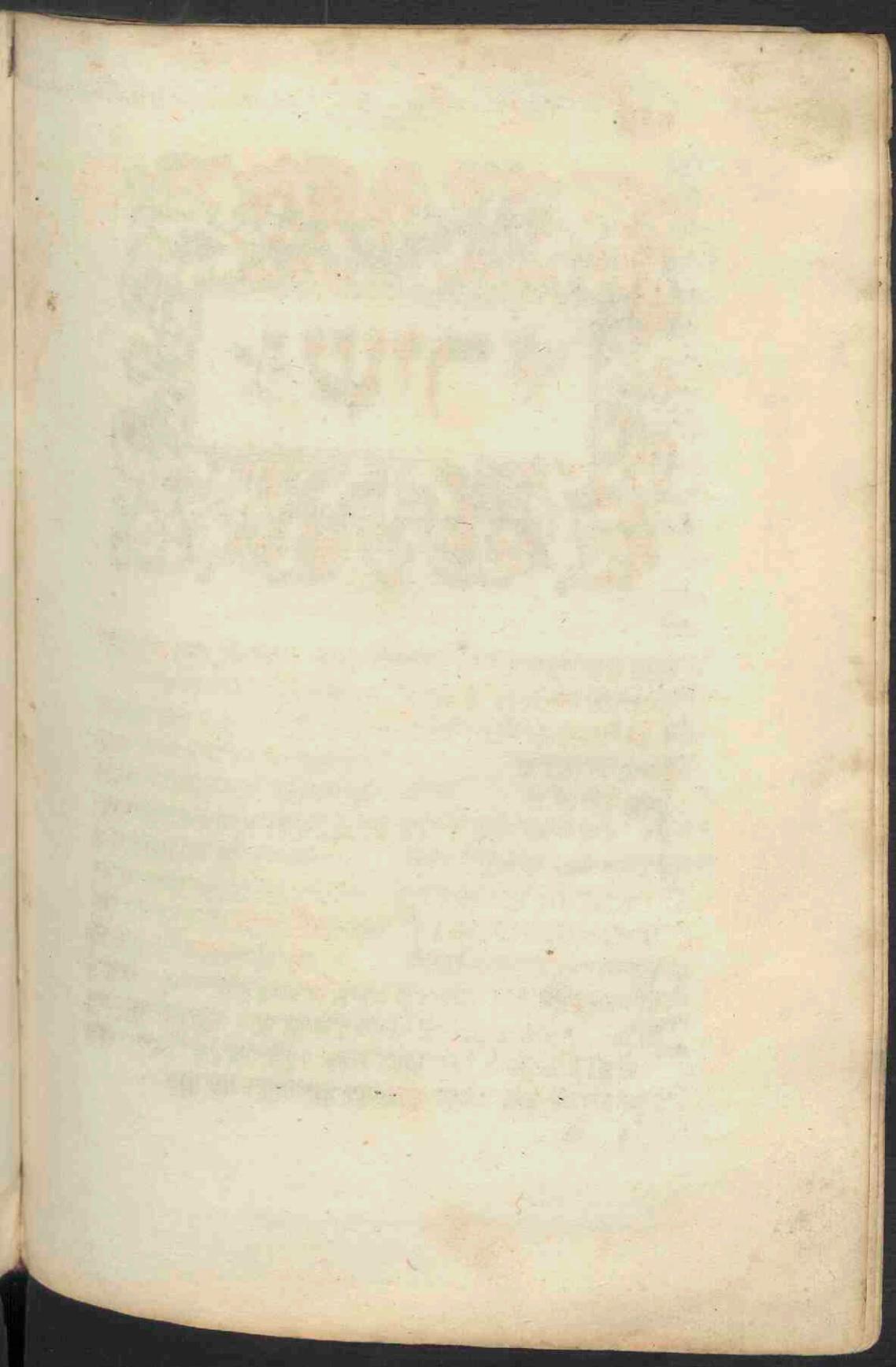
Cap 1

*patet se de veneto dicit
 Virgines signat in plures
 annis eadles to p. luyant
 m. 1. d. 6. p. 103*

*indica mlti ubi p. 103 dicit
 que per venetia fuerit eadles
 Virgines ut p. 103 ut p. 103
 mlti, p. 103, mlti, ut p. 103
 ut p. 103, mlti, ut p. 103
 p. 276*

1. חֲשִׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁכְּנִי מִנְשִׁיקוֹת פְּלִיזוּ כִּי טוֹבִים דְּדִיד מִיּוֹן:
 2. לְרִיחַ שְׂמִנֶיךָ טוֹבִים שְׂמֵן תּוֹרֵךְ שְׂמֶךְ עַל כֵּן עֲלֹמוֹת אֲהַבּוּךָ:
 3. מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ כִּירוּצָה רַבִּי אֲנִי חֶפְזֶךָ חֲדָרָיו וְנִגְלֵה וְנִשְׁמַחְהָ בְּךָ כִּי
 4. כִּזְפִירָה דְּדִיד מִיּוֹן מִיִּשְׂרָאֵל אֲהַבּוּךָ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאנֹה
 5. בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֵהֱלִי קָדָר כִּירוּעוֹת שְׁלֹמָה: אֶל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי
 6. שְׁחֹרָה שֶׁשִׁזְפַּתְנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי כְּחֲרֹבֵי שְׂמִנִי נִמְרָה אֶת הַ
 7. חֲכָרִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי: הַגִּידוּ לִי שְׂאֵהֱכָה נֶפְשִׁי אֵיכָה
 8. תִּרְעֶה אֵיכָה חֲרָבִין בְּצִהְרִים שְׁלֹמָה אֵהֱיָה לְעַמִּיָּה עַל עֲדָרֵי חֲכָרֶיךָ:
 9. אִם לֹא חֲרָעִי לֶךְ תִּיפְרָה בְּנָשִׁים צְאִי לֶךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲוֵי אֶת־
 10. גְּדִידֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לִסְסֵת בְּרַכְבֵּי פִרְעוֹה וּמִיתֶיךָ
 11. רַעֲיָתִי: נֹאוּ לְחִיד בְּתוֹרִים צוֹרֵךְ בְּחַרְוִים: תּוֹרֵי זֶה־לְבַעֲשָׂה לֶךְ
 12. עִם נִקְדוֹת הַקֶּסֶף: עַד שֶׁחֶפְזֶךָ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי בְּתוֹרֵיךָ: צִלּוֹר
 13. הַמְרִידוֹרֵי לִי בֵּין שְׂדֵי יִלְדֵי: אֲשַׁכַּל חֲכָפְרֵי דוֹדֵי לִי בְּכַרְמֵי עֵזֶרְיִי:
 14. תִּנְךָ יִפֹּה רַעֲיָתִי תִּנְךָ יִפֹּה עֵינֶיךָ יוֹגִים: הִנֵּךְ יִפֹּה דוֹדֵי אִפֵּי

מִבְּנֵי 25

מִנְטֵי 26

וּבְנֵי 27

מִפְּנֵי 28

אֶל 29

עִם

וְאֵל 30

Op. 39

מִזֵּי

בְּלֵי 2

אֶפְרֵי 3

וְאֵח 4

זֵאח

אֶתְנֵי 5

מִשֵּׁי 6

מִזֵּי

זִמְמֵי 7

וּבְנֵי 8

אֶבְנֵי 9

יָדְיוֹ

10.

פְּנֵי 11.

מִצֵּי 12.

וְהֵל

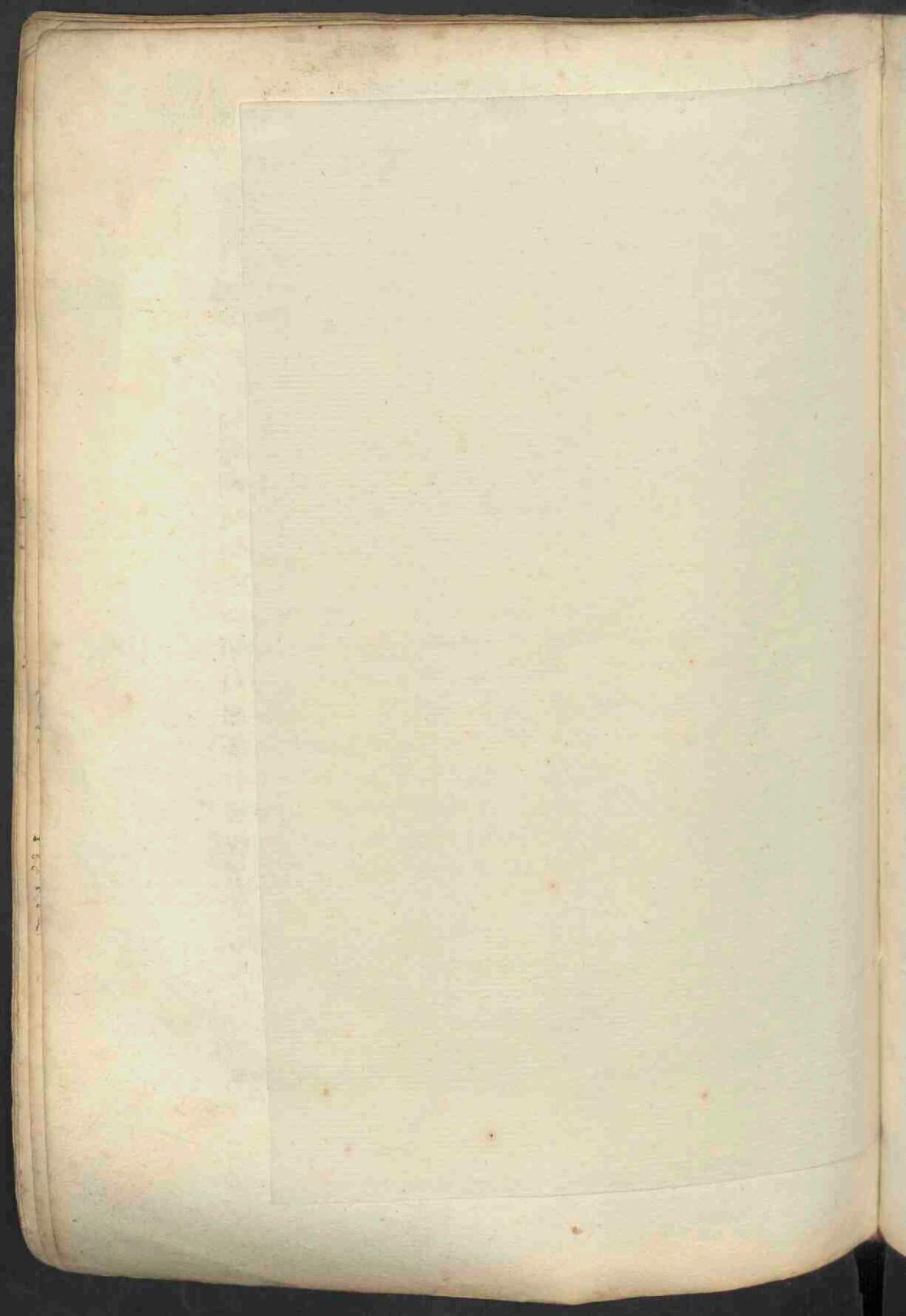
סְכוּ

וְהֵל

וְתֵם

חֲמֵי

כִּרְם

וזאת הברכה

- 25 מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אֲתוֹ וְטָבַל בְּשֵׁמֶן רְגֵלוֹ : בְּרִזָּל וְנַחֲשֵׁת
- 26 מִנְעֻלָּיִךְ וּבִימֵיךְ דְּבָאֵךְ : אֵיז בְּאֵל יִשְׂרָאֵל לִכְבֹּשׁ שָׁמַיִם בְּעֶרְבֶךָ
- 27 וּבְנֵאֲוֹתוֹ שְׁחָקִים : מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קֹדֶם וּמִתַּחַת זֶרְעֹת עוֹלָם וַיַּגְרֵשׁ
- 28 מִפְּנֵיךְ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַיִם : וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדֹל עֵינָי וַיַּעֲקֹב
- 29 אֶל אֶרֶץ דְּגוֹן וְתִירַשׁ אֶף שָׁמַיִם יַעֲרֹפְרוּ טָל : אֲשֶׁר לִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ
- ל ד' וְאֵתָה עַל כְּמוֹתֵימוֹ תִּרְדָּךְ : וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֲרֹבַת
- מוֹאָב אֶל-הַר נָבוֹ רֹאשׁ הַפְּסֻגָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת-
- 2 כָּל-הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד-דָּן : וְאֵת כָּל-נִפְתָּלִי וְאֵת אֶרֶץ
- 3 אַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲתוֹנֹן : וְאֵת הַנֶּגֶב
- 4 וְאֵת הַחֲכָדָר בְּקַעַת יְרֵחוֹ עַד הַתְּמָרִים עַד צֶעַר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
- 5 אֵת נִגְנָה הָרֵאִיתִיךָ בְּעֵינַי וְשִׁמְחָה לֹא תִעֲבֹר : וַיִּמַּח שְׁמֵם
- 6 מֹשֶׁה עֲבַד יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי יְהוָה : וַיִּקְבַּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ
- מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדָע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
- 7 וּמֹשֶׁה בְּדַם מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא כָּתַתָּה עֵינָיו וְלֹא נָס לְחַיֵּי : וַיִּכְבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעֲרֹבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתִמּוּ יְמֵי בְּנֵי
- 9 אַבְרָם מֹשֶׁה : וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן-נּוּן מֵלֹא רֹחַ חֲכָמָה בִּי סִמְךָ מֹשֶׁה אֶת-
- יְרֵחוֹ עַל-יְדֵי וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה :
- 10 וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פְּנִיָּם אֵל-
- 11 פְּנִיָּם : לְכָל הָאֱלֹהִים וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ
- 12 מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וְלְכָל עַבְדָּיו וְלְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְלְכָל-הַיַּד הַחֲזוּקָה
- וְלְכָל-הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל-יִשְׂרָאֵל : חוֹק

Handwritten notes in a cursive script, possibly a library or collection stamp.

39

סְכוּם פְּסוּקִים דַּכְרָא וּסְפָרָא דְאֹרִיתָא : בְּרַחֲמֵי חַלְף חֲמֵס מֵאוֹת סְלִיסִים
 וְאַרְבַּעַה : וְאַלְהַ סְמוֹת חַלְף וּמֵאוֹתָם וְתַמְעָה : וַיִּקְרָא סְמוּכָה מֵאוֹת חֲמֵסִים
 וְתַמְעָה : בְּמַדְבַּר סוּכֵי חַלְף וּמֵאוֹתָם סְמִכִים וּסְמוּכָה : אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים חַלְף
 חֲמֵסִים וְחֲמֵסָה : סְכוּם הַפְּסוּקִים סָל כָּל הַתּוֹרָה חֲמֵסַת חַלְפִים וְתַמְעַת מֵאוֹת
 וְאַרְבַּעִים וְחֲמֵסָה :
 דַּרְפַּס עַם רַב הַעִיּוֹן עַל יְדֵי הָאֲחִים בְּנֵי בְּרוּךְ אֲרִיֵל קֵלֶדֶר בְּבֵית דְּכִיחָל וּבְסַמּוֹ :

וּזְאת

33

1 חֲבֵרָה אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי לֵוִי
 2 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בַּאֲוֶרְחָה
 3 מִשְׁעִיר לָמוֹת הוֹפִיעַ מִהַר פָּאֶרֶן וְאֵתָה מִרְכַּבֶּת
 4 קָדַשׁ מִימֵינוֹ אֲשֶׁר דָּח לָמוֹ אֵף חֲבֵב עַמִּים כָּל קִדְשׁוֹ בִּידוּךְ וְהִסְתַּכּוּ
 5 לְרִגְלֶךָ יִשְׂא מִרְכַּבְתֶּךָ תוֹרַה צִוֶּה לָנוּ מֹשֶׁה מִוֶּרְשֵׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב
 6 וַיְהִי בִישְׂרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֶסֶף רֵאשִׁי עִם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 7 יְהִי רֵאוּבֵן וְיֵאלִיָּמֶת וַיְהִי מִתּוֹ מִסֶּפֶר וְזֹאת לַיהוָה
 8 וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֵל עִמּוֹ תְּבִיאֵנוּ וַיְהִי רַב לוֹ וְעוֹר מִצְרוֹי
 9 תִּהְיֶה וְלֹאִי אָמַר תִּמְיֹךְ וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר
 10 נִסְתַּח בְּמִטָּה תְּרִיבָהוּ עַל מִי מְרִיבָה וְהָאֵמַר לְאִבּוֹ וְלְאִמּוֹ לֹא
 11 דָּאִיתּוֹ וְאֵת אֶתּוֹ לֹא הִכִּיר וְאֵת בְּנָוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶיךָ וּבִ
 12 וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ יוֹרֵי מִשְׁפַּטֶּיךָ לַיעֲקֹב וְתוֹרַתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמוּ
 13 קְטוֹרֶה בְּאֶפְדֹּכָא לְעַלְמֵיךָ בְּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעֻלָּתוֹ תִּרְצֶה
 14 מִלֶּחַ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאֵיו מִן יְקוּמוֹן
 15 כָּל הַיּוֹם וּבֵינֵי כִתְפוֹי שְׂכֹן
 16 מִבְּרַכַּת יְהוָה אֶרְצוּ מִמֶּגֶד שְׁמִים מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֶבֶצַת תַּחַת
 17 וּמִמֶּגֶד תְּבוֹאֵת שְׁמֵשׁ וּמִמֶּגֶד גְּרֵשׁ יִרְחִים וּמִרְאֵשׁ הַרְרֵי קָדְשׁ
 18 וּמִמֶּגֶד גְּבֻעוֹת עוֹלָם וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמִלְּאָה וּרְצוֹן שְׂכֵנֵי סִנֵּה
 19 תִּבְאֲתָה לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְלִקְרָקֵד בְּזֵר אֶתּוֹ כְּבוֹד שׁוֹרֵי הַר רֹי
 20 וּקְרָנֵי רֵאשׁ קְרָנֵי בְּהֵם עַמִּים יִנְגַח יִתְרוֹ אֶפְסֵי אֶרֶץ וְהֵסֵר רְכֻבָּתָא
 21 אֶפְרַיִם וְיֵהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה וְדָוִד בְּזֵר אֶמֶר שְׁמַח זְבוּלֹן
 22 בְּצִאֲתֶךָ וּשְׁשֹׁכֵר בְּאֶתְלֵיךָ עַמִּים תֵּר יִקְרָאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ וּזְבַחֵי צֶרֶק
 23 כִּי שִׁפְעַיִם יִנְקוּ וּשְׁפֵנֵי טְמוּנֵי חוֹל וְלִגֵּד
 24 אֶמֶר בְּרוּךְ מִרְחֵב גֵּר כְּלָבִיא שְׂכֹן וּטְרַף זְרוּעָא קְדוּקָא וּרְאָ
 25 רֵאשִׁית לוֹ כִּי שֵׁם תִּלְקַח מִתְּקַן סִפּוֹת וַיְהִי אֶרְאֵשִׁי עִם צְדָקַת יְהוָה עֲשֵׂה
 26 וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל וְלֹדֵן אֶמֶר דָּן גּוֹר אֶרְיָה
 27 וְלִנְפְתָלִי אֶמֶר נִפְתָּלִי שְׁבַע רְצוֹן וּמִלָּא
 28 בְּרַפַּת יְהוָה יִם וּרְרוֹם יִרְשֶׁה וְלֹאֲשֶׁר אֶמֶר בְּרוּךְ

...afflict it as you ...

...עליו וינצרו ...

capite iosephi le ...

ut ha ...

...עליו וינצרו ...

38
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט
 צ
 צא
 צב
 צג
 צד
 צה
 צו
 צז
 צח
 צט
 ק
 קא
 קב
 קג
 קד
 קה
 קו
 קז
 קח
 קט
 ר
 רא
 רב
 רג
 רד
 רה
 רו
 רז
 רח
 רט
 ש
 שא
 שב
 שג
 שד
 שה
 שו
 שז
 שח
 שט
 ת
 תא
 תב
 תג
 תד
 תה
 תו
 תז
 תח
 תט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט
 צ
 צא
 צב
 צג
 צד
 צה
 צו
 צז
 צח
 צט
 ק
 קא
 קב
 קג
 קד
 קה
 קו
 קז
 קח
 קט
 ר
 רא
 רב
 רג
 רד
 רה
 רו
 רז
 רח
 רט
 ש
 שא
 שב
 שג
 שד
 שה
 שו
 שז
 שח
 שט
 ת
 תא
 תב
 תג
 תד
 תה
 תו
 תז
 תח
 תט

33.
6

Handwritten signature or name in brown ink.

33
7

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

Ulla afflicta et ad p[er]...
... ad eos afflicta et ad p[er]...
... ad eos afflicta et ad p[er]...
... ad eos afflicta et ad p[er]...

... ad eos afflicta et ad p[er]...
... ad eos afflicta et ad p[er]...

capite iosephi & p[er]...
... ad eos afflicta et ad p[er]...

ut h[ic] ... & caput h[ic]...
... ad eos afflicta et ad p[er]...

האזינו

אֲשֶׁר חָלַב זְבַחֵימוֹ יֹאכְלוּ
 יִקְוּמוּ וְיַעֲזְרוּכֶם
 רֵאיוֹ עִמָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 אֲנִי אֲמִית וְאַחִי
 וְאִין מִיֵּי מִצִּיל
 וְאִמְרָתִי תִּיֹאכְלוּ לְעוֹלָם
 וְתִאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יְדֵי
 וְלִמְשֹׁנָאֵי אֲשֵׁלָם
 וְחִרְבֵי תֹאכַל בְּשָׂר
 מִרֵּאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב
 כִּי וְסַעֲבִיּוֹ יִקְוֹם
 וּכְפָר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ

*decepte cupiditate hostes
 y lebanit 2158 in a. 12
 p. 97. 74*

צֹר חֲסִיוֹ בּוֹ : 38
 יִשְׁתּוּ יַד נְסִיכֶם
 יִזְוִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה : 39
 וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי
 מִחַצְתִּי וְאֲנִי אֲרַפָּא
 כִּי אֲשָׂא אֶל שָׁמַיִם יְדֵי : 40
 אִם שְׁנוֹתַי בִּרְק חִרְבֵי
 אֲשִׁיב נֶקֶם לְצִרֵי
 אֲשָׁכַר חַצֵּי מַרְס
 מִרְס חִלְלִי וְשִׁבְחִי
 חֲרִיבֵנוּ גֹיִם עִמּוֹ
 וְנֶקֶם יִשְׁיב לְצִרֵי

וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא
 וְהוֹשַׁע בֶּן נּוּן : 45
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵל כָּל
 בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת בְּנֵיכֶם לְשַׁמֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת : 46
 כִּי לֹא דַבֵּר רַק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא תִיכֶם וְדַבֵּר תּוֹרָה
 תִּפְרִיכוּ יָמִים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שְׁמַח לְרִשְׁתָּהּ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעֵצִים
 תִּינֹס תּוֹרָה לֵאמֹר : 47
 עֲלֵה אֶל הַר הָעֵבְרִים תּוֹרָה הַר נָבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 מֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַרְדֵּן וּרְאֵה אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְאֶחָזָה : 48
 כַּאֲשֶׁר מֵת אֶחָזָה בְּהַר הָהָר וַיֹּאסֵף אֶל עַמּוּד
 מֵעֵלְתֶם בֵּי בְּתוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַר יְצוֹן עַל אֲשֶׁר
 לֹא קִרְשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 49
 כִּי מִגִּדְרֵי תִרְאֵה אֶת הָאָרֶץ
 וְשִׁמְחָה לֹא תִבְנֵה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ פ פ

Handwritten word at the top center, possibly "Dona".

Small handwritten mark or signature at the top right corner.

Blotchy/1024/1552
Cap. 32.

Vertical column of Hebrew text on the right side of the page, including characters like א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, מ, נ, ס, ע, פ, צ, ק, ר, ש, ת.

Handwritten note: Har. p. 110

Small handwritten notes in a cursive script, possibly a commentary or marginalia.

Handwritten number: 11.

Handwritten number: 12.

Handwritten number: 13.

Handwritten number: 14.

Handwritten note: Har. p. 102

Handwritten number: 16.

Handwritten number: 17.

Handwritten number: 18.

62.

Deus

[Faint handwritten text at the top right of the page]

[Faint handwritten text in the upper left margin]

[Faint handwritten text in the middle left margin]

Deus fragans osibus
Genit. 14. 19 vide qd
Genit. 16. 15. 16

[Faint handwritten text in the lower left margin]

האזינו השמים ואבררה

וערף כמטר לקתי
בשערים עלי רשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בני מומם

ה יהוה תגמלו זאת
הלא הוא אביך קנך

זכר ימת עולם
שאל אביך ויגדך
בתחול עליון גוים
ויצב גבלת עמים
כי תלק יהוה עמו
ימצאו בארץ מדבר
יסבבנהו יבוננהו

410 בנשר יעיר קנו

יפרש כנפיו יקחהו
12 יהוה ברד יגתנו
13 ירבהו על כמותי ארץ

וינקתו רבש מסלע
14 חמאת בקר וחלב צאן
ואלים בני בשן ועתווים

15 ודם ענב תשתה חמר
שמנת עבית כשית

16 וינבל צור ישעתו
17 בתועבת וכעיסהו
אלהים לא ידעום

18 לא שערום אבותיכם

ותשמע הארץ אמרי פי

תזל כפאל אמרתי

42 וכרביבים עלי עשב

43 הבו גזל לאלהינו

כי כל דרכיו משפט

צדיק וישר הוא

4 דור עקש ופתלתל

5 עם נבל ולא חכם

6 הוא עשן ויכננך

47 בנינו שנות דר ודר

48 זקננו ואמרנו רך

49 בתפרו בני אדם

למספר בני ישראל

50 יעקב חבל נחלתו

ובתהו ילד ישימן

410 יצרנהו כאישן עינו

על צוליו ירחף

ישאהו על אברתו

ואין עמו אל נכר

ויאכל תגובת שדו

ושמן מחלמיש צור

עם חלב פרים

עם חלב כליות חטת

וישמן ישרון ויבעט

ויטש אלה עשהו

יקניאחו בזרים

ויזבוהו לשדים לא אלה

חדשים מקרב באו

צור ילדך תשי

ותשכח

U. 1. qui dicitur...
Tug - le...
the...
commune in...
179.

Commune...
179.

179.

102

6

אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבנו ועובדי והפר את
 17 בריתי אשר ברתי אתו : וחרה אפי בו ביום ההוא ועובדים
 והסתרתיו פני מהם וחיית לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמל
 ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה :
 18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה בי פנה
 19 אל אלהים אחרים : ועמה פתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את
 בני ישראל שמה בפיהם למען תהיה ליה שירה הזאת לעד בבני
 20 ישראל : כי אביאנו אל הארמה אשר נשבעתי לאבותי זכת
 חרב ורבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו
 21 והפר את בריתי : והיה כי תמצא את רעות רבות וצרות וענתה
 השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו
 אשר הוא עשה היום בטרים אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי :
 22 ויכתב משה את השירה הזאת
 ביום ההוא וילמדה את בני ישראל : ויצו את יהושע בן נון ויאמר
 23 חוק ואמץ כי אמה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
 24 להם ואנכי אהיה עמך : ויתי ככרות משה לכתב את דברי התורה
 25 הזאת על ספר עד תמס : ויצו משה את
 26 הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר : לקח את ספר התורה הזו
 27 ושמעתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שמעך לעד : כי
 28 אנכי ידעתי את מרוך ואת ערפך הקשה הן בעורני חי עמכם היום
 שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה
 29 גם את השמים ואת הארץ : כי ידעתי אחרי מותי כי השחתת שחיתו
 וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחריית
 הים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם :
 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס :

פ פ פ

Handwritten title in Hebrew script, possibly "מסכת וידבר" (Masechet Vaydaber).

מסכת וידבר אהיה ררייה גלגל . . .

ל. א. קהל-ל cap 31
2.

- 3. ל. ב.
- 4. ל. ג.
- 5. ל. ד.
- 6. ל. ה.
- 7. ל. ו.
- 8. ל. ז.
- 9. ל. ח.
- 10. ל. ט.
- 11. ל. י.
- 12. ל. יא.
- 13. ל. יב.
- 14. ל. יג.
- 15. ל. יד.
- 16. ל. טו.
- ל. טז.

6

קלו וילך

והוא יתעורר ויזכור ויחיה

יום
מל

ה
את
בני
יבתי
בני
זה
גרו

את
מל
צמי
ה
את
זה
פי
יום
קני
ידה
תוז
ית

ם:

Leviticus

cap 31 וילך

מִשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל־
 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא אוֹכַל עוֹד לַצֵּאת וּלְבֹא
 3. וַיְהוֹה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃
 וַיְהוֹה אֶלְהוֹיךָ הוֹיָא עֹבֵר
 לַפְּנֵיךָ הוּא יִשְׁמֹר אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתֶם יְהוֹשֻׁעַ וְהוּא
 4. עֹבֵר לַפְּנֵיךָ כְּאִשֶׁר דָּבַר יְהוֹה׃ וְעִשָׂה יְהוֹה לְהֵם כְּאִשֶׁר עִשָׂה
 5. לְסִיחֹן וּלְעֹג וּלְכִי הָאֲמָרִי וּלְאַרְצֵם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֲתֶם׃ וְגַתְנֶם
 6. יְהוֹה לַפְּנֵיכֶם וְעִשִׂיתֶם לְהֵם כְּכָל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם׃ הֲזִקוּ
 וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוּ וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוֹרֵה אֶלְהוֹיךָ הוּא הַחַיִּךְ
 עִפְיָךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ׃
 7. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְיְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעִינֵיכֶל
 יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאַמִּץ כִּי־אַתָּה תִּבְוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר נִ
 8. נִשְׁבַּע יְהוֹה לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחַלְתֵּנָה אוֹתָם׃ וַיְהוֹרֵה הוּא
 הַחַיִּיךְ לַפְּנֵיךָ הוּא יְהִי עִפְיָךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַתּוּ׃
 9. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ
 אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לְוִי הַנּוֹשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוֹה וְאֵל כָּל־זִקְנֵי
 10. יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שִׁבְעֵ שָׁנִים בְּמַעַד שָׁנָה
 11. הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסְּכוּת׃ בְּבֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוֹה אֶלְהוֹיךָ
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֹגֵד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם׃
 12. הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ
 לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לְעִשְׂוֹת
 13. אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ
 לִירְאֵה אֶת־יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־יְמֵי־אֲשֶׁר אֲתֶם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אֲתֶם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
 14. וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יְמֵיךָ לְמוֹת קְרָא אֶת־
 יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְבוּ
 15. בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּרְא יְהוֹה בְּאֹהֶל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן
 16. עַל־פֶּתַח הָאֹהֶל׃
 וַיֹּאמֶר
 יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה הֵנָּה שָׁכַב עִם־אַבְתְּיָךְ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְנָדַדְתָּ אֶתְרִי
 אֱלֹהֵי

Soul

1. אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ושב יהודה אלהיך את שבותך
 ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה
 2. אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך
 3. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותי וירשתה
 4. והטבך והרבה מאבותי וכל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב
 5. זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך
 6. ונחז יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אביך ועל שונאיך
 7. אשר רדפוך ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
 8. מצותיו אשר אנכי מצוך היום והותירך יהוה אלהיך בכל מעשר
 9. ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה
 10. לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותי כי תשמע בקול יהוה
 11. אלהיך לשמר מצותיו ותקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב
 12. אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 13. כי המצות הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוה ממך ולא
 14. רחוקה הוה לא בשמים הוה לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה
 15. לנו וישמענו אתה ונעשנה ולא מעבר לים הוה לאמר מי יעבר
 16. לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה כי קרוב
 17. אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו והחסי אהרן ראיה
 18. נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע אשר
 19. אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרךיו ולשמר
 20. מצותיו ותקתיו ומשפטיו וחיות ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ
 21. אשר אתה בא שמה לרשתה ואם יספה לבבך ולא תשמע ונחת
 22. והשתחית לאלהים אחרים ועברתם הגרתי לכם היום כי אבד
 23. האבדון לא תאריכו ימים על הארמה אשר אתה עבר את הירדן
 24. לבוא שמה לרשתה העולתי בכם היום את השמים ואת הארץ
 25. חתים והמות נתתי לפניך הפרכת והקללה ובחרתי בתיים למען ת
 26. מחית אתה וזרעך לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקות
 27. בו כי תוה חייך וארך ימיו לשבת על הארמה אשר נשבע יהוה ל
 28. לאבותי לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם

Handwritten signature or mark

אחר זמנים

ספ

כרו 15

עפו

כיה 16

פקו 17

עצ 18

אוי

לעו 19

ז

כלו

כה

יהו

הו

לה

הו 21

אשו

אשו 23

תעו

אשו 24

כנו 25

את

מעו 26

לא 27

את 28

בא

הכנ 29

את 30

עלו

זחז

ושנ 32

Handwritten notes in Latin script:
admittit ebriam
l'extente nas occidit
28. l'extente nas occidit
l'extente nas occidit

Handwritten note: cap. 30

129

Deuteronomio

כי תבוא קלה

hand of the law...
5: 24...
6: 24...

ואבן וּבגדים חֹמֶס לֹא תִרְגֹעַ וְלֹא יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף רַגְלְךָ וְנִרְוַן יְהוּה
 לְךָ שֵׁם לֵב רָגַו וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲכוֹן נֶפֶשׁ וְזִהוּ חֵייד תְּלֵיד תְּלֵיד לֵךְ מִגְּנֹו
 וּפְחֻדֵת לִילָה וְזִמְסָו וְלֹא תֵאֱמִין בְּחֵיידְךָ : בְּבִקֵר תֵּאֱמַר מִי יִתֵּן עָרֵב
 וּבְעָרֵב תֵּאֱמַר מִי יִתֵּן בִּקֵר מִפְּחַד לְבִבְךָ אֲשֶׁר הִפְחַד וּמִמֵּרֶאֱוָה
 עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : וְהִשִּׁיבְךָ יְהוּה מִצָּרִים בְּאִנְיֹוֹת בְּדֹרֶךְ אֲשֶׁר
 אֲמַרְתִּי לְךָ לֹא תִסְקִיף עוֹד לְרִאֲתָהּ וְהִתְמַכְרְתֶם שֵׁם לֹאֲוִיבֶךָ לְעַבְדִים
 וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קִנְיָה : אֵלֶּה דְבָרֵי הַבְּרִית
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוּה אֶת מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָרְצָם מִלְּבַד
 הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּהָרֵב : וּקְרָא מִשְׁתָּה
 אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֱלֹהִים אֲתֵמְרֵי אִתָּם אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוּה
 לְעֵוְנֵיכֶם בְּאָרְצֵי מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וְלִכָּל עַבְדָּיו וְלִכָּל אֲרָצוֹ : חֲמֹסוֹת
 הַגּוֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֵתוֹת וְהַמִּפְתִּים הַגּוֹלִים הַחֹסִים : וְלֹאֲנִתִּן
 יְהוּה לְכֶם לֵב רָדָעַת וְעֵינַיִם לְרִאֲוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 וְאִוִּירְךָ אִתָּכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבַר לֹאֲבָרוּ שְׁלֹמֹהִיכֶם מֵעוֹלָם
 וְנִעַרְךָ לֹא בִלְתֹה מֵעַל רַגְלְךָ : לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם וַיִּזֶן וְשִׁכַר לֹא
 שָׁתִיתֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם : וּתְבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה
 וַיִּצַח סִיחֹן מִדֶּךְ חֶשְׁבוֹן וְעֹג מִדֶּךְ הַיַּבֶּשֶׁת לִקְרֹא אֶרְצוֹ לְמַלְחָמָה
 וְנָפְסָם : וּנְקָה אֶת אֲרָצָם וְנִתְּנָה לְגִחְלָה לְרֵאוּבֵנִי וְלִמְדִי וְלַחֲצִי שְׂבַט
 הַמְּנַשִּׁי : וְשִׁמְרְתֶם אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְעָשִׂיתֶם אִתָּם לְמַעַן
 תִּשְׁלֹדוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשִׂיוּ :

cap. 29 כ ט

אתם פ פ פ

נִצְבִים הַיּוֹם כְּלֶכֶם לִפְנֵי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם
 רֵאשִׁיכֶם שְׂבִטֵיכֶם וְקִנְיֵיכֶם וְשִׁמְרֵיכֶם כָּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל : טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגַרְךָ אֲשֶׁר
 בְּקִרְבְּךָ מִחֻטְב עֲצִיד עַד שֹׂאֵב מִיַּמִּיךָ : לְעַבְרְךָ בְּבִרֵית יְהוּה
 אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵרְתוֹ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם : לְמַעַן תִּקִּים
 אֶת הַיּוֹם לֵד לְעַם הַזֶּה וְהוּא יְהוּה לְךָ לְאֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דָּבַר לְךָ וּכְאֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע בְּאֵבְרֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב : וְלֹאֲתָכֶם לְכַרְכֶם אֲנִי

28
6

כי תבא קלר

23 וּבַחֲרֹד וּבַחֶרֶב וּבַשְּׂדֵפוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדִפוֹךָ עַד אֲבֹנֶיךָ וַהֲיוּ שְׂמִיךְ
 24 אֲשֶׁר עַל רֹאשֶׁךָ נִחַשְׁתָּ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ בְּרוֹל וַיִּזְן יְהוָה אֶת
 25 סֵטֶר אַרְצְךָ אֲבָק וְעָפָר מִן הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֵרָה יִתְנַבֵּךְ
 26 יְהוָה נֶגְף לִפְנֵי אֵיכֶךָ בְּדֶרֶךְ אֲחֹד תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׂבַעֲהָ דַרְכֵים הַנְּנוּס
 27 לִפְנֵי וְהָיִיתָ לְזַעֲמָה לְכָל מַמְלֹכוֹת הָאָרֶץ וְהָיִיתָ נִבְלָתָךְ לְמֵאֵל
 28 לְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְהֵמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיד וַיִּכְלֶה יְהוָה בְּשִׁחִין
 29 מִצְרַיִם וּבַעֲפָלִים וּבַגְּרָב וּבַחֶרֶס אֲשֶׁר לֹא תוּכַל לְהִרְפֹּא וַיִּכְתֶּה
 30 יְהוָה בַּשָּׁנָעוֹן וּבַעֲרוֹזָן וּבַתְּהוֹן לִבֶּךָ וְהָיִיתָ מִמִּשֵׁשׁ בְּצִוְרוֹס
 31 בְּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ הָעוֹר בְּאִפְלָה וְלֹא תִצְלַח אֶרֶץ דְּרִיכֶיךָ וְהָיִיתָ אֵךְ עֲשׂוֹק
 32 וְגִזּוֹל כָּל הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ וְאִשָּׁה תֵאָרֵשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגַּלְגַּלְהָה
 33 בֵּית תְּכֵנֶה וְלֹא תִשָּׁבֵב בְּרָם תִּטַּע וְלֹא תַחֲלִנּוּ שׂוֹרֶךְ טְבוּחַ
 34 לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֵאָכֵל מִמֶּנּוּ חֶמֶד גִּזּוֹל מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יִשׁוּב לְךָ צִאֲנֶךָ נֹת
 35 נִתְנָה לְאֵיכֶיךָ וְאִין לְךָ מוֹשִׁיעַ בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נִתְנִים לְעַם
 36 אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְכֹלֹת אֲלֵיהֶם כָּל הַיּוֹם וְאִין לְאֵל יוֹדֶךָ פְּרִי
 37 אֲרָמְתְּךָ וְכָל יַעֲרֶךָ וְאֵכֵל עִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַת וְהָיִיתָ רַק עֲשׂוֹק וְרִצּוֹן כָּל
 38 הַיָּמִים וְהָיִיתָ מִשְׁנַע מִפְּרֹאֶה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה וַיִּכְלֶה יְהוָה
 39 בְּשִׁחִין רַע עַל הַכְּרָפִים וְעַל הַשִּׁקִּים אֲשֶׁר לֹא תוּכַל לְהִרְפֹּא מִכָּף
 40 רִגְלֶךָ וְעַד קִרְבֶּךָ וַיִּזְדּוּ יְהוָה אִתְּךָ וְאֶת מֶלֶכְךָ אֲשֶׁר תִּקַּם עֲלֶיךָ
 41 אֵל גּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעַת אֲתָה וְאַבְתֶּיךָ וְעִבְרַת שֵׁם אֱלֹהִים אַחֵרִים עַץ
 42 וְאִבּוֹן וְהָיִיתָ לְשִׂפְחָה לְמִשָּׁל וּלְשִׁנִּינָה כְּכֹל הַעַמִּים אֲשֶׁר יִנְחָגְךָ יְהוָה
 43 שִׂפְחָה וְרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂרָה וּמַעֲט תֵאָסֵף כִּי יִחַסְלֶנּוּ הָאָרֶבָה
 44 בְּרָמִים תִּטַּע וְעִבְרַת וַיִּין לֹא תִשְׁתַּח וְלֹא תִאָגֵד כִּי תֵאָכְלֶנּוּ הַתַּלְעֵת
 45 זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל גְבוּרְךָ וּשְׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי יִשָּׁל זֵיתְךָ בְּנִים וּבְנֹת
 46 חֹזֵלִיד וְלֹא יִהְיוּ לְךָ כִּי יִלְכוּ בְּשָׁבִי כָּל עֵצֶךָ וּפְרֵי אֲרָמְתְּךָ יִירַשׁ
 47 הַצֹּלְצֹל הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה וְאַתָּה תִרְדּוּ
 48 מִטַּח פְּסָתָה וְהוּא יוֹדֶךָ וְאַתָּה לֹא תִלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִהְיֶה
 49 לְזַנְבֹן וּכְבֹא עֲלֶיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדִפוֹךָ וְהַשִּׁיגוֹךָ עַד הַשְּׂמֵרָה
 50 כִּי לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְרַת מִצְוֹתָיו וְהִקְתִּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ
 51 וַהֲיוּ בְךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבִזְרַעְךָ עַד עוֹלָם וְתַחַת אֲשֶׁר לֹא עִבְרַת

*fructus leno tua & ois hi
asanti ore parat a te ige
sed p puly ad q gggat: p
set calumntati con: p puly*

כח כלה Cap. 28

בְּקוֹ

הַיָּד 2.

הַיָּד 3.

בְּעֵי

שָׁמַיִם 4. 6.

כִּבְּ אֵל בֵּא בְּפִי

כִּפְּ אֵל בְּפִי

יָד

כִּבְּ 9.

כִּפְּ

יָד א. 11. cap. 30. 22.

יָד

אֵשׁ 12.

יָד

יָד 13.

יָד

אֵל 14.

יָד

אֵל 15.

לֹא

אֵשׁ

אֵרוֹ 16. 17.

אֵרוֹ 18.

אֵרוֹ 19. 20.

הַמָּזֶל

עָרוֹ

יָרֵב 21.

שָׁמוֹ 22.

כי תבא

cap 28

כח כל העם אמן : ויהי אם שמעו תשמע
 בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך
 היום ונתתך יהוה אלהיך עליון על כל גווי הארץ : ובאו עליך כל
 הברכות האלה והשיגך פי תשמע בקול יהוה אלהיך : ברוך אתה
 בעיר וברוך אתה בשדה ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך
 שגור אלפיך ועשתרות צאנך : ברוך טנאך ומשארמך : ברוך אתה
 בבאך וברוך אתה בצאתך : יתן יהוה את איביך הקמים עליך
 נגפים לפניך בדרך אחד יצאו ידך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך
 יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך וכל משלה ידך וברכה
 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : יקימך יהוה לזו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך פי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו :
 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וראו ממך : והותרך
 יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על הארמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך : יפתח יהוה לך את אוצרו
 הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
 ידך והלית גוים רבים ואתה לא תלוה : ונתתך יהוה לראש ולא
 לזנב והלית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
 אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות : ולא תסור מכל
 הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל הלכת אתי
 אלהים אחרים לעבדם : והיה אם
 לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו
 אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך :
 ארור אתה בעיר ואריר אתה בשדה : ארור טנאך ומשארמך :
 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגור אלפיך ועשתרות צאנך :
 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך : ישלח יהוה בך את
 המארה את הפהומה ואת הפגערת בכל משלה ידך אשר העשה
 עד השמדך ועד הבדך מהר מפני רע מעולך אשר עובתני :
 ידבק יהוה בך את הדבר עד בלתו אתך מעד הארמה אשר אתה בא
 שמה לרשמה : יבכה יהוה בשיתפת ובקרחת וכל דלת
 ובחרת

א כ ב כ ג כ ד כ ה כ ו כ ז כ ח כ ט כ י כ יא כ יב כ יג כ יד כ יו כ יז כ יח כ יט כ כ כ כא כ כב כ כג כ כד כ כה כ כו כ כז כ כח כ כט כ ל

cap 28 22

I am postulating a vicinity here
 between the two versions of the text
 as the following witness:

107

אמן

קלג

כי תבא

אתם בשיר וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען
 אשר תבא אל הארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש
 כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך ויהיה בעברכם את הירדן
 תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבל
 ושרת אותם בשיר ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים
 לא תקוף עליהם ברזל אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
 אלהיך ותעליה עליו עולת ליהוה אלהיך וזבחת שלמים
 ואכלת שם ושמתה לפני יהוה אלהיך וכתבת על האבנים את
 כל דברי התורה הזאת באר היטב וידבר משה
 והכתנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסבת ושמע ישראל היום
 הזה גהיית לעם ליהוה אלהיך ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
 את מצותו וארץ חקוי אשר אנכי מצוה היום ויצו
 משה את העם ביום ההוא לאמר אלהי יעמדו לברך את העם
 על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעו ולי ויהודת וישטכר ו
 ויוסף ובנימן ואלה יעמדו על הקללה בחר עיבל ראובן גר ואשר
 וזבולן דן ונפתלי וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם
 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה הזעבת יהוה
 מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן
 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן
 ארור מסיגי גבול רעהו ואמר כל העם אמן
 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן
 ארור משה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן
 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן
 ארור שכב עם כל בחמה ואמר כל העם אמן
 ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן
 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן
 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן
 ארור לקח שחר לחקות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן
 ארור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת לעשות אורחם ואמר

ל. ל. ע. מ. א. ג. י. ס. ע.

Handwritten flourish or mark at the top right of the page.

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or index, located in the upper right margin.

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

Handwritten text 'cap. 27' in the lower right margin.

12

12

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

Handwritten note in cursive script.

Deuteronomium

כי תבא

5 מדיך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך / וענית ואמרת לפני יהוה
 אלהיך ארמנו אברהם ויורד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם
 6 לגו גדול עצום ורב / וירעו אתנו המצרים ויעבדנו ויתנו עלינו
 עבדה קשה / ונצטק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו
 7 וירא את עמינו ואת עמלנו ואת רוצנו / ויצואנו יהוה ממצרים
 8 ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים / ויבאנו
 9 אל המקום הזה ויהי לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש /
 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה
 11 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחית לפני יהוה אלהיך / ושמת
 12 בכל השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה ולחיי ויתגר אשר
 13 כי תכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לחיי לגר ליתום
 14 ולאומנה ואכלו בשעריך ושבעו / ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
 הקדש מן הבית וגם נתתיו לחיי ולגר ליתום ולאומנה ככל מצותך
 15 אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי /
 16 אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא ארתתי ממנו למת
 שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני / השקיפה
 17 ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
 אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש /
 18 תיום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
 האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכך נ
 19 נפשך / את יהוה האמרת תיום להיות לך לאלהים וללכת בדרךיו
 ולשמר תקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו / ויהוה האמירך תיום
 20 להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו /
 21 ולתתך עליו על כל הגוים אשר עשה לרעהוה ולשם ולתפארת
 ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר /
 22 ויצא משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר
 23 אנכי מצוה אתכם תיום / ותיהו ביום אשר תעברו את הירדן אל
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך לבנים גדלות ושדך
 אתם

m. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

cap 27

כִּתְמוּ קֶלֶב

הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תִּלְד יָקוּם עַל-שֵׁם אֲחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחַר שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל
 7 וְאִם לֹא יִחַפְּזָה אִישׁ לְקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ וְעֹלְתָה וְיִבְמְתוּהָ שְׂעֵרָה
 אֶל הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יִבְמִי לְהַקִּים לְאֲחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אֲבִירָה
 8 יִבְמִי וְקָרָאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חִפְצַתִּי לְקַחְתָּהּ
 9 וְנִגְשָׁה וְיִבְמְתוּ אֵלָיו לְעִבְיֵי הַזִּקְנִים וְחִלְצָה נְעֹלָה מֵעַל רִגְלוֹ וְיִרְקַח
 בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כִּכְתּוּב יְעֹשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אֲחִיו
 10 וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חָלוֹץ הַנְּעֹל : כִּי יִנְעֹזוּ הַגִּישִׁים
 יִתְרוּ אִישׁ וְאֲחִיו וְקָרְבָה אִשְׁתּוֹ לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מִכְרֵהוּ
 11 וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהִחְיִיקָה בְּמִבְשׂוֹי וְקִצְתָהּ אֶת כַּפְּתָהּ לֹא תַחֹס עֵינֶיךָ :
 12 לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסֶךָ אָבִן וְאָבִן גְּדוּלָה
 13 וְקִטְנָה : לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוּלָה וְקִטְנָה : אָבִן
 14 שְׁלֵמָה וְצֶרֶק יִהְיֶה לְךָ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶרֶק יִהְיֶה לְךָ לִמְעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ
 15 עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֲלֶיךָ נָתַן לְךָ : כִּי תֹעֵבֶת יִהְיֶה אֲלֶיךָ
 16 כָּל עֲשֵׂה אֱלֹהִים כָּל עֲשֵׂה עוֹל :
 17 זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ עַמְלֶךְ בְּרֹדֶךָ בְּעֲאֻתְכֶם מִמִּצְרַיִם :
 18 אֲשֶׁר קָרַךְ בְּרֹדֶךָ וַיִּזְנֶכְךָ בְּכָל-הַנְּחֻשִׁים אֲחֶיךָ וְאֵתָה עֵיף וַיַּעַז וְלֹא
 19 יָרָא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּחַנּוּת יְהוָה אֲלֶיךָ לְךָ מִכָּל אֵיבֶיךָ מִסְּבוֹב
 בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֲלֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁוֹתָהּ תִּמְחָדָה אֶת-זִכְרֵךְ
 עַמְלֶךְ מִמַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח :

Har. p. 32

Car. p. 11. 2. male hila 200
Dahlstedt 1. Cast. 11. 2. 11
alt. 11. 2. 11. 2. 11. 2. 11
ap. 11. 2. 11. 2. 11. 2. 11
Tom. 11. 2. 11. 2. 11. 2. 11

פ פ פ

וְהָיָה

Cap. 26

1 כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 2 לְךָ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּת בָּהּ : וְלִקְחַתָּהּ
 מִרְאִשֵׁי יָרֵד כָּל-פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבוֹא
 מֵאֲרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשָׂמַתְּ בְּטֶנְיָהּ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַסְּקוּם
 3 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם : וּבָאתְךָ אֶל-הַכְּתָן אֲשֶׁר יְהוָה
 בְּיָמֵינוּ הָיָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְּדִיל הַיּוֹם לַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל-
 4 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְחַתְּלָנוּ : וְלִקְחַתְּךָ הַטֶּנְיָה

דברי חיים

כתוב

ס

ס 8

פ

ק 9

ר 10

ש 11

צ 12

ת 13

י

14

כ 15

ל

מ

נ 17

ס 18

ע

פ 19

ק

ר 20

ש 21

צ 22

ת

י כה

כ 2

ל

מ 3

נ 4.5

ס

פ 6

ק

ר

ש

צ

ת

י

כ

ל

Czech: 21. 25 a Joan
anbalat tem. P. 200
16. 20. 22. 27

Cap. 25

16. 20. 22. 27

136.

— L — *Quid* — L —

Har: 11. 132

S
E
L
E
C
T
I
O
N
E
S
I
N
T
H
E
C
O
L
L
E
G
I
A
M
D
I
V
I
N
I
A
M

Caes. in te male hinc
dehinc letis. Castitudo
aethiops, sequens te Nigra
opponitur ab hinc illinc
tam. Comp. 200.

Cap. 26.

1
2
3
4

Deuteronomy

כי תצא

מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הנגב ההוא ובערה הרע
 מקרבך : השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות
 ככל אשר יורו אחתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם השמר
 לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אליך למרים
 בדרך בצאתכם מצרים : כי תשה ברעך משאת
 מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : בחוץ תעמד ותאיש אשר
 אמרה נשה בו יוציא אליך את העבוס החוצה : ואם איש עני הוא לא
 תשכב בעבטו : השב תשיב לו את העבוס כבוא השמש ושכב
 בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אליך :
 לא תעטק שכיר עני ואביון מאחיק או מגרך אשר בארץ
 בטעריך : ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש פי עני הוא
 ואילו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה כך חטא :
 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על
 אבות איש בחטאו וימתו : לא תטה משפט גר
 ויתום ולא תחבל בגר אלמנה : וזכרת פי עבד היית במצרים ויפרך
 יהוה אליה משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה :
 פי תקצר קצירך בשוך ושכחת עמר בשוה לא
 תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אליך
 בכל מעשה ירך : פי תחבט ויתך לא
 תפאר אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה : פי תבצר פרמך
 לא תעולל אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה : וזכרת
 פי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
 הזה : פי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
 ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע : והיה אם בין
 הנות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כפי רשעתו במספר :
 ארבעים כגנו לא יסוף פד יסוף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה
 אחיק לעיניך : לא תחסם שור כדושו : פי
 ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן איך לו לא תהיה אשת המת
 החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה
 הנכור

Czech: 29.25 adon
anbalat con. 10.20
16.20.22

Cap. 25

12.12.0

Gen 22

כי תצא קלא

4. אונק והיה בשבתך חוץ ותפרתה בה ושבת וכפית את צאתיך : כי ידוה אליהם מתהלך בקרב מחנה להצילך ולחת איביך לפניך והיה מחנה קדוש ולא יראה בה ערות דבר ושבת מאחריו :

17. לא תסעור עבד אל אדניו אשר יגצל אליך מעם

16. אדניו : עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו

17. לא תוכנו : לא תהיה קרשה מבנות ישראל

18. ולא יהיה קדש מבני ישראל : לא תביא אתנן זונה

19. שניהם : לא תשיך לאחיך גשך בסף גשך

20. אבל גשך כל דבר אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך

21. דמען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אחרי

24. בא שפה לרשתה : כי תדר

22. נדר ליהודי אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך

23. מעמך ותהי בך חטא : וכי תחרל לנדר לא יהיה בך חטא : מוצא

24. שפתוך השמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת

25. בפיו : כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים

כי תבא בקמח

26. רעך וקטפת מלית בידך והרמש לא תניף על קמת רעך :

כד 29

27. כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו

28. כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מ

29. מביתו : ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : וטנאה האיש

30. האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות

31. האיש הראשון אשר שלחה לשוכ לקחתה להיות לו לאשה אחרו אשר

32. הטנאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה

33. אלהיך נתן לך נחלת : כי יקח איש אשה חרשה

34. לא יצא בצבה ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת

35. ושמת את אשתו אשר לקח : לא יחבל רחם ורכב כי נפש

36. הוא הבל : כי ימצא איש זנב גפש מאחיו

Intention

כ"תצא

הא 25.

ושן 24.

את

הא

25

בה 26.

תע

ור 27.

וא 28.

אז 29.

תנ

שן 30.

תל

כ"ו cap. 23.

בב 2.

גב 3.

עב

עד 4.

בז

אז 5.

תז 6.

לז 7.

תז 8.

שז 9.

עז 10.

טז

תז 11.

וז 12. 13.

כִּי תֵצֵא

Deuteronomy

23. האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל :
 כי יהיה נער בתולה מארשה ואיש ומצאה איש בעיר
 24. ושכב עמה והוצאתם את שניהם אל שערי העיר והוא וסקלרתם
 אתם באבנים ומתו את הנער על דבר האשר לא צעקה בעיר ואת
 האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך :
 25. ואם בשדה ימצאה איש את הנער המארשה והחזיק
 26. בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו : ולנער לא
 תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ו
 27. ורצחו נפש בן הרבר הזה : כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה
 28. ואין מושיע לה : כי ימצא איש נער בתולה אשר לא
 29. ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו : ונתן האיש השכב עמה לאביו
 הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל ש
 30. שלחה כל ימיו : לא יקח איש את אשת אביו
 31. ולא יגדה כנף אביו : לא יבא ממזר בקהל יהוה
 32. בקהל יהוה : גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה : לא יבא
 עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
 34. עד עולם : על דבר אשר לא קדמו אתכם בידים ובמים בדרך
 35. בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור א
 36. ארם נהרים לקללך : ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
 ונתפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך :
 37. לא תדרש שלום וטבתם כל ימך
 38. לא תתעב ארמי כי אחיך הוא לא
 לתעב מצרי פיגור היית בארצו : בנים אשר יורדו להם דור
 39. שלישי יבא להם בקהל יהוה : כי תצא מחנה
 40. על איביך ונשמרת מכל דבר רע : כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
 פתור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה :
 41. והיה לפנות ערב ירתיץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה :
 42. 13. ויל תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חניץ : ויתד תהיה לך על
 אונך

cap. 23

21

Deut

שופטים קכט

9 וישב לביטו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו והיה ככלת השמים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם

10 כי תקרב אל עיר להרחם עליה וקראת אליה לשלום

11 והיה אם שלום תעניך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך

12 למסועבדוך ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת

13 עליה וכתנה יהוה אלהיך בירך והפית את כל זכורה לפר חרב

14 רק הנשים והסף והבהמה וכר אשר יהיה בעיר כל שולה רבבו לך

15 ואכלת את שלל איבויך אשר נתן יהוה אלהיך לך כי תעשה לכל

16 הערים הרחוקות מן מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה רק

17 מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל

18 נשמה כי החרם החרים החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי

19 והיבסי כאשר צוה יהוה אלהיך למען אשר לא ילמדו אתכם

20 לעשות ככל מעשבתם אשר עשו לאלהיהם וחסתהם ליהוה

21 אלהיכם כי תצור אל עיר ימים רבים

22 להרחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לבית עליו גרון כי ממנו

23 תאכל ואתו לא תחרת כי האדם עץ השדה לבא מפקוד במצור רק

24 עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וחרת ובנית מצור על

25 העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה

26 כי ימצאתה בחרב אשר יהוה אלהיך נתן

27 לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הפהו ויצאו זקניך ושפטיך

28 ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל והיה העיר הקרבה אל

29 החלל ולקחו זקני העיר והוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר

30 לא משכה בעול והורדו זקני העיר ותוא את העגלה אל נחל

31 איתן אשר לא יעבד בו ולא ירע וערפו שם את העגלה בנחל

32 ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם

33 יהוה ועל פיהם יהי הכל ריב וכל נגע וכל זקני העיר תהוה

34 תקרבים אל החלל ורחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל

35 וענו ואמרו דינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו כפר

36 לעמך ישראל אשר פוית יהוה ואל הרחוקים נקי בקרב עמך יש

Deuter 21
The man found by the
Deuter 21:1-15
1. 21:1-15

Cap 21

Je jure 9:13
trullis aquis unguia
Epin libum decurrant
torrentes et qstate
accet le saps adventu
qsiant desupatin esse
sunt. ad. no unguia
p: 24 Phil 9:13

Deuter.

מסכת

מצ
 10
 אר
 11
 נפ
 12
 מט
 13
 הו
 14
 וכו
 15
 אר
 16
 על
 17
 אר
 18
 הו
 19
 מט
 20
 אר
 21
 ע
 22
 כ
 23
 אר
 24
 אר
 25
 הו
 26
 הו
 27
 אר
 28

20. 21.

Deuter.

שופטים

מצוֹן הַיּוֹם לְאַחֲכָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו כָּל הַיּוֹמִים וַיִּסְפַּח
 לֶךָ עוֹל שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאָרְצוֹת : וְלֹא יִשְׁפָּדוּם גִּבֵּי בְּקָרֵב
 אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ בְּחֵלְהָ וַחַיָּה עֲלֶיךָ דָּמִים :
 וְכִי יִהְיֶה אִישׁ שֵׁנָה לְרַעְיוֹ וְאָרֵב לוֹ וְקָם עָלָיו וַהֲפָחוּ
 נַפְשׁוֹ וּמָתוּ וְנָסְ אֶל אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה : וְשִׁלְחוּ וְקִנְי עִירָו וּלְקָחוּ אֹרְזוֹ
 מִשָּׁם וּנְתַנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵהֶם וּמָתוּ : לֹא תִחֹס עֵינֶךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דָּם
 הַזֶּה הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ :
 גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשִׁימִים בְּנַחֲלֹתֶךָ אֲשֶׁר מִנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ : לֹא יָקוּם עִיר אֶתֶר בְּאִישׁ
 לְכָל עוֹן וּלְכָל חַטָּאת בְּכָל חַטָּאת אֲשֶׁר יַחֲטֵא עַל פִּי שְׁנֵי עָרִים אוֹ
 עַל פִּי שְׁלֹשָׁה עָרִים יָקוּם דָּבָר :
 בְּאִישׁ לַעֲנוּת בּוֹ סֵרֵה : וְעַמְדוֹ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי
 יְהוָה לִפְנֵי חֲכָמִים וְהַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיּוֹמִים הָהֵם : וְדָרְשׁוּ
 הַשְּׁפָטִים הַיּוֹסֵב עַד שֶׁקָּרַח הָעִיר שֶׁקָּרַע עִנָּה בְּאֶחָיו : וְעִשְׂיָחָם לוֹ
 כְּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֶחָיו וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ : וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ
 וַיִּרְאוּ וְלֹא יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כְּדָבָר הָרַע הַזֶּה בְּקֶרְבֶּךָ : וְלֹא תִחֹס
 עֵינֶךָ נַפְשׁ בְּנַפְשׁ עֵין בְּעֵין שׁוֹן בְּשׁוֹן יָד בְּיַד רֵגֶל בְּרֵגֶל :
 כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אֵיבֶיךָ וְרֵאִיתָ סוּס וְרֵכָב עִם
 רֶב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם :
 וְתִיָּה בְּקֶרְבְּכֶם אֶל הַמַּלְחָמָה וּנְגַשׁ חֶפְזוֹ וּרְבַךְ אֶל הָעַם : וְאָמַר
 אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל אֲתֵם קֶרְבִּים הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עַל אֵיבֵיכֶם אֶל
 יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל תִּירְאוּ וְאֶל תַּחֲפוּזוּ וְאֶל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם : כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם :
 וּדְבַרוּ חֲשָׁטִימִים אֶל הָעַם לֵאמֹר מִי תֵאֵשׁ אֲשֶׁר בְּנֵה בֵּית חֲדָשׁ וְלֹא
 חִנְכוּ יֶלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ פֶּד יָמוֹת בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ אֶתֶר יַחֲנִכְנוּ : וּמִי
 הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָדְלוֹ יֶלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ פֶּד יָמוֹת בֵּם
 בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ אֶתֶר יַחֲלִלְנוּ : וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲרָשׂ אִשְׁתּוֹ וְלֹא
 לָקַחָהּ יֶלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ פֶּד יָמוֹת בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ אֶתֶר יַקְחָנָה : וְיִסְפוּ
 הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעַם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ תִּירָא וּרְבַךְ הַלֵּכֵב יֶלֶךְ
 וְיֹשֵׁב

Deuter. 20

שופטים

כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מ
 ספניך **ת** מים תהיה עם יהוה אלהיך ו
 הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קסמים
 15 ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך נביא מקרבך מאהיך
 16 כמני יקום לך יהוה אלהיך אליו תשמעון ככל אשר שאלת מעם
 יהוה אלהיך בתרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה
 אלהי ואת האש הגולה הזאת לא אראה עוד ולא אמור
 17 ויאמר יהוה אלי חוסיבו אשר דברו נביאי אקים לחם מקרב
 אחיהם כמזד ונתתי דברי כפיו ודבר אליהם את כל אשר אצננו
 18 ויהי ראש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אודש מ
 19 מעמו אך הנביא אשר יזד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו
 20 לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא החוא ומי
 21 האמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה אשר ידבר
 הנביא בשם יהוה ולא יחיה הדבר ולא יבא הויה הדבר אשר לא
 דברו יהוה בידון דברו הנביא לא תגור מפניו
 22 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך
 23 נתן לך את ארצם ורשתם ושבת בעריהם ובבתיהם שלוש
 ערים מברולך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
 24 הכיז לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך
 25 ויהי לנו שמה כל רצח זה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי
 אשר יבא את רעהו בבלי רעת והוא לא שנאו לו מתמל שלשם
 26 ואשר יבא את רעהו בעה לחטב עצים ונדרה ידו בגרון וזכרת
 העץ ונשל הברזל מד העץ ומצא את רעהו ומת הויה לנו אל
 27 אחת הערים האלה וחי פד ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם
 לבנו והשינו כי ירבה הדרך והפחו נפש וזו אין משפט מות כי לא
 28 שנה הוארו מתמל שלשום ער כן אנכי מצוה לאמר שלש
 ערים תברול לך ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 29 כאשר נשבע לך אבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר להתי
 לך אבותיך כי תשמר את פי המצוה הזאת לעשתה אשר צננו

Cap 29

וּמַתְּ 13.

וְלֹא 14.

יְהוָה

בְּכָל 15.

אֵלֶיךָ

נִכְרְוִי 16.

הָעֵבֶר

בְּדָרְךָ 17.

יְרֵמוּ 18.

מִשֶׁשׁ 19.

וְקָרָה

כָּל 20.

רוּם

Cap. 18 יח

יִמְיִיב 1.

יְהוָה

וְנִתְּנוּ 2.

בְּאֵמֶת 3.

מִשֶׁשׁ

לִכְתּוּב 4.

וְרֵא 5.

לְעֵינֶיךָ

6.

מִכֹּחַ

יָבִיחַ 7.

הָעֵינִי 8.

הָאֵן 9.

אֵלֶיךָ 10.

בְּךָ

וְחָבִיב 11. 12.

119

Handwritten title or header in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic.

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

Cap. 29

Vertical text on the left margin, possibly a page number or reference.

Deuteronomium

שפטים

13. וזאת האיש הוא ובערת הרע מישראל : וכל העם ישמעו ויראו
 14. ולא תידון עור : כי תבא אל הארץ אשר
 15. יהיה אליך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
 16. ככל הגוים אשר סביבתי : שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
 17. אליך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש
 18. נכרי אשר לא אחיך הוא ורק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב אהר
 19. העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב ב
 20. בדרך הזה עודו : ולא ירבה לו גשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא
 21. ירבה לו מאד : והיה כשבתו על פסא ממלכתו וכתבלו את
 22. משנה התורה הזאת על ספר מרפני הכהנים הלויים : והיתה עמו
 23. וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
 24. כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם : לבלתי
 25. רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה : ימיו ושמאול למען יאריך
 26. ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל : לא
 27. יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונתחם עם ישראל אשי יהוה
 28. ונתלתו יאכלון : ונתחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נתתו
 29. באשר דבר לו : וזה יהוה
 30. משפט הכהנים מאת ריעם מאת זבחי הזבח אם שור אם שח ונתן
 31. לכהן חרע והלחיים והקבה : ראשית דגנך תירשך ויאחריק
 32. וראשית גן צאנך תתן לו : כי בו בחר יהוה אליך מכל שבטך
 33. לעמוד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים :
 34. וכי יבא הלוי מאחד שעריך
 35. מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר
 36. יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה אלהיו בכל אחיו הלויים
 37. העמרים שם לפני יהוה : חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על
 38. האבות : כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה
 39. אליך נתן לך לא תלמד לעשות פתועבת הגוים ההם : לא ימצא
 40. בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף :
 41. ותהר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים : כי תועבת יהוה
 42. כל

Cap. 18.

שפטים

קכז

וּשְׁפֹטִים תִּתֶנּוּ לָךְ בְּכָל שַׁעֲרֵיךָ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפֹטוּ
אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק : לֹא תִסָּתֵר
מִשְׁפַּט לֹא רַבִּיר פְּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁמֵר בִּי הַשֹּׁמֵר יַעֲוֹר עֵינָי חֲכָמִים ו
וְיִסְרֹף דְּבָרֵי צְדִיקִים :
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ :
אֲשֶׁר כָּל עַצְמֶיךָ מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ :

וְלֹא תִקַּח לָךְ מִצְבָּה אֲשֶׁר שָׂנֵא
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

אֱלֹהֶיךָ שׂוֹר וְשֵׁה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִוּם כָּל דְּבַר רַע כִּי תוֹעֵבֶת יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ הוּא :

שַׁעֲרֵיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֶת אִשֶׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתָּךְ
הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹד בְּרִיתוֹ : וְיָלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וּלְשִׁמְשֵׁי אֱוִלֹתָם אוֹ לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא
צִוִּיתִי :

וְהָגֵר לָךְ וּשְׁמַעַת וּדְרֹשֶׁת הַיֹּסֵב וְהַגֵּה אִמַּת נְכוֹן הַדָּבָר
בְּעִשְׂתָּה תִתּוֹעֵבֶת הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל : וְהוֹצֵאת אֶת הָאִשׁ הַזֹּאת אוֹ אֶת
הָאִשֶׁה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הַדָּבָר הַרַע הַזֶּה אֶל שַׁעֲרֵיךָ אֶת הָאִשׁ
אוֹ אֶת הָאִשֶׁה וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ :

עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ
שְׁלוֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמֵּת לֹא יוֹמַת עַל פִּי עֵד אֶחָד : יְדֵי הָעֵדִים
תִּתְּיָה בּוֹ בְּרֵאשִׁיטָה לְהַמִּיתוֹ וְיֵד כָּל הָעָם בְּאֶתְרֵנֶךָ וּבַעֲרֹת הַרַע
מִקֶּרְבְּךָ :

כִּי יִפְלֵא מִפֶּה דָבָר לְמִשְׁפַּט
בֵּי דָם וְלֹא בֵּין דָּיִן לְדָיִן וּבֵין גֹּעַ לְגֹעַ דְּבָרֵי רִיבֹת בְּשַׁעֲרֵיךָ וּבְקִמַּת
וְעֵלִית אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : וּבָאת אֶל הַכֹּהֲנִים
הַדְּוָיִם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיּוֹם הַהוּא וּדְרֹשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֶת
דְּבַר הַמִּשְׁפָּט : וְעִשִּׂית עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרֹךְ : עַל פִּי הַחֲזוֹרָה
אֲשֶׁר יוֹרֹךְ וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסְתֹּר מִן הַדָּבָר
אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל :

וְהָאִשׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּזוֹנוֹ לְבִלְתִּי
שָׁמַע אֶל חֲכוֹן הַעֲמֹד לְשֵׁרֵת שָׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט

Deut. 17.1

cap. 17

omitte

Deuteronom

פִּי מִן

לִיתוֹ

לֹא

בְּחַפְזִי

מִצַּר

וְלֹא

תּוֹכֵן

כִּי אֶ

אֲתוֹ

וְאִנִּי

לֹא

אֵלֶיךָ

מִדֶּחַד

לִיתוֹ

וְשֵׁם

אֲשֶׁר

יִבְתּוּ

וְשֵׁם

תַּעֲסֶה

אֵלֶיךָ

בְּשֵׁט

יְהוֹחַ

וְהִיִּין

יְתוֹחַ

הַסֵּב

Deuter

ראה

2 כי בחוש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה : וזבחתי פסח
 ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם :
 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בח
 בחפזו וצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
 4 מצרים כל ימי חייך : ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים
 5 ולא ילוי מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר : לא
 תוכל לזבח את הפסח באתר שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
 7 את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים : וכשלת
 ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת ל
 8 לאתריך : ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
 9 אלהיך לא תעשה מלאכה : שבעה שבעת תספורך
 10 מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות : ועשית חג שבעות
 ליהוה אלהיך מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר יבחר יהוה אלהיך :
 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך באתה ובנך ובחך ועבדך ואמתך ותלוי
 אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
 12 יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים
 13 ושמרת ועשית את החקים האלה : חג הסכת
 14 תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ופיקבך : ושמחת בחגך
 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ותלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
 15 בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשר ירך ו
 16 והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובתג השבעות ובתג ה
 17 הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת
 יהוה אלהיך אשר נתן לך :

פ פ פ

ראה

Deut

קטף

10.11. וקטקשת לא תאכלו טמא הוא לכם :

12. טהרה תאכלו : וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה :

13, 14, 15. והראה ואת האיה והדיה למינה : ואת כל ערב למינו : ואת בת

16. היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו : את הכוס ואת

17. הינשוף והתנשמת : והקאת ואת הרתמה ואת השלך : והתסידה

18. והאנפה למינה והדוכיפת והעטרף : וכל שרץ העוף טמא הוא

20, 21. לכם לא יאכלו כל עוף טהור תאכלו : לא תאכלו כל נבלה לגר

אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכל לגבוי כי עם קדוש אתה ליהוה

אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו :

22, 23. עשר העשר את כל תבואת זרעך תוצא השדה שנה שנה : ואכלת

לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגנך

תירשך ויעהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה

24. אלהיך כל הימים : וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי

ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשוים שמו שם כי

25. יברכך יהוה אלהיך : ונתתה בכסף וצרת תכסף בידך והלכת אל

26. המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ונתתה תכסף בכל

אשר תאווה נפשך בבקר ובעאז וביון ובשכר ובכל אשר תשא

נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתה אתה וביתך :

27. והלוי אשר בשעריך לא תעובנו כי אין לו חלק ונתתה עמך :

28. מקצת שלש שנים תוציא

29. את כל מעשר תבואתך בשנה תהוא והנחת בשעריך : ובא

הלוי כי אין לו חלק ונתתה עמך ותגר והירחום והאלמנה אשר

בשעריך ואכלו ושבועו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשר ידך

30. ואת תעשה : מקץ שבע שנים תעשה שמיטה : וזה דבר

השמיטה שמוט כל בעל משה ירו אשר וישת ברעהו לא יגש את

31. גרעו ואת אחיו כי קרא שמיטה ליהוה ואת הנכרי תגש ואשר יהיה

32. לך את אחיך תשמיט ידך : אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך יברכך

33. יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נתתה לרשתה : רק אם

שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצות

הזאת

Cap. 15.

Handwritten notes at the bottom of the page.

קכה

ראה

8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל
 9 ולא תכסה עליו : כי הרגתו חרנו ידך תחיה בו בראשונה והמירו
 10 וידך כל העם באחרונה : וסקלתו כאבנים ומת כי בקש להרוגך
 11 מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : וכל
 12 ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך :
 13 כיתשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך
 14 נתן לך לשבת שם לאמר : יצאו אנשים בני ברזל מקרבך
 15 ונרדו את ישבי עירם לאמר גלגלה ונעבדה אלהים אחרים אשר
 16 לא ידעתם : ודרשת וחקרת ושאלת היטב וזנה אמת נכון הדבר
 17 נעשתה תתועבה הזאת בקרבך : הבה תפה את ישבי העיר הזוא
 18 לפי הרב הרס אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב :
 19 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת
 20 כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתר תל עולם לא תכנה עוד : ולא
 21 ידבק בידך מאומה מן החרס למען ישוב יהוה מתרון אפס ונרחק
 22 לך רחמים ורחמך ותרחק כאשר נשבע ראבתיך : כי תשמע בקול
 23 יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות
 24 והישר בעיני יהוה אלהיך : בניס אתם
 25 ליהוה אלהיכם לא תחגורו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת :
 26 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להחיה לו לעם סגולה
 27 מכל העמים אשר על פני הארמה :
 28 לא תאכל כל תועבה : זאת הבהמה אשר תאכלו שור שנה
 29 בשבים ושה עזים : איל וצבי ויחמור ואקנו ורישן ותאו וזמר : וכל
 30 בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
 31 אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו מפעלי הגרה ומפריסי
 32 הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה
 33 גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם : ואת החזיר כי
 34 מפריסי פרסה הוא והוא גרה טמא הווא לכם מבשרם לא תאכלו
 35 ובגבולתם לא תגעו : את זה תאכלו מכל אשר
 36 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר

cap 14 יד

24. וְיָבֹא
 25. וְיָבֹא
 26. וְיָבֹא
 27. וְיָבֹא
 28. וְיָבֹא
 29. וְיָבֹא
 30. וְיָבֹא
 31. וְיָבֹא
 32. וְיָבֹא
 1. וְיָבֹא
 2. וְיָבֹא
 3. וְיָבֹא
 4. וְיָבֹא
 5. וְיָבֹא
 6. וְיָבֹא
 7. וְיָבֹא
 8. וְיָבֹא

cap. 13.

24. כי הרס הוא הנפש ולא האכל הנפש עם הבשר : לא האכלנו על
 25. הארץ תשפכנו כמים : לא האכרנו למען יטב לך ולבניך אחריו כי
 26. תעשה הישר בעיני יהוה : רק קדשיו אשר יהיו לך ונדריך תשמע
 27. וזאת אל המקום אשר יבחר יהוה : ועשית עליו הבשר ותום
 28. על מזבח יהוה אלהיך נדס וזבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך :
 29. והבשר תאכל : שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה למען יטב לך ולבניך אחריו עד עולם כי תעשה הטוב :
 30. ותישר בעיני יהוה אלהיך : כי זכרת יהוה אלהיך
 את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפיך וירשת אתם :
 31. וישבת בארצם : השמר לך פן תנקש אתריהם אחרי השמרת
 מפיך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה אלה
 32. אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל
 תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת
 33. בנותיהם יטרפו באש לאלהיהם : את כל הדבר אשר אנכי מצוה
 אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו :
 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות
 34. או מופת : ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי
 35. אלהים אחרים אשר לא ידעתם וגעברם : לא תשמע אל דברי
 הנביא החוא או אל חלום החלום החוא כי מנסה יהוה אלהיכם א
 36. אתכם לדעת הישכם אלהים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל
 37. נפשכם ואחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
 38. ודברו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו : והנביא תהוא או חלם
 החלום החוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
 39. מארץ מצרים והפוך מבית עבדים לחיותך מד הדרך אשר צוה יהוה
 40. אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך :
 41. כי יסיתך אתיך בן אמה או בנה או בתך או אשת חיקך או
 42. רעה אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעברה אלהים אחרים אשר
 43. לא ידעת אתה ואבתיך : מאלה העמים אשר סביבתיכם
 44. חקרבים אליך או הרחקים מפיך מקצה הארץ ועד קצה הארץ :
 לא

cap. 23

12.
6

ראה קכד

וזבחתם זאת מעשר תיבם ואת תרומת ידכם ונדבתים ו
 זבכרת בקרבם וזאנכם : ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
 ושמתם בכל משלת ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך :
 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל
 9 הישר בעיניו : כי לא נאתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם את תירדן וישבתם בארץ
 אשר יהוה אלהיכם מנחל אתכם ורהיית לכם מפל איביכם מסביב ו
 11 וישבתם בשטח : והיית המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן
 שמו שם שמה רוביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם
 וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו
 14 ליהוה : ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם
 ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריך כי אין לו חלק ובתורה
 אתכם : השמר לך פן תעלה עליוך בכל מקום אשר תראה : כי
 13/4 אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עליוך ושם
 תעשה כל אשר אנכי מצוה : רק בכל זאת נפשך תזבח ואכרת
 15 בשר כבדית יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך חטמא ותטהור
 16 יאכלנו כעבי וכאיל : רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכונו כמים :
 17 לא רובל לאכל בשעריך מעשר דגנך ורמישך ויצרדך ובכרת
 18 בקרד וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך : כי אם
 לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמהך והלוי אשר בשעריך ושמתה לפני
 19 יהוה אלהיך בכל משלת ידך : השמר לך פן תעזב את הלוי כל
 ימך על ארמך :
 20 כירתיב יהוה בלחוד את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה
 בשד כי יהוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר :
 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם ובתת
 מבקרד ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך ב
 22 בכל אות נפשך : אך כאשר יאכל את העבי והארד האיל
 23 כן תאכלנו חטמא ותטהור יתן ויאכלנו : רק חזק לבתי אכל הדם

א. 23

ב. 24.

ג.

ד. 25

ה.

ו.

ז.

ח.

ט. 26. 27.

י.

יא.

יב. 28

יג.

יד. 29

טו.

טז. 30

יז.

יח. 31.

יט. 32.

כ.

כא. Cap. 12.

כב.

כג.

כד.

כה.

כו.

כז. 45

כח.

כט. 6.

עקב

23 וירבקה בו : וזוריש יהוה את כל הגוים האלה מפניכם וירשתם
 24 גוים גדולים ועצמים מכם : כל המקום אשר תדרך כף רגלכם
 בו לכם יהיה מקדושר והלבנון מן הנותר נהר פורת וער רים
 25 האחרון יהיה גבלכם : לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן
 יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרך בה כאשר דבר לכם :

פ פ פ

ראה 26. 27.

אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה ואת
 הברכה אשר השמעו אל מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום :
 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך
 אשר אנכי מצוה אתכם היום רכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
 29 ידעתם : ויהי כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר אהה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על תר גרוים ואת
 30 הקללה על תר עיבול : הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
 מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל על אלוני
 31 מרה : כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר
 32 יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה : ושמרתם
 לעשות את כל החקים וארתי המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
 33 היום : אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר
 נתן יהוה אלו אבותי לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
 34 הארמה : אבר תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים
 35 אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל ה
 36 הגבעות ותחת כל עץ רענן : ונמצתם את מזבחתם ושבדתם את
 37 מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסולי אלהיהם תגרעון ואבדתם
 38 את שמם מן המקום ההוא : לא תעשון כן ליהוה אלהיכם : כי אם
 39 אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשוים את
 40 שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה : ותבאתם שמה עלתיכם
 וזבחיכם

cap. 12

בראש אחרים ויאבדום יהוה עד תיום הזה : ואשר עשה לכם
 במדבר עד באכם עד המקום הזה : ואשר עשה לדתן ולאבירים
 בני אלוהי בני ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת ב
 בתיהם ואת אלהיהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל יש
 7. ישראל : כי עיניכם הראתיה את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה :
 8. ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך תיום למען החזקו ובאתם
 9. וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ולמען
 מאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
 10. וירעם ארץ זבת חלב ודבש :

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא
 כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית
 11. ברגלך כגד הירק : והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ
 12. חרים ובקעת למטר השמים תשמה מים : ארץ אשר יהוה אלהיך
 13. דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
 ותיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם תיום לאתכה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל ל
 14. לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעת זורה ומלקוש
 15. ואספת הגנה ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 16. ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 17. אחרים והשתחיתם להם : וזרה אף יהוה בכם ועצר את השמים
 18. ולא יהיה מטר והארמה לא תתן ארץ יבולה ואבדתם מהרה מעל
 19. הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם : ושמרתם את דברי אלה על
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לסוטרפות
 20. בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
 21. ובשעריך : וכתבתם על מזוזות ביתך
 22. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם לתת לחם מימי השמים על הארץ :

כי אם שמר תשמרו את כל המצוה הזאת אשר אנכי
 מצוה אתכם לעשות לאתכה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו

cust. style imprint no. 100
 incl. copyright & registration info
 cust. imp. p. 004

מו 7
 וס 8
 בע 9
 לע 10
 תו 11
 אל 12
 זכ 13
 חט 14
 זין 15
 אל 16
 זר 17
 נפ 18
 לט 19
 כה 20
 בכ 21
 לא 22
 תא 23
 מט 24
 חנ 25
 תט 26
 עט 27
 בט 28
 חפ 29
 ומו 30
 זא 31
 חב 32
 מצ 33
 מצ 34

רא cap. 11

2. d. d. ay. rep. t. de. h. o. g. r. e.
 3. o. m. i. e. d. d. i. v. i. s. i. o. n. e.
 4. o. n. a. t. u. r. a. d. i. v. i. s. i. o. n. e.
 5. i. n. a. n. i. m. a. d. i. v. i. s. i. o. n. e.
 6. i. n. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. d. i. v. i. s. i. o. n. e.
 7. 121.

עקב

7 מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו מתתיו : משם נסעו הגדגדה
 8 ומן הגדגדה ישבתה ארץ נחל מים :
 9 בעת ההוא הכבד יהוה את שבט הלוי לשאת את הארון ברית יהוה
 10 ולעמו לפני יהוה לשרתו ולכרך בשמו עד היום הזה : על כן לא
 11 היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהודה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
 12 ואנכי עמתי בהר פנים הראשנים ארבעים
 13 יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה
 14 להשתייך : ויאמר יהוה אלי קום רך למפע לפני העם ויבאו
 15 זיירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם :
 16 ועתה ישראל מה יהוה
 17 אלהיך שאל מעמד כי אם ליראה את יהוה אלהיך וללכת בכל
 18 דרכיו ולא תהבה ארצו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 19 נפשך : לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום
 20 לטוב לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר
 21 בה : רק באבתך השק יהוה לאהבה אותם ויבחר בורעם את דיהם
 22 בכס מפל העמים ביום הזה : ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם
 23 לא תקשו עור : כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדונים
 24 האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד : עשה
 25 משפט יתום ואלמנה ואהבגר לתת לו לחם ושמלה : ואהבתם את
 26 הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : את יהוה אלהיך תירא ארצו
 27 תעבד ובו תרפך ובשמו תשבע : הוא תהלתך והוא אלהיך אשר
 28 עשה אתך את הגולה ואת הנוראת האלה אשר ראה עיניך :
 29 בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
 30 השמים לרב : ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
 31 ומשפטיו ומצותיו כל היום : וידעתם היום כי לא את בניכם אשר
 32 החזקה וזרעו הנטויה : ואת אבתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
 33 מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו : ואשר עשה לחל
 34 מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מים סוף על פניהם בר
 35 ברופם

cap. 11
 Et ait reprobat hodie
 Comy & huiusmodi
 10 nati et huiusmodi
 11 huiusmodi huiusmodi
 12 huiusmodi huiusmodi
 13 huiusmodi huiusmodi
 14 huiusmodi huiusmodi
 15 huiusmodi huiusmodi
 16 huiusmodi huiusmodi
 17 huiusmodi huiusmodi
 18 huiusmodi huiusmodi
 19 huiusmodi huiusmodi
 20 huiusmodi huiusmodi
 21 huiusmodi huiusmodi
 22 huiusmodi huiusmodi
 23 huiusmodi huiusmodi
 24 huiusmodi huiusmodi
 25 huiusmodi huiusmodi
 26 huiusmodi huiusmodi
 27 huiusmodi huiusmodi
 28 huiusmodi huiusmodi
 29 huiusmodi huiusmodi
 30 huiusmodi huiusmodi
 31 huiusmodi huiusmodi
 32 huiusmodi huiusmodi
 33 huiusmodi huiusmodi
 34 huiusmodi huiusmodi
 35 huiusmodi huiusmodi

60.

Deuteronomium

קכב

קכב

17 ואתפיש בשני הרהות ואשליכם מעל שתי ירי ואשרם לעיניכם :
 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי על כל השאתכם אשר חטאתם לעשות
 19 הרע בעיני יהוה להכעיסו : כי יגרתי מפני האף ותחמה אשר קצף
 יהוה עליכם להשמיר אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא :
 20 ובאחרון התאנף יהוה מאד להשמירו ואתפלל גם בעד אהרן בעת
 21 ההוא : ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו
 באש ואכל אתו טחון היטבעו אשר דק לעפר ואשליך את עפרו
 22 אל הנחל הירד מן החר : ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה
 23 מקצפים חיותם את יהוה : ובשלת יהוה אתכם מקדש ברנע ואמר
 עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם והזמרו את פי יהוה אלהיכם
 24 ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו : ממרים חיותם עם יהוה
 25 מיום דעתי אתכם : ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת
 ארבעים הלילה אשר התנפלותי כי אמר יהוה להשמיר אתכם :
 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונתלתך
 27 אשר פדית בגורלך אשר הוצאת מצרים ביד חזקה : זכר לעבדך
 לאברהם ליצחק וליעקב וליעקב אל תפז אל קשי העם הזה ואל רשעו
 28 ואל חטאתו : פן אמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת
 יהוה לתביאם אל הארץ אשר דבר לחם ומשנאתו אותם הוציאם
 29 להמתם במדבר : והם עמך ונתלתך אשר הוצאת בכחך הגדל
 30 ובורעך הנסויה : בעת ההוא אמר יהוה אלי
 31 פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים ועלתי אלי החרה ועשית לך
 32 ארוזען : ואכתב על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות
 33 הראשנים אשר שברת ושמתם בארון : ואעש ארון עצי שטים
 34 ואפסל שני לוחות אבנים כראשנים ואעל החרה ושני הלוחות בידו :
 35 ויכתב על הלוחות כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר
 36 יהוה אליכם בהר סיני כאשר ביום הקהל ויתנם יהוה אלי : ואפן
 37 וארד מן החר ואשים את הלוחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר
 38 צונו יהוה : וכני ושראל כסעו מבארת בני יעקב מוסרה שם

Cap. 20

60.

De. Leoninus

לא
זוח
צפ
:
עת
תו
ירו
זה
מר
ם
זה
ד
זק
זק
זע
זה
זם
זל
זל
זת
זם
זן
זן
זן
זם

Cap. 20.

עקב

Cap. 9.

1. וישמעון בקול יהוה אלהיכם :
 ושראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדולים ו
 2. ועצמים ממך ערים גדולות ובצלת בשמים : עם גדול ורם בני
 ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתוצב לפני בני ענק :
 3. וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ה
 ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאכרתם מהר כאשר דבר
 4. יהוה לך : אל תאמר בלבבך בתוך יהוה אלהיך אתם ילפניך
 להאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת ה
 5. חגוים האלה יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
 אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת חגוים האלה יהוה אלהיך
 מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
 6. לאבותיך ליצחק וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן
 7. לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה : וכל
 אל תשפח את אשר תקצפת את יהוה אלהיך במדבר למך היום
 8. אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם
 עם יהוה : ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה ככם להשמיד
 9. אתכם : בעלתי החרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
 אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 10. לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים
 כתבים באצבע אלהים ועליוס פכל הדברים אשר דבר יהוה עמכם
 11. בהר מתוך האש ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
 12. לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית : ויאמר
 יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים
 13. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכת : ויאמר יהוה אלי
 14. לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא : הרף מפני
 ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי
 15. עצום רוב ממני : ואפן וארד מן החר והחר בער באש ושני לוחות
 16. הברית על שתי ידי : וארא והנה חסאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
 לכם עגל מסכת סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם :
 ואתפש

8

Deuter.

קכא

קכב

חרם במהו שקץ תשקצנו ותעבי תתעבנו כי חרם הוא

Cap. 8

ח כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרו לַעֲשׂוֹת
 לַמַּעַן תַּחֲיוּ וְרַבִּיתֶם וּבִאתֶם וּרְשַׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבוֹתֵיכֶם : וְזָכַרְתָּ אֵת כָּל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה
 אֶרֶב בְּעֵינֵי שֹׁנֵי בְּמִדְבַר לַמַּעַן עֲנִתְךָ לְנֶסְתְּךָ לִדְעַת אֵת אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ
 תִּחְשַׁמַּר מִצְוֹתוֹ אִם לֹא : וְעִנְךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכְלֶךָ אֶת הַפֶּן
 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן וְאֶבְתִּיךָ לַמַּעַן הוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עַל דֵּי הָלֶחֶם
 לִבְרוּ יְהוָה הָאֵלֵם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יְהוָה יְהוּדָה הָאֵלֵם : שְׂמַלְתְּךָ
 לֹא בָרַחַת מֵעֵלְיֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בִצְקָה זֶה אֶרְבַּעִים שָׁנָה : וַיִּדְעַתְּ עִם
 לִבְבְּךָ כִּי כֹאשֶׁר יִיטֵר אִישׁ אֵת בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֶּרֶךְ : וְשִׁמַּרְתָּ
 אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְרַחַת בְּדַרְכֵיךָ וּלְרִאֵת אֶתוֹ : כִּי יְהוּדָה
 אֱלֹהֶיךָ מִבְּיָאֵךְ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתִהְיֶה יַעֲרִים
 בְּבִקְעָה וּבְחֵר : אֶרֶץ חֹשֶׁה וְשֹׁעֲרָה וּגְפֵן וְתֵאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן
 וְדִבְשׁ : אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכַּנַּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תִחַסֵּר כָּל בָּהּ
 אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִינָה בְּרוּל וּמְהַרְרִיָּה תִחַצֵּב נַחֲשָׁת : וְאִכְלָתָּ וְשִׁבַּעְתָּ
 וְזָכַרְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ : הִשְׁמַר לְךָ
 פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שָׁמַר מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם : פֶּן תֹּאכַל וְשִׁבַּעְתָּ וּבִתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁבַּחְתָּ
 וְיִבְרַךְךָ וְיֹאמְרֶיךָ יִרְבִּין וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבּוּ לְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה : וְרָם
 לִבְּךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצֵאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים
 הַמּוֹלִיכְךָ בְּמִדְבַר הַגִּדְלָה וְהַמְנֹרָא נְחֹשׁ שָׂרָף וְעַקְרֵב וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר
 אִין מַיִם הַמּוֹצֵא לְךָ מִמִּצְוֹת הַחַיִּים : הַמּוֹאֲלֶךָ מִן בְּמִדְבַר
 אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֶבְתִּיךָ לַמַּעַן עֲנִתְךָ וְלַמַּעַן נִסְתְּךָ לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרֵיתְךָ
 וְאִמַּרְתָּ בְּלִבְּךָ כֹּחַ וְעֵצָם יְדֵי עֲשָׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה : וְזָכַרְתָּ
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחָ לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לַמַּעַן תִּקֶּיֶם אֶת
 בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ כְּיוֹם הַזֶּה :
 וְהָיָה אִם שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְתִלְכַּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְעַבַּדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הֲעִדְרִי בְּכֶם הַיּוֹם כִּי יֹאבֵד א
 תִּבְרִיתוֹ : כְּיוֹם אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיר מִפְּנֵיכֶם בֵּן תִּאבְדוּן עִקֵּב לֹא
 תִּאבְדוּן :

11. יאתר
ואת

12. ויה

13. ואתו

ויצתו

לאבן

Handwritten note in Latin script:
palma cui cerebelli & lumbi
palma cui cerebelli & lumbi
palma & cerebelli & lumbi
palma & cerebelli & lumbi

ועקו

הרע

אתך

17. תעבו

18. בלבנ

מהם

19. המסו

והזר

20. לכלו

21. אלהי

22. מפניו

אלהי

23. תרבו

24. גדלה

25. השמ

תשרו

26. כי תו

Cap. 8.

קכא
 ח אעשות
 יתורה
 יתורה
 ללבבך
 זחפז
 ילחם
 ממתוך
 ת עס
 עמרת
 יתנה
 זלים
 ששן
 ללבו
 ובעת
 ר לך
 וקיו
 זכתי
 ורם
 מרים
 אשר
 דבר
 יתך
 כרת
 את
 ימים
 ו א
 זלז

עקב

11. ואחר לשנאו אל פניו ישלם לו : ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם :

פ פ פ

12. והיה

עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך :

13. ואחבק וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיק ועשתרת צאנך על הארמה אשר נשבע ל

*Qualitudo aucto-
patna tui cerebelli & conti-
nuarum uoluntatis (Lob-
patna & tunc tunc & care
Kant & tunc Kant p. 124*

לאבותיך לתת לך : ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובהמתך : 15. וחסיר יהיה סמך כל חלי וכל מרוי מצרים הרעים אשר ירעת לא ישמם בך ונתנם בכל שנאיך : 16. ואכלת

את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : 17. בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם : 18. לא תירא מהם וזכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים :

19. המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאמת והמפתים וריוך החוקר ו החורע הנטויה אשר הוצאך יהודה אלהיך בן עשה יהודה אלהיך

20. לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך : 21. לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : 22. ונשל יהודה

אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך תית השדה : 23. ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהוכה גדלה עד השמים : 24. ונתן מלכיהם בידך והאבות את שמם מתמת

25. השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמרך אתם : פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ורקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא : 26. ולא תביא תועבה אל ביתך ותיירר

הרם

17 את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסוה : שמור תשמרון את מצות
 18 יהוה אלהיכם ועלתו ותקו אשר צוך : ועשית הישר והטוב בעיני
 יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע
 19 יהוה לאבותיך : לתורף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה :
 20 כו
 כו וישאלך בנך מהך לאמר מה העלת
 21 והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם : ואמרת לבנך
 עברים היינו לפרעה במצרים ויצאנו יהוה מצרים ביד חזקה :
 22 ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו
 23 לעינינו : ואותנו הוציא משם למען תביא אתנו לתת לנו את
 24 הארץ אשר נשבע לאבותינו : ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
 האלה לראות את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כחיים
 25 חוה : וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת
 לפני יהוה אלהינו כאשר צונו :

cap 7

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אמה בא שמה :
 לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני ו
 והפריז והחוי והיבסי שבעה גוים רבים ועצומים מפניך : ונתנם
 יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכלת להם
 2 ברית ולא חונם : ולא תתחזקו בהם בתוך לא תתן לבנך ובתו
 3 לא תקח לבנך : כי יסיר את בנך מאחרי ועברו אלהים אחרים
 4 וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר : כי אם נה תעשו להם
 5 מצבותיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעו ופסיליהם ת
 6 תשרפון באש : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך כך בחרי
 יהוה אלהיך להיותו הו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני ה
 7 הארמה : לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
 8 כי אתם חמט מכל העמים : כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
 9 השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אלהים ביד חזקה
 10 ויפדך מבית עברים מיד פרעה מלך מצרים : וידעת כי יהוה
 אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאד בניו ול
 11 ולשמרי מצותו לארץ דור : ומשלים לשנאיו או פניו להאבידו לא

קול

29

פול 80

שוב 31.

את

32

אל 33.

יתו

1.

באו

צפה

2.

שמו

ומצ

3.

יאר

ואי

4

תל

5

אל

6

ושג

7

ובק

8

וכת

9.

10

לא

11.

לא

12.

אל

אל

13.14.

אל

15

אל

16.

Cap. 6.

67

Deuteronomium

ה כ

ואתחננ

בנות
עניו
בע
לית
בנק
יתו
ת
קום
קום
את

Cap 7

סח
ו
נקם
הם
במו
ים
הם
ת
תרי
ה
נס
את
ה
ה
לא

ואתחנן

קול דברי העם הזה אשר דברו אליך הטיבו כל אשר דברו :
 29 מי יתן וחיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצוותי
 30 כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם :
 31 שובו לכם לאתריכם :
 ואתה פה עמד עמדי ואדברתה אליך
 את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
 32 אנכי נתן להם לרשתה :
 ושמרתם לעשות באשר צוה יתוח
 33 אלהים אתכם לא תכרו ומיץ ושמאל :
 בכל הדרך אשר צוה
 יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען החיון וטוב לכם והארכתם ימים
 1 בארץ אשר תירשון :
 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר
 צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
 2 שמת לרשתה :
 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו
 ומצותיו אשר אנכי מצוה אותך ובנג ובנג כל ימי חייך ולמען
 3 ייארך ימך :
 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך
 ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ ובת
 4 חלב ודבש :
 ישראל יתוה אלהינו יהוה
 5 אחר :
 ואתה את יהוה אלהיך בכל
 6 מאד :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
 7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך כביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 8 ובקומך :
 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך :
 9 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 10 והיה כריביאני יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטבת אשר לא בנות
 11 ובתים מראים כל טוב אשר לא מלאה וברת חצובים אשר
 12 לא חצבת פרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת :
 השמח
 לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עברים :
 13.14 את יהוה אלהיך מראותו תעבד ובשמו תשבע :
 לא תלכו אחרי
 15 אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם :
 כי אל קנא יהוה
 אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני ח
 16 הארמה :
 לא תנפו
 את יהוה

cap-6

Deuteronomy

ואתחנן קיט

כל חמונה אשר בשמים מפעל וגאשר בארץ מתחת וגאשר במים
 9 מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
 אלהיך אל קנאפקד עון אבות על בנים ועל שולשים ועל רבעים ל
 10 לשנאי : ועשה הסר לארפים לאובי ולשמרי מצותי :
 11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 12 אשר ישא את שמו לשוא : שמור את יום השבת
 13 לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך : ששת ימים מעבר ועשית כל
 14 מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
 15 הארה ובנג ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך
 16 האשר בשערך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך : וחרת כי עבד
 17 יהיה בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
 18 נטויה על פן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
 19 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען
 20 יארכו ימך ולמען ייטב לך על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 21 לא תרצח : ולא תנאף : ולא תגנב :
 22 ולא תענה ברעך עד שוא : ולא תחמד אשת רעך
 23 ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו וגמתו שורו וחמרו וכל אשר
 24 לרעך : את הדברים האלה דבר יהוה אל
 25 כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ו
 26 ויכתבם על שני לוח אבנים ויתנם אלי : ויהי כשמעכם את הקול
 27 מתוך החשך ותהר בער באש ותקרבו אלי כל ראשי שבטיכם ו
 28 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו
 29 ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את
 30 האדם וחי : ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם
 31 יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי מיכל
 32 בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש פמנו וחי :
 33 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת מדבר אלינו
 34 את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע
 35 יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה גלי שמעתי את

17. 18. 19

20. 21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

אֵל 37
 אֵל 38
 אֵל 39
 לֵא 40
 עֵל 41.
 אֵל 42.
 שֵׁן 43
 בֵּן 44.
 בֵּן 45
 אֵל 46
 בֵּן 47.
 בֵּן 48
 שֵׁן 49.
 הֵן
 הֵן 1
 אֵל 2
 לֵא 3
 אֵל 4
 הֵן 5
 הֵן 6
 עֵל 7.

cap. 5.

Deuter.

ואתחנן

37 אִשׁוּ הַגְּדוּלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעַתְּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : וַתַּחַת כִּי אֶהָב אֶת־
 אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּרַעֲוֵי אֲחֵרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ מִמִּצְרָיִם בְּכַחַת הַגְּדוּל מִמִּצְרָיִם :
 38 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדוֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהַכְיָאֲךָ לְתַת לָךְ אֶת־
 39 אֶרֶצַם נְחֻלָּה בְּיוֹם הַזֶּה : וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבַּת אֶל־
 לְבַבְךָ כִּי יִהְיֶה הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין
 40 עוֹד : וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקּוֹ וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוֹן הַיּוֹם
 אֲשֶׁר יִשָּׁב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרָיִךְ וְלִמְעַן תֵּאָרִיךְ יָמִים עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ כָּל יְדֵימִים :

41 אַז יִבְדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה
 42 שֶׁמֶשׁ : לְנֹס שְׂמֵה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצֵחַ אֶת רֵעֵהוּ בְּבִלְי דַעַת וְהוּא לֹא־
 43 שָׂנֵא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשִׁים וְנֹס אֶל אַחַת מִן הָעָרִים הָאֵל וְחַי : אֶת בָּעַר
 44 בְּבִשָּׁן לְמַנְשֵׁי : וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 45 אֱלֹהֵי הַעֲדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 46 בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּנֵי אֵי מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵ
 47 בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם : וַיִּירָשׁוּ אֶת אֶרֶצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עֹזַג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן שְׁנֵי
 48 מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שֶׁמֶשׁ : מִעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל־
 49 שְׂפַת נְחֻל־אֲרָגוֹן וְעַד הַר שֵׂאֵן הוּא חֶרְמוֹן : וְכָל הָעֲרֵבָה עֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה וְעַד יַם הָעֲרֵבָה תַּחַת אֲשֶׁר תִּפְסְגָה :

ה. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנוֹכֶם הַיּוֹם וְלִמְדַתֶּם
 2 אֹתָם וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם : יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ כִּרְת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֻב
 3 לֹא אֶת אֲבֹתֵינוּ כִּרְת יְהוֹה אֶת הַכְּבֻרִית וְזֹאת כִּי אֲתָנוּ אֲבֹתָנוּ אֱלֹהֵי
 4 פֶה הַיּוֹם בְּלִכּוֹ תוֹיִם : פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוֹה עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ
 5 הָאֵשׁ : אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוֹה וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לִרְגֹד לָכֶם אֶת־
 דְּבַר יְהוֹה כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר :
 6 אָנֹכִי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית
 7 עַבְדִּים : לֹא יִזְוֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם עַל פָּנָי : לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל
 כָּל תְּמוּנָה

cap. 5.

Ca.

ואתחנן קיח

כל צבא השמים ונדרתה והשתחית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
 20 אלהיך אתם לכול העמים תחת כל השמים : ואתכם לקח
 יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל מצרים להיות לו לעם נהלה כיום
 21 הזה : ויהוה התאנף בך על דבריכם וישבע לבלתי עבדתי את
 תירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נ
 22 נהלה : כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבד את תירדן ואתם
 23 עבדים וירשתם את הארץ הטובה הזאת : השמרו לכם פן
 תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסול
 24 תמונת כל אשר צוה אלהיך : כי יהוה אלהיך יש אברה
 25 הוא אל קנא : כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
 26 והשתחתם ועשיתם פסול תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך
 27 לזכעו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי
 28 אבד האבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עבדים את תירדן שמה
 29 לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי השמר תשמדון : והפיץ יהוה
 30 אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
 31 שמה : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן אשר לא
 32 יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא ירחו : ובקשתם משם את יהוה
 33 אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל רכבך ובכל נפשך : בצר לך
 34 ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך
 35 ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
 36 ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם : כי שאר נא לימים
 37 ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר בראה אלהים אדם על
 38 הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה
 39 או הנשמע כמוהו : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך ההר
 40 כאשר שמעת אתה ורחי : או תנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 41 מקרב גוי במסות באלות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובכרוע נ
 42 נסויה ובמראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם כס
 43 במצרים לעיניך : אמת הראת לרעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
 44 מלבדו : מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את

suppliment

אין יראה גוי ו
אשר יבוא וישחית
אין יראה גוי ו

ואתחנן

חתיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
 לשמר את מצוה יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
 עיניכם תראו את אשר עשה יהוה בבבל פעור ככל האיש אשר
 הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם הדבקים
 ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : ראה למדתי אתכם תקים
 ומשפטים כאשר צונו יהוה אלהי לעשות בן בקרב הארץ אשר
 אתם באים שמה לרשתה : ושמרתם ועשיתם כיהוה חכמתכם
 ובניתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו
 רק עם חכם ונכון הגוי הגדול הזה : פי מי גוי גדול אשר לו
 אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו : ומי גוי
 גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר
 אנכי נתן לפניכם היום : רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן
 תשפח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
 חייך והודעתם לבינו ולבני בניך : יום אשר עמדת לפני יהוה
 אלהיך בהרב באמר יהוה אלי הקהל ליאת העם ואשמעם את
 דברי אשר ילמדון ליראתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה
 ואת בנייתם ילמדון : ותקרבון ותעמדון תחת ההר והתר בער באש
 עד לב השמים השך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם מתוך האש
 קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול : ויגד
 לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
 על שני לוחות אבנים : ואתי צוה יהוה בעת ההיא ללמד אלהים
 חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אהם עברים שמה
 לרשתה : ונשמרתם מאד לנפשתיכם בלאראיתם כל תמונה
 ביום דבר יהוה אליכם בהרב מתוך האש : פן תשחתון ועשיתם
 לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה : תבנית כל בהמה
 אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים : תבנית
 כל רמש באדמת תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ : ופן
 תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח והכוכבים
 כל צבא

ואתחנן קיז

מִן־הַגֹּלְעָל וְעַד־גִּחַל־אֲרָנָן מִזֶּדֶן הַנְּחֹל וְגַבְלֵי־וְעַד־יֶבֶק הַגִּבְחָל גְּבוּל־בְּנֵי־
 עַמּוֹן׃ וְהֶעֱרַבְהָ וְהִירְדָן וְגַבְלֵי מִכְנֵרֵת וְעַד־יַם־הָעֲרַבָה יַם־הַמֶּלַח׃
 תַּחַת־אֲשֶׁר־תִּפְסְגָה מִזְרַחָה׃ וְאִצּוּ אֶתְכֶם בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה־
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁמֵהּ חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חַיִל׃ רַק נְשִׁיכֶם וּמִפְּנֵיכֶם וּמִמְקַנְכֶם
 יֵרֵעְתִי כִּי־מִקְנֵה רֶב לָכֶם יִשְׁבוּ בְּעֵרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתְּ לָכֶם׃ עַד אֲשֶׁר־
 יָבִיחַ יְהוָה לְאֱלֹהֵיכֶם כַּכֶּם וּוְרִשׁוֹ גַם־הִסָּאת דְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתָם אִישׁ לְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃
 וְאַתָּה יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה לְאֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמַּלְכִים הָאֵלֶּה כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת
 אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה׃ לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם׃

פ פ פ

ואתחנן 2320

אֶל־יְהוָה בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר׃ אֲרֵנִי
 יְהוָה אַתָּה הַחַלּוּלֹת לְהִרְאוֹת אֶת־
 עֲבָדְךָ אֶת־גִּרְדֹךָ וְאֶת־יַדְךָ הַיְחַזְקֶה
 אֲשֶׁר מִי־אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרֶתְךָ׃
 אֲעֲבֹדָה נָא וְאִרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַשּׁוֹבֵה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב
 הַזֶּה וְתִרְבֶּנּוּ׃ וְיִתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי רַב לֵךְ אֶל־הוֹסֵפֶד בֶּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה׃ עַל־הַיְרֹאשׁ
 תִּפְסְגָה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִיַּמְנָה וּמִזְרַחָה וְרֹאדָה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא
 תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ וְצִוִּיתִי יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקֵהוּ וְאִמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר
 לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וְנָשַׁב
 בְּנִיאֵמֹל בֵּית פְּעוֹר׃ וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שִׁמְעֵה
 אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן

cap 4 7

וי 32. 33

וא 34

עו

ש 35

מו 36

הי

כי 37

צו 1.

cap. 3.

לנ 2.

או

פ 3.

או

הו 4.

או

5.

הו 6.

הו 7.

בן

בן

ש 4.

ה 11.

ה

ב 12.

ה

ס 13.

מ

ה 14.

עו

15. 16.

Co. 134.

Doubles.

11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

cap 4. 7

חוברים

32. 33 ויצא סיוחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמת יהצה : ויתנהו יהוה
 34 אלהינו לפנינו ונגד אתו ואת בנו ואת כל עמו : ונלכד את כל
 עריו בעת ההוא ונחרס את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו
 35 שריד : רק חבמה בזונו לנו ושילל הערים אשר לכדנו :
 36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא
 היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתזיהוה אלהינו לפנינו :
 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל ובק וערי ההר וכל אשר
 1. צוה יהוה אלהינו : ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
 2. לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אררעי : ויאמר יהוה אל
 אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
 3. כאשר עשית לסיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויתז יהוה
 אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונפדהו עד ברתו
 4. השאיר לו שריד : ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה
 אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארצב ממלכת עוג בבשן
 5. כל אלה ערים בצרת חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי
 6. הפרז הרבה מאד : ונחרס אותם כאשר עשינו לסיוח מלך חשבון
 7. החרם כל עיר מתם הנשים והטף : וכל חבמה ושילל הערים
 8. בזונו לנו : ונקת בעת ההוא את הארץ מיר שני מלכי האמרי אשר
 9. בעבר הירדן מנחל ארנן עד תר חרמון : צידנים יקראו לחרמון
 10. שרין והאמרי יקראו לו שגור : כל ערי המישר וכל הגלעד וכל
 11. הבשן עד סלכה ואררעי ערי ממלכת עוג בבשן : פירק עוג מלך
 הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל חלה הוא ברפת
 12. בני עמון תשע אמות ארבה וארבע אמות רחבה באפת איש : ואת
 הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצייתר
 13. מהגלעד ועריו גרמתי לראובני ולגדי : ויתר הגלעד וכל הבשן
 ממלכת עוג נתחלחצי שבט המנשה כל חבל הארצב לכל הבשן ה
 14. הוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח את כל חבל הארצב
 עד גבול הגשור והמעכתי ויקרא ארצם על שמו ארצ הבשן חזרת
 15. 16. יאיר עד היום הזה : ולמכיר נתתי את הגלעד : ולראובני ולגדי נתתי

cap. 3.

6

11 גָּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים : רַפְאִים יִחַשְׁבוּ אִף הֵם כְּעַנְקִים וְהַמְאֲכִים
 12 יִקְרְאוּ לָהֶם אַמִּים : וּבִשְׁעֵיר יִשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנִים וּבְנֵי עֵשׂוֹ יִירָשׁוּם
 13 וַיִּשְׁמְדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם כְּאִשֶּׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְצוֹ רִשְׁוֹ
 14 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָהֶם : עִמָּה קָמוּ וְעָבְרוּ לָכֶם אֶת נַחַל זָרְוֹנָעֵכֶר
 15 אֶת נַחַל זָרָד : וְהַיָּמִים אֲשֶׁר תִּלְכְּנוּ מִקֶּדֶשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר עָבְרֶנָּה
 16 אֶת נַחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד הַמִּסַּל הַזֶּה חֲדָרִים אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 17 מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם : וְגַם יִדְוֹהוּ הַיָּתֵחַ בָּם
 18 לְהַמָּס מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תָּמָס : וַיְהִי כְּאִשֶּׁר תָּמָס כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 19 לְמוֹת מִקֶּרֶב הָעָם : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
 20 אֲתָה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת גְּבוּל מוֹאָב אֶת עַרְוֹ וּקְרַבְתָּ מִלִּי בְנֵי עַמּוֹן אֵל
 21 תַּצְרֵם וְאֵל תִּתְנַר בָּם כִּי לֹא אֲתֹן מְאָרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לְךָ יִרְשֶׁהָ בְּיָד בְּנֵי
 22 לְוִי נִתְּתִיהָ יִרְשֶׁהָ : אֶרֶץ רַפְאִים תִּחְשַׁב אִף הִיא רַפְאִים יִשְׁבוּ בָּהּ
 23 לְפָנִים וְהַעֲמִינִים יִקְרְאוּ לָהֶם וּמְזִמִּים : עַם גָּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים
 24 וַיִּשְׁמְדוּם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֶׁם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם : כְּאִשֶּׁר עָשָׂה לְבָנֵי
 25 עֵשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעֵיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֶׁם
 26 וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְהַעֲוִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֻצֵי עַד עוֹדָה
 27 בְּפִתְרִים הַיְצֵאִים מִכְּפֹתֵי הַשְּׂמִידִם וַיִּשְׁבוּ רַחֲמֵם : קוֹמוּ סַעוּ וְעַבְרֹה
 28 אֶת נַחַל אֲרֹנָן רֹאֵה נִתְּתִי בְּיָדְךָ אֶת סִתּוֹן מִלֶּךְ חֲשַׁבּוֹן הַאֲמֹרִי וְאֶת
 29 אֲרֵצוֹ חֲתַל רֶשֶׁת וְהַתְּנַר בּוֹ מִלְחָמָה : הַיּוֹם חֹזֵר אֶתְּךָ חֹזֵר פְּחוּךָ
 30 וַיִּרְאֶיךָ עַל פְּנֵי הָעַמִּים הַחַתָּה כָּל הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ
 31 וַיִּרְגְּזוּ וְחָלוּ מִפְּנֶיךָ : וְאִשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַר קְרָמוֹת אֶל סִתּוֹן מִלֶּךְ
 32 חֲשַׁבּוֹן דְּבַרֵי שְׁלוֹם לֵאמֹר : אֶעֱבְרָה בְּאַרְצְךָ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֵלֶיךָ לֹא
 33 אֶסְדֹּר יָמִין וּשְׂמֹאל : אֶכַּל בִּכְסָף תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֶכְלָתִי וּמַיִם בִּכְסָף תִּתֶּן
 34 לִי וְשִׁתִּיתִי רַק אֶעֱבְרָה בְּרַגְלִי : כְּאִשֶּׁר עָשׂוֹ לֹו בְנֵי עֵשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים
 35 בְּשֵׁעֵיר וְהַמְּאֲכִים הַיֹּשְׁבִים בְּעַר עַד אֲשֶׁר אֶעֱבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל
 36 הָאֲרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : וְלֹא אֶבֶה סִתּוֹן מִלֶּךְ חֲשַׁבּוֹן
 37 הָעֹבְרֵנוּ בּוֹ כִּי תִקְשֶׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת רוּחוֹ וְאִמְצָן אֶת לִבּוֹ לִמְעַן
 38 תִּתֵּן בְּיָדְךָ כִּיּוֹם הַזֶּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רֹאֵה
 39 וְחִתְּתִי תַת לְפָנֶיךָ אֶת סִתּוֹן וְאֶת אֲרֵצוֹ חֲתַל רֶשֶׁת אֶת אֲרֵצוֹ :

agglutinatis in q. p. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39.

ופנו
 מלא 37
 תבו 38
 הוא 39
 אשו
 יקרי 40-41
 נתא
 ותו *Star. p. 54*
 ויא 42
 ורא 43
 יהו *Hashkama o'ed. p. 26*
 לק
 בש 45
 בק
 ישו
 ונק *2. 3.*
 הו 4.
 בגו
 מצ 5
 עד 6.
 תט
 7.
 הפ
 8
 הש
 ובו
 תצ
 ביו 10.

*שם חמור הוי' o leg. pro. מרל' מרל' in q. 2.
 חמור חמור.*

2. 3.

Leviticus

חזברים

וסנה הוא וראנה ולו אתון את הארץ אשר דרך בה ולבנו יען אשר
 מרא אחרי יהוה : גם ביה ותאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא
 תבא שם : יהושע בדנון העמר לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כר
 הוא ונתלבה את ישראל : וטפכם אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם
 אשר לא ידעו היזם טוב ורע חמה יבאו שמה ולחם אתננה ורם
 ירשיתו : ואתם פנו לכם וסעו חמדרה דרך ים סוף : ותעני
 ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו גערה ונלחמנו ככל אשר צונו
 והנה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת חרה :
 ויאמר יהוה אלי אמר לחם לאתערו ולא תלחמו כי איני בקרבכם
 ולא תנגפו לפני איביכם : ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי
 יהוה ותזרו ותעלו חרה : ויצא האמרי הישב בדר החוא
 לקרא אתכם וירדפו אתכם כאשר מעשינת חזברים ויכתו אתכם ב
 בשעיר עד חרמה : ותשבנו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
 בקרבכם ולא האזין אליכם : ותשבנו בקרש ימים רבים כימים אשר
 ישבתם : ונפץ ונסע חמדרה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי
 ונסב את הר שעיר ימים רבים :
 ויאמר יהוה אלי לאמר : רב לכם סבאת חר
 חרה פנו לכם צפנת : ואחר העם צו לאמר אתם עבדים
 בגבול אתכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מפם ונשמרתם מ
 מאד : אל תתגורו גם כי לא אהיו לכם מארצם
 עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר : אכל
 תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם
 כיהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את
 חמדרה הגל הזה והארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר
 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך
 הערבה מאילת ומעצין גבר :
 ונעבר דרך מדבר מואב :
 תצר את מואב ואל תתגר גם מלחמה כי לא אתו לך מארצו ירשה
 כולבני לוט נתתי את ער ירשה :
 האמים לפנים ישבו בה עם
 גורל

24. 25

26. 27

28. 29

30. 31

32. 33

34. 35

36. 37

38. 39

40. 41

Deut

קטו

הדברים

בעת ההיא לאמר שמע ביד אחיכם ושפטתם צדק ביד איש וביד א
 אחיו וביד גרו : לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול :
 תשמעו לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר
 יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו : ואצוה אתכם בעת ההיא
 את כל הדברים אשר תעשון : ונסע מחרב ונודך את כל המדבר
 תגדול ותנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה
 אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : ואמר אלהים נא להם
 עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו : וראה
 נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
 אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת : ותקרבון אלי כלכם
 ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו א
 אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
 אליהן : וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
 אחד לשבט : ויפנו ויעלו החרה ויבאו עד נתל אשכול וירגלו אתה
 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר
 ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אביתם
 לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם : ותרגו כאהליכם
 ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
 האמרי להשמידנו : אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו
 לאמר עם גדול ורם מפנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים
 ראינו שם : ואמר אלהים לא תעצון ולא תיראון מהם :
 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ירחם לכם ככל אשר עשה אתכם ב
 במצרים לעיניכם : ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך
 כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד ה
 המקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם : ההלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנותכם באשי לילה לראתכם בדרך
 אשר הלכנו בה ובענן יום : וישמע יהוה את קול דבריכם
 ויקאף וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הרוח הרע הזה
 את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם : וזולתי פלב בד

Deuteronom.

Deuteronomius

Cap. 1

יהוה

סור

עש

טנ

אש

תנ

תנ

את

נב

כל

יהוה

בא

דבר

יהוה

את

סב

אש

דבר

יהוה

תב

יש

2 omitt. d. c. Aclaw.

3

1

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

Cap. 1

והדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
 מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זבח : אחד
 עשר יום מהר בדרך הר שער עד קדש ברנע : והיה בארבעים
 שנה בעשתי עשר חדש באתר לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה אתו אליהם : אחרי הכתו את סיוח מלך
 האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך חבשן אשר יושב בעשתרת
 בארדעי : בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
 את התורה הזאת לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו בהרב לאמר
 רב לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאוהר האמרי ואל
 כל שכניו בערבת בחר ובשפלה ובנגף ובחוף הים ארץ הפנעני ו
 והלבנון עד הנחר הנגל נחר פרת : ראה נתתי לפניכם את הארץ
 באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליעקב
 וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם : ואמר אליכם בעת
 ההוא לאמר לא אוכל לרבי שאת אתכם : יהוה אלהיכם הרבה
 אתכם והנכם היום ככוכבי השמים הרב : יהוה אלהי אבותיכם
 יסף עליכם ככם ארץ פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם : איכה
 אשאל רבי טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
 וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם : ותענו אתי ותאמרו טוב
 הדבר אשר דברת לעשות : ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
 חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי גלפים ושרי מאורות
 ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים לשבטיכם : ואצוה את שפטיכם
 בעת

2. com. d. o. Aulav.

36.

קיר

31. וירצח את הרצח ועד אחר לא יענה בנפש למות : ולא תקחו לפר
 32. לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת : ולא תקחו לפר
 33. לגוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ ער מות הכהן : ולא
 חתניו ארד הארץ אשר אתם בה כי תדם הוא יחניף את הארץ ו
 34. ולא תרצ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו : ולא תטמא
 את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה
 1. שכן בתוך בני ישראל : ויקרבו ראשי האבות
 למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
 לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל :
 2. ויאמרו את אדנו צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני
 ישראל וארני צוה בהוזה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו :
 3. והיו לאחור מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מ
 נחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגדל
 4. נחלתנו יגרע : ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על
 נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן
 5. ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני
 6. יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר
 לטוב בעיני הים תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אבותם תהיינה ל
 7. לנשים : ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
 8. בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל : וכל בת ירשת נחלה
 9. ממטות בני ישראל לאחור ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען
 10. וירשו בני ישראל איש נחלת אבתו : ולא תסב נחלה ממטה
 11. למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל : כאשר צוה
 12. יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד ותהיינה מחלה תרצה ונחלה
 13. זמלכת ונעה בנות צלפחד לבני דויהן לנשים : ממשפחת בני
 מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אבותן :
 14. אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל
 בערכות מואב על ירדן ירחו :

לוי 36

חוק ונתחוק

41111

7.

ה

8.

ה

9. 10.

ב

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

94.

95.

96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

111.

112.

113.

114.

115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123.

124.

125.

126.

127.

128.

129.

130.

131.

132.

133.

134.

135.

136.

137.

138.

139.

140.

141.

142.

143.

144.

145.

146.

147.

148.

149.

150.

151.

152.

153.

154.

155.

156.

157.

158.

159.

160.

161.

162.

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

171.

172.

173.

174.

175.

176.

177.

178.

179.

180.

181.

182.

183.

184.

185.

186.

187.

188.

189.

190.

191.

192.

193.

194.

195.

196.

197.

198.

199.

200.

201.

202.

203.

204.

205.

206.

207.

208.

209.

210.

211.

212.

213.

214.

215.

216.

217.

218.

219.

220.

221.

222.

223.

224.

225.

226.

227.

228.

229.

230.

231.

232.

233.

234.

235.

236.

237.

238.

239.

240.

241.

242.

243.

244.

245.

246.

247.

248.

249.

250.

251.

252.

253.

254.

255.

256.

257.

258.

259.

260.

261.

262.

263.

264.

265.

266.

267.

268.

269.

270.

271.

272.

273.

274.

275.

276.

277.

278.

279.

280.

281.

282.

283.

284.

285.

286.

287.

288.

289.

290.

291.

292.

293.

294.

295.

296.

297.

298.

299.

300.

301.

302.

303.

304.

305.

306.

307.

308.

309.

310.

311.

312.

313.

314.

315.

316.

317.

318.

319.

320.

321.

322.

323.

</

Cap. 36. 15

ל
א
נ
י
נ
ה
ת
ת
ל
ס
ל
ל
ת
ל
ש
ת
ה
ת
ת
ל

[Faint, mostly illegible text in Hebrew script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

מסעי

7. ותתנו לכם שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת מגרשיהן : והערים אשר תתנו מאותות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת חמקטת מעיטו איש כפי גדלתו אשר יגדלו יתן מעריו ללויים :
 8. ויורבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען :
 9. והקדיתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה : והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח ער עמוז לפני העדה למשפט : והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם : אתי שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה : לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנים שמה כל מכה נפש בשגגה : ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח : ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח : או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח : גאל הדם הוא ימית את הרצח בכנעו בו הוא ימיתנו : ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדוה וימת : או באבה הכהו בידו וימת מת וימת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בכנעו בו : ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדוה : או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראוה ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם ער המשפטים האלה : והצילו העדה בין הרצח מיר גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכתן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש :
 26. 27. ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר יגוס שמה : ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח : אין לו דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכתן הגדל ואחריו מות הכתן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחותו : והיו אלה לכם לחקת משפט לדחיכם בכל מושבתיכם : כל מכה נפש לפני עדים ירצח

9. 10.

10. 11. odus cum impubli
11. 12. pendent q part ma
12. 13. a ribone, marit

13. 14. mie ulla origine vid
14. 15. quicq. 14 (14. 15. 16.)

numeri

- 1. 39
- 2. 40.
- 3.
- 4. 41. 42.
- 5. 43. 44.
- 6. 45. 46.
- 7. 47.
- 8. 48.
- 9. 49.
- 10. 50.
- 11. 51.
- 12. 52.
- 13.
- 14. 53.
- 15.
- 16. 54.
- 17.
- 18. 55.
- 19.
- 20. 56.
- 21. 57. Cap. 39
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.

35.

Numbers.

Beccasit undetermining all
Lagochis, pterichit, tract
Vulsof, my City, many
pennsylvanica, under 100
m. 10. p. 50.

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

Cap 35

ל

37 וְיִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ :
38 שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בְּמָתוֹ בְּהַר הַהָרִי :
וַיִּשְׁמַע

וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָרִי וַיַּחֲנוּ בְּצַלְמָנָה : 41. 42.
וַיִּסְעוּ מִצַּלְמָנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוֹקֵן :
43. 44. וַיִּסְעוּ מִפּוֹקֵן וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת :
45. 46. בְּגִבּוֹל מוֹאָב : וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם וַיַּחֲנוּ בְּדִיבְרֵן גָּד : וַיִּסְעוּ מְדִיבְרֵן גָּד

וַיַּחֲנוּ בְּעַלְמֵן דְּבַלְתִּימָה : 47.
וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֵן דְּבַלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי
48 הָעֵבְרִים לִפְנֵינֵכֶם : וַיִּסְעוּ מִהַרֵי הָעֵבְרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל

49 יַרְדֵּן יְרֵחוֹ : וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבַּיִת הַיְשֻׁמָּת עַד אֲבֵל הַשְּׁפִיטִים
50 בְּעַרְבֹת מוֹאָב : וַיְדַבֵּר יְהוָה

51 אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
52 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אֲתֶם עֵבְרִים אֵת הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן : וְהוֹרַשְׁתֶּם

אֶת־כָּל־יִשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבְדֶתֶם אֶת־כָּל־מִשְׁכְּבֹתֵיכֶם וְאֵת־כָּל־
53 צִלְמֵי מִסְכַּתְכֶם תִּאֲבְדוּ וְאֵת־כָּל־בְּמוֹתֵיכֶם תִּשְׁמְדוּ : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־

הָאֶרֶץ וּשְׁבַתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ :
54 וְהִתְנַחֲתֶם אֶת־הָאֶרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם לְרֵב תְּרַבּוּ אֶת־נַחֲלֹתֵי

וְלִמְעַט תִּמְעִיטֶנָּה וְנָתַתֶּן אֶל־אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ שְׁמַת הַגּוֹרָל לוֹ וְיִהְיֶה לִּי
55 לְמִשׁוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲרוּ : וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יִשְׁבֵי הָאֶרֶץ

מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵרֵיג לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנּוֹנִים בְּצִדּוֹכֶם
56 וְצָרְרוּ אֲתֶכֶם עַל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם יֹשְׁבִים בָּהּ : וְהָיָה כְּאֲשֶׁר דִּמְתִּיתִי

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
57 ד. ו. לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם :

2. מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אֲתֶם בָּאִים אֶל־
הָאֶרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לְגִבְתֵי הַר

3. : וְהָיָה לָכֶם פֶּאת נֹגֵב מִמִּדְבַר צֶן עַל־יְדֵי אֲרָזִים וְהָיָה לָכֶם גִּבּוֹל
4. נֹגֵב מִקְצֵה יַם הַיַּמֶּלֶח קִדְמָה : וְנִסַּכְ לָכֶם הַגִּבּוֹל לְמַעַלְתָּ

5. עֲקָרִים וְעֵבֶר צִנָּה וְהָיָה תוֹצֵאתֵיךְ מִגִּבּוֹל לְקִדְשׁ בְּרָגַע וַיֵּצֵא חֲצֵר־
6. אֲדָר וְעֵבֶר עֲצֻמָּה : וְנִסַּכְ הַגִּבּוֹל מֵעֲצֻמֹן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיָה

7. וְהָיָה יָם : וְגִבּוֹל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגּוֹרָל וְגִבּוֹל זֶה וְהָיָה לָכֶם
וְהָיָה יָם : וְהָיָה לָכֶם גִּבּוֹל צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגּוֹרָל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר

הַהָר

Cap. 34

133

מסעי

ק"ב

אלה

ל' : 33

מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
 לצבאתם ביד משה ואהרן ויכתב משה את
 מצויותם למסעיהם על פי יהוה ואלה מ
 מסעיהם למוצאותם :
 1. ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
 עשר יום לחדש הראשון ממתרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה
 לעיני כל מצרים : ומצרים מקברים את אשר הפה יהוה בהם כל
 בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל מרעמסס
 ויחנו בסכת : ויסעו מסכת ויחנו באחם אשר בקצה המדבר :
 2. ויסעו מאחם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני
 מגדל : ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה ויחנו
 3. דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו
 4. אילמה ובאילם שלים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם :
 5. ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף : ויסעו מים סוף ויחנו
 6. במדבר סיני : ויסעו ממדבר סיני ויחנו ברפקה : ויסעו מרפקה ויחנו
 7. באלוש : ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם ה
 8. לשתות : ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני : ויסעו ממדבר סיני
 9. ויחנו בקברת התאות : ויסעו מקברת התאות ויחנו בחצרת :
 10. ויסעו מחצרת ויחנו ברטמה : ויסעו מרמטמה ויחנו ברמז פרץ :
 11. ויסעו מרמז פרץ ויחנו בלבנה : ויסעו מלבנה ויחנו ברסה :
 12. ויסעו מרסה ויחנו בקתרתה : ויסעו מקתרתה ויחנו בהר שפר :
 13. ויסעו מהר שפר ויחנו בחררה : ויסעו מחררה ויחנו במקהלת
 14. ויסעו ממקהלת ויחנו בתת : ויסעו מתת ויחנו בתרח :
 15. ויסעו מתרח ויחני במתקה : ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה :
 16. ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות : ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן :
 17. ויסעו מבני יעקן ויחנו בהר הגזל : ויסעו מהר הגזל ויחנו
 18. ביסבתה : ויסעו מיסבתה ויחנו בעברנה : ויסעו מעברנה ויחנו
 19. בעציון גבר : ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש :
 20. ויסעו מקדש ויחנו בהר התר בקצה ארץ אדום : ויעל אהרן הכהן
 21. אל הר התר על פי יהוה וימרת שם בשנת הארבעים לצאת בני

מטות

לפני

האר 23

חטא ²⁴ *scilicet in abominat*
2 no. 12 9a 1835

לטפ 25

ובני 26

נשיני 27

כלד 28

משד

לבני 29

אתכי

לפני 30

חלוי 31

ראוי 32

נעבו

33

בדיו

האר 34

עטר 35, 36

גמרו 37, 38

חשבון 39

שםו את

בני מקור

ויתן טסה 40, 41

הלך ויהי

את קעו

משות

לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל והיתה ח
 הארץ והאת לכם לאחזה לפני יהוה : ואם לא תעשו כן הנה
 חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם : בני לכם ערים
 לטפכם וגדרת לצנאכם והיציא ספיכת תעשו : ויאמר בני גר
 ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך ועשו כאשר אדני מצוה : טפנו
 נשינו מקננו וכל בהמתינו יהיו שם בערי הגלעד : ועבדיך יעברו
 כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : ויצו להם
 משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטה
 לבני ישראל : ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גר ובני ראובן
 אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ
 לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה : ואם לא יעברו
 חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען : ויענו בני גר ובני
 ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה : נתנו
 נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתנו מעבר לירדן
 ויתן להם משה לבני גר ולבני ראובן ולחצי שבטי מנשה
 בדיסוף את ממלכת סיון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הכנען
 הארץ לעריה בגבול ערי הארץ סביב : ויבנו בני גר את דיבן ואת
 עטרת ואת עלער : ואת עטרת ישופן ואת יעזר ויגבהה : ואת בית
 נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגרלת צאן : ובני ראובן בנו את
 חשבון ואת אלעלא ואת קריתים : ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת
 שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו : וילכו
 בני מכיר בן מנשה גרערה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה :
 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה
 הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות איר : ונכח חזן וילכד
 את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נכח בשמו :

Sancti Isidori
orig. vii. ca. 435

ho. 41.

42.

פ פ פ

קיא

לְבָנֵי רְאוּבֵן וְלְבָנֵי גַד עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת אֶרֶץ יְעֹזֵב וְאֶת אֶרֶץ
גִּרְעָד וְהָנָח הַמְּקוֹם מִקּוֹם מִקְנָהּ וַיִּבְאוּ בְנֵי גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל נְשֵׂי אֵי הָעֵדָה לֵאמֹר יַעֲטוּת וְרִיבֵן
וַיַּעֲזֹר וּנְמִרָה וְחִשְׁבֹּן וְאַלְעָזָר וְשִׁבְם וּנְבוֹ וְכַעֲן הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִנֵּה
יְהוָה לִפְנֵי עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנָה הוּא וְלַעֲבֹדֶיךָ מִקְנָה וְ

וַיֹּאמְרוּ אִם מִצְאֵנו חַן בְּעֵינֶיךָ
יִתֵּן אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבֹדֶיךָ לְאֹחֵיהֶם אֵל תַּעֲבֹרְנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וְ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבָנֵי גַד וְלְבָנֵי רְאוּבֵן הָאֲחֵיכֶם יָבֹאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם
תִּשְׁבוּ פֹה וְלִמָּחָה תִּנְוֹאוּן אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרֵי אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־

נָתַן לָהֶם יְהוָה כֹּה עָשׂוּ אֲכַתִּיכֶם בְּשִׁלְתִּי אֹתָם מִקְדָּשׁ בְּרַנַּע לְרֵאוּת
אֶת הָאֶרֶץ וַיַּעֲלֶה עַד־נְחַל הַשִּׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת הָאֶרֶץ וַיָּבִיאוּ אֶת־

לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי כֹּא אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה וַיִּתֵּר־
אִף יְהוָה בְּיָוֵם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר אִם יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלָמִים

מִמַּעֲרֹם מִכּוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה וְמַעַלָּה אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב כִּי לֹא מְלֹאוּ אַחֲרָי וְ

בְּלִמְתִּי כָּל־בֶּן בְּדִיפְנֵה
הַקִּנְיָ וַיְחַזְּשַׁע בְּדִי בֵּן כִּי מְלֹאוּ אַחֲרָי יְהוָה וַיִּחַר אִף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּנְעַם בְּמִדְבַר אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד תָּם כָּל־הַדּוֹר הַעֲשׂוּהָ דִרְעָ בְּעֵינֵי

יְהוָה וְהִנֵּה קָמְתָם תַּחַת אֲכַתִּיכֶם תִּרְבוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים לְסַפּוֹת
עוֹר עַל חֲרוֹן אִף יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹר
לְחַיִּיתוֹ בְּמִדְבַר וְשַׁחֲתָם לְכָל־הָעָם הַזֶּה וְ

וַיִּנְשָׂו אֱלֹוֵי וַיֹּאמְרוּ גִרְעָד
צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפִּינוּ וְאַנְחֵנוּ נַחֲלָץ חַשִׁים לִפְנֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־תְּבִיאֵנָם אֶל־מְקוֹמָם וַיִּשְׁבּ טַפִּינוּ בְּעָרֵי הַ

הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יִשְׁכֵי הָאֶרֶץ לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ כִּי לֹא נִנְחַל אֹתָם מֵעַבְרֵי לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה

כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֱלֹוֵנוּ מֵעַבְרֵי תִירְדֵן מִזְרָחָה וְ

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן אֶת־
הַדְּבָר הַזֶּה אִם תַּחֲלֹצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמִלְחָמָה וְעַבְרֵי לָכֶם כָּל־חַלּוּץ
אֶת־תִּירְבוֹן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישוּ אֶת אִיבֵיו מִפְּנֵיו וְנִכְבְּשָׁה הָאֶרֶץ

וְ

ad corinthios...
in rebus...
Daarvoor...
alchis...

תמונת
המורה

תקן
הצא
91. ויע
יתר
92. 39. וחי
35. אלו
96. שני
הצא
97. 58. ויה
59. ושר
100. וחי
41. אלו
42. תר
43. בני
השו
44. 45. מא
46. 47. וחי
בני
את
48. ויק
49. חמ
50. חמ
אוי
51. נפו
52. מא
שע
53. 54. שר
את
ל לב

ל 32

קיא

מרו
יכו
נפת
נין
תם
ער
נות
מת
לם
ל
נה
אל
עוני
נות
עוד
רת
פני
ה
בני
אה
את
לוי
מרו

*ad eorum...
la...
da...
s...*

מסות

תקח אחרי אתו מד החמשים מן הארם מן הבקר מן החמרים ומד
הצאן מכל הבקמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה :
31. ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה : ויהי המלקוח
יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות גלף ושבעים גלף
32. 33. וחמשת אלפים : ובקר שנים ושבעים אלף : וחמרים אחד וששים
34. אלף : ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש
35. שנים ושלשים אלף : ותהי המחצה הלק היצאים בצבא מספר
הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמס מאות :
36. 37. ותהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים : והבקר ששה
38. ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים : וחמרים שלשים אלף
39. וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים : ונפש אדם ששה עשר
40. אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש : ויתן משה את מכס
41. תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה : וממחצת
42. בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים : ותהי מחצת
43. העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש
44. 45. מאות : ובקר ששה ושלשים אלף : וחמרים שלשים אלף
46. 47. וחמש מאות : ונפש אדם ששה עשר אלף : ויקח משה ממחצתי
בני ישראל את האתו אחד מן החמשים מן הארם ומן הבקמה ויתן
אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה :
48. ויקרבו אל משה הפקדים אשר לא לפי הצבא שרי האלפים ושרי ה
49. המאות : ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי
50. המלחמה אשר בדינו ולא נפקד ממנו איש : ונקר באת קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי זהב או צעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על
51. נפשתינו לפני יהוה : ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב
52. מאתם כל כלי מעשה : ויהי כל זהב תרומה אשר הרימו ליהוה
ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
53. 54. שרי המאות : אנשי הצבא בזו איש לו : ויקח משה ואלעזר הכהן
את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד וזכרו
לפני ישראל לפני יהוה : ומקנה רב תית
לבני

לפני 32

9. חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב וישבו בני
 ישראל את נשיו מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם
 10. ואת כל חילם בזו : ואת כל עריהם במושבתם ואת כל
 11. טירתם שרפו באש : ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח
 12. באדם ובבהמה : ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל
 עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה
 13. אל ערבת מוא אשר על ירדן ירחו :
 14. וישאו העדה לקראתם אל מחוץ למחנה : ויקצף משה על פקודי
 15. החיל שרי האלמים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה : ויאמר
 16. אליהם משה חתייתם כל נקבה : 16. הן הנח הויר לבני ישראל בדרך
 בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה :
 17. ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ודעת איש למשכב זכר הרגו :
 18. וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר התינו לכם : ואתם הנח
 19. מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכלי נגע בתלל תחטאו ביום
 20. השלישי וביום השביעי אתם ושביתם : וכל בוגר וכל בלי עור וכל
 21. מעשה עזים וכל בלי עץ תחטאו : ויאמר
 22. אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת תקת התורה
 23. אשר ענה יהוה את משה : אך את הוהב ואת הכסף את הנחשת
 24. את הברזל את הברזל ואת העפרת : כל דבר אשר יבא באש
 25. תעבירו באש וטהר אך במי נדרה יתחטא וכל אשר לא יבא באש
 26. תעבירו במים : וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר
 27. תבאו אל המחנה :
 28. ויאמר יהוה אל משה לאמר : שא את ראש מלקוח השבי
 29. באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה וחצית את
 30. המלקוח בין תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה והרמת
 31. פסם ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמש ה
 32. המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן : ומחציתם
 33. תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה : ומחצית בני ישראל

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary or translation. The text is partially obscured and difficult to decipher fully, but appears to be a continuous line of text running vertically down the left margin.

ק
י
ב
נ
ה
ל
ל
ק
ו
ל
ז
נ
ל
ל
מ
ב
ל
ל
ז
נ
ל
ל
מ
ה
ה
ש
ש
ת
ז
ת
ת
ה
ה
ת
ל

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or marginalia, written in a language other than Hebrew. The text is partially obscured by the main column of text.

מטות

אבית את נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אבירה
 וקמו כל נדריה וכל אשר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם הניא
 אבירה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה
 לא יקום ויהיה יסלח לה כיהניא אבית אתה : ואם תהי תהיה לאיש
 ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה : ושמע
 אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על
 נפשה יקמו : ואם ביום שמע אישה יניא אתה והפר את
 נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהיה
 יסלח לה : ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על
 נפשה יקום עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה אשר
 על נפשה בשבעה : ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה
 וקמו כל נדריה וכל אשר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם
 הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מצא שפתיה לנדריה ולאסרה
 נפשה לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח לה : כל נדר וכל
 שבעת אשר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו : ואם החריש
 יחריש לה אישה מיום אל יום והקיס את כל נדריה או את כל אסרותיה
 אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו : ואם
 הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה : אלה החקים אשר
 צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אבית
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אתה תאסף אל עמך :
 וידבר משה אל העם לאמר התלצו מאתכם אנשים לצבא וידרו על
 מדין לתת נקמת יהוה במדין :
 לכל מטות ישראל תשלחו לצבא
 אלף למטה שנים עשר אלף חרוצי צבא :
 וימסרו מאלפי ישראל
 משה אלף למטה לצבא אתם ואת פנחס בן אלעזר הכהן לצבא וכל
 הקדש וחצרות התרועה בידו :
 ויצבאו על מדין
 כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר :
 ואת מלכי מדין
 הרגו על חלליהם את אוי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע

חמשת

the letter for...

Cap 31

Handwritten notes in a foreign script, likely Latin or Greek, located at the bottom right of the page.

ק ט

וביום הרביעי פרים עשרה אולם שנים כבשים בני שנה ^{23.}
 ארבעה עשר תמימים : מנחתם ונסכתם לפרים לאילים ולכבשים ^{24.}
 במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלכבוד עלת התמיד ^{25.}
 מנחתה ונסכה : וביום החמישי פרים השעה ^{26.}
 אולם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ^{27.}
 ונסכתם לפרים לאולם ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר ^{28.}
 חטאת אחד מלכבוד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : ^{29.}
 וביום הששי פרים שמנה אולם שנים כבשים בני שנה ארבעה ^{30.}
 עשר תמימים : ומנחתם ונסכתם לפרים לאולם ולכבשים במספרם ^{31.}
 כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלכבוד עלת התמיד מנחתה ונסכתה : ^{32.}
 וביום השביעי פרים שבעה אולם שנים כבשים ^{33.}
 בני שנה ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ונסכתם לפרים לאולם ^{34.}
 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלכבוד עלת ^{35.}
 התמיד מנחתה ונסכה : ביום השמיני עצרת ^{36.}
 יהיה לכם כל מראכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עליה אשה ריח ^{37.}
 גיחה ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ^{38.}
 מנחתם ונסכתם לפרי לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר ^{39.}
 חטאת אחד מלכבוד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליהוה ^{40.}
 במועדיכם לבר מנדריכם ונדרתיכם לעלותיכם ולמנחותיכם ולנסכתיכם ^{41.}
 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר ^{42.}
 צוה יהוה את משה :

פ פ פ

ודבר

משה אל ראשי המטות לבני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה :
 איש כי נדר נדר ליהוה אר השבע
 שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו ועשה :
 ואשה כי תנדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנערותה : ושמע

Cap 30

כ ט Cap. 29

לֶכֶּה

30.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

Cap 30

5

מספר
פינחס

Cap. 29

- 1. לכם ונספיהם : ובהרש השביעי באחד להרש מקרא
- 2. קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם :
- 3. ועשיתם עלה לריח ניהח ליהוה פר בז בקר אחד איל אחד כבשים בני
- 4. שנה שבעה תמים : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
- 5. עשרנים לפר שני עשרנים לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד
- 6. לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד
- 7. עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח
- 8. ניהח אשה ליהוה : ובעשור להרש
- 9. השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל- מ
- 10. מלאכה לא תעשו : והקרבתם עלה ליהוה ריח ניהח פר בז בקר
- 11. אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים יהיו לכם : ומנחתם
- 12. סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד :
- 13. עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד
- 14. חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
- 15. ובחמשה עשר יום להרש השביעי מקרא קדש יהיה
- 16. לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ותגתם חג ליהוה שבעת ימים :
- 17. והקרבתם עלה אשה ריח ניהח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר
- 18. אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו : ומנחתם
- 19. סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים
- 20. שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש
- 21. האחד לארבעה עשר כבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
- 22. עלת התמיד ומנחתה ונסכה : וביום השני פרים
- 23. בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
- 24. תמים : ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
- 25. כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
- 26. ונספיהם : וביום השלישי פרים עשתי עשר
- 27. אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים : ומנחתם
- 28. ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר
- 29. חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה :

וביום

198

קה

וביום השבת שני

כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ו

10. עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

11. ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהודה פרים בני בקר

12. שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ושלושה עשרנים

סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה

13. בשמן לאיל האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה

14. בשמן לכבש האחד עליה ריח ניחח אשה ליהוה : ונסכיהם חצי

חזין יהיה לפר ושלישת החזין לאיל ורביעת החזין לכבש וזאת עלת

15. חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה

על עלת התמיד יעשה ונסכו :

16. 17. ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה : ובחמשה

18. עשר יום לחדש הזה תגשבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון

19. מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה עליה

20. ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה ת

21. תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה

22. עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה

23. לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם

24. מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה :

25. פארה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת

26. התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל

מלאכת עבודה לא תעשו :

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה

27. ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו

28. והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים

29. איל אחד ושבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלת

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד ושני עשרנים לאיל האחד

30. עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים

31. אחד לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו

מספר
פנחס

א

א 16.11

א

א

א 12.

א 13.

א 14.

א

א 15

א 16.

א Gen. 28.5

א

א 17

א

א 19.

א 20

א 21.

א

א 22. 1

א 23.

א

א 1. ח. cap. 28.

א

א 3

א 4.

א 5

א 6.

א 7.

א 8

א

11. לְאֵתוֹ : וְאִם אֵינְךָ לֹא אֲחִים וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְאֵתוֹ אֲבִיו : וְאִם אֵינְךָ אֲחִים לְאֵבִיו וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֶקֶת מִשְׁפַּט כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה :
12. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל-

13. הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל עַמּוּךָ גַּם אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהְרֹן אַחִיךָ : כְּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָר עַצְמְךָ בְּמִרְיַת הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים לְעֵינֵיהֶם הֵם

14. מִי מְרִיבֶת קֹדֶשׁ מִדְּבַר צֶן :
15. וַיִּדְבַר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר : יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ עַל-הָעֵדָה : אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יֵצֵאֻם וְאֲשֶׁר יָבִיאוּם וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת יְהוָה כִּצְאֵן אֲשֶׁר אֵינְךָ לָהֶם רֹעֵה :

16. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח

17. לְךָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת יָרֵךְ עַלָיו :

18. וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי כָל הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם :

19. וּנְתַתָּה מִהוֹדֵךְ עַלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְפָנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשֹׂאֵל לֹא בְּמִשְׁפַּט הָאָדָמִים לְפָנֵי יְהוָה עַל פִּי יֵצְאוּ וְעַל פִּי יָבִאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל הָעֵדָה וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ

20. לְפָנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי כָל הָעֵדָה : וַיִּסְמַךְ אֶת יָרֵךְ עַלָיו וַיִּצְוֵהוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה :

21. וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קְרַבְנֵי לְחַמֵּי לְחַמֵּי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לֹדֵי קְרִיב

22. לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים

23. 4. בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עַלֶּה תְּמִיד : אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶתֵּר תַּעֲשֶׂה

24. 5. בְּבָקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִם תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים : וְעִשְׂוִירֹת הָאִיפָה סֹלֶת

25. 6. לְמַנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הֶהָיִן : עֹלֹת תְּמִיד הָעִשְׂוִיָּה

26. 7. בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לְכֶבֶשׂ

27. 8. הָאֶתֵּר בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה : וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִם תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כְּמַנְחַת הַבָּקָר וְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה :

28. וּבַיּוֹם

cap. 28. כ. ת. 1.

27

ק ז

נחלתו ולמעט ממעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אך
בגורל יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו : על פי הגורל
תחלק נחלתו בין רב למעט :

ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון
משפחת הגרשני לקחת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי :
אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החבלי משפחת המחלי
משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם : ושם אשת
עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את
אהרן ואת משה ואת מרים אחותם : ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר : וימת נדב ואביהוא בהקריבם
אשר זרה לפני יהוה : ויהיו פקודיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר
מבין חמש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נ
נחלה בתוך בני ישראל : אלה פקודי משה ואלעזר הכהן
אשר פקדו את בני ישראל בערב בת מואב על ירדן ירחו :
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני
ישראל במדבר סיני : כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא
נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון :

Cap 27

ב ויתקרבנה בנות צלפחד
בד חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף
ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה : ותעמדנה
לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל
מועד לאמר : אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו : לפה
יערעש אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחורה בתוך
אחי אבינו : ויקרב משה את משפטן לפני יהוה :
ויאמר יהוה אל משה לאמר : כן בנות צלפחד דברתן
מתו להם אתות נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן
להן : ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו
והעברתם את נחלתו לבתו : ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו

מנחת
פנחס

91

יום 29

המ 30

בני 31

מט 32

תע 33

פי

אר 34

35

הל

וא 36, 37

לפ

ו 38

תו

ל 39, 40

או 41

ל

42

מ 43

ונ 44

א

ל 45

ל 46, 47

ב

48

ל 49

א 50

ו 51

מ 52

ל 53, 54

27

פנחס

ק ז

אין

היו

Cap. 27

ק ז

ממנו פנחס

- 29 יוסף למשפחתם מנשה ואפרים : בני מנשה למכיל משפחת
- 30 המכירי ומכיר הוליד את גלעד וגלעד משפחת הגלעדי : אלה
- 31 בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי : ואשריאל
- 32 משפחת האשריאל ושכם משפחת השכמי : ושמידע משפחת
- 33 השמידעי וחסר משפחת החפרי : וצלפחד בן חפר לאתיו לו בנים
- 34 כי אם בנות ושם בנות צלפחד מתלה ונעת תגלה מלכה ותרצה :
- 35 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים ארף ושבע מאות :
- 36 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלת משפחת
- 37 השתלתי לכמר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחגי :
- 38 ואלה בני שותלת לערן משפחת הערני : אלה משפחת בני אפרים
- 39 ופקדיהם שנים ושלשים ארף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם
- 40 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת
- 41 הבלעי ראשבל משפחת האשבלו לאחירם משפחת האחירמי :
- 42 ורשופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי : ויהיו בני בלע
- 43 ארד ונעמן משפחת הארדי ונעמן משפחת הנעמי : אלה בני בנימן
- 44 למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים ארף ושש מאות :
- 45 אלה בני דן למשפחתם לשותם משפחת השותמי אלה
- 46 משפחת דן למשפחתם : כל משפחת השותמי לפקדיהם ארבעת
- 47 וששים ארף וארבע מאות :
- 48 אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישו
- 49 לבריעה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר משפחת החברי
- 50 למלכיאל משפחת המלכיאלי : ושם בת אשר שרת : אלה משפחת
- 51 בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים ארף וארבע מאות :
- 52 בני נפתלי למשפחתם ליתצאל משפחת היתצאלי
- 53 לגוני משפחת הגוני : ליער משפחת היערי לשלם משפחת השלמי :
- 54 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים ארף ו
- 55 וארבע מאות : אלה פקודי בני ישראל שש מאות ארף ושבע
- 56 מאות ושלשים :
- 57 וידבר יהוה אל משה
- 58 לאמר : לאלה החלק הארץ בנתלה במספר שמות : לרב מרבה
- 59 נתלתו

קי

4. ויהו ורחו לאמר : מבו עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
 יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים :
 5. ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך
 6. משפחת החנכי לפלוא משפחת הפראי : לחצרן משפחת
 7. החצרוני לכרמי משפחת הפרמי : אלה משפחת הראובני
 ויהיופקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלושים :
 8. ובני פלוא אריאב : ובני אריאב נמואל ודתן ואבירם הוא
 דתן ואבירם קרואי העדה אשר נצו על משה ועל אהרן בערת
 קרח בהצתם על יהוה : ותפתח הארץ את פיה ותבלע
 אתם ואת קרח בסות העדה באכל האש את חמשים ומאותים ג'יש
 ויהיו להם : ובני קרח לא מתו :
 9. ובני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין
 10. משפחת הימיני ליכין משפחת היכני : לזרח משפחת הזרחי
 11. לשאל משפחת השאולי : אלה משפחת השמעני שנים ועשרים
 12. אלף ומאתים : ובני גד למשפחתם לצפון משפחת
 13. הצפוני רחמי משפחת החגי לשוני משפחת השוני : לאזני משפחת
 14. האזני לערי משפחת הערי : לארוד משפחת הארודי לאראלי
 15. משפחת האראלי : אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף
 16. וחמש מאות : בני יהודה ער ואונק ויכת ער ואונק
 17. בארץ כנען : ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני
 18. לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי : ויהיו בני פרץ
 19. לחצרן משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי : אלה משפחת
 20. יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות :
 21. ובני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני
 22. לישוב משפחת הישבי לשמרן משפחת השמרני : אלה
 23. משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות :
 24. ובני זבולון למשפחתם לסרוד משפחת הסרודי
 25. לארז משפחת הארזי ליחלאל משפחת היחלאלי : אלה משפחת
 26. זבולון לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות :

6

מנחם

קו

ענה

בן

הת

בני

א

ה

לע

ש

ה

ה

ים

ה

16 ה

ה

לר

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

71
6

3 ויצמר ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל :
 4 ויאמר יהוה אל משה תקח את כל ראשי העם
 5 והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרוץ אף יהוה מישראל :
 6 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמרים לבעל
 7 פעור : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המריגות
 8 לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והפדה בכים פתח אהל מועד
 9 : וזרא פינתם בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח
 10 רמח בידו : ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם
 11 את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני יש
 12 וישראל : ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלה :

פ פ פ

וידבר

10.11

1 ויהוה אל משה לאמר : פינתם בן
 2 אלעזר בן אהרן הכהן השיב את
 3 חמתו מעל בני ישראל בקנאו את
 4 קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי :
 5 לכן אמר
 6 הני נתן לו ארז בריתי שלום : והיתה לו ולזרעו אתרי
 7 ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל :
 8 ושם איש ישראל המגפה אשר הכה את המריגות זמרי בן סלוא נ
 9 נשיא בית אב לשמעוני : ושם האשה המכה המריגות כזבי בת
 10 צור ראש אמות בית אב במדין הוא :
 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : צור את
 12 המריגים והכיתם אותם : כי צורים הם לכם בנבליהם אשר נבלו
 13 לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אתחם המכה ביום
 14 המגפה על דבר פעור : ויהי אחרי המגפה
 15 והנה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר : שאו את ראשי כל
 16 עדת בני ישראל מן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם כל יצא צבא
 17 בישראל : וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על
 18 ירדן

cap. 26

3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם
 4 בננו בער ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע אמרי אל אשר
 5 מחזה שדיו יחזה נפל וגלוי עינים : מה טיבו אהרן
 6 יעקב משכנתוך ישראל : כנתלים נטויו כגנת עלי נהר כאהלים
 7 גשע יהוה פארזים עלי מים : יזל מים מדליו וזרעו במים רבים
 8 וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו : אל מוציאו ממצרים
 9 פתו עפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ :
 10 ברע שכב פארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארוך :
 11 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
 12 איבו קראתיך והנה ברכת ברוך זה שלש פעמים : ועתה
 13 ברח דך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מגעך יהוה מכבוד :
 14 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי וברתי
 15 לאמר : אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
 16 לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
 17 אדבר : ועתה הגני הולך לעמי לכה איטעך אשר יעשה
 18 העם הזה לעמך באחרית הימים : וישא משלו ויאמר נאם
 19 בלעם בננו בער ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע אמר
 20 אל וידע דעת עליון מחזה שדיו יחזה נפל וגלוי עינים :
 21 אראנו ולא עתה אשור נוולא קרוב דרך כוכב מעקב וקם שכט מ
 22 מישראל ומחן פאתי מואב וקרקר כל בני שת : ותיה ארום
 23 ירשה והיה ירשה שיער איבו וישראל עשה חיל : וירך
 24 מעקב והאביד שריו מעיר : וירא את עמלק וישא משלו ויאמר
 25 ראשית גוים עמלק ואחריתו ערי אבד : וירא את הקיני וישא
 26 משלו ויאמר איתן מושבך ושים כסרע קנך : כי אם יהיה לבער
 27 קנן עד מה אשור תשבך וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל :
 28 וצום מיד כתיים וענו אשור וענו עבר וגם הוא ערי אבד : וקם בלעם
 29 וילך וישב למקומו וגם בלק הלך לדרך :

Handwritten marginal notes in the top left corner.

Handwritten marginal notes on the left side, including 'D. O. K. par. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29.' and other references.

Handwritten marginal notes on the left side, including 'D. O. K. par. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29.' and other references.

cap. 25

וושב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב : כ ה
ותקראו לעם לזבתי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן :

וְלִכְחַ 8
כִּי מו 9
לֹא יו 10.
נִפְשׁוּ 11
עֲשׂוּ 12.
הֲלֵא 13.
אֵלֶי 14.
קִצְרוּ 14.
צַמִּים
וַיֵּאמֶר 15, 16.
יְהוָה
וַיָּבֵא 17.
דִּבְרֵי 18
בְּנֵי צַ 19
וְדִבְרֵי 20
לֹא הוּ 21.
וְתִרְוּ 22.
כִּי לֹא 23.
מִדַּפּ 24.
סִרְפֵי 25
תִּקְבְּנָה 26.
וּבְרַחֲמֵי 27.
אֵלֶיךָ
וּמִקְדָּתוֹ 28
פָּנֵי הוּ 29
וְהִקְדֵּנוּ 30
בְּרַעֲמֵי 30
לְבַתְּךָ
הַמִּדְבָּר 2

Cap. 24

3 לעם
 4 אשר
 5 ילדו
 6 זרים
 7 ימים
 8 נמים

9

10 לקב

11 עתה

12

13 רתי

14 אוכל

15 אתו

16 עשה

17 נאם

18 מרר

19

20 מ

21 פרום

22 וירד

23 אמר

24 יושא

25 בער

26 ואלו

27 לעם

28

29 ואבן

30 כה

31

Handwritten marginal notes in Latin script:
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...

cap. 25

מגדלי
בלק

8 ולכה זעמה ישראל : מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה :
 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לכוד ישכון ובגוים
 10 לא יתחשב : מי מנה עפר יעקב ומספר את רבעי ישראל תמת
 11 נפשו מות ישרים ותהי אחריתי כמהו : ויאמר בלק אל בלעם מה
 12 עשית לי לקב איבי לקחתיך והגדה ברכתך : ויעז בלעם ויאמר
 13 הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר : ויאמר
 14 אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס ק
 15 קצחו תראה וכדו לא תראה וקבנו לי משם : ויקחחו שניה
 16 צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח :
 17 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה : ויקר
 18 יהוה אל בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר :
 19 ויבא אליו והגו נצב על עלתו ושתי מואב אתו ויאמר לו בלק מה
 20 דבר יהוה : וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עני
 21 בנו צפר : לא איש אל ויכזב וכן אדם ויתנתחם הווא אמר ולא יעשה
 22 ודבר ולא יקמנה : הנה ברך הקחתי וברך ולא אשיבנה :
 23 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ות
 24 ותרועת מרד בו : אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו :
 25 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת ויאמר ליעקב ולישר אל
 26 מה פעל אל : הן עם פלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב ער יאכל
 27 סרף ודם חרלים ישות : ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא
 28 תקבנו גם ברך לא תברכנו : ויעז בלעם ויאמר אל בלק הלא
 29 דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה : ויאמר בלק
 30 אל בלעם לכה נא אמתך אל מקום אחר אולי יושר בעיני האלהים
 31 וקבלתו לי משם : ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הינשקף על
 32 פני הישימן : ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות
 33 והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר אמר
 34 בלעם ויעל פר ואיל במזבח : וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה
 35 לברך את ישראל ולא תהך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל
 36 המרדך פניו : וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכין ל
 37 לשבטיו

Cap. 24

Handwritten notes in the left margin, including "29" and some illegible text.

ק ר

בלק

עשיתי לך פיה כיתני זה שלש רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי
 29 החעלה בן לו יש הרב בידו כי עתה הרגתיך : ותאמר האתון
 אל בלעם תלוא אנכי אתך אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ה
 30 והסבן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא : ויגר יהוה את
 עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך ותרכו שלפה בידו ויקד
 31 וישתחו לאפיו : ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכיית את
 אתך זה שלוש רגלים הנר אנכי וצאתי לשטן פורט הדרך לנגדי
 32 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני
 33 כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי : ויאמר בלעם אל
 מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
 34 אסרע בעיניך אשובה לי : ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך
 עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך ב
 35 בלעם עם שרי בלק : וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
 אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול :
 36 ויאמר בלק אל בלעם תלוא שלחתי אליך לקרא לך למה לא
 37 תלכת אלי תאמנם לא אוכל כבודך : ויאמר בלעם אל בלק
 הנה באתי אליך עתה תוכל אוכל דבר מאומה תדבר אשר ישים
 38 אליהם בפי אתו אדבר : וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית
 39 חצות : ויזבח בלק בקר וצאז וישלח לבלעם ולשרים אשר
 40 אתו : ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במזבח בעל
 41 וירא משם קצה העם : ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
 42 מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק
 43 כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח : ויאמר
 44 בלעם לבלק התיצב על עלתיך ואלכה אולי יקררה חזרה לקראתי
 45 ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר אלהים אל בלעם
 46 ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח :
 47 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : וישב
 48 אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב : וישא משלו ויאמר
 49 מן ארם יגדתי בלק מלך מואב מזררי קדם לכה ארה לי יעקב ול

Cap. 23

מקראות
גדל

- זקני
- זיאכ
- אלו
- זיאכ 20
- האל 11.
- היוז
- אוכר 12
- לאה 13.
- בבק
- עמכו 14.
- בלעו 15
- מארו 16.
- אלני 17.
- אעש 18
- ברק
- יהוה 19
- הלילו 20
- בלענ
- אתה 21.
- אתא 22.
- הואני
- נעקרו 23.
- שלוף
- האתו 24.
- מזהו 25.
- נתרת 26.
- עבורו 27.
- האתו
- האתו 28.

מקראות
ברק

1 זקני מדון וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו ודברי בלק :
 2 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה
 3 אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : ויבא אלהים אל בלעם
 4 ויאמר מי האנשים האלה עמך : ויאמר בלעם אל
 5 האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי : הנה העם
 6 היוצא מצרים ויכס את עין הארץ עתה למה קבחה לי אתו אנולי א
 7 אוכל להרחם בו וגר שתיו : ויאמר אלהים אל בלעם
 8 לא תלך עמם לא תאר את העם פי כרוך הוא : ויקם בלעם
 9 בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לחתני להלך
 10 עמכם : ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן
 11 בלעם הלך עמנו : ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים
 12 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו מה אמר בלק בך בצפור
 13 אל נא תמנע מהלך אלי כי כבוד אכבודך מאד וכל אשר תאמר אלי
 14 אעשה ולמה נא קבחה לי את העם הזה : ויען בלעם ויאמר אל עבדי
 15 בלק אם יתן לי בלק מלא בירו כסף וזהב לא אוכל לעבד את פי
 16 יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה : ועתה שבו נא בזה גם אתם
 17 הרי ליה וארעתמה יסף יהוה דבר עמי : ויבא אלהים אל
 18 בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך
 19 את הדבר אשר יאמר אליך אתו רעשה : ויקם בלעם בבקר ויחבש
 20 את אלתו וילך עם שרי מואב : ויחר אף אלהים כי הלך ה
 21 הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אלתו ושני
 22 נערו עמו : וירא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך ותרבו
 23 שלופיה בילו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את
 24 האתון להסתה הדרך : ויעמד מלאך יהוה במשעל הכרמים ויר
 25 מזה וגר מזה : וירא האתון את מלאך יהוה ויתחז אל תקיר
 26 ויתחז את רגל בלעם אל תקיר ויסף להכתה : ויוסף מלאך יהוה
 27 עבור ויעמוד במקום צר אשר אין דרך לנסות מין ושמואל : וירא
 28 האתון את מלאך יהוה ומרביץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את
 האתון במקל : ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה
 עשיתי

ק ג

25 מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון : ויקח ישראל
את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל
26 בנתיה : כי חשבון עיר סיון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך
27 מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן : על כן יאמרו
28 חמשלים באו חשבון הבנה ותכונן עיר סיון : כי אש יצאה
מחשבון להבת מקרית סיון אלה ער מואב בעלי כמות ארנן :
29 או ילך מואב אברת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך
30 אמרי סיון : וגירם אבד חשבון עד דיוכן ונשים עד נפח אשר
31 עד מירבא : וישב ישראל בארץ האמרי : וישלח משה לרגל
32 את יעור וילכדו בנתיה וירשאת האמרי אשר שם : ויפנו ויעלו
דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
34 ארעי : ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי אשר
35 וישב בחשבון : ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתו השאיר לו
1 שריד וירשו את ארצו : ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב
מעבר לירדן ירחו :

כב

פ פ פ

וירא

1 בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל
2 לאמרי : ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
3 הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר
4 מואב אל זקני מדין עתה ילחכו תקהל את כל סביבתנו בלחך השור
5 את ירק חשדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא :
6 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתור האשר על הנתר ארץ בני
7 עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא מצרים הנה כסה את עין הארץ
8 והוא ישב ממלי : וענה לכה נא ארה לי את העם הזה כי
9 עצום הוא מפני אולי אוכל נכח בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי זאת
10 אשר תברך מברך ואשר תאר יואר :

minim

ישראל

באת ער

אתהם

ותקצר

הערית

בדחם

את הט

תמאנו

הנחש

לך שר

ויעש

איש ו

באבת

פני מא

נסעו ו

גבול מ

את ותב

לשבת

אמר ית

ושיר יש

שרים כ

וממנה

מואב רא

וישרח

בארצך

עד אשר

ויאסף

יהצה ו

לך שר ויעש

את ותב לך שר

19. 20.

21. 22.

23.

24.

Handwritten title or note at the top of the page.

ק ג
 ישראל
 ובכל
 סבמלך
 ויאמרו
 ש יצאה
 קו
 למלך
 אה אשר
 ה לרגל
 יוועלו
 לחמה
 תוואת
 אשר
 ארלו
 נות מואב

Cap. 22 כב

ישראל
 ויאמר
 השור
 בני
 הארץ
 את העם
 את
 מואב

חֻקֵי

וְיִשְׂרָאֵל נָדַד לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֱמִן נָתַן הַתָּן אֶת הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמֵתִי
אֶת עַרְיָתָם וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכֶּנְעַנִי וַיַּחַרֵם
אֹתָם וְאֶת עַרְיָתָם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֶרְמָה :

וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר דֶּרֶךְ יַם סוּף לִסְבֹּב אֶת אֶרֶץ אֲדוּם

וַתִּקְעַר נֶפֶשׁ הָעָם בְּדֶרֶךְ וַיֹּדְבַר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לֵמֹר

הַעֲלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵיזוֹ לַחֵם וְאֵיזוֹ מָוֶם וְנִפְשָׁנוּ קִצְרָה

בְּדָחַם הַתְּהוֹמָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַחֲחַשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיִּנְשָׁכוּ

אֶת הָעָם וַיָּמָת עַם דָּבַב מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּבֹא הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ

חַטָּאנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בַיהוָה וּבְךָ הַתְּפִלָּה אֶל יְהוָה וְיִסַּר מֵעַלְנוּ אֶת-הַ

חֲחַשִׁים וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה

לְךָ שֵׁרָף וְשִׂים אוֹתוֹ עַל-נֶס וְהָיָה כָל הַנְּשׂוֹךְ וְרָאִיתָ אוֹתוֹ וְהָיָה

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחֹשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְחוּ עַל-הַנֶּס וְהָיָה אִם נִשְׂךְ הַנְּחֹשׁ אֶת-

אִישׁ וְהִבִּישׁ אֶל נְחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת וְהָיָה וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ

בְּבֵאֵת וַיִּסְעוּ מֵאֲבֵרָת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל-

פְּנֵי מִזְבֵּחַ הַשְּׁמֶשׁ מִשָּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנִתְלֹז וְרָד מִשָּׁם

נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֲרֻנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיַּצְאָה מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִּי אֲרֻנוֹן

גְּבוּל מִזְבֵּחַ בֵּין מִזְבֵּחַ בֵּין אֲרֻנוֹן הָאֱמֹרִי עַל-כֵּן יֹאמֶר בְּסֵפֶר מִלְחָמָת יְהוָה

אֶת יְהוָה בְּסוּפָה וְאֶת הַנְּתָלִים אֲרֻנוֹן וְאֲשֶׁר הַנְּתָלִים אֲשֶׁר נָטַח

לְשֵׁבֶת עַר וְנִשְׁעַן לְגְבוּל מִזְבֵּחַ וּמִשָּׁם בָּאָה הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר

אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֹף אֶת הָעָם וְאֶתְנַהֵל חָם מִים וְאֵז

וַיִּשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלָיו בְּאֵר עֵינֹזָה בְּאֵר חֲפְרוֹת

שְׂרָיִם כְּרוּת גְּרִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקֵק בְּמִשְׁעַנְתֶּם וּמִמִּדְבָּר מִתְנַה :

וּמִמִּתְנַה נְחֹלִיאֵל וּמִנְחֹלִיאֵל בְּמוֹת וּמִבְּמוֹת הַגֵּיאֵל אֲשֶׁר בְּשִׂרָה

מִזְבֵּחַ רֹאשׁ הַפְּסוּגָה וְנִשְׁקַפָּה עַל-פְּנֵי הַיַּשְׁיִמֹן :

וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי לֵאמֹר אֶעֱבֹרְתָ

בְּאַרְצְךָ לֹא נִטָּה בְּשִׂרָה וּבְכָרִם לֹא נִשְׁתַּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַפְּלִיךְ נָדַךְ

עַד אֲשֶׁר גַּעֲבֹר גְּבוּלְךָ וְלֹא נָתַן סִיחֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגְבוּלְךָ

וַיֹּאסֹף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיַּצְאָה לְקִרְאֹת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיִּבֹא

וַיַּצְאָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּכְהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי הַרְבֵּוּ וַיִּלְשָׁא אֶת אֶרְצוֹ

מֵאֲרֻנוֹן

Handwritten note in the right margin.

Handwritten note in the right margin.

Handwritten number 18.

יחז 13

בני

הגו

בו 14.

אז 15

על 16.

בע

שור

במ

היו 17

הט

וכן 20.

ונכ

לא 21. 22

יכב

הפ

1.

ויש

ויב

צוט

המ

לה

ומי

ניפ

7. 8

הע

והו

מט

את

5 Cap. 20

4. Joseph. A. 47. f. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.

הקת

13 יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר : כל הנגע במת
 בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה סמא ונכרתה
 הנפש והוא מישראל כי נדה דא זרק עליו סמא יהוה עור סמאתו
 14 זו : זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל
 15 אשר באהל יטמא שבעת ימים : וכל כלי פהות אשר אין צמיד פתול
 16 עליו סמא הוא : וכל אשר יגע על פני השדה בתל הרב או במת או
 17 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים : ולקחו לטמא מעפר
 18 שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי : ולקח אזוב וטבל
 19 במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר
 20 היו שם ועל הנגע בעצם או בתל או במת או בקבר : והזה
 21 הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי והטאו ביום השביעי
 22 וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר יטמא ולא יתחטא
 23 ונכרתה הנפש והוא מתוך הקהל כי את מקושו יהוה סמא מי נדה
 24 לא זרק עליו סמא הוא : והיתה להם לחקת עולם ומה מי הנדה
 25 יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב : וכל אשר יגע בו
 26 הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב :

3 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בתדוש הראשון
 4 וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם : ולא היה מים לעדה
 5 ויקהליו על משה ועל אהרן : וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו
 6 גוענו בנגוע אחינו לפני יהוה : ולמה הבאתם את קהל יהוה אל
 7 המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו : ולמה העליתנו ממצרים
 8 להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון
 9 ומים אין לשתות ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד
 10 ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם :
 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את המטה והקהל את
 12 העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו :
 13 והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם : ויקח
 14 משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו : ויקהל משה ואהרן
 15 את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המלים המן הסלע
 16 הוה

חמֵעֶשֶׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמִיתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת
 יְהוָה מֵעֶשֶׂר מִן הַמֵּעֶשֶׂר : וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגוּן ²⁷
 מִן הַדָּגוּן וְכִמְלֵאָה מִן הַיֶּקֶב : כֵּן תִּרְיִמוּ גַם אֵתֶם תְּרוּמַת יְהוָה ²⁸
 מִכָּל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת תְּ
 תְרוּמַת יְהוָה לְאֹהֲרֵן הַכֹּהֵן : מִכָּל מִתְּנֵיתֶיכֶם תִּרְיִמוּ אֶת כָּל תְּרוּמַת ²⁹
 יְהוָה מִכָּל חִלְבוֹ אֶת מְקוֹדְשׁוֹ מִמֶּנּוּ : וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם בְּהַרְיַמְכֶם אֶת ³⁰
 חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוּיִים כְּתִבּוֹאת עֲרֹן וְכִתְבוֹאת יֶקֶב : וְאִכַּלְתֶּם אֹתוֹ ³¹
 בְּכָל מְקוֹם אֵתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי שֹׂכֵר הוּא לָכֶם חֲרֹף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד ³²
 וְלֹא תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטָא בְּהַרְיַמְכֶם אֶת חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת קִדְשֵׁי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תִמּוּתוּ :

פ פ פ

וידבר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֹהֲרֵן לֵאמֹר : זֹאת ¹
 חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְהִזֵּיתִי לְאֵמֶר דְּבָרֵי
 אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֵיךְ פְּרָה אֲדָמָה ²
 חַמִּימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל : וְנָתַתֶּם אֹתָהּ ³
 אֶל אֱלֹעֶז הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מְחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחֲטָהּ אֹתָהּ לִפְנֵי : ⁴
 וְלָקַח אֱלֹעֶז הַכֹּהֵן מִדְּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזִּיהָ אֶל גִּבְחַת פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד ⁵
 מִדְּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים : וְשָׂרַף אֶת הַפֶּרֶה לְעֵינָיו אֶת עֵרָה וְאֶת בְּשָׂרָהּ ⁶
 וְאֶת דָּמָהּ עַל פְּרִשֵׁה יִשְׂרָאֵל : וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרֹז וְאֹזֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת ⁷
 וְהִשְׁלִיךְ אֶל תוֹךְ שִׂרְפַת הַפֶּרֶה : וְכִבֵּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ ⁸
 בַּמַּיִם וְאֵתֵר יָבֵא אֶל הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד הָעֶרֶב : וְהִשְׂרַף אֹתָהּ ⁹
 וְכִבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב : וְאִסְףָּ אִישׁ ¹⁰
 שְׂהוּר אֶת אֶפֶר הַפֶּרֶה וְהִנִּיחַ מְחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמְקוֹם שְׂהוּר וְהִיטָה לִּ
 לְעֵלֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נִדָּה חֲטָאת הוּא : וְכִבֵּס הָאִסְףָּ אֶת ¹¹
 אֶפֶר הַפֶּרֶה אֶת בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְהִיטָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵי הַגֵּר ¹²
 בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם : הִנְגַעַת בְּמַת לְכָל נַפְשׁ אָדָם וְטָמֵא שֶׁבַע יָמִים : ¹²
 הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם לֹא

cap 29

נח

לכ 9.

מן

יט 10.

זכ 11.

בב

בב 12.

אז 13.

לו 14.

15.

יה

תק 16.

תק 17.

לא

אז 18.

תי 19.

נח

יה 20.

יה

21.

תי 22.

עו 23.

או

בב 24.

אז

בו

25.

וא 26.

ר
ג
ה
ה
ת
ת
ת
ל
ש
ש

מ
נ
נ
נ
ס
ר
ע
ל
ל
ש
ל
ל
ע
ע

cap 19

ט
ט

76

Numbers קרח

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנח
 נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים ל
 למשחה ולבניך לחק עולם : זה יהיה לך מקדש הקדשים
 מן האשכל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל השם אשר
 ישיבו לך קדש קדשים לך הוא ולבניך : בקדש הקדשים תאכלנו כל
 זכר יאכל אתו קדש יהיה לך : וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת
 בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור
 בביתך יאכל אתו : כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
 אשר יתנו ליהוה לך נתתים : בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
 ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו : כל תרם בישראל לך יהיה
 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה בארם ובבכמת
 יתיה לך אך פרה תפרה את בכור הארם ואת בכור הבכמת הטמאה
 תפרה : ופריו מכן חדש תפרה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל
 הקדש עשרים גרה הוא : אך בכור שור או בכור פסב או בכור עז
 לא תפרה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר
 אשה לרית ניתח ליהוה : ובשרם יהיה לך כחזה התנופה ומשוק
 תימיו לך יהיה : כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה
 נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני
 יהוה לך ולזרעך אתך : ויאמר יהוה אל אהרן אתרן בארצם לא תנחל
 וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונתלתך בתוך בני ישראל :
 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה
 חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבודת אהל מועד : ולא יקרבו
 עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות : ועבד הלוי הוא
 את עבודת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתכם וברתוך
 בני ישראל לא ינחלו נחלה : כי את מעשר בני ישראל
 אשר ירימו ליהוה תרומת נתתי ללוים לנחלה על פן אמרתי להם
 בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה :
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כיתקחו מאת בני ישראל את
 המעשר

המעשר

17. 18

קרח

ק

1-2 ויהוה אל משה לאמר : ודבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבותם שנים עשר מטות איש את שמו הכתוב על מטתו : ואת שמם אתרו כתב על מטה לוייבי מטה אחד לראש בית אבותם : והנחתם באהל מועד לפני הערות אשר אועד לכם שמה : והיה האיש אשר אבחר בו מטתו יפרת והשכתי מעלי את הלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם : וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליהם כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם : וינחמשה את המטות לפני יהוה באהל העדות : ויהי מפתלת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרת ויצא עץ ויגמל שקדים : ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטתו : ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני הערות למשמרת לאות לבני מרי ותכל הלונתם מעלי ולא ימתו : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה : ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אברנו פלנו אברנו : כל הקרבי הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע : ויאמר יהוה אל אהרן אמה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון כהנתכם : וגם את אחיך משה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואמה ובניך אתך לפני אהל העדות : ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרכו ולא ימתו גם הם גם אתם : ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם : ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל : ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנדה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד : ואמה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבירת לפרכת ועבודתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב ימת :

משה

18. 19

דב

דב 31.

דב 32.

דב 33.

דב

דב 34.

דב 35

דב 36

דב 37

דב 38

דב

דב 39

דב

דב 40

דב

דב 41.

דב

דב 42

דב 43.

דב

44. 45

דב 46.

דב

דב

דב

דב 47.

דב

דב 49

דב 50.

דב

ל. 17.

17. 17.

בני
א
שם
בם
שר
תם
כל
שר
פני
זנה

זחי
שכ
תם
וכן
זו
זוח
זוח
אנ
רב

זה
זה
זוח
בני
ת
ז

18. 18.

Numbers קרה

ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו
 31. האנשים האלה את יהוה : ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
 32. ותבקע האדמה אשר תחתיהם : ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
 33. ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקחה ואת כל הרכוש : וירדו
 34. הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך
 35. הקהל : וכל ישראל אשר סביבתהם נסו לקלם כי אמרו פן
 36. תבלענו הארץ : ואש יצאה מאת יהוה ותאכר את התמשים ומאתם
 37. איש מקריבי הקטרת : וידבר יהוה אל
 38. משה לאמר : אמר אל אלעזר בן אהרן חכהו וירס את הפתחת
 39. מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו : את מחנות החטאים
 40. האלה בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח פי הקרבים : ל
 41. לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל : ויקח אלעזר חכהו
 42. את מחנות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח :
 43. זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן
 44. הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר
 45. יהוה ביד משה לו : וירדו
 46. כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם ה
 47. המתם את עם יהוה : ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו
 48. אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה : ויבא משה ואהרן
 49. אל פני אהל מועד : וידבר יהוה אל משה לאמר : הרמו מתוך
 50. העדה הזאת ואבדה אתם כרגע ויפרו על פניהם : ויאמר משה
 51. אל אהרן קח את המחנות ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת
 52. והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם פי יצא ריקצף מלפני יהוה
 53. והחל הנגף : ויקח אהרן כאשר ידבר משה וירץ אל תוך
 54. הקהל והנה החל הנגף בעם ויהתן את הקטרת וכפר על העם :
 55. ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה : ויהיו המתים במגפה
 56. ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח : וישב
 57. אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה :
 58. וידבר

44. 45
46.
47.
48. 49
50.

וידבר

פל. 6

מנוחה קרח

אלו לעבד את עבודת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם :
 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה : לכן
 אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו :
 וישלח משה לקרא דתן ולאבירים בני אייב ויאמרו לא נעלה :
 ונמעט כי העלייתנו מארץ זבת חלב ודבש והמיתנו במדבר כי רח
 השתחרר עלינו גם השתחרר : אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש
 הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים והם הנקר לא
 נעלה : ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם
 לא תמור אתך מהם נשאתי ולא הרעתי את אתך מהם : ויאמר
 משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מתר
 וקחו איש מחמתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה
 איש מחמתו חספים וכמתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו :
 ויקחו איש מחמתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו
 פתח אהל מועד ומשה ואהרן : ויקהל עליהם קרח את כל העדה
 אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה :
 וידבר יהוה אל
 משה ואל אהרן לאמר : הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
 ברבע : ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר
 האיש אתו יחטא ועל כל העדה תקצף :
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים :
 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל :
 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
 ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם : ויעלו מעל
 משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח א
 אהלים ונשיתם ובניהם וטפם : ויאמר משה בזאת תדעון כי
 יהוה שליחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי : אם
 כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה
 ואם בריאת ברא יהוה ופצתה הארמה את פייה
 שליחני :

supra

Supra, Sam. 11. 0. leg. 720 et ad des. 1000.

33. **ה**
 34. **א**
 35. **ל**
 36. **ר**
 37. **ה**
 38. **א**
 39. **א**
 40. **ל**
 41. **ו**
 42. **א**
 43. **א**
 44. **א**
 45. **א**
 46. **א**
 47. **א**
 48. **א**
 49. **א**
 50. **א**
 51. **א**
 52. **א**
 53. **א**
 54. **א**
 55. **א**
 56. **א**
 57. **א**
 58. **א**
 59. **א**
 60. **א**
 61. **א**
 62. **א**

cap. 10

33. תשבת ויקריבו אתו המצאים אתו מקשט עצים אל משה ואל
 34. אהרן ואל כל העדה ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה ועשה
 35. לו וספר ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש
 36. רגום אתו כאבנים כל העדה אל מחוץ למחנה ויצאו אתו כל
 העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה
 37. את משה ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפיהם ל
 39. לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצוה יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
 40. אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען
 41. תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אני יהוה אלהיכם

פ פ פ

ויקח

cap. 16

קרחת בן יצחק בן קרחת בן לוי
 ורתם ואבירם בני אריאב ואון בן
 פרת בני ראובן ויקמו לפני משה
 ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי
 שם ויקהלם על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב
 לכם פי כל העדה פלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל
 יהוה וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל קרחת ואל כל
 עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו
 ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ואת עשו קחו לכם מחתות
 קרחת וכל עדתו ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני
 יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי
 ויאמר משה אל קרחת שמעו נא בני לוי המעש
 מפסני הכריל אלהי ישראל אתכם מערת ישראל לזה הקריב אתכם
 אליו

10. חִבְקָל מִנְחֹחַ סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵים בָּלוֹל בְּשֶׁמֶן חֲצֵי הַחֵיִן : וַיִּזֶן
 11. וַתִּקְרֵיב וַיִּסְכַּךְ חֲצֵי הַחֵיִן אִשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשֹׁרֶת
 12. הָאֵלֹהִים אוֹ לְאֵיל הָאֲחֵר אוֹ לְשֵׁה בִכְבָּשִׁים אוֹ בְעִזִּים : כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר
 13. תַּעֲשׂוּ כִכָּה תַעֲשׂוּ לְאֲחֵר כַּמִּסְפָּרם : כֹּל הָאֲזֹרָח יַעֲשֶׂה כִכָּה אֶת
 14. אֱלֹהֵי לְהַקְרִיב אִשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : וְכִי יִגְדֹר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר-
 15. בְּתוֹכְכֶם לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בְּן
 16. יַעֲשֶׂה : תִּקְהַל תִּקְהַ אֶתְּ לָכֶם וְלִגְר הַגֵּר חֶקֶת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם כַּכֶּס
 17. כִּגֵר יִהְיֶה לְפָנַי יִהְיֶה : תוֹרָה אֶתְּ וּמִשְׁפָּט אֲחֵר יִהְיֶה לָכֶם וְלִגְר הַגֵּר
 18. אֶתְכֶם : וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 19. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּכְאֵכֶם אֵל הַיָּדָיִץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
 20. אֶתְכֶם שָׂמָּה : וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְיֹמוּ תִרְוִמָה לַיהוָה :
 21. רֵאשִׁית עֲרִיסְתֵיכֶם חֲלֹה תִרְיֹמוּ תִרְוִמָה כִּתְרוֹמַת גֵּרִין כִּז תִּרְיֹמוּ אֶתְּ
 22. מִרֵאשִׁית עֲרִיסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תִרְוִמָה לְדַרְתֵיכֶם :
 23. וְכִי תִשְׁגוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת
 24. הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה : אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם
 25. בְּיַד מֹשֶׁה מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלַּא לְדַרְתֵיכֶם : וְהָיָה אִם
 26. מִעֵינֵי הָעֶדְרָה נִעֲשִׂתָה לְשִׁגְגָה וַעֲשׂוּ כָל הָעֶדְרָה פֶּר בֶּן בֶּקֶר אֶחָד לַעֲלֹה
 27. לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִגִּבְתוֹ וּנְסָכוּ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחִטָּאת :
 28. וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שִׁגְגָה הוּא וְהֵם
 29. הֵבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם אִשֶׁה לַיהוָה וְחִטָּאתֶם לְפָנַי יְהוָה עַל שִׁגְגַתְּכֶם :
 30. וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי לְכָל הָעָם
 31. בְּשִׁגְגָה : וְאִם נֶפֶשׁ אֶתְּ חִטָּאת בְּשִׁגְגָה וְהַקְרִיבָתָה
 32. עֹז בֵּת שִׁנְתָה לְחִטָּאת : וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל הַנֶּפֶשׁ הַשִּׁגְגָתָה בְּחִטָּאת
 33. בְּשִׁגְגָה לְפָנַי יְהוָה לְכַפֵּר עֲלֵיו וְנִסְלַח לוֹ : הָאֲזֹרָח בְּבֵנֵי
 34. יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכֶם תוֹרָה אֶתְּ לָכֶם לַעֲשׂוֹת בְּשִׁגְגָה :
 35. וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְיַד רֵמָה מִן הָאֲזֹרָח וּמִן הַגֵּר אֶתְּ יְהוָה הוּא
 36. מִגֵּדָה וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקְרֵב עִמָּה : כִּי דִבֶּר יְהוָה בְּזֶה וְאֶת
 37. מִצְוֹתוֹ הִפֵּר הַכֹּהֵן תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עוֹנָה בָּהּ :
 38. וְהָיָה כִּגֵר יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְשֵׁשׁ עִזִּים בַּיּוֹם

אלהינו

כד 01.

קד 02.

קד 03.

קד 04.

קד 05.

קד 06.

קד 07.

*et numerus per se facit
quod extra hunc textum
peraguntur solum restat
ad 100 terminis et hinc
9 999, de aequali, quod
per se solum obsequat. An
pro p. 325*

קד 08.

קד 09.

קד 10.

קד 11.

קד 12.

קד 13.

*vidi in Philip. 49-70
et magis sunt addenda 200.*

קד 14.

קד 15. *cap. 15.*

קד 16.

קד 17.

קד 18.

קד 19.

קד 20.

קד 21.

קד 22.

קד 23.

קד 24.

שחורך

מעליהם ויהנה אתנו אל היראם : ויאמרו כל העדה לרגום אתם
 באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל :
 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה
 לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם : אכנו בדבר ואורשנו
 ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו : ויאמר משה אל יהוה
 ושמעו מצרים פי העלית בכחך את העם הזה מקרבם : ויאמרו אל
 יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין
 בעין נראה אתה יהוה וענגב עמד עליהם ובעמד ענן אתה הולך לפ
 לפניהם יומם ובעמוד אש לילה : והמחה את העם הזה כאיש אחד
 ויאמרו חגוים אשר שמעו את שמעך לאמר : מבלתי יכלת יהוה
 להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר :
 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר : יהוה ארך אפים
 ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח פקד עון ואבות על בנים על
 שדשים ועל רבעים : סלה נאלעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה : ויאמר יהוה סחתי
 כדברך : ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ :
 כי כל האנשים הראים את כבודי וארת אחתי אשר עשיתי במצרים
 ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי : אם יראו
 את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה : ועברו
 כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אתרי וחביאתיו אל הארץ :
 אשר בא שמה וזרעו יורישנה : והעמלקי והכנעני יושב בעמק
 מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף :
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
 עוד מתי רעה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי ארת תלונת בני
 ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי : אומר אלהים חי אני
 נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן אעשה לכם :
 במדבר הזה יפלו פגורכם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים
 שנה ומעלה אשר הלינתם עלי : אם אתם תבאו אל הארץ
 אשר נשאתי את ידי לשקן אתכם כה כי אם כלב בן יפנה ויהושע

מצו 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.

ענב

למנ 24.

בני 25.

וייל 26.

מדו

אר 27.

של 28.

עו

רא 29.

יז

וע 30.

יקו 31.

אז

אז

אז

די 32.

יד cap. 14

יה

יה

יה

יה 33.

יה

יה

יה

יה

יה

יה

י
 תם
 אנה
 שנו
 דנה
 אל
 שו
 לפ
 תה
 תה
 ים
 על
 שר
 תמי
 ים
 א
 ת
 ת
 ים
 ים
 ים

6

מסעי
שנה

ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול מצרים :
 ענבים אחר וישאחו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים :
 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם :
 בני ישראל וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום :
 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל ס
 מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואחת כל העדה ויראום
 את פני הארץ : ויספרו לו ויאמרו בָּאנו אל הארץ אשר
 שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה : אפס כי
 עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק
 ראינו שם : עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמורי
 יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד ריירון :
 ויהם כלב את העם אל משה ויאמר עליה בעלה וירשנו אתה כי
 יוכל נוכל לה : והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
 אל העם כי חזק הוא ממנו : ויצאו דבת הארץ אשר תרו
 אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ
 אכלת וישבית הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות :
 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונתי בעינינו כתנבים
 וכן היינו בעיניהם : והעדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא : וילנו על משה
 ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהים כל העדה לו מתנו בארץ
 מצרים או במדבר הזה לו מתנו : ולמה יהוה מביא אתנו אל
 הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יתנו לבו הלוא טוב לנו שוב
 מצרימה : ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה : ויפל
 משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל : ויהושע בן
 נון וכרם בן יפנה מן המרים את הארץ קרעו בגדיהם : ויאמרו אל
 כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
 טובה הארץ מאד מאד : אם חפץ בני יהוה והביא אתנו אל הארץ
 הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש : אך ביתוה אל
 תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר עליהם מע
 מעליהם

cap. 14

15.

שלח

צ ו

12. כוֹאֲלֵנו וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ : אֵלֵינוּ הָיָה כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּעַצְמוֹ מֵרַחֵם אֲמֵנוּ
 13. וַיֹּאכֵל חֵצֵי בִשְׂרֹן : וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא
 14. נָא לָהּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵלֶיךָ יֵרָק
 15. בְּפָנֶיךָ הֲלֹא תִמְלֹם שִׁבְעַת יָמִים חֲסִיג שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 16. וְאַחַר הָאֶסְפָּה : וְחֲסִיג מְרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא יִסָּע
 17. עַד הָאֶסְפָּה מְרִים : וְאַחַר נָסְעוּ הָעַם מִחֲצֵרוֹת וַיִּתְּנוּ בְּמִדְבַר פָּאָרָן :

Cap 13

פ פ פ

וידבר

וַיְהוֹה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים
 וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִשְׁפַּחַת אֲבֹתָיו
 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַל פִּי
 יְהוָה כָּלם אַנְשִׁים רֵאשִׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה : וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִשְׁפַּחַת
 רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן זִכְוֹר : לְמִשְׁפַּחַת שְׁמֵעוֹן שֹׁפֵט בֶּן חוּרִי : לְמִשְׁפַּחַת יְהוּדָה
 כָּלֵב בֶּן יִפְנָח : לְמִשְׁפַּחַת יִשְׂשַׁכָּר יִגְאֵל בֶּן יוֹסֵף : לְמִשְׁפַּחַת אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ
 בֶּן נוּן : לְמִשְׁפַּחַת בְּנִימִן פִּלְטִי בֶן רַפּוּא : לְמִשְׁפַּחַת זְבוּלֹן גִּדְיָאֵל בֶּן סוּרִי :
 לְמִשְׁפַּחַת יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה גְדִי בֶן סוּסִי : לְמִשְׁפַּחַת דָּן עֲמִיָּאל בֶּן גַּמְלִי :
 לְמִשְׁפַּחַת אֲשֶׁר סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל : לְמִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן זַפְקִי : לְמִשְׁפַּחַת
 גַּד גִּיאֹאֵל בֶּן מְכִי : אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שְׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת
 הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ : וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר
 אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עַל זֶה בְּנִגְבַּע וְעַל יָתֶם אֶת הָהָר : וְרֵאיוּתֶם
 אֶת הָאָרֶץ מֵהָהוּא וְאֵת דְּעַם הַיֹּשֵׁב עֲלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא הַרְפָּה הַמַּעֲסָה
 הוּא אִם רַבּוּ : וּמֵהָ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם רַעָה
 וּמֵהָ הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמִצְרִים אִם בְּמִכְצָרִים : וּמֵהָ
 הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רַחֵב הִישׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהַתְּחַזְקוּתָם וְלִקְחָתָם
 מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיַּיִם יְמֵי בְּכוּרֵי עֲנָבִים : וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת הָאָרֶץ
 מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַד רֶחֶב לְבַא חֲמַת : וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַע וַיָּבֹא עַד חֲבֹרָן וְשָׁם
 אֲחִימִזֵּן שֵׁשִׁי וְתַלְמִי יִידֵי הָעֵנָק וְחֲבֹרָן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי אֵעַן

not by any retentions for
Sicardus. Coll. 670. no
no 9. 2. 3222

אמו
רפא
ירק
נה
סע

Cap 13 יב

ים
בני
תול
פיר
סוף
יה
שע
רז
יה
סוף
ת
נור
תם
ש
עת
יה
תם
רז
ים
ע

מילתא דהג' רבנן דבבלי
פ' אבות ד' א' פ' 170 . א
א"ר א' 132 22

במעלותך

סך הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם
 26. הרוח ויתנבאו ולא יספו : וישארו שני אנשים במחנה שם האחד
 אדר ושם השני מיד ותנת עליהם הרוח והפיה בפתכים ולא יצאו
 27. האלה ויתנבאו במחנה : וירצו חזק ויגד למשה ויאמר
 28. אדר ומיד מתנבאים במחנה : ויען יהושע בדבנון בשרת
 29. משה מבחריו ויאמר אזני משה כלום : ויאמר לו משה המקנא
 אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כירית יהוה את רוחו עליהם :
 30. 31. ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל : ורוח
 נסעי מאת יהוה ויגזו שלום מן הים וישל על המחנה בדרך יוספה
 וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתי על פני הארץ :
 32. ויקס העם כל היום והוא וכל הלילה וכל יום המהלת ויאספו את
 השלו המעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטות סביבות
 33. המחנה : הפשר עורנו בין שניהם טרם יפרת ואף יהוה
 34. חרה בעם ויך יהוה בעם מפה רבה מאד : ויקרא את שם המקום
 35. ההוא קברות התאות כי שם קברו את העם המתאים : מקברות
 התאות נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות :
 1. ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקחתי
 2. אשה כשית לקח : ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם
 3. בנו דבר וישמע יהוה : והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר
 על פני הארמה :
 4. ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל
 5. אהל מעד ויצאו שלשתם : וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד
 6. פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם : ויאמר שמעו
 7. נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בתוים אדבר
 8. בו : לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא : פה אל פה אדבר
 בו ומראה ולא בחזית ותמנת יהוה יביט ומרוע לא יראתם לדבר ב
 9. 10. בעברי במשה : ויהר אף יהוה בסוילך : והענן סר מעל
 האהל ותנה מרים מצרעת כשלה ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת
 11. : ויאמר אהרן אל משה בי אזני אל נא תשת עלינו חטאת אשר
 נואלנו

cap 12

א 470

על מלתא דא
בין שני קטנים
אם הם שוים

6. ואת השומים ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתו אל המן עינינו
 7. והמן כורע גור הוא ועינו כעין הבורח שטו העם ולקטו וטחנו
 8. ברחים אודכו במדכת ובשרו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כ
 9. פטעם לשד השמן וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו
 10. וישמע משה את דעים בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף
 11. יהוה מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה למה תרעת
 12. לעבדך ולמה לא מציתיו בעיניך לשום את משה כל דעים הזה עלי
 13. האנכי היריתי את כל דעים הזה אם אנכי ירדתיהו כי תאמר אלי
 14. שאהו בחקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת ל
 15. לאבותי ומאין ליבשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו
 16. בשר ונאכלה לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל דעים הזה כי
 17. כבר ממני ואם בכרו את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן
 18. בעיניך ואל אראה ברעתי ויאמר יהוה אל משה
 19. אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ו
 20. וישטרו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך וירדתי
 21. ודברתי עמך שם ואצילי מן הדורות אשר עליך ושמי עליהם ונשא
 22. אתך במשאת העם ולא תשא אתה לבדך ואל העם תאמר
 23. התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יא
 24. יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם לא
 25. יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשת ימים ולא עשרה ימים ולא ע
 26. עשרים יום עדי חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לרא
 27. יעזבי מאסתם את יהוה אשר בקרבתם ותבכו לפניו לאמר למה זה
 28. יצאנו מצרים ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי
 29. בקרבו ואתה אפרת בשר לתן להם ואכלו חדש ימים הצאן
 30. ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים ואסף להם ומצא להם
 31. ויאמר יהוה אל
 32. משה הן יהוה תקצר עמה תראה היקר דברי אם לא ויצא משה
 33. וידבר אל העם את דברי יהוה ואסף שבעים איש מזקני העם וי
 34. ויצמר אתם סביבת האהל וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל

דגטלוחר

חמש

18

בדש

19

ועל

20. 21.

השק

22.

בדע

23. 24.

צבא

25.

דן מ

ועל

26. 27.

נפתו

28.

נסעו

ורק

30.

כיאב

31.

כיער

32.

עמנו

33.

מתר

שליש

34.

סדו

35.

קומו

36.

יאמו

forte ab. ויטאזק. thes. 1. c. 34. 35

יהוד

2

בקצ

2.

ותש

3.

יתון

4.

ישר

5.

במצ

11. 11.

בהעלותך

חמשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן :
 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליעזר
 בן שדיאור : ועל צבא מטה בני שמעון שלמיהל בן צירי שדי :
 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל : ונסעו הקהתים נשאי
 המקדש והקיסו את המשכן עד באם :
 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע
 בן עמיהור : ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדה צור : ועל
 צבא מטה בני בנימין אביהן בן גרעוני : ונסע דגל מחנה בני
 דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמי שדי :
 ועל צבא מטה בני אשר פגועיהל בן עכרון : ועל צבא מטה בני
 נפתלי אחירע בן עינן : אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו :
 ויאמר משה לחכב בן דעואל המדיני חתן משה
 נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו ללכת אתנו
 והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל : ויאמר אליו לא ארד
 כי אם אל ארצו יואל מולדתי ארד : ויאמר אל נא תעזב אתנו
 כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים : והיה כי תלך
 עמנו והיית הטוב והוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך : ויסעו
 מהר יהוה דרך שלשת ימים ויארז ברית יהוה נסע לפניהם דרך
 שלשת ימים לתור להם מנוחה : וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
 מן המחנה : ויהי בנסע הארז ויאמר משה
 קומתי יהוה ויפצו איביך ויגסו : משנאיך מפניך : ובנתה
 יאמר שובחי יהוה רבבות אלפי ישראל :
 ויהי העם כמתאננים רע באזני
 יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל
 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה
 ותשקע האש : ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש
 יהוה : והאספסוף אשר בקרבן התאוות וישבו ויבכּוּ גם בני
 ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר : זכרנו את הדגה אשר נאכל
 במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים
 ואת

18

20, 21

22

23, 24

25

26, 27

28

30

31

32

33

34

35

36

fol. ab 7. 14. v. 1. Th. 11

1. 0. 3. 4. 29

81

cap. 11

16. המשכן כמראה אש עד בקר ו כן יהיה המיד הענן וכסנו וכמראה
 17. אש לילה ו ולפי העלות הענן מעל האהל ואחריו כן יסעו בני ישראל
 18. ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל על פי יהוה
 יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן
 19. ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני
 20. ישראל את משמרת יהוה ורא יסעו ויש אשר יהיה הענן ימים
 21. מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו ויש אשר
 יהוה הענן מערב ועד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יזמס וילח
 22. ונעלה הענן ונסעו או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על
 23. המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ורא יסעו ובהעלתו יסעו על
 פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה
 24. ביד משה ו יודבר יהוה אל משה לאמר ו עשה לך
 שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע
 25. את המחנות ותקעו בהן ונועדו אריך כל העדה אל פתח
 26. אהל מועד ואם באת תקעו ונועדו אריך הנשיאים ראשי אלפי
 27. ישראל ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה ותקעתם
 תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה ותקעו למסעותיהם
 28. ובהקהיל את הקהל לתקעו ורא תרועו ובני
 אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדורותיכם
 29. וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת
 30. ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם וביום
 שמתוכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על ע
 31. עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה
 32. אלהיכם ויהי בשנה השנית בחודש השני
 33. בעשרים בחודש נעלה הענן מעל משכן העדות ויסעו בני ישראל
 34. למסעותיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן ויסעו בראשנה
 35. על פי יהוה ביד משה ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
 36. לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר
 37. נתנאל בן צופר ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון והורד

ע"י

הָלוּ
צִוָּה 23, 24.

וַעֲשׂוּ 25.

חֲמִשָּׁה 26.

בָּאָה

בְּמִשֶּׁה 27.

סִינֵי

וַיַּעַשׂ 28.

הָזֹה

תַּעֲשֶׂה 29.

הַפֶּסַח

כָּכָל 30.

אֲנִשׁ

הָהוּא 31.

7.

לְמָה

וַיֵּאָכֵל 32.

9.

דָּבָר 33.

רָחֵק 34.

עָשׂוּ

לְ 35.

יַעֲשֶׂה 36.

לַעֲשֶׂה

בְּמִשֶּׁה 37.

לִיהוּ

וְלֹא 38.

אֶתְךָ

cap. 9.

ראו
ראו
יהוה
משכן
בני
ימים
אשר
יהוה
על
על
יהוה
יהוה
מסע
מתח
אלפי
נתם
יהם
ובני
יהוה
יהוה
ע
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה

Handwritten scribble

110
0

בהערותך

הלויים לעבד את עבדכם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו ככאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת אשר ללויים מבין חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לעבא צבא בעבודת אהל מועד : ומבין חמשים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבד עוד : ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבודה לא יעבד ככה תעשה ללויים ב

במשמרתם : וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בתוך הראשון לאמר : ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו : בארבעה עשר יום בחודש הזה בין הערבים תעשו אתו במעודו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו : וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל :

ואנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא :

ויאמרו האנשים ההמה אליו אנתנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעודו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך דחקו לכם או לרתיכם ועשה פסח ליהוה :

בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומלרים ואכלהו : לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל תקת הפסח :

ועשו אתו : והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה ותחל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעודו תסאו ישא האיש ההוא :

וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקתו אתה יהיה לכם ולגר ולארת הארץ :

וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדר ובערב יתירה על המשכן

וידבר

1-2

ויהוה אל משה לאמר : ודבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלותך את הנדרה אל
מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות :

5. ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה
את משה : וזה מעשה המנורה מקשה זקב עד ירכה עד פרוחה מקשה
הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה :

5.6. וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים מתוך
7. בני ישראל וטהרת אתם : וכה תעשה להם לטהרם הוזה עליהם
מי חטאת והעבירו הער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו :

8. ולקחו פר בד בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר
9. תקח לחטאת : והקרבת את הלויים לפני אתל מועד והקדחת
את כל עדת בני ישראל : והקרבת את הלויים לפני יהוה

10. וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים : והניף אהרן את
הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה
והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד

11. חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים : והעמדת את
הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה :

12. 13. והקדחת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים : ואתרי כן יבאו
הלויים לעבד את אתל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה : כי
נחנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור

14. 15. כל מבני ישראל לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור בבני ישראל בארם
ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי :
16. ואתנה את
ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל :

17. 18. והלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
19. נגף בגשת בני ישראל אל הקדש : ויעש משה ואהרן וכל
עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו

20. להם בני ישראל : ויתחטאו הלויים וכבסו בגדיהם וינגף אהרן
אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן וטהרם : ואתרי כן באו

72.

קר 73.

שנ

למ 74.

אח 75.

הש

חכ

ביו 76.

קר 77.

שו

לכ 78.

בן 79.

לד 80.

כנ

81.

יק

ש 82.

הו

כנ 83.

הו 84.

פ

ונ 85.

ז

ז 86.

ל

86

cap. 8

ג
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיואל בן עכרן : 72.
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף 73.
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן ל 74.
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל 75.
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח 76.
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן פגעיואל בן עכרן :
 ביום שנים עשר יום נשיא לבני גפתלי אחירע בן עינן :
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף 77.
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למ 78.
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד 79.
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד 80.
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן : 81.
 זאת חנכת המזבח ביום המשיח אתו מאת נשיאי
 ישראל קערת כסף שתיים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב 82.
 שתיים עשרה : שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
 המזרק האחר כל כסף הכלים ארבע מאות בשקל הקדש :
 כפות זהב שתיים עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה הכף בשקל זה 83.
 הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה : כל הבקר לעלה שנים עשר
 פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם וש 84.
 ושעירי עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר זבת השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים 85.
 זאת חנכת המזבח אחרי המשיח אתו : ובבא משה אל אהל מועד
 לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון
 העלת מבין שני הכרבים וידבר אליו :

פ פ פ

17

קרבן אליסף בן דעואל :

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים ש
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
 בקר שנים אולם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן אלישמע בן עמיהוד :

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדה צור :

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף ש
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למ
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים אולם חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדה צור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אביהן בן גרעני :

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למ
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אולם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אביהן בן גרעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמי שדי :

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למ
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אולם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמי שדי :

מספרים
נשא

שע 22. 23

עת

24.

קר 25.

שב

למו 26. 27.

בן 28

הח 29

כבו

30.

קר 31.

שנ

32. 33.

אר 34.

זול 35

שנ

36.

קר 37

שו

38. 39.

או 40. 41.

הנ

חכ

42.

קר 43

שו

44. 45

או 46. 47.

בנ

מסעי
נשא

- 22. 25. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנַת חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן נִתְּנָאֵל בֶּן צִוְיָעֵר :
- 24. בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִשְׂיָא לְבְנֵי זְכוּרָן אֱלִיאָב בֶּן הַלֵּלִי :
- 25. קֶרֶבְנֵוּ קִעְרַת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֹמֶס לְמִנְחָה :
- 26. 27. כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זֹהָב מְלֵאָה קִטְרֵת : פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנַתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
- 28. וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנַת חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אֱלִיאָב בֶּן הַלֵּלִי :
- 29. בְּיוֹם הַרְּבִיעִי נִשְׂיָא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיָּצוּר בֶּן שְׁדַיָּאוּר :
- 30. קֶרֶבְנֵוּ קִעְרַת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
- 31. 32. 33. כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זֹהָב מְלֵאָה קִטְרֵת : פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנַתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
- 34. וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנַת חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן אֱלִיָּצוּר בֶּן שְׁדַיָּאוּר :
- 35. בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נִשְׂיָא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן צוּרִי שְׁדִי :
- 36. קֶרֶבְנֵוּ קִעְרַת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
- 37. 38. 39. כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זֹהָב מְלֵאָה קִטְרֵת : פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנַתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנַת חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן צוּרִי שְׁדִי :
- 40. 41. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי נִשְׂיָא לְבְנֵי גַד אֱלִסָּפָה בֶּן דְּעוּאֵל :
- 42. קֶרֶבְנֵוּ קִעְרַת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
- 43. 44. 45. כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זֹהָב מְלֵאָה קִטְרֵת : פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנַתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנַת חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן

cap 7

1. וְאֵלֶיךָ וְיִשָּׁם לְךָ שְׁלוֹם וְזָנְיָ אֲבָרְכֶם :
 2. וְיִשָּׁם אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְדַּשׁ אֱתוֹ וְיִקְדַּשׁ אֶתְּכֶם וְיִמְשַׁח אֶתְּכֶם וְיִמְשַׁח אֶתְּכֶם וְיִמְשַׁח אֶתְּכֶם
 3. וְיִקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּשְׁתָּה הֵם הַעֲמֻדִים עַל הַפְּקָדִים : וְיָבִיאוּ אֶת
 4. קַרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת צֶבֶד וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלֹת עַל שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וְיִקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן :
 5. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח מֵאֵתָם
 6. וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנִתְּמָה אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ :
 7. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הָעֶגְלֹת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל הַלְוִיִּם : אֶת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבִנְיָמִן וְשְׁנֵי
 8. כְּפִי עֲבֹדָתָם : וְאֶת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת שְׁנַיִם הַבָּקָר נָתַן לְרֵוֹן וְלְבִנְיָמִן
 9. מִדְּרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בִּדְוֹ אֶתְמַר בֶּן אֶתְרוֹן הַכֹּהֵן : וְלְבִנְיָמִן קָהֵל לֹא
 10. נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עָלֵיהֶם בְּכַתֵּף יִשָּׂאוּ : וְיִקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת
 11. חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֲתוֹ וְיִקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְשִׂיאֵי אֶחָד לְיוֹם
 12. יִקְרִיבוּ אֶת קַרְבָּנָם לְחֻנֻּכַּת הַמִּזְבֵּחַ :
 13. וַיְהִי הַמִּקְרִיב בְּיוֹם הָרֵאשִׁיזוֹן אֶת קַרְבָּנֵי
 14. נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב לְמִשְׁחָה יְהוּדָה : וְקַרְבָּנוֹ קִיעֵרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 15. וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי הֵם ס
 16. מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֹהָב מְלֵאָה
 17. קִיעֵרַת : פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה :
 18. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 19. חֲמִשָּׁה עֲרוֹמִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבָּן נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב :
 20. עֲמִינָדָב : בְּיוֹם הַשְּׁנִי הַקְּרִיב נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינָדָב :
 21. צֹעֵר נְשִׂיא וְשֹׁשָׁר : הַקָּרִב אֶת קַרְבָּנוֹ קִיעֵרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 22. וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי הֵם
 23. מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֹהָב מְלֵאָה
 24. קִיעֵרַת : פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה :

numeri
נשא

יש

כר 4.

כר 5.

קו 6.

עו 7.

כנ 8. 9.

ים

כי 10.

שו 11.

או

וק 12.

בו

*cadent & o compu
tabunt; hetaph: a
13. cadent; q. redunt.*

או 14.

לט

ול 15.

מט 16.

או 17.

הט 18.

מו

תו 19.

מח

הח 20.

לח

זח 21.

תח

22. 23.

כז 24.

25. 26.

ושתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לתים ויבשים לא יאכל :
 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מתרצנים ועד זגלא יאכל :
 כל ימי נזרו מער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר
 יזיר ליתוח קדש יהיה גדל פרע שער ראשו : כל ימי הזיר ליתוח
 על נפש מת לא יבא : לא יביו ולא יאמו לאחיו ולא אחתו לא יטמא להם
 במתם כי נזר אלהיו על ראשו : כל ימי נזרו קדש הוא ליתוח : וכי
 ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וזגל ראשו ביום סתרתו
 ביום השביעי יגלחנו : וביום השמיני יבא שתי תרים או
 שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד : ועשה תכלו
 אחר לחטאת ואחר לעולה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
 וקדש את ראשו ביום ההוא : והזיר ליתוח את ימי נזרו והביא כבש
 בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו :
 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח
 אהל מועד : והקריב את קרבנו ליתוח כבש בן שנתו רמים אחד
 לעולה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לש
 לשלמים : וסל מצות סלת חלה בלולת בשמן ורקיקי מצות
 משתים בשמן ומנחתם ונסכיהם : והקריב הכהן לפני יתוח ועשה
 את חטאתו ואת עלתו : ואת האיל יעשה זבח שלמים ליתוח על סל
 המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו : וזגל הנזיר פתח אהל
 מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
 תחת זבח השלמים : ולקח הכהן את הזרע בשלהמן האיל ותלת
 מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
 התגלתו את נזרו : והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא
 לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרוסה ואחר ישתה הנזיר יין :
 וזאת תורת הנזיר אשר יזיר קרבנו ליתוח על נזרו מלבד אשר
 תשיג ידו כפי נזרו אשר יזיר כן יעשה על תורת נזרו :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 כה תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכה יהוה וישמרך :
 יאר יהוה פניו אליך ויחנה :

cadent ad compn
 tabunt: betaph: a
 13. culentis q' indunt.

וישא יהוה פניו
 אליך

22. 23.
 24.
 25. 26.

96.

Numbers
נשא

צ

15 וקנא את אשתו והיא לא נטמאה : והביא האיש את אשתו אל הכהן
והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו
שמן ולא יתן עליו לבנהבי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת
16.17 עון : ותקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה : ולקח הכהן
מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח
18 הכהן ונתן אל המים : והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה
ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת ק
19 קנאת הוא וכי הכהן יהיו מי המרים המאורים : והשביע
אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא ש
שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאורים האלה : ש
20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו ס
21 מבלערי אישך והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר
הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה ברוך עמך ברת יהוה
22 את ירכך נפלת ואת בטנך צבה : ובאו המים המאורים
האלה במעיד לצבות בטן ולנפלי רך ואמרה האשה אמן אמן :
23.24 וכתב את האלה האלה הכהן בספר וסחה אל מי המרים : והשקה
את האשה את מי המרים המאורים ובאו בה המים המאורים לס
25 למרים : ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה
26 לפני יהוה ותקריב אתה אל המזבח : וקמץ הכהן מן המנחה את
27 אזכרתה ותקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים והשקה
את המים ותיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים
המאורים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה ותיתה האשה לאלה
28 בקרב עמה : ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונורעה
29 זרע : זאת תורת הקנאת אשר תטטה אשה תחת אישה ונטמאה :
30 או איש אשר העבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את ה
31 האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת : ונקח האיש
32 מעון והאשה חחוא תשא את עונה : וידבר יהוה אל משה
33 ואמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא
34 ונולד נזיר נזיר לחזיר לחזיר : מעין ושכר יזיר תמצין ותמצ שכר לא

Handwritten marginal notes in Latin script:
... in ...

Cap. 6

קכ. 42.

קכא. 43.

קכב.

קכג. 44. 45.

קכד.

קכה. 46.

קכו. 47.

קכז.

קכח. 48.

קכט. 49.

קל.

1.

2. 10

3. 5.

4. 4.

5.

6. 5.

7. 6.

8. 7.

9. 8.

10. 8.

11.

12. 9.

13. 10.

14. 10.

15. 12.

16. 13.

17. 14.

18.

cap 5.

42. תעבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ופקודי
 43. משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם : מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד :
 44. 45. ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים : אלה
 פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
 משה : כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל
 47. את הלוים למשפחתם ולבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה
 ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבודה ועבדת משא באהל
 48. מועד : ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמס מאות ושמונים :
 49. על פי יהוה פקד אתם ביד משה איש איש על עבדתו ועל פסאדו
 ופקדיו אשר צוה יהוה את משה :

1. וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2. ה. עו את בני ישראל ושלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב
 3. וכל טמא לנפש : מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
 4. תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני טבן בתוכם : ויעשו
 בן בני ישראל ושלחו אתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל
 משה בן עשו בני ישראל :
 6. אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל
 7. חמאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא : והתורו
 את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו ותמישתו יסף עליו
 8. ונתן לאשר אשם לו : ואם אין לאיש זאל לתשיב האשם אליו
 9. האשם המושב ליהוה לכהן מלכד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו :
 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה :
 10. ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה :

11. וידבר יהוה אל משה לאמר :
 12. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה
 13. בו מעל : ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אשה
 14. ונסתרה והיא נטמאת ועד אין בה והוא לא נתפשה : ועבר עליו
 רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה
 וקנא

cap. 5.

וידבר

21. 22.

ויחזק אל משה לאמר : **נשא את ראש**
בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם :
מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים
שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבודה באהל מועד :
זאת עבודת משפחת הגרשני לעבד ולמשא : ונשאו את יריעת
 המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה
 ואת מסך פתח אהל מועד : ואת קלעי החצר ואת מסך פתחי שער
 החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואר מיתריהם ואת כל
 כלי עבודתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו : **על פי אהרן ובניו**
תחיה כל עבודת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבודתם ופקודתם
עליהם במשמרת את כל משאם : זאת עבודת משפחת בני הגרשני
 באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן :
בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם :
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא ל
לצבא לעבד את עבודת אהל מועד : וזאת משמרת משאם לכל
 עבודתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו וארניו :
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכל פליהם ולכל
 עבודתם ובשמרת הפקדו את כלי משמרת משאם : **זאת**
עבודת משפחת בני מררי לכל עבודתם באהל מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן : ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי
 למשפחתם ולבית אבתם : **מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן**
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבודה באהל מועד : ויהיו
 פקודיהם למשפחתם ארפיים שבע מאות וחמשים : **אלה**
פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה וא
אהרן על פי יחזק בן משה :
ויפקוד בני גרשון למשפחתם ולבית
אבתם : **מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא**
לצבא לעבודה באהל מועד : ויהיו פקודיהם למשפחתם לבית אבתם
 ארפיים ושש מאות ושלשים : **אלה פקודי משפחת בני גרשון כל**

2

Cap. 7

- 1. נְשֵׂא
- 2. מִבֶּן
- 3. מִלְּאֵן
- 4. הַקֶּדֶן
- 5. וְכִסּוֹ
- 6. הַכֶּלֶן
- 7. וְנָתַנּוּ
- 8. וְיָרְחִים
- 9. בְּמִכְנֵי
- 10. הַמָּאֵן
- 11. אֲשֶׁר
- 12. וְנָתַנּוּ
- 13. אֹתוֹ
- 14. הַשָּׂרָה
- 15. בְּמִכְנֵי
- 16. וּפְרִט
- 17. עָלָיו
- 18. פְּלִיָּה
- 19. וּבְנָיו
- 20. בֶּן יָבֵן
- 21. קָהֶת
- 22. וְקִטָּן
- 23. אֲשֶׁר
- 24. וְאֵלֶּךָ
- 25. הַלְלוּב
- 26. אֲתֵרָן

ט
ראש
תם :
שנים
יעת
לה
שער
כל
וכנו
תם
שני

ום :
ל
לכל
לכל
זאת
בד
נתתי
בד
נתתי
אזה
וא

בית
תם
תם
כל

1. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
 2. נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אברהם :
 3. מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבאל צבא לעשות
 4. מלאכה באהל מועד : זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש
 5. הקדשים : וכא אהרן ובניו בנסע המחנה והורו את פרכת המסך
 6. וכסו בה את ארון העדת ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כלי
 7. תכלת מלמעלה ושמו בדיו : ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת
 8. ונתנו עליו את הקערות ואת הכפות ואת המנקיות ואת קשות המסך
 9. ורחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו
 10. במכסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת
 11. המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה
 12. אשר ישרתו לה בהם : ונתנו אתה ואת כליה אל מכסה עור תחש
 13. ונתנו על המוט : ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו
 14. אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו את כל כלי
 15. השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם ב
 16. במכסה עור תחש ונתנו על המוט : ודשנו את המזבח
 17. ופרשו עליו בגד ארגמן : ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו
 18. עליו בהם את המחרות ארז המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל
 19. כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו : וכנה אהרן
 20. ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואתרי
 21. בן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משה ובני
 22. קהת באהל מועד : ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
 23. וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשתה : פקדת כל המשכן וכל
 24. אשר בו בקדש ובכליו : וידבר יהוה אל משה
 25. ואל אהרן לאמר : אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך
 26. הדוים : וזאת עשו להם וחיו ולא ימרו בגשפם את קדש הקדשים
 27. אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו : ולא
 28. יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו :

וידבר

63

30. חמש־עשר ימים : ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל
 31. : ומשמרתם הארץ והשלהן והמגרה והמזבלת וכלי הקדש אשר
 32. ישרתו בהם ותמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן
 33. אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש : למרלי משפחת הממחלי
 34. ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי : ופקודיהם במספר כל
 35. זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים : ונשיא בית אב
 למשפחת מררי צוראל בן אביהל על ירך המשכן ותנו צפנהו
 36. ופקודת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריתיו ועמדיו וארניו וכל
 37. בליו וכל עבדתו : ועמדי החצר סביב וארניהם ויתידתם
 38. ומיתריהם : וההנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחות
 משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל
 39. והוד הקרב יומת : כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף :
 40. ויאמר יהוה אל משה פקד
 כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושאת מספר שמתם :
 41. ולקחת את הלויים לי אבני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת ב
 42. בהמת הלויים תחת כל בכר בהמת בני ישראל : ויפקד משה
 43. כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל : ויהי כל בכור זכר
 במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקודיהם שנים ועשרים אלף ש
 שלשה ושבעים ומאתים :
 44. 45. וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים תחת כל בכור
 בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אבני
 46. יהוה : ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על
 47. הלויים מבכור בני ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגולגלת
 48. בשקל הקדש תקח עשירים גרה השקל : ונתתה הכסף לאהרן
 49. ולבניו פדווי העדפים בהם : ויקח משה את כסף הפדוים מאת
 50. העדפים על פדווי הלויים : מאת בכר בני ישראל לקח את הכסף
 51. חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש : ונתן משה את
 כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה :

אֵשׁ
 וְאֵן 5
 יְהוֹן 6
 אֲחֵי 7
 תַע 8
 כָּל 9
 9.
 וְשֵׁן 10.
 תִּקְוֹ 11
 וְאֵן *174 Konten in Deydend*
van funder de Staten in
aanw. d. d. 1743. 30. 3
in d. a. 1743. p. 11
 מְבוֹן
 בְּכוֹ
 יְהוֹן 14.
 אֵל 15
 לְמֵן 16.
 עַל 17.
 וְזֵר 18
 וּבְנֵי 19. 20.
 לְמֵן 21.
 מְשֹׁ
 פִקּוֹ 22.
 וְחֵק 23.
 וְנִשְׁ 24. 25.
 מוֹעַ 26.
 וְאֵח
 מִית 27.
 וּמִשׁ 28
 מִשׁ 28
 וְשֵׁן 29.

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ממדבר

אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובני ישראל היו להם ויכהו אלעזר
 ואיתמר על פני אהרן אביהם וידבר
 6 יהוה אל משה לאמר הקרב את משה לוי וזעמרת אתו לפני
 7 אהרן וכהן ושרתו אתו ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל
 8 העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן ושמרו את כל
 9 כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם הפה לך מאת בני
 10 ישראל ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את פהנתם והור
 11 הקרב יומת וידבר יהוה אל משה לאמר
 ואני הנה לקחתי את הלויים מהוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
 מבני ישראל והיו לי הלויים כי לי כל בכור ביום הכרתי כל
 בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי
 14 והיו אני יהוה וידבר יהוה
 15 אל משה במדבר סיני לאמר פקד את בני לוי לבית אבתם
 16 למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם ויפקד אתם משה
 17 על פי יהוה כאשר צוה ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת
 18 ומררי ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעון
 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל ובני מררי
 20 למשפחתם מתלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם לגרשון
 21 משפחת הרבני ומשפחת השמעיה אלה הם משפחת הגרשני
 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
 23 וחמש מאות ומשפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ומה
 24 ונשיא בית אב הגרשני אליסר בן דאל ומשמרת בני גרשון באהל
 26 מועד המשכן והאהל סכסותו ומסך פתח אהל מועד וקלעי החיצון
 27 ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מ
 28 ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אלה הם
 29 משפחת הקהתי במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
 30 ושש מאות שמרי משמרת הקדש ומשפחת בני קהת יחנו על ירך
 המשכן

Handwritten marginal note in Latin script, likely a library or collection stamp.

12. 3.

12. לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן צֹרוּר שְׂדֵי : וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲשֵׁעָה
 14. וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת : וּמִטָּה גֵר וְנָשִׂיא לְבָנֵי גֵר אֲלִיָּסָף בֶּן
 15. רְעוּאֵל : וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחַמְשֵׁים :
 16. כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן אֶלֶף וָאַחַד וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
 מֵאוֹת וְחַמְשֵׁים לְצְבָאָתָם וּשְׁנַיִם יִסְעוּ :
 17. וְנִסְעָה אֲחֻלַּי מִדֶּעַר מַחֲנֵה הַלְלוּיִם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵה כֹּאֲשֶׁר יִחַנּוּ בָּן יִסְעוּ
 18. אִישׁ עַל יְדוֹ לְדַגְלֵיהֶם : דָּגַל מַחֲנֵה
 אֲפֵרַיִם לְצְבָאָתָם יִמָּה וְנָשִׂיא לְבָנֵי אֲפֵרַיִם אֲלִישַׁמֶּע בֶּן עַמִּיהוּד :
 19. ^{20.} וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעִים אֶלֶף וְחַמֶּשׁ מֵאוֹת : וְעֲלִיו מִטָּה מְנַשֶּׁה
 21. וְנָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּרָחֶצוֹר : וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם
 22. וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת : וּמִטָּה בְּנִימֵן וְנָשִׂיא לְבָנֵי בְּנִימֵן אֲכִיזָד בֶּן
 23. גִּדְעֻגִי : וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת :
 24. כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֲפֵרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה ל
 25. לְצְבָאָתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ : דָּגַל מַחֲנֵה
 26. דָּן צְפֹנָה לְצְבָאָתָם וְנָשִׂיא לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּי שְׂדֵי : וַצְּבָאוּ
 27. וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת : וְהַחֲנִים עֲלֵיו מִטָּה אֲשֶׁר
 28. וְנָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פְּגַעִיאֵל בֶּן עֶכְרָן : וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַחַד וָאַרְבַּעִים
 29. אֶלֶף וְחַמֶּשׁ מֵאוֹת : וּמִטָּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבָנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן עֵינָן :
 30. ^{31.} וַצְּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת : כָּל־הַפְּקֻדִים
 לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁבַע־עָרָה וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרֵנֶה
 32. יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם : אֵלֶּה פְּקֻדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקֻדֵי הַמַּחֲנֵה לְצְבָאָתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת
 33. אֲלָפִים וְחַמֶּשׁ מֵאוֹת וְחַמְשֵׁים : וְהַלְלוּיִם לֹא־הָתַפְּקוּ וּבְתוֹךְ בְּנֵי
 34. יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּכָן חָנּוּ לְדַגְלֵיהֶם וּכְכֹן נִסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל־
 1. בֵּית אֲבֹתָיו : וְאֵלֶּה תוֹלְדֹת אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה בְּיוֹם
 2. דְּבַר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּתֵר סִינַי : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֲהֲרֹן הַכֹּהֵן גִּרְגָּב
 3. וְאַבְיָהוּא אֲלֶעָזֶר וְאַיִתְמָר : אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֲהֲרֹן הַכֹּהֵנִים הַמְּשֻׁחִים
 4. אֲשֶׁר מִלְּאִיָּדָם לְכַהֵן : וַיִּמָּת גִּרְגָּב וְאַבְיָהוּא לְפָנָי יְהוָה בְּהַקְרִיבָם

cap 3 2

עֵשׂ 13.

וְחָכַם

14.

עֵשׂ 15.

לְבָבִי

וְיָהִי 16.

וְחָכַם 17.

18.

אֶרֶץ 19.

וְאֶתְּ

הַמִּזְבֵּחַ

20.

יְקִינֵי 21.

עֲלֵי 22.

לְמִטָּה

מִשְׁנֵי 23.

יְחֹזֵק

24.

1. ב. (ap. 2.)

בֵּאחַ

וְהָיָה 25.

נִחַשׁ 26.

וְשֵׁשׁ 27.

נִתְנָה 28.

וְאַרְבֵּי 29.

וְצִבְיָה 30.

לְמַחֲוֹ

לְצִבְיָה 31.

לְצִבְיָה 32.

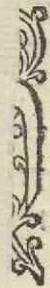
שֵׁשֶׁת 33.

במדבר

- 13. עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : וְחַמְשֵׁים אֲלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת :
- 14. אֵלֶּה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂאוֹ יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם
- 15. עֶשֶׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ : וַיְהִי כָל־פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יֶצֶא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל :
- 16. וַיְהִי כָל־הַפְּקָדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֲלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲ
- 17. וְחֲמֵשִׁים : וְהָלוּם לַמִּטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹכָם :
- 18. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
- 19. אַךְ אֶת־מִטָּה לְוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשִׁים לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
- 20. וְאַתָּה הַפְּקֵד אֶת־הָלוּיִם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל־כְּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ חֵמָה וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהֵם יִשְׂרָתָהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ :
- 21. וּבְנִסְעֵה הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הָלוּיִם וּבְכַחַת הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ אֹתוֹ הָלוּיִם וְהִזְרֵה קִרְבֵי יוֹמָת :
- 22. וַיְחַנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מִתְּנָהוּ וְאִישׁ עַל־דְּגִלוֹ לְצַבָּאתָם : וְהָלוּיִם יִחְנוּ סָבִיב לַמִּשְׁכָּן הָעֵדוּת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הָלוּיִם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת :
- 23. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּעֵשׂוֹ :
- 24. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : אִישׁ עַל־דְּגִלוֹ בְּאַחַת לְבֵית אֲבֹתָם יִחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִגֵּדֵר סָבִיב לְאַהֲל־מוֹעֵד יִחְנוּ :
- 25. וְהַחֲנִים קִדְמָה מִזֵּרְחָה דְגִל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂאֵי לְבְנֵי יְהוּדָה :
- 26. נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינָדָב : וַיִּצְבְּאוּ וּפְקָדֵיהֶם אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים אֲלֶף וְהַחֲנִים עֲלָיו מִטָּה וְשִׁשְׁכָר וְנִשְׂאֵי לְבְנֵי יִשְׁשֹׁכָר :
- 27. נַחֲמָאֵל בֶּן־צֹעֵר : וַיִּצְבְּאוּ וּפְקָדֵיו אַרְבַּעַה וְחֲמֵשִׁים אֲלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת : מִטָּה זְבוּלֹן וְנִשְׂאֵי לְבְנֵי זְבוּלֹן אֵלִיָּאֵב בֶּן־חֵלֹן :
- 28. וַיִּצְבְּאוּ וּפְקָדֵיו שְׁבַעַה וְחֲמֵשִׁים אֲלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֲלֶף וּשְׁמֹנִים אֲלֶף וּשְׁשֶׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְצַבָּאתָם רֹאשֵׁי יִסְעוּ :
- 29. דְּגִל מַחֲנֵה רֵאוּבֵן מִיִּמֵנָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂאֵי לְבְנֵי רֵאוּבֵן אֵלִיָּצוּר בֶּן־שְׂדָאוּר : וַיִּצְבְּאוּ וּפְקָדֵיו שֵׁשֶׁה וְאַרְבַּעִים אֲלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת : וְהַחֲנִים עֲלָיו מִטָּה שְׁמַעוֹן וְנִשְׂאֵי לְבְנֵי

cap. 2

- 22 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלה ושלש מאות ;
- 23 לבני נר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן עשרים
24 שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים
25 אלה ושש מאות וחמשים ;
- 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן ע
27 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה יהודה ארבעה
28 ושבעים אלה ושש מאות ;
- 29 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן
30 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה יששכר ארבעה
31 וחמשים אלה וארבע מאות ;
- 32 לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן ע
33 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה זבולון שבעה
34 וחמשים אלה וחמש מאות ;
- 35 לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
36 שמת מִבֵּן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה
37 אפרים ארבעים אלה וחמש מאות ;
- 38 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
39 מִבֵּן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה מנשה
40 שנים ושלשים אלה ומאתים ;
- 41 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן
42 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה בנימין חמשה
43 ושלשים אלה וארבע מאות ;
- 44 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן עשרים
45 שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלה
46 ושבע מאות ;
- 47 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן ע
48 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ; פקדיהם למטה אשר אחד
49 וארבעים אלה וחמש מאות ;
- 50 לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֵּן ע

41.

Numeri-

408000

יהו

cap. 1.

הש

ישו

3.

ל

א

אל

בו

ל

צו

פג

ז

ויק

הט

במ

צו

בג

ישכ

פק

לב

שנ

ים
ים

ע
עה

בן
עה

ע
עה

פר
טה

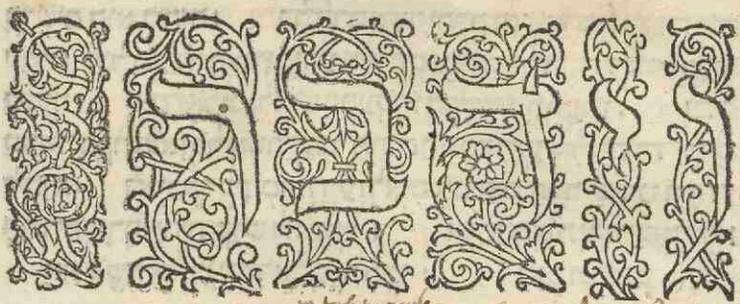
מות
טה

בן
טה

ים
תלף

ע
תוד

וע

41.

Numeri-

in tabernaculo. in monte Sina. in monte Sinai. in monte Sinai.

cap. 7.

1. והיה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה
 2. השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר : שאזאת ראש כל עדת בני
 ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגולתם :
 3. מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו איהם
 4. לצבאתם אתה ואהרן : ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית
 5. אבתיו הוא : ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
 6. 7. אליצור בן שדיאור : לשמעון שלמיאל בן צורי שדי : ליהודה נחשון
 8. 9. בן עמינדב : לישכר נתנאל בן צוער : לזבולון אליאב בן חלון :
 10. לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פודה
 11. 12. 13. צור : לבנימין אבידן בן גרעני : לדן אחיעזר בן עמי שדי : לאשר
 14. 15. פגעאל בן עכרון : לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי אחיעזר בן עיגן
 16. : אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם :
 17. 18. ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמת : ואת כל
 העדה הקהילו באחד לחודש השני ויתלדו על משפחתם לבית אבתם
 19. במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה לגולתם : כאשר
 20. צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני : ויהיו
 בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 21. שמות לגולתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
 22. פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות :
 23. לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר
 שמות לגולתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
 פקדיהם

77
9

Leviticus

פח

בחקתי

29 קדשים הוא ליהוה : כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות
 30 יומת : וכל מעשר הארץ מוצרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש
 31-32 ליהוה : ואם ינאל ונאל איש ממעשרו חמשתו יסף עליו : וכל
 מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש
 33 ליהוה : לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה
 34 הוא ותמורתו יהיה קדש לא ינאל : אלה תמצות אשר צוה ליהוה
 את משה אל בני ישראל בהר סיני : חוק ונתחוק

סכום הפסוקים של ספר ויקרא שמונה מאות
 וחמשים וחשעה

אם
ואם 8
אשן 9
בהכ 10
יהיה 10
המר 11
בהם
ולפני 12
רעו 13
תמו 14
ליתו
יקוני 15
עלי 16
ערכו 17
היב 18
ותש
מעו 19
תמו 20
מכ 21
בינ 22
מק 23
מבו
לוד 24
אח 25
יהי 26
יקו 27
בב
וננו 28
מא

13.

4720 a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.

בחקתי

8 אַם זָכַר וְהָיָה עֲרֹכֶךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁקֶל וְלִגְבֹּהַ עֶשְׂרֵה שֶׁקֶלִים :
 9 וְאִם מִן הוּא מֵעֲרֹכֶךָ וְהִעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהִעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל פִּי
 10 אֲשֶׁר תִּשְׁגֶּה יַד הַנָּזִיר יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן : וְאִם
 11 בַּחֲמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה י
 12 יְהִי קָדֹשׁ : לֹא יִתְּלֹפְנוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אִו רַע בְּטוֹב וְאִם
 13 חָמֵר יִמִּיר בַּחֲמָה בְּבַחֲמָה וְהָיָה הוּא וְחִמּוֹתָיו יְהִי קָדֹשׁ : וְאִם כֹּל
 14 בַּחֲמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן לַיהוָה וְהִעֲמִיד אֶת הַבַּחֲמָה
 15 וְלִפְנֵי הַכֹּהֵן : וְהִעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין
 16 רַע בְּעֲרֹכֶךָ הַכֹּהֵן בֵּן יְהוָה : וְאִם זָאֵל יִגְאֹל וְיִסָּף
 17 חֲמִישִׁיתוֹ עַל עֲרֹכֶךָ : וְאִשׁ פִּי יִקְדִּישׁ אֶת בֵּיתוֹ קָדֹשׁ
 18 לַיהוָה וְהִעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כִּי אֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן בֵּן
 19 יָקוּם : וְאִם חֲמִישִׁיתוֹ יִגְאֹל אֶת בֵּיתוֹ וְיִסָּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף עֲרֹכֶךָ
 20 עָלָיו וְהָיָה לוֹ : וְאִם מִשְׁוֵה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה
 21 עֲרֹכֶךָ לְפִי זָרְעוֹ זָרַע חָמֵר שְׁעָרִים בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף : אִם מִשְׁנֵה
 22 הַיִּבֵּל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ בְּעֲרֹכֶךָ יָקוּם : וְאִם אֲחֵר הַיִּבֵּל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ
 23 וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּסֶף עַל פִּי הַשָּׂנִים הַנּוֹתֵרֶת עַד שְׁנַת הַיִּבֵּל וְנִגְרַע
 24 מֵעֲרֹכֶךָ : וְאִם זָאֵל יִגְאֹל אֶת הַשְּׂדֵה הַמִּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְיִסָּף
 25 חֲמִשִּׁית כֶּסֶף עֲרֹכֶךָ עָלָיו וְקָם לוֹ : וְאִם לֹא יִגְאֹל אֶת הַשְּׂדֵה וְאִם
 26 יִמְכַר אֶת הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אֲחֵר לֹא יִגְאֹל עוֹד : וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּצֵאתוֹ
 27 בַּיִּבֵּל קָדֹשׁ לַיהוָה בְּשְׂדֵה הַחֵרֶם לִכְהֵן הַיְהוּדִים אֲחֻזָּתוֹ : וְאִם אֶת שְׂדֵה
 28 מִקְנֵתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ לַיהוָה : וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת
 29 מִכְסַת הָעֲרֹכֶךָ עַד שְׁנַת הַיִּבֵּל וְנָתַן אֶת הָעֲרֹכֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא קָדֹשׁ ל
 30 לַיהוָה : בְּשְׁנַת הַיִּבֵּל יִשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאִישׁ קִנְיָנוֹ מֵאִתּוֹ לְאִישׁ לְוִי א
 31 אֲחֻזַּת הָאָרֶץ : וְכֹל עֲרֹכֶךָ יְהִי בְּשֶׁקֶל הַקָּדֹשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
 32 יְהִי הַשֶּׁקֶל : אֵךְ בְּכֹר אֲשֶׁר יִבְכַר לַיהוָה בְּבַחֲמָה לֹא
 33 יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם שׂוֹר אִם שֶׁה לַיהוָה הוּא : וְאִם
 34 בְּבַחֲמָה טְמֵאָה וּפְדָה בְּעֲרֹכֶךָ וְיִסָּף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְאִם לֹא יִגְאֹל ו
 35 וְנִמְכַר בְּעֲרֹכֶךָ : אֵךְ כֹּל חֵרֶם אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכֹּל אֲשֶׁר לוֹ
 36 מֵאִדָּם וּבַחֲמָה וּמִשְׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא יִגְאֹל כֹּל חֵרֶם קָדֹשׁ ק
 קדשים

13. כסף

410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500.

26.
6

Leviticus

בחקתי 26

23. והארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה : ואתכם אזרה בגוים
 24. וזריתי את ארצכם הרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה :
 25. ואז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם
 26. אז תשבת הארץ והרצת את שבתותיה : כל ימי השמה תשבת את
 27. אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה : והנשארים בכם
 28. והבאתי מרדך בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עליה נדף ונסו
 29. מנסת הרב ונפלו ואין רדף : וכשר אוש באחיו כמפני הרב
 30. ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם : ואבותם
 31. בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם : והנשארים בכם
 32. ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונות אבתם אהם ומקו :
 33. והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלה אשר מעלי כי ואף
 34. אשר הלכו עמי בקרי : אף אני ארד עמם במקרי
 35. והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יפגע לבכם הערל ואז ירצו ארצ
 36. עונם : וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
 37. אברהם אזכר והארץ אזכר : והארץ מעזב מהם ותרוץ את שבתותיה
 38. בהשמה מהם והם ירצו את עונם יעז וביעז במשפטי מאסו ואת ח
 39. חקתי געלה נפשם : ואף גם זאת כתייתם בארץ איביהם לא
 40. מאסתים ולא גערתים לכולתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיכם :
 41. וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ
 42. מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה : אלה החקנים
 43. והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד
 44. משה : וידבר יהוה אל משה לאמר :

כז *27*

1. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כיופלא נדר בערפך נפשת
 2. ליהוה : והיה ערפך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים
 3. שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקודש : ואם נקבה הוא
 4. והיה ערפך שלשים שקל : ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
 5. והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים : ואם מבן
 6. חדש ועד בן חמש שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ול
 7. ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף : ואם מבן ששים שנה ומעלה

Leviticus

ויזרחו

ויהי 10

חמו 11

ויהי 12. 13.

יהו 14

ואת 14

14

הא 15

עט 16

לכנ 17

דמו 17

פני 18

את 18

ויס 19

ונק 20

חח 21

ולא 22

ויהי 22

בה 23

חיו 24

את 25

נק 26

ביו 26

לו 27

עם 28

על 29

ויהי 30

פני 31

ותי 32

26.

Lentiy

פר

בחקתי

עוֹלָם
 וְיָכֵם
 וְנָאֵת
 בְּנֵם
 וְנִסְוֵי
 חֲרֹב
 דָּמָם
 בְּנֵם
 וְאִי
 קָרִי
 אֶת
 יְהוָה
 הֵיטֵב
 הַחַיִּים
 לֹא
 דָּמָם
 אֲרֵץ
 וְקִים
 בְּיַד
 רִי
 אֶת
 שֵׁשִׁים
 הוּא
 שָׁנָה
 אֲבוֹת
 לֵל
 שָׁלֹשׁ

כו זב קפ

בחקתי

10 והקימתי את בריתי אתכם : ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
 11 ותוציאו : ונתתי משכני בתוכם ולא תועלו נפשי אתכם :
 12. 13 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם : אני
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהרף להם עבדים
 ואשבר מטת עליכם ואורך אתכם קוממיות :
 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
 15 האלה : ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי
 16 עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי : אף אני אעשה זאת
 לכם והפקרתי עליכם בתלה את השחפת ואת הקדחת מכלור עינים
 17 ומריבת נפש וזרעם לריק וזרעם ואכלו איביכם : ונתתי
 פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שונאים ונסתם ואיך רדף
 18 אתכם : ואם עד אלה לא תשמעו לי
 19 ויספתי לו סרה אתכם שבע על חטאתיכם : ושברתי את ואזן עזכם
 20 ונתתי את שמכם כברזל ואת ארצכם כנחשה : ותם לריק חכם ולא
 21 תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרוי : ואם תלכו עמי קרי
 ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מנה שבע כחטאתיכם :
 22 והשלחתי בכם את חית השדה ושפלה אתכם והכריתיה את ב
 23 בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם : ואם באלה לא
 24 תוטרפו לי ותלכתם עמי קרי : ותלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי
 25 אתכם גם אני שבע על חטאתיכם : והבאתי עליכם חרב
 נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושדחתו דבר בתוכם ונתתם
 26 ביד אויב : בשברו לכם מטה להם ואפו עשר נשים
 לחמכם בתנור אחר והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו :
 27 ואם בזאת לא תשמעו לי ותלכתם
 28 עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע
 29 על חטאתיכם : ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו :
 30 והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי חרב פגריכם על
 31 פגרי גריליכם וגעלה נפשי אתכם : ונתתי את עריכם חרפה
 32 ותשימותי את מקדשיכם ולא אריח ברית נתיחכם : ותשימותי אני את
 הארץ

וּמִשְׁפַּחְתֶּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֻחוֹת׃
 46 וְהָיְתָה לָהֶם אִתְּכֶם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּ אַחֲוֵיהֶם לְעֵינֵיכֶם בְּרֵיהֶם תַּעֲבֹדוּ
 וּבְאֵחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֵחָיו לֹא תִרְדָּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ׃

47 וְכִי תִשְׁיֹג יוֹגֵר וְחֹזֵב עִמָּךְ

48 וּמָךְ אֲחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר תּוֹשֵׁב עִמָּךְ אִוֵּל עֹקֵר מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי

49 נִמְכַר וְאַל תִּתִּיחֵה לוֹ אֶחָד מֵאֲחָיו וּגְאֹלָנוּ׃ אִוֵּל אִוֵּל בֶּן דָּדוֹ

וּגְאֹלָנוּ אִוֵּל מִשְׂאֵר בְּשָׂרוֹ כִּמִּשְׁפַּחְתּוֹ וּגְאֹלָנוּ אִוֵּל הַשְּׂוֹתֵת יָדוֹ וְנִגְאָל׃

50 וְחֹשֵׁב עִם קִנְהוֹ מִשְׁנֵת הַמִּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנֵת הַיָּבֵל וְהָיָה כְּסֹף מִמְכָרוֹ

51 בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי יְהוּיָה עִמּוֹ׃ אִם עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיחָן

52 יָשׁוּב וְגָאֲלוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ׃ וְאִם מְעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד שְׁנֵת

53 הַיָּבֵל וְחֹשֵׁב לוֹ כִּפְיֵי שָׁנָיו יָשׁוּב אֶת גְּאֻלָּתוֹ׃ כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה

54 עִמּוֹ לֹא יִרְדָּנוּ בַּפֶּרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ וְאִם לֹא יִגְאָל בְּאֵלֶּה וַיֵּצֵא בְּשָׁנָת

55 הַיָּבֵל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ׃ כִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר

הוּא יָצָאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

אֲלֵלִים וּפְסָלִים וּמִצְבֵּה לֹא תִקְיִמוּ לָכֶם וְאִבָּן מִשְׁכִּית לֹא תַחֲנוּ בְּאֶרֶצְכֶם
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת עֲלֵיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אֶת שַׁבָּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי

תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃

פ פ פ

בְּחֻקָּי תֵּלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃

אם

וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנִרְגַּה הָאָרֶץ יִבּוֹלֶה וְעָץ

הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו׃ וְהוֹשִׁיג לָכֶם דִּישָׁאת בְּצִיֹר

וּבְצִיֹר יִשְׁיֹג אֶת זֶרְעוֹ וְאֶכְלֹתֶם לְחֶמְדָּם לְשִׁבְעָה וְ

וְיִשְׁבַּתֶם לְבַטָּח בְּאֶרֶצְכֶם׃ וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁכַנְתֶּם וְאִין

מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיֵּה רַעֲוָה מִן הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאֶרֶצְכֶם׃

וְרִדְפְתֶם אֶת אֵיבֵיכֶם וְנִמְלְאוּ לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב׃

וְרִדְפוּ מִפְּנֵי חֲמָשָׁה מֵאָה וּמֵאָה מִפְּנֵי רִבְבָה וְרִדְפוּ וְנִמְלְאוּ אֵיבֵיכֶם

לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב׃ וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם

*omni vobis fructus panni
 hic ab hinc 1000*

26

Cap. 26. כו

*Quis vobis fructus
 hinc ab hinc 1000*

ה 22

ה 23

ל 24

א 25

מ 26

י 27

ו 28

כ

ו 29

ב

ג 30

א

ב 31

יק 32

ש 33

ז

ח 34

ט 35

ו 36

א 37

א 38

א

ז 39

כ 40. 41.

כ

ל 42

ע 43

ז 44

ע 45

*at a relative quantity of
entire, no side a quo
very fast, and very
Cal. low. Prof. p. 180*

25 26
6

Cambridge

*immortalium fuit fani
na ad hunc fuit. p. 130*

ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

26
6

Cap. 26. כו

*Quo, non in la
p. 130. fuit. p. 130*

7

בוהר

22 השנים וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ושן עד
 23 השנה התשיעית ער בוא תבואתה תאכלו ושן והארץ לא תמכר
 24 לצמתו כי ליה הארץ כירגרים ותושבים אתם עמדי ובכל ארץ
 25 אחוזתכם גאלתתנו לארץ כי ימוך אחיך ומכר
 26 מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו ואיש כילא
 27 יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כרי גאלתו והשב את שני ממכרו
 28 והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו ואם לא
 29 מצאה ידו השיב לו והיה ממכרו ביד הקנת אותו עד שנת היובל
 30 ויצא ביבל ושב לאחוזתו ואיש כי ימכר
 בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד הם שנת ממכרו ימים תהיה
 31 גאלתו ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם הבית
 32 אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתות לקנה אותו לדרתו לא יצא
 33 כיבל ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ
 34 ותשב גאלת תהיה לו וכיבל יצא וערי הלויים בתי ערי אחוזתם
 35 גאלת עולם תהיה ללויים ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית
 36 ועיר אחוזתו כיבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם ברוך בני ישראל
 37 ויטה מרגש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם
 38 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו עד
 39 ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי
 40 אחיך עמך את כסףך לא תתן לו בנשך ובמר בית לא תתן אכרך
 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
 42 ארץ כנען להיות לכם לאלהים
 43 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד
 44 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך ויצא
 45 מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ושוב
 46 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
 47 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך
 48 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנה
 49 עבד ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנה
 וממשפחתם

not possible to quote
 authors and vide supra
 25 part 20 page 109
 Col. 1. line 1. p. 109

ידבר

כ ה

יהוה אל משה בחר סיני לאמר :
 דבר אל בני ישראל ואמרת א
 אליהם כי תבאו אל הארץ אשר
 אני נותן לכם ושבתה הארץ
 שש שנים תזרע שורך ושש שנים תזמור כרמך
 וזאספת את תבואתה :
 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ
 שבת ליהוה שורך לא תזרע וכרמך לא תזמור : את ספיח קצירך
 לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ :
 ותיהר שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך
 ולתושבך הגרים עמך : ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
 תבואתה לאכל :
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיה לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים
 שנה : והעברת שופר תרועה בתוך השבעו בעשור לחוד שבוע
 הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם : וקדשתם את שנת החמשים
 שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישוביה ויבל הואתהיה לכם ושבתם
 איש אל אחותו ואיש אל משפחתו תשבו : ויבל הוא שנת
 החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא
 תבצרו את נזריה : כי יבל הוא קדש תהיה לכם מן השדה
 תאכלו את תבואתה : בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחותו :
 וכי תמכרו ממכר לעמיתך
 או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו : במספר שנים אתר
 תיובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך :
 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי
 מספר תבואת הוא מכר לך : ולא תונו איש את עמיתו ויראת
 מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם : ועשיתם את חקתי ואת משפטי
 תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח : ונתנה
 הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי תאמרו
 מוח נאכל בשנה השביעית הז לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו :
 וצוית את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את דת תבואתה לשלש

1. 1. 1.

Cap 25 כה

ו
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אמור

4. מצרים אני יהוה אלהיכם וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל
 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
 5. ויקחו אליך שמן זית וכתית למאור להעלות נר תמיד : מחוץ לפרכת
 העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
 6. תקח עולם לדתים ועל המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה
 7. תמיד : ולקחת סלת ואפית אתה שמים עשרה חלות
 8. שני עשרנים יהיה החלה האחת : ושמת אותם שמים מערכות
 9. שש המערכת על השלחן השחור לפני יהוה : ונתת על המערכת
 10. לבנה זפה והיתה לדלחם לאזכרה אשה ליהוה : 8 ביום השבת ביום
 השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם : והיתה
 לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
 11. יהוה חק עולם : ויצא בן אשה ישראלית
 12. והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית
 13. ואיש הישראלי : ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל
 14. ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן : ויניחיהו
 15. במשמר לפרש להם על פי יהוה : וידבר יהוה
 16. אל משה לאמר : הוצא את המקל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
 17. השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה : ואל בני ישראל
 18. תדבר לאמר איש איש בקולו אליו ונשא חטאו : ונוקב שם יהוה
 19. מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת :
 20. ואיש ביוכה כל נפש אדם מות יומת : ומכה נפש בהמה ישראלית
 21. נפש תחת נפש : ואיש כיתן מום בעמיתו כאשר עשה כן ועשה לו :
 22. שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן
 23. ינתן בו : ומכה בהמה ישראלית ומכה אדם יומת : משפט אחד יהיה
 24. לכם כגר כאזרח יהוה אני יהוה אלהיכם : וידבר משה אל בני
 25. ישראל ויוציאו את המקל אל מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן ובני
 26. ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה :

16. 29
 17. 29
 18. 29
 19. 29
 20. 29
 21. 29
 22. 29
 23. 29
 24. 29
 25. 29
 26. 29

פ פ פ

וידבר

23

Leviticus

פא

אמר

23. אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 24. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּאֵתֵר לַחֹדֶשׁ יְהוָה לָכֶם
 25. שַׁבְּתוֹן וּזְכוֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא קֹדֶשׁ : כֹּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 26. וְהִקְרַבְתֶּם אֶשֶׁת לַיהוָה :
 27. מִשֶּׁה לֵאמֹר : אַךְ בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא
 מִקְרֵא קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֶשֶׁת לַיהוָה :
 28. וְכָל מְלֹאכֶת לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא
 29. לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה
 30. בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיתָּ : וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל
 מְלֹאכָה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאבֵדְתִי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמָּה :
 31. 32. כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם : שַׁבְּתוֹן
 שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרְבֵי מַעֲרֵב
 עַרְבֵי תַשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵכֶם :

27

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר
 אל בני ישראל לאמר בתמשה עשר יום לחודש השביעי יהוה תג
 35. חסבות שבעת ימים ליהוה : ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
 36. עבודה לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
 מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
 37. עבודה לא תעשו : אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי
 קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו :
 38. מלבד שבת יהוה ומלבד מהגותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
 39. נדבתיכם אשר תתנו ליהוה : אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי
 באספכם את תבואת הארץ ותתנו את חג יהוה שבעת ימים ביום ה
 40. הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום
 הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל וש
 41. דשמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים : וחתם אתו חג ליהוה
 שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם בחודש השביעי תתנו אתו :
 42. 43. בסלת תשבו שבעת ימים כל האזרח בוישראל יושבו בסלות למען
 ידעו דורותיכם כי בסלות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ

לֵי

4

כ

לֵי

6

לֵי

7

לֵי

8

לֵי

10

לֵי

11

לֵי

12

לֵי

13

לֵי

14

לֵי

15

לֵי

16

לֵי

17

לֵי

18

לֵי

19

לֵי

20

לֵי

21

לֵי

22

לֵי

23

אמר

לִיהוָה בְּכָל מוֹשַׁבְתֵיכֶם :

4 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
 בְּמוֹעֲדָם : בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח
 6 לַיהוָה : וּבַחֹמֶשֶׁת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה תֵּג הַמִּצּוֹת לַיהוָה
 7 שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ : בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 8 כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

9-10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם כִּי תֵבֵאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ
 11 וְהִבַּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן : וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר
 12 לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצְנֵיכֶם מִמִּחֶרֶת הַשַּׁבָּת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֵן : וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם
 13 הַנִּיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר כְּבַשְׂתִּים בְּךָ שְׁנֵתוּ לְעֹלָה לַיהוָה : וּמִנְחָתוֹ
 שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּרוּרָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וּנְסֹכָה יִין
 14 רְבִיעֵת הַחֵיץ : וְלֶחֶם וּקְלַי וּכְרָמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה עַד
 הִבֵּיאֲכֶם אֶת קַרְבֵּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשַׁבְתֵיכֶם :
 15 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחֶרֶת הַשַּׁבָּת

מִיּוֹם הִבֵּיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיוּנָה :
 16 עַד מִמִּחֶרֶת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ תְּמִימִים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה
 7 תְּרוּשָׁה לַיהוָה : מִמוֹשַׁבְתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים
 שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיוּנָה חֲמֵץ תִּאֲפִינָה בַכּוּרִים לַיהוָה :
 8 וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפֶר בֶּן בָּקָר
 אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וּנְסֹכָתָם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
 9 לַיהוָה : וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים
 10 בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַת שְׁלָמִים : וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַד לֶחֶם
 הַכֹּפְרִים הַתְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לְכֹהֵן :

11 וּקְרַאתֶם בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-
 מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל מוֹשַׁבְתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
 12 וּבְקִצְרְכֶם אֶת קְצִיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְדֹּה פֶּאֶת
 שׂוֹדְךָ בְּקִצְרְךָ וּלְקַט קְצִירְךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלִגְר הַזֶּעֱזֹב אֲרָם א

אני

13. תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה זורע אין לה ושכח אל
 14. בבית אביו כנעוריה מלחם אביו תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש
 15. 16. כריאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש :
 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה : והשיאו
 אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם :

וידבר

17. וידבר יהוה אל משה לאמר :
 18. דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש
 מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
 19. ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה : לרצונכם תמים זכר
 20. בבקר בבשבים ובעזים : כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון
 21. יהוה לכם : ואיש כרי יקריב זבח שלמים ליהוה לפרא נדר או לנדבה
 בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו :

עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה

22. עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה
 23. ליהוה ואשה לא תתנו מהם על הזמבח ליהוה : ושור ושׁוֹת
 24. שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה : ומעוך וכתות
 25. ונתוק וברות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו : ומיד בן נכר
 לא תקריבו את לחם אלהיכם מפל אלה כי משחתם בהם מום בם לא
 26. ירצו לכם : וידבר יהוה אל משה לאמר :

27. שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום ה
 28. השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור או שׁוֹת את
 29. בניו לא תשתטו ביום אחר : וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם
 30. תזבחו : ביום תהוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה :
 31. 32. ושמתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחללו את שם
 33. קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם : המוציא
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה :

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
 2. מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום
 3. השביעי שבת שבתו מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא

Ponitivy

ולא

14.

את

זרעו

16

דבר

17

יקרב

18

עור

19

שבר

20

מרות

21

להק

לחם

22. 23.

לאיב

יהיה

24.

ב ס 19.

בניו

מקדט

3.

מכל

עליו

4

והוא

נפש

5

שרץ

נפש

6

רתץ

כי לח

8. 9

אתמו

מקדט

10.

וכהו

11.

בלחם

12.

22. 25

208

Peritica

1744

vid. de con. lib. 1. p. 123

20

[Faint, mostly illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

Leviticus

אמר

15:4 וְלֹא יִחַלְלֵךְ אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו כִּי גֵזֶר שִׁמְעַן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה
 וְהוּא אֲשֶׁה בְּתוֹרַת יִקָּח : וְהוּא אֲשֶׁה בְּתוֹרַת יִקָּח : אֶלְמַנְה וְגִרּוּשָׁה וְחִלְלָה זִנְה
 15 אֶת אֱלֹהֵי לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוֹרַת מַעֲמִיו יִקָּח אֲשֶׁה : וְלֹא יִחַלְלֵךְ
 זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ :

16 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 17 דַּבֵּר אֶל אֲהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִחִידָה בּוֹ מוֹם לֹא יִ
 18 יִקָּרֵב לְהִקְרִיב לְחֵם אֱלֹהָיו : כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקָּרֵב אִישׁ
 19 עוֹר אֹר פֶּסֶח אֹר חֲרָס אֹר שְׂרׁוּע : אֹר אִישׁ אֲשֶׁר יִתְּחֶה בּוֹ שִׁבְר רִגְלָה אֹר
 20 שִׁבְר יָד : אֹר גִּבֵּן אֹר זָק אֹר תְּבַלְל בְּעֵינָיו אֹר גֵּרֵב אֹר יִלְפַת אֹר
 21 מְרוּחַ אֲשָׁךְ : כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֲהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יֵגֵשׁ
 לְהִקְרִיב אֶת אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב :

22.23 לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדְשִׁים וּמִן הַקֹּדְשִׁים יֹאכֵל : אֵךְ אֶל הַפְּרֻכָּת
 לֹא יֵבֵא וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי מוֹם בּוֹ וְלֹא יִחַלְלֵךְ אֶת מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי
 24 יְהוָה מִקְדָּשִׁים : וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל אֲהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל אֲהֲרֹן וְאֶל

cap. 19

בְּנָיו וּבְנֵי מִקְדָּשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלֵךְ אֶת שֵׁם קֹדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם
 3 מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה : אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקָּרֵב
 מִכָּל זֶרְעֵכֶם אֶל הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדָּשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְטִמְאַתּוּ
 4 עָלָיו וּנְכַרְתֶּם הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה : אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֲהֲרֹן
 וְהוּא צְרוּעַ אֹר זָב בְּקֹדְשִׁים לֹא יֹאכֵל עֵד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִגִּיעַ בְּכָל טִמְאָה
 5 נֶפֶשׁ אֹר אִישׁ אֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע : אֹר אִישׁ אֲשֶׁר יֵגַע בְּכָל-
 שְׂרָץ אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אֹר בְּאֵדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכָל טִמְאָתוֹ :

6 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בּוֹ וְטִמְאַתָּה עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכֵל מִן הַקֹּדְשִׁים כִּי אִם
 7 רָחַץ בַּשֶּׁרֶף בַּמַּיִם : וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטִהַר וְאַתֵּר יֹאכֵל מִן הַקֹּדְשִׁים
 8 כִּי לַחֲמוֹ הוּא : נִבְלָה וְשִׂרְפָה לֹא יֹאכֵל לְטִמְאַתָּה בְּה אֲנִי יְהוָה : וְשִׁמְרׁוּ
 9 אֶת מִשְׁמֵרֹתַי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא וּמֵתוּ בּוֹ כִּי יִחַלְלוּ אֲנִי יְהוָה
 10 מִקְדָּשִׁים : וְכָל זָר לֹא יֹאכֵל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כֹּהֵן וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכֵל קֹדֶשׁ :
 11 וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֹאכֵל בּוֹ וַיִּלְדֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בִּ-
 12 בְּלַחֲמוֹ : וּבֵת כֹּהֵן כִּי תִחִיף לֹא יִשְׂזַר הוּא בְּתֵרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים לֹא
 תֹאכֵל

60821

Comitia

ע ט אמר

21. ערירים ימתו : ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות
 22. אחיו גלה ערירים יהיו : ושמתם את כל חקתי ואת כל
 מצפתי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא א
 23. אתכם שמה לשבת בה : ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח
 24. מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם : ואמר לכם אתם תירשו
 את ארמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש א
 25. אני יהוה אלהיכם אשר הברלתי אתכם מן העמים : והכרתם בין
 הנבחה הטורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את
 נפשותיכם בנבחה ובעוף ובכל אשר תרמש הארמה אשר הברלתי
 26. לכם לטמא : והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבריל אתכם
 27. מן העמים לחיות לי : ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני
 מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם :

פ פ פ

ויאמר

יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
 אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא
 בעמיו : כי אם דשארזו הקרב אליו
 2. לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו : ולאחתו הבתולה הקרויבה אליו
 3. אשר לא היתה לאיש לה יטמא : לא יטמא בעל בעמיו להחלו : לא
 4. יקרחת קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרים לא ישרטו
 5. שרטת : קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי ארת
 6. אשוי יהוה להם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש : אשה זנה ותולדה
 7. לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו :
 8. וקדשתו כי את להם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה זרף כי קדוש אני
 9. יהוה מקדשכם : ובת איש כהן כי תהי לזנות את אבית היא
 10. פתלת באש תשרף : והכהן הגדול
 מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את
 11. הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם : ועל כל
 12. נפש מת לא יבא לאביו ולאמו ולא יטמא : ומן המקדש לא יבא

Cap 18

קדושים

את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה ו
 וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל האמר איש
 איש מבני ישראל ומן זוגי הער בישראל אשר יתן מזרעו למלך
 מות יומת עם הארץ ויגמלו באבן ואני אתן את פני באיש ההוא
 והכרתיו אתו מקרב עמו כי מזרעו נרנן למלך למען שמא את מקדשי
 ודלחל את שם קדשי ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם
 מן האיש ההוא בתו מזרעו למלך לבלתי חמית אתו ושמתי
 אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתיו אתו ואת כל הזנים א
 אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עם והנפש אשר תפנה אל
 האבת ואל הוידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא
 והכרתיו אתו מקרב עמו והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יהוה
 אלהיכם ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם
 כי איש איש אשר יקרל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קרל
 דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו
 מות יומת הנאף והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות
 אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם ואיש אשר ישכב את
 בלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב
 את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם
 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהו
 ורא תהיה זמה בתוכם ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות
 יומת ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל כל
 בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו
 דמיהם בם ואיש אשר יקח את אחת בת אביו או בת אמו
 וראת את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני
 עם ערות אחת גלה עונו ושא ואיש אשר ישכב
 את אשה דוח וגלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את
 מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עם וערות אחות
 אמן ואחות אביו לא תגלה כי את שארו הערה עונם ושא
 ואיש אשר ישכב את דתו ערות דו גלה חטאם ושא
 עררים

1.2. 3 cap. 20

convention p...
 et figurat...
 qui de...
 et...
 et...
 et...

convention...
p. 142

Leviticus

אחריות

ל' 21
 ה' 22.
 א' 23.
 כ' 24.
 ת' 25.
 26.
 27.
 א' 28.
 כ' 29.
 י' 30.
 ו' 30.

כ' cap 22
 ו' 2

א' 3
 א' 4
 י' 5
 ב' 6
 ו' 7
 א' 8
 ו' 9
 א' 10
 11.
 א' 12.

אחריומות

21. לזרע לטמאה בהו : ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא
 22. תחלל את שם אלהיך אני יהוה : ואת זכר לא תשכב משכב
 23. אשה תועבה הוא : ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאת
 24. בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא : אל
 25. תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם
 26. ותטמא הארץ ואפקד עונת עליה ותקיא הארץ את ישביה
 27. ושמתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת
 28. האלה האורחות והגר בתוכם : כי את כל התועבת האר עשו
 29. אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ : ולא תקיא הארץ אתכם
 30. בטמאכם אתה פאשר קאה את הגו אשר לפניכם : כי כל אשר
 עשה מכל התועבת האלה וגברתו הנפשות העשת מקרב עמם :
 31. ושמתם את משמרתם לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו
 לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ

כב cap 22
וידבר

יהוה אל משה ואמר : דבר אל כל
 עדת בני ישראל ואמרת אליהם
 קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
 3. איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
 4. אלהיכם : אל תפנו אל האילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
 5. יהוה אלהיכם : וכי תזכחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו :
 6. ביום זבחכם ואכל וממחרת ויהנותר עד יום השלישי באש ישרף :
 7. ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכליו עונף
 8. ושא כי את קדש יהוה חלל וגברתו הנפש ההוא מעמיה : ובקצרכם
 9. את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט
 10. וכרמך לא תעורל ופרט ברמך לא תלקט לעני ולגר תעזב
 11. אתם אני יהוה אלהיכם : לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו
 12. איש בעמיתו : ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך

אני

ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
 אשר יעור ציד תיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסדו בעפר
 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל גם כל
 בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכלו יפרת : וכל
 נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגליו ורחץ במים
 וטמא ער הערב וטהר : ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ודבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם : כמעשה
 ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר
 אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו :
 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם :
 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם א
 אני יהוה :
 ואיש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה :
 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה :
 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא :
 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא
 תגלה ערותן :
 ערות בת בנג או בת בתך לא תגלה ערותן פי ערותך הגנה :
 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה :
 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא :
 ערות אחות אמך לא תגלה פי שאר אמך הוא :
 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא :
 ערות בלתיך לא תגלה אשת בנג הוא לא תגלה ערותה :
 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא :
 ערות אשה ובתה לא תגלה אר בת בנה ויאר בת בתה לא תקח
 לגלות ערותה שארה הגנה זמה הוא : ואשה אל אחתה לא תקח
 לערר לגלות ערותה עליה בחייה : ואל אשה בנות טמאתה לא
 תקרב לגלות ערותה : ואל אשת עמיתך לא תקח שכבתך

בני ישראל

Leviticus

אחריות

~~לחם מלא יכפ שני יכפ ולב אה וזו אמ~~

לחם
 מלא ²⁰
 יכפ
 שני ²¹
 יכפ ²²
 ולב ²³
 אה ²⁴
 וזו ²⁴
 אמ
 דל ²
 אס ³
 שט ⁴
 זל ⁵
 זל ⁶
 זל ⁷
 זל ⁸
 זל ⁹
 זל ¹⁰
 זל ¹¹
 זל ¹²
 זל

cap. 17

לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל
 מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם : פי כיום הזה
 יכפר עליכם לשתר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :
 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם :
 וכפר הכהן אשר ימשח ארזו ואשר ימלא את ידיו לכהן תחת אביו
 ולבש את בגדי הכהן בגדי הקדש : וכפר את מקדש הקדש ואת
 אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר :
 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
 אחת בשנה: ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
 אשר צוה יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל אשר ישחט
 שזר או כשב או עז במתנה או אשר ישחט מחוץ למחנה :
 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן
 יהוה גם יתשב לאיש שהוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו :
 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם
 זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן
 וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם : וזרק הכהן את הדם על
 מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לרית נחת ליהוה : ולא
 יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זונים אחריהם חקת עולם
 תהיה זאת להם לדרתם :
 ואליהם האמר איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם
 אשר יעלה עלה או זבחו ואל פתח אהל מועד לא יביאנו
 לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו : ואיש איש
 מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
 האכלת את הדם והכרתיו אתה מקרב עמך : פי נפש
 הבשר בדם הוא ואני גרתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי
 הדם הוא בנפש יכפר : על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש
 מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם :

31 cap 17

ואיש

455 Religion. anhalt. p. 100
Lilienfeldt. anst. 12. 1707.

16
24

Leviticus אהרימות

1 וְהִקְרִיב אֲהֲרֹן אֶת־פֶּרֶךְ הַחֹטֵאת אֲשֶׁר־לוֹ
 2 זָכָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדוֹ בֵּיתוֹ וְשֹׁחַט אֶת־פֶּרֶךְ הַחֹטֵאת אֲשֶׁר־לוֹ וְלִקַּח
 מֵלֶאֱלֹהֵי הַמִּזְבֵּחַ גֹּחַל־רֹאשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמֵלֶאֱחָפְזוֹ קִטְרֹת
 3 קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לִפְרֹכֶת וּנְתַן אֶת־הַקִּטְרֹת עַל־
 הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסְה־עַנְן הַקִּטְרֹת אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֲדוּת וְלֹא־
 4 יָמוּת וְלִקַּח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֶזְבְּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קִדְמַת
 5 וּלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת יִזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶזְבְּעוֹ וְשֹׁחַט אֶת־שְׁעִיר
 הַחֹטֵאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהִבִּיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לִפְרֹכֶת וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמוֹ
 6 כַּאֲשֶׁר עֲשֶׂה לְדָם הַפֶּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכֹּפֶרֶת וּלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת וְזָכָר עַל־
 7 הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתֵם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֱלֹהֵי
 8 מוֹעֵד הַשֶּׁכֶן אֲרָם בְּחוּךְ טְמֵאתֵם וְכֹל אֲדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד
 9 כִּבְאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכַפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדוֹ בֵּיתוֹ וּבַעֲדוֹ
 10 כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכַפֵּר עָלָיו
 11 וְלִקַּח מִדָּם הַפֶּר וּמִדָּם שְׁעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִזָּה עָלָיו
 12 מִן־הַדָּם בְּאֶזְבְּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וּמְהֵרָא וּקְדָשׁוֹ מִטְּמֵאת בְּנֵי
 13 יִשְׂרָאֵל וְכִדָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֱהֹל מוֹעֵד וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ
 14 וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׁעִיר הַחַי וְסָמַךְ אֲהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
 15 הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל־פְּשְׁעֵיהֶם לְכָל־
 16 חַטֹּאתֵם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׂחַ בִּיד אִישׁ עִתֵּי הַמִּדְבָּרָה וְנָשָׂא
 17 הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשָׂחַ אֶת־הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר
 18 וּבִאֲהֲרֹן אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן
 19 אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 20 בַּמָּקוֹם קְדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת־עֲלָתוֹ וְאֵת עֲלָת הָעֵם
 21 זָכָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדוֹ הָעֵם וְאֵת חֶלֶב הַחֹטֵאת יִקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְשַׁח אֶת־הַשְּׁעִיר
 22 לְעֹזֹל וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרָיִם
 23 יָבֹא אֶל־הַמִּחְנָה וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֹטֵאת וְאֵת שְׁעִיר הַחֹטֵאת אֲשֶׁר
 24 הֹבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ וַיֵּצֵא אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנָה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־
 25 עֲרֹתָם וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרָשָׁם וְהִשְׂרַף אֹתָם יַכְבֵּס בְּגָדָיו
 26 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרָיִם יָבֹא אֶל־הַמִּחְנָה וְהִיתָ לָכֶם

אשר יקטור על המזבח

Louhiu

מצורע

זון 26
 עז 27
 טמ 28
 במן 29
 ואן 30
 וחו 31
 הף 32
 טמ 33
 בט 34
 שן 35

יו 10
 יו 11

בן 1
 זול 2
 בן 3
 ב 4
 זוב 5
 שן 6
 זון 7
 זוח 8
 חן 9
 זע 10
 זע 11

v. Hachma. v. d. g.
 p. 252

מצורע

26 זֹב טַמְאָתָהּ כִּי־יָנֹחַ תְּהִי־הָ טַמְאָהּ הוּא : כֹּל הַמְשַׁכְּבֵי אִשָּׁר הַשֹּׁכֵב
עָלָיו כֹּל יָמָיו זֹבָה כַּמְשַׁכְּבֵי נְדָתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכֹל רֵפְלֵי אִשָּׁר תֵּשֵׁב עָלָיו
27 טַמְאָה יִהְיֶה כְּטַמְאָת נְדָתָהּ : וְכֹל הַנוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַסּ בְּגָדָיו וְרִחַץ
28 בַּמַּיִם וְטַמְא עַד הָעֶרֶב : וְאִם טָהֳרָה מִזֹּבָהּ וּסְפָרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים
29 וְאַחֵר תִּטְהַר : וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח לָּהּ שְׁתֵּי תְרִים אֵו שְׁנֵי בְנֵי זֵונָה
30 וְהִבִּיאָת אוֹתָם אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת
הָאֶחָד חֲפָאֵת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּב ט
31 טַמְאָתָהּ : וְהוֹרַתָּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאָתָם וְלֹא יָמְתוּ בְּטַמְאָתָם
32 בְּטַמְאָם אֶת מִשְׁכְּנֵי אִשָּׁר בְּתוֹכָם : זֹאת תוֹרַת הַזֹּב וְאִשָּׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ
33 שִׁכַּבְתָּ זָרַע לְטַמְאָתָהּ כֹּה : וְהִוָּה בְּנְדָתָהּ וְהִזִּב אֶת זֹבּוֹ לְזָכָר
וְלְנִקְבָּהּ וְלֹאִישׁ אִשָּׁר יִשְׁכַּב עִם טַמְאָתָהּ :

פ פ פ

וידבר

10. 11

1 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן
בְּקִרְבָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְתּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֵל יָבֵא
בְּכַל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרְכַת אֵל לִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת אִשָּׁר עַל הָאֶרֶץ
2 וְלֹא יָמוּת כִּי בְעֵינַי אֶרְאֶה עַל הַכֹּפֶרֶת : 3 בְּזֹאת יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ
4 בְּפָר בֶּן בְּקָר לְחֹטְאָת וְאֵיל לַעֲלֹה : 5 בְּתֹנֶת בֶּד קֹדֶשׁ יִלְבַּשׁ וּמִכְנָסֵי
בֵד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ וּבִבְנֹט בֶּד יִתְגַּד וּבִמְצַנְפֹת בֶּד יִצְנַף בְּגוּדֵי קֹדֶשׁ
6 הֵם וְרִחַץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וְלִבָּשָׁם : 7 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
8 שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחֹטְאָת וְאֵיל אֶחָד לַעֲלֹה : 9 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת פֶּרַח
10 הַחֹטְאָת אִשָּׁר לָו וְכָפַר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ : 11 וְלִקַּח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
12 וְהִעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : 13 וְנָתַן אֶהֱרֹן עַל שְׁנֵי
14 הַשְּׂעִירִים גִּרְלוֹת גֹּזֶל אֶחָד לַיהוָה וְגֹזֶל אֶחָד לְעֹזָאוֹל :
15 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֶל לַיהוָה
16 וְהִשְׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֶל לְעֹזָאוֹל
17 יַעֲמִד הַיּוֹזֵב לְכַפֵּר עָלָיו לְשִׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה :
18 זָכָר

vid. Hachua. anay p. 292.

3 וְזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החמים בשרו
 4 מזובו טמאתו הוא : כל המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא
 5 וכל הכלי אשר ישב עליו וטמא : ואיש אשר יגע במשכבו
 6 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : והישב על הכלי
 7 אשר ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 8 והנגע בבשר הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכי
 9 ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל
 10 המרכב אשר ירכב עליו הזב וטמא : וכל הנגע בכל אשר יהיה
 11 תחתיו וטמא עד הערב והנשוא אותם וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 12 עד הערב : וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו
 13 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר
 14 וכל כלי עץ ישטף במים : וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
 15 ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר : וביום
 16 השמיני יקחלו שתי תרים או שני בני יונה ונא לפני יהוה אל
 17 פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן : ועשה אתם ככהן אתו חפצת
 18 והאחר עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו :
 19 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא
 20 עד הערב : וכל בגדו וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס
 21 במים וטמא עד הערב : ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע
 22 ורחצו במים וטמאו עד הערב : ואשה
 23 כי תהיה זבה גם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה כל
 24 הנגע בה וטמא עד הערב : וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא
 25 וכל אשר תשכב עליו וטמא : וכל הנגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ
 26 במים וטמא עד הערב : וכל הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו וכבס
 27 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : ואם על המשכב הוא או
 28 על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו וטמא עד הערב : ואם שכב
 29 ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב
 30 אשר ישכב עליו וטמא : ואשה כי תזוב
 זוב רמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי

Corinthia

מערט

הַבִּי 36.
 אֶת
 בְּנֵי 37.
 הַנֶּגֶד
 מִן 38.
 שֵׁבִי 39.
 הַבִּי 40.
 אֶת 41.
 סֵבִי
 : 42.
 וְסִי 43.
 וְאִי 44.
 הַבִּי 45.
 אֶת
 מִן 46.
 הַעַ
 בְּנֵי 48.
 הַטִּי 49.
 אֶת 50.
 הַצִּי 51.
 הָאֵ
 הַטִּי 52.
 הַבִּי
 וְבִי 53.
 הַטִּי 54.
 : 55.
 הַטִּי
 וְאִי 56.

cap. 15.

6. 123

טו *Leuitiq* מעורט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

מצורע

36. הַבַּיִת וְהַגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כִּנְגַע נִרְאָה לִי בַבַּיִת : 37 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפָנָה
 אֶת הַבַּיִת בְּטָרִם וּבֵא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת הַנִּגְעַת וְלֹא יִטְמֵא כָּל אֲשֶׁר
 38 בַּבַּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֵא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת הַבַּיִת : 39 וּרְאָה אֶת הַנִּגְעַת וְהִנֵּחַ
 הַנִּגְעַת בְּקִירֵת הַבַּיִת שֶׁקַּעְרוּרֹת יִרְקַקְתָּ אוֹ אֲדָמָמַת וּמֵרֵאִיתָן שֶׁפֶל
 40 מִן הַקִּיר : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן הַבַּיִת אֶל פֶּתַח הַבַּיִת וְהִסְגִּיר אֶת הַבַּיִת
 41 שִׁבְעַת יָמִים : וְשָׁב הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וּרְאָה וְהִנֵּחַ פֶּסֶה הַנִּגְעַת בְּקִירֵת
 42 הַבַּיִת : וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחָלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בְּהֵן הַנִּגְעַת וְהִשְׁלִיכוּ
 43 אֹתָן אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא : וְאֶת הַבַּיִת יִקְצַע מִבֵּית
 44 סָבִיב וְשִׁפְכוּ אֶת הָעֹפֵר אֲשֶׁר הִקְצִו אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא
 45 וְלִקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֹפֵר אַחֲרֵי יָקַח
 46 וְטַח אֶת הַבַּיִת : וְאִם יִשׁוּב הַנִּגְעַת וּפְרַח בַּבַּיִת אַחֵר חָלַץ אֶת הָאֲבָנִים
 47 וְאַחֲרֵי הַקְּצוֹת אֶת הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ : וּבֵא הַכֹּהֵן וּרְאָה וְהִנֵּחַ פֶּסֶה
 48 הַנִּגְעַת בַּבַּיִת צִרְעַת מִמָּאֵרֶת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא : וְנָתַץ אֶת הַבַּיִת
 49 אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו וְאֶת כָּל עֹפֵר הַבַּיִת וְהוֹצִיאוּ אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל
 50 מְקוֹם טָמֵא : וְהִבִּיא אֶל הַבַּיִת כָּל יְמֵי הַסְּגִיר אֹתוֹ יִטְמֵא עַד
 51 הָעֶרֶב : וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַסֵּם אֶת בְּגָדָיו וְהֵאֱכַל בַּבַּיִת יְכַסֵּם אֶת
 52 בְּגָדָיו : וְאִם יָבֵא הַכֹּהֵן וּרְאָה וְהִנֵּחַ לֹא פֶּסֶה הַנִּגְעַת בַּבַּיִת אַחֲרָי
 53 הַטּוֹחַ אֶת הַבַּיִת וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנִּגְעַת : וְלָקַח לְחֹטֵא
 54 אֶת הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת וְאֲזוּב : וּשְׁתַּט אֶת
 55 הַצִּפֹּר הָאֶתֶת אֶל כָּל תְּרֵשׁ עַל מֵי חַיִּים : וְלָקַח אֶת עֵץ הָאֲרָז וְאֶת
 56 הָאֲזוּב וְאֶת שְׁנֵי הַתוֹלְעֹת וְאֶת הַצִּפֹּר הַחַיִּית וְסָבַל אֶרְחֹם בְּרֹם הַצִּפֹּר
 57 הַשְּׁחוּטָה וּבְמֵי חַיִּים וְתוֹחַ אֶל הַבַּיִת שִׁבַּע פַּעֲמִים : וְחִטָּא אֶת
 58 הַבַּיִת בְּרֹם הַצִּפֹּר וּבְמֵי חַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיִּית וּבְעֵץ הָאֲרָז וּבְאֲזוּב
 59 וּבְשְׁנֵי הַתוֹלְעֹת : וְשִׁלַּח אֶת הַצִּפֹּר הַחַיִּית אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל פְּנֵי
 60 הַשָּׂדֶה וְכֹפֵר עַל הַבַּיִת וְטָהַר : זֹאת תַּחֲרֹה לְכָל נִגְעַת הַצִּרְעַת וְלִבְתָּק
 61 : וְלִצְרַעַת הַבְּגָד וְלַבַּיִת : וְלִשְׂאֵת וְלִסְפַּחַת וְלִבְהֵרֵת : לְהוֹרֵת בְּיוֹם
 הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהוֹר זֹאת תוֹרַת הַצִּרְעַת :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אַהֲרֹן לֵאמֹר : דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ זָכוּ טָמֵא הוּא :

וזאת

cap 15

614

Leviticus

מצורע ע ד

12 אֵזַן הַמַּטְהָר הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן יָדוֹ הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלוֹ הַיּוֹמֵנִית :
 15 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֵּג הַשָּׁמֶן וַיִּצְקֵהוּ עַל כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית : וְסָבַל הַכֹּהֵן
 אֶת אֲצָבָעוֹ הַיּוֹמֵנִית מִן הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהוֹדָה מִן
 17 הַשָּׁמֶן בְּאֲצָבָעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה : וּמִיֹּתֵר הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל
 כַּפוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל תַּנּוּךְ אֵזַן הַמַּטְהָר הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן יָדוֹ הַיּוֹמֵנִית
 18 וְעַל בְּהֵן רִגְלוֹ הַיּוֹמֵנִית עַל דָּם הָאֲשֵׁם : וְהִנּוּתֵר בְּשָׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף
 19 הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל רֹאשׁ הַמַּטְהָר וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה : וְעָשָׂה
 הַכֹּהֵן אֶת הַחֲטָאֵת וּכְפָר עַל הַמַּטְהָר מִשְׁמָאתוֹ וְאֵתֵר יִשְׁחַט אֶת
 20 הָעֵלָה : וְהָעֵלָה הַכֹּהֵן אֶת הָעֵלָה וְאֶת הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַה וּכְפָר עָלָיו
 21 הַכֹּהֵן וְשָׁחַר : וְאִם דָּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מִשְׁנֵי
 22 וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֵׁם לְתוֹפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוֹל
 23 בְּשָׁמֶן לְמִנְחָה וְלֵג שָׁמֶן : וְשִׁמְיֵי תְרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ
 24 וְהָיָה אֶחָד חֲטָאֵת וְהָאֶחָד עֵלָה : וְהִבִּיאֲתֶם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְסִטְרֹתָיו
 25 אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה : וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת כֶּבֶשׂ
 26 הָאֲשֵׁם וְאֶת לֵג הַשָּׁמֶן וְהִגִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה :
 27 וְשָׁחַט אֶת כֶּבֶשׂ הָאֲשֵׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֵׁם וְנָתַן עַל תַּנּוּךְ אֵזַן
 28 הַמַּטְהָר הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן יָדוֹ הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלוֹ הַיּוֹמֵנִית :
 29 וּמִן הַשָּׁמֶן יִצְקֵהוּ עַל כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית : וְהוֹדָה הַכֹּהֵן
 30 בְּאֲצָבָעוֹ הַיּוֹמֵנִית מִן הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פְּעָמִים
 31 לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ עַל תַּנּוּךְ אֵזַן
 32 הַמַּטְהָר הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן יָדוֹ הַיּוֹמֵנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלוֹ הַיּוֹמֵנִית עַל
 33 מְקוֹם דָּם הָאֲשֵׁם : וְהִנּוּתֵר מִן הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן
 34 עַל רֹאשׁ הַמַּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה : וְעָשָׂה אֶת הָאֶחָד מִן
 35 הַתְּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ : אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ אֶת
 36 הָאֶחָד חֲטָאֵת וְאֶת הָאֶחָד עֵלָה עַל הַמִּנְחָה וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל הַמַּטְהָר
 37 לִפְנֵי יְהוָה : זֹאת תוֹרַת אֲשֶׁר בּוֹ נִגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא תִשְׁיֹג יָדוֹ
 38 בְּסִטְרֹתָיו :
 39 וְדִבֶּר יְהוָה
 40 אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר : כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
 41 לְכֶם לְאִחֻזָּה וְנִתְחַלְּוּ נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם : וּכְבֹּא אֲשֶׁר לֹא

Louitica

28

29

71^{1/2} ap. 29

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

אשר בו הנגע : והפגור או השתוי או הערוב או כל פלי העור
 אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר : זאת תורת נגע
 צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתוי או הערוב או כל פלי עור
 לטהרו או לטמאו :

פ פ פ

יד וידבר ¹⁴ ¹⁹

יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת
 המצורע ביום סוחרו והובא אל הכהן :
 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה ה
 הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן
 הצרוע : ואור הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות
 זעזע ארו ושני תולעת ואזב : וצוה הכהן ושחט את הצפור
 האחת אל כלי חרש על מים חיים : את הצפר החיה יקח
 אתה ואת עץ הארו ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת
 הצפר החיה ברם הצפר השחטה על המים החיים : והזה על
 המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושרף את הצפר החיה
 על פני השדה : וכבס המטהר את בגדיו וגרף את כל
 שערו ורחץ בפנים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל
 שבעת ימים : והיה ביום השביעי יגרף את כל שערו את
 ראשו ואת זקנו ואת צבת עיניו ואת כל שערו יגרף וכבס את בגדיו
 ורחץ את בשרו בפנים וטהר : וביום השמיני יקח שני כבשים
 תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשר גנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ולוג אחר שמן : והעמיד הכהן המטהר
 את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקח הכהן
 את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם ח
 תנופה לפני יהוה : ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן
 קדש קדשים הוא : ולקח הכהן מרם האשם ונתן הכהן על תבנית

ואם בעיניו עמד הנתק ושער שור צמח בו נרפא והנתק טהור הוא
 וטהרו הכהן :
 פריהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת : וראה הכהן והנה בעור
 בשרם בהרת פחות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא :
 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא : ואם מפאת
 פניו ימרט ראשו גבת הוא טהור הוא : וכי יהיה בקרחת או בגבת
 נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבתו : וראה
 אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו או בגבתו
 כמראה צרעת עור בשר : איש צרוע הוא טמא הוא טמא
 וטהרו וצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו
 פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יטמה וטמא טמא יקרא : כל
 מי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו :
 והבגד פריהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
 פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל
 מלאכת עור : והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או
 בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן :
 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים : וראה את
 הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או ב
 בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא
 הוא : ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או
 בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת
 הוא באש תשרף : ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע
 בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור : וצוה הכהן וכבסו
 את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית : וראה הכהן אחרי
 הפס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה ט
 טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבתו :
 ואם ראה הכהן והנה פחת הנגע אחרי הפס אתו וקרע אתו מן
 הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב : ואם תראה עור בבגד
 או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את

וְרָאוּ 7

הוּא 8

בְּעֵרוֹ 19

אֲרָמוֹ 20

וּשְׁעוֹ 21

יִרְאֵנוּ

כִּהְיֶה 22

חֲכֵהוּ 23

צִרְכוֹ

*nota inusitata forma
usq. in Psalms*

24

חֲמִכּוֹ 25

נִהַפּוֹ

פִּרְחוֹ 26

אֵידֵב

חֲכֵהוּ 27

בְּעוֹר 28

לֹא פֹ

חֲמִכּוֹ 29

בּוֹ נֵנּוּ 30

מִזְהוֹ

אֹזְהוֹ 31

עֲמִקּוֹ

שְׁבַעוֹ 32

חֲנִתֵּק

וְהִתְגַּ

שְׁנִית 34

בְּעוֹר

וְשִׁהָר 37, 36

וְהִתְגַּ

חזריע

17 וראו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וסתר הכהן את הנגע מן העור
 18 והוא : ובשר כר יהיה בו
 19 בערו שחין ונרפא : והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
 20 ארמדמת ונראה אל הכהן : וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
 21 ושערה הפך לבן וסמא הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרח : ואם
 22 יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איגנה מן העור והיא
 23 כחה והסגירו הכהן שבעת ימים : ואם פשה תפשה בעור וסמא
 24 הכהן אתו נגע הוא : 25 ואם תחתייה תעמד בהרת לא פשתה
 צרבת השחין הוא וסתר הכהן :

nota inusta forma
 in p. 13.

25 או בשר כר יהיה בערו מכות אש והיתה מות
 המכה בהרת לבנה ארמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן והנה
 26 נהפך שער לבן בהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכה
 פרח וסמא אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראנה הכהן והנה
 אין בהרת שער לבן ושפלה איגנה מן העור והוא כחה והסגירו
 27 הכהן שבעת ימים : וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה
 28 בעור וסמא הכהן אתו נגע צרעת הוא : ואם תחתייה תעמד בהרת
 לא פשתה בעור והוא כחה שאת המכה הוא וסתר הכהן כי צרבת
 29 המכה היא : ואיש או אשה כר יהיה
 30 בו נגע בראש או בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק
 מן העור ובו שער צהב רק וסמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש
 31 או זקן הוא : וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
 עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק ש
 32 שבעת ימים : וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה
 הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור :
 33 והתגלה ואת הנתק לא יגלה והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים
 34 שנית : וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
 בעור ומראהו איגנו עמק מן העור וסתר אתו הכהן וכבס בגדיו וט
 35. 36. וסתר : ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי שחרתו : וראה הכהן
 והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב סמא הוא :
 ואם

5 וְאִם נִקְבְּה תִלְד וְסַמְאָה שְׁבַע יָמִים
 6 בְּנִתְהוּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשִׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמֵי טְהוּרָה וּבִמְלֹאת יְמֵי
 טְהוּרָה לְבֵן אִו לְבַת תְּבִיא כְּבֶשֶׂת בֵּין שְׁנֵיהֶם לְעֵלְהָ וּבֵן יוֹנָה אִו תֵּר ל
 7 לְחַטָּאת אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכְּהֵן וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר
 8 עָלֶיהָ וְטָהַר הַמִּקְדָּשׁ דְּמֵיהָ וְזֹאת תוֹרַת הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אִו לְנִקְבָה וְאִם
 לֹא תִמְצָא יְדֵהָרֵי שִׁיחַ וְלִקְחָה שְׁתֵּי תַלְיִים אִו שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלְהָ
 וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכְּהֵן וְטָהַרָה 1.2
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אִם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר
 בְּשָׂרוֹ שֵׂאת אִו סִפְחַת אִו בְּהֵרַת וְהָיָה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרַעַת וְהוֹבֵא
 3 אֶל אַהֲרֹן הַכְּהֵן אִו אֶל אֶחָד מִבְּנֵי הַכְּהֹנִים וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת
 הַנְּגַע בְּעוֹר הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בְּנִגְעַת הַפֶּךָ לָבֵן וּמִרְאָה הַנְּגַע עִמָּק מֵעוֹר
 4 בְּשָׂרוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכְּהֵן וְסַמְאָה אֹתוֹ וְאִם בְּהֵרַת
 לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעִמָּק אִין מִרְאָת מֵן הַעוֹר וְשָׁעַרָה לֹא הַפֶּךָ
 5 לָבֵן וְהַסְגִּיר הַכְּהֵן אֶת הַנְּגַע שְׁבַע יָמִים וְרָאָהוּ הַכְּהֵן בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנְּגַע עִמָּר בְּעֵינָיו לֹא פָּשָׂה הַנְּגַע בְּעוֹר וְהַסְגִּירוֹ הַכְּהֵן
 6 שְׁבַע יָמִים שְׁנִית וְרָאָה הַכְּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שְׁנִית וְהִנֵּה כֹּהֵת הַנְּגַע וְלֹא פָּשָׂה הַנְּגַע בְּעוֹר וְטָהַרוּ הַכְּהֵן מִסִּפְחַת
 7 הָאִו וְכִבְּסוּ בְּגָדָיו וְטָהַרוּ וְאִם פָּשָׂה תִפְשָׂה הַסִּפְחַת בְּעוֹר אֶתְרֵי
 8 הָרֵאָתוֹ אֶל הַכְּהֵן לְשַׁתְּרֹתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל הַכְּהֵן וְרָאָה הַכְּהֵן
 וְהִנֵּה פָּשָׂה הַמִּסִּפְחַת בְּעוֹר וְסַמְאָה הַכְּהֵן צָרַעַת הוּא 5.00
 נִגַע צָרַעַת כִּי תִחַיֶּה בְּאֶרֶם וְהוֹבֵא אֶל הַכְּהֵן וְרָאָה
 הַכְּהֵן וְהִנֵּה שֵׂאת לְבָנָה בְּעוֹר וְהִיא הַפֶּכָה שָׁעַר לָבֵן וּמַחִירַת בְּשָׂר חַי
 11 בְּשֵׂאת וְצָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְסַמְאָה הַכְּהֵן לֹא
 12 יִסְגֵּרְנוּ כִּי טַמֵּא הוּא וְאִם פְּרוּחַת תִּפְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ
 הַצָּרַעַת אֶת כָּל עוֹר הַנְּגַע מִרְאֵשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו לְכָל מִרְאָה עֵינָיו הַכְּהֵן
 13 וְרָאָה הַכְּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת
 4 הַנְּגַע כָּל הַפֶּךָ לָבֵן טָהוֹר הוּא וּבַיּוֹם הָרֵאוֹת בּוֹ בְּשָׂר חַי
 5 וְסַמְאָה וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת הַבָּשָׂר חַי וְסַמְאָה הַבָּשָׂר חַי טַמֵּא הוּא
 6 צָרַעַת הוּא אִו כִּי יֵשׁוּב הַבָּשָׂר חַי וְנִהְפֶּךָ לְלָבֵן וְבָא אֶל הַכְּהֵן

cap 13

וְכָל אֵם 32.
 עוֹלָאָה 33.
 הָעֶרְב 33.
 יִטְסֵאוּ 34.
 וְכָל מוֹ 35.
 עָלָיו יִי 36.
 וְזָבֻרֵי 37.
 עַל כָּל 38.
 מִנְבֵּלוֹ 39.
 הֵיאָלֶיךָ 40.
 יִבְסֶסֶךָ 41.
 הָעֶרְב 41. 42.
 בְּחֻזֵּי 43.
 דְּאֶרֶץ 43.
 הַשָּׂרֵץ 44.
 וְהִתְקַו 45.
 בְּכֹל הַ 45.
 אֲחֵכֶם 46.
 אֲנִי 46.
 מִלְּכֵיךָ 47.

וְיָדוּ 12

Cap. 12

וְהִתְקַו 3. 4.
 וְשִׁלְשׁוּ

43
6

Louhiy תוריש

ע ב

בעים
זימי
ר ל
וכפר
ואם
עלה

cap. 13. 1

עור
זוכא
את
מעור
הרת
תפך
ביום
זכות
ועי
חת
אתרי
זכות

ראה
ערמי
לא
סתת
תני
את
ערמי
הוא
תני

תוריע

32 וכל אשר יפול עליו מורם במרם ויטמא מכל כלי עץ או בנר או
 עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא ויטמא עו
 33 הערב וטהרו וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו
 34 יטמא ואתו תשברו מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים ויטמא
 35 וכל משקה אשר ישתה בכל כלי ויטמא וכל אשר יפול מנבלתם
 36 עליו ויטמא תנור וכירים ותץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם אך מעין
 37 ובור מקנה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם ויטמא וכי יפול מנבלתם
 38 על כל דרע זרוע אשר ידע טהור הוא וכי יתץ מים על זרע ונפל
 39 מנבלתם עליו טמא הוא לכם וכי ימות מן הפרמח אשר
 40 היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה ויטמא עד הערב והאכל מנבלתה
 41 יכבס בגדיו ויטמא עד הערב והנשא את נבלתה וכבס בגדיו ויטמא עד
 42 הערב וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל כל הולך על
 43 גחון וכל הולך על ארבע על כל פרפה רגלים לכל השרץ השרץ על
 44 הארץ לא תאכלום כי שקץ הם אל תשקצו את נפשתיכם בכל
 45 השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם כם כי אני יהוה אלהיכם
 46 והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם
 47 בכל השרץ הרמש על הארץ כי אני יהוה המעלה
 אתכם מארץ מצרים להיתר לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש
 48 אני זאת הורת הפרמח והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים
 49 וכל נפש השרץ על הארץ להכביל בין הטמא ובין הטהור ובין
 החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

פ פ פ

וידבר

12 יא Cap. 12

יהוה אל משה לאמר רב רב בני
 ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה
 זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדה
 2 4 דותה וטמא וכיום השמיני ימול בשר ערלתו ושלשים יום
 ושלשת ימים תשב בדי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש
 לא

11.
0

6 ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם : ואת הארנבת כי מעלה
7 ערה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר
8 כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגור טמא ה
9 הוא לכם : מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
10 לכם : את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
11 במים בימים ובנתיים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר ו
12 וקשקשת בימים ובנתיים מכל שרץ המים ומכל גפש החיה א
13 אשר במים שקץ הם לכם : ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת
14 נבלתם תשקצו : כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
15 לכם : ואת הפרסות העזניה : ואת הראה ואת האיה למינה : את כל
16 ערב למינו : ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
17 למינהו : ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף : ואת התנשמת
18 ואת הקאת ואת הרחם : ואת החסידת האנפה למינה ואת הדוכיפת
19 ואת העטלף : כל שרץ העוף והחך על ארבע שקץ הוא לכם :
20 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף והחך על ארבע אשר לא כרעים
21 ממעל לרגליו ולתת בהן על הארץ : 22 את אלה מהם תאכלו את
22 הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת התנב
23 למינהו : וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם :
24 ולא אלה תטמאו כל הנגע
25 בנבלתם וטמא עד הערב : וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו
26 וטמא עד הערב : לכל בהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעי
27 איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יש
28 לכם כל הנגע בנבלתם וטמא עד הערב : והנשא את נבלתם יכבס
29 בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם :
30 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר
31 והצב למינהו : והאנקה ותכת והלשאה והחמטו והתנשמת : אלה
32 הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם וטמא עד הערב :

1828

University of Toronto
Library at the
University of Toronto
100 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 1A5

Primitia

וכגו

7. ישר

תצא

8

9. יזו

10. תמח

11. הטמ

12. דבר

אל

13. יהוה

אתה

14. ואתן

ובגון

15

תנופ

16

אלט

17

אתו

18. לטא

דמה

19. וידב

לפני

20. יהוה

21

דבר

22

על

23

מעל

העז

מפר

24

Cap. 10.

Deut. 14/6.

Deut. 22/7.

5/6.

עלת
חזיר
ה
הם
קשת
י
א
ואת
ז
נשול
זבל
הנז
טמת
זיפת
:
עיים
את
ותג
ם
זנגע
גדיו
זסעי
יש
זתם
כבם
כבר
אלה
:

1000/10/10

in county county Co
containing all the Baltha
containing all the Baltha
Lambert, p. 331

Leviticus

שמיני

ובגדיכם לא תפרימו ולא תמתו ועל כל העוה יקצף ואחיכם כל ברת
ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה ומפתח אהל מועד לא
תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:

וידבר יהוה אל אהרן לאמר:

ויון ושכר אל תשתו אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא ת
תמתו חקת עולם לדורותיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החול ובין

הטמא ובין השהור: ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אליהם ביד משה: וידבר משה אל אהרן ואל

אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קתו את הסנחה הנותרת מאשי
יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם

אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתו:
וזאת חוק התנופה ואתי שוק התרומה תאכלו במקום שהור אתה ו

ובניך ובנותיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל:
שוק התרומה ותוה התנופה על אשי החלבים וביאו להניף

תנופת לפני יהוה ותיה רך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה
ואת שיעיר החטאת ורש דרש משה והנה שרף ויקצף על

אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם

לשאת את עון העוה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובא את
דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתו:

וידבר אהרן אל משה הן היום תקריבו את חטאתם ואת עלהם
לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הטיב בעיני

יהוה: וישמע משה ויטיב בעיניו:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם:

דברו אל בני ישראל לאמר זאת התיה אשר תאכלו מכל הבקשה אשר
על הארץ: כלי מפרסת פרסה ושסעות שסע פרסת

מעלת גרה בבקשה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלה
הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו

מפריס טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ופרסה

Handwritten note at the bottom of the page.

Handwritten note in the right margin.

Handwritten note in the right margin.

10
6

Leuitiq

9 כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
 10 החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויסבלו אצבעו
 11 בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יסור המזבח :
 12 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטור
 13 המזבחה כאשר צוה יהוה את משה : ואת הבשר ואת העור
 14 שרף באש מחוץ למחנה : וישחט את העלה וימצאו בני אהרן
 15 אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב : ואת העלה המצואו
 16 אליו לנתתיה ואת הראש ויקטר על המזבח : וירדו ארת הקרב
 17 ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה : ויקרב ארת קרבן העם
 18 ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטוהו ויחטאוהו בראשון :
 19 ויקרב את העלה ויעשית כמשפט : ויקרב את המנחה וימלא כפול
 20 מנחה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר : וישחט את השור ואת
 21 האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו
 22 ויזרקוהו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה
 23 והמכסה והכלית ויתרת הכבד : וישמו ארת החלבים על החזות
 24 ויקטר החלבים המזבחה : ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן
 25 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : וישא אהרן את ידו אל העם
 26 ויברכם וירד מעטת החטאת והעלה והשלמים : ויבא משה ואהרן
 27 אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראפבור יהוה אל כל העם :
 28 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
 29 וירא כל העם ויראו ויפלו על פניהם : ויקחו בני אהרן גזב
 30 ואביתוא איש מחמתו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו
 31 לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם : ותצא אש מלפני יהוה
 32 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה : ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
 33 דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן :
 34 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל נד אהרן ויאמר
 35 אלם קרבו שאו את אחיכם מארץ פני הקדש אל מחוץ למחנה :
 36 ויקרבו וישאם בכמתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה : ויאמר
 37 משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בני ראשיתכם אל תפגעו

Cap 10. 1

וְיָ
 וְיָ
 פֶּ
 לָ
 הֵ
 מֵ
 וְעַ
 וְיָ
 הֵ
 תֵ
 וְיָ
 עַד
 עַם
 תֵּ
 תֵּ

וְיָ
 וְיָ
 וְיָ
 וְיָ
 וְיָ
 וְיָ
 וְיָ

cap. 9

27 וישם על החלבים ועל שוק תימון ויתן את הכל על כפי אהרן
 28 ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל
 כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מל אים הם לרבים ניהוה אשה הוא
 29 ויהוה ויקח משה את החזה וניפחו תנופה לפני יהוה מאל
 30 המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה
 משמן המשתחומן הדם אשר על המזבחות על אהרן על בניו
 ועל בניו ועל בני בניו ויקדש את אהרן את בניו ואת בניו
 31 ואת בני בניו אתו ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשל אהרן
 הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
 32 המלאים כאשר צוית לאמר אהרן ובניו יאכלו והנותר בבשר
 33 ובחם באש תשרפו וימפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים
 34 עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם כאשר
 35 עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם ופתח אהל מועד
 תשבו וימסור ליה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יתוה וזאת
 36 תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
 יהוה ביר משה

פ פ פ

1 ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני
 ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
 לחטאת ואיל לעלה תמיסם והקרוב לפני יהוה
 2 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל
 3 וכבש בני שנה תמיסם לעלה ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
 4 יהוה ומנחה ברולה בשמן כיתום יהוה נראה אליכם ויקחו את
 5 אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
 6 יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
 7 יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבחה ועשה את חטאתך
 ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם
 כאשר

cap 9 ויהי

78
6

את המעיל ויתן עליו את האפר ויחגר אתו בלשכה האפר ויבאפו לו
8 בו : וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת
9 החתמים : וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
10 מול פניו את ציצת הזהב נור הקדש כאשר צוה יהוה את משה : ויקח
משה את שמן המשתחה וימטח את המשתכן ואת כל אשר בו ויקדש
11 אתם : ויהי ממנו על המזבח שבע פעמים וימטח את המזבח ואת כל
12 בליו ואת הכיור ואת כבנו לקדשם : ויצק משמן המשתחה על ראש
13 אהרן וימטח אתו לקדשו : ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
14 משה : ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את יריהם על ראש
15 פר החטאת : וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטאת המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ו
16 ויקדשהו לכפר עליו : ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת הלבנת ויקטר משה המזבחה :
17 ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה
18 כאשר צוה יהוה את משה : ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן
19 ובניו את יריהם על ראש האיל : וישחט ויזרק משה את הדם על
20 המזבח סביב : ואת האיל נתחיו ויקטר משה את הראש
21 ואת הנתחים ואת הפר : ואת הקרב ואת הפרעים רתץ במים
ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא
22 לריח כאשר צוה יהוה את משה : ויקרב את האיל השני איל
23 המראים ויסמכו אהרן ובניו את יריהם על ראש האיל : וישחט ויקח
משה מדמו ויתן על הנוך און אהרן הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל
24 ביהן רגלו הימנית : ויקרב את בני אהרן ויתן משה מד
הדם על הנוך אונם הימנית ועל ביהן ידם הימנית ועל ביהן רגלם ה
25 הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב : ויקח את החלב
ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת
26 שתי הכליות ואת הלבנת ואת שוק הימין : ומסל המצות אשרי
לפני יהוה לקח חלה מצת אחרת וחלת להם שמן אחר ורקיק אחר

תנפ 21
 בכו 22
 לרה 23
 לאג 24
 והל 25
 וכו 26
 בכו 27
 ונכ 28
 מש 29
 לר 30
 יה 31
 יה 32
 וא 33
 נכ 34
 א 35
 א 36
 א 37
 א 38
 א 39
 א 40
 א 41
 א 42
 א 43
 א 44
 א 45
 א 46
 א 47

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss, written in a later hand than the main text.

Handwritten note in red ink, possibly indicating a section or page reference.

21 הנפש והוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או
 בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר
 ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה
 לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשבועז לא תאכלו:
 וחלב גבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו:
 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו
 בכל מושבת יכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל
 משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
 ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ודיו תביאנה את אשיו
 והוה את החלב על החזה וביאנו את החזה להניף אתו הנזפה לפני
 יהוה: והקטיר חכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו:
 ואת שוק תימין תתנו תרוסה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את
 דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק תימין למכה: כי
 את חזה הנזפה ואת שוק התרוסה לקחת מאת בני ישראל מזבחי
 שלמים: ואתן אתם לאהרן חכהן ולבניו לחק עולם מאת בני
 ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשיו יהוה ביום הקריב
 אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משתו אתם מאת
 בני ישראל חקת עולם לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה
 ולחטאת ולאשם ולמלאים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את
 משה בחר סיני ביום צוה את בני ישראל להקריב את קרבניהם
 ליהוה במדבר סיני: וידבר יהוה אל משה
 לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הכהנים ואת שמן המשחה
 ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה
 הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר
 אשר צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירתיץ
 אתם במקום: ויתן עליו את הכהנת ויחגר אתו באבגט וירבש אתו

...
 ...
 ...

...

את

77
6

1 ואשר יזח מדמה על הפגור אשר יזח עליה תכבס במקום קדשו
 2 וכלי חרש אשר תבשל בו ישרר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק
 3 ושטף במים כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא
 4 וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
 5 באש תשרף
 6 תורת האשם קדש קדשים הוא במקום אשר ישחטו את העולה
 7 ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב
 8 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב
 9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליו יהיו אשר על הכסלים ואת
 10 חיתרת על הכבר על הכלית יסירנה והקטיר אתם הכהן
 11 המזבחה אשת ליהוה האשם הוא כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
 12 קדש יאכל קדש קדשים הוא כתטאת כאשם תורה אחת להם
 13 וזכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן המקריב את עלת איש עזר
 14 העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפר בתנור
 15 וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה
 16 וכל מנחה ברולה בשמן וחריבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו
 17 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
 18 אם על תורה יקריבנו והקריב על זבח התורה תלות מצות
 19 ברולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת ברולה
 20 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תורת
 21 בשמן והקריב ממנו אחר מכל קרבן תרומה ליהוה ולכהן הזרק
 22 את דם השלמים לו יהיה ובשר זבח תורת שלמיו ביום קרבנו
 23 יאכל לא יניח ממנו עד בקר ואם גר יאז נרבת זבח קרבנו ביום
 24 הקריבו את זבתו יאכל ומפתות והנותר ממנו יאכל והנותר
 25 מבשר הזבת ביום השלישי באש ישרף ואם האכל יאכל מבשר
 26 זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשבו פגול
 27 יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא
 28 לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר והנפש אשר
 29 תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה ה

cap: 7

ח

*חמ
חמ
20. 21.*

חמ 20

חמ 21

חמ 22

חמ 23

חמ 24

חמ 25

חמ 26

חמ 27

חמ 28

חמ 29

חמ 30

חמ 31

חמ 32

חמ 33

חמ 34

חמ 35. 36.

חמ 37

חמ 38

חמ 39

חמ 40

חמ 41

חמ 42. 43.

חמ 44

חמ 45

חמ 46

פז.
ס

פז.

מִרְקָה

וְאָכַל
וְזָאָה
עֲלֶיהָ

קָרַב
אֶת
כַּהֲנָה
קוֹם
לָהֶם
עוֹר
נֹר

רֵיב
זֶה
לֵה
רָק
בְּנֵי
יָוֵם
תָּר
שָׁר
פָּל
מֵא
רֵי

פז: 7.

וידבר

יהוה אל משה לאמר ו
 צו את אהרן ואת בניו
 לאמר זאת תורת העולה
 הונה העולה על מזקרת על

*has estu by holocauste...
 25. hinc per hoc significat...
 26. ad unum...
 27. hoc...
 28. hoc...*

10 המזבח כל חלילה עד הנקר ואש המזבח תוקד בו : ולבש הכהן
 ימרו בד ומכנסי בד ולבש על בשרו והרים את הרשן אשר תאכל האש
 11 את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח : ופשט את
 בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הרשן האל מחוץ למחנה אל-
 12 מקום טהור : והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה
 הכהן עצים בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי ה
 13 השלמים : אשר תמיד תוקד על המזבח לא תכבה :

14 וזאת תורת המנחה
 15 הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח : והרים ממנו
 בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל דהלבנה אשר על המנחה
 16 והקטיר המזבח ריח נידח אזכרתה ליהוה : והגזרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוהו :
 17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת
 18 וכאשם : כל זכר בכני אהרן יאכלנה חק עולם לדורתכם מאשי
 יהוה כל אשר יגע בהם יקדש :

19-20 וידבר יהוה אל משה לאמר : זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
 ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפת סלת מנחה המיד מחצית
 21 בבקר ומתציתה בערב : על מחבת פשימן תעשה מרבבת תביאנה
 22 תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה : והכהן המשיח תחתיו
 23 מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל הקטר : וכל מנחת כהן
 כליל תתוה לאתאכל :

24-25 וידבר יהוה אל משה לאמר : וידבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחש העלה תשחט
 26 החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא : הכהן המחטא אתה יאכלנה
 27 במקום קדש ויאכל בחצר אהל מועד : כל אשר יגע בכשרה יקדש
 ואשר

ואשר

עליו הכהן מתטאתו אשר חטא ונסלח לו :

11. ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני

12. יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האפה סלח לחטאת לא

13. ישום עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי חטאת הוא : והביאה אל

הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר תמזבחת

14. על אש יהיה חטאת הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא

מאת מאלה ונסלח לו והיתה לחזן במנחה :

15. וידבר יהוה אל משה לאמר :

16. נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו

17. ויהוה איל תמים מן הצאן בער כן כסף שקלים בשקל הקדש לאשם :

18. ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יוסף עליו ונהן

19. אתו וכהן וכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו :

20. ואם נפש כי תחטא ועשתה אחרת מכל מצות יהוה אשר לא

21. תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו : והביא איל תמים מן הצאן

22. בער כן לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג ו

23. והוא לא ידע ונסלח לו : אשם הוא אשם אשם ליהוה :

24. וידבר יהוה אל משה לאמר :

25. נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או ב

26. בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו : או מצא אברה וכחש

27. בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה :

28. והיה כי יחטא ואשם ותשיב את הגזל האשר גזל או את העשק

29. אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האברה אשר

30. מצא : או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו

31. ותחשתיו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו : ואת

32. אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בער כן לאשם אל הכהן :

33. וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה

לאשמה בה :

Cap. 6

ס
28

נ
29

א
30

ק
31

ה

ו

32

נ
33

ל
34

ה

ו
35

ו

ו

3

ה cap. 5

א
2

ו

ו
3

ה

ו

ו

ו
36

ו

ו
37

ו

ו
38

ו

9

10

Ad proterwos pten
catuicis, u paise
ad caruicis epa
vise Num: 22 p 6 d
10. Mueh: 2 p 0

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Cap. 6.

472508 788 caman. higit 78 ubi. 46. 1210.

ויקרא

מֵעַם הָאָרֶץ בְּעֵטְתָהּ אֶלֶח מִמִּצּוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְאַשֶׁם :
 28 אֹר הוֹדַע אֲלֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עֲזִים תְּמִימָה
 29 נִקְבָּה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא : וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט
 30 אֶת הַחַטָּאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-
 31 קַרְנֵת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת כָּל דְּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת כָּל-
 חֲלֵבֵי יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֲלֵב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַ
 הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ :

32 וְאִם כִּבְשֵׁי יֵבִיא קָרְבָּנוֹ לַחַטָּאת
 33 נִקְבָּה תְּמִימָה יְבִיאָנָהּ : וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ
 34 לַחַטָּאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ לַחַטָּאת
 בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֵת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת כָּל דְּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַ
 35 הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת כָּל חֲלֵבֵי יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֲלֵב הַכֶּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַט-
 חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ :

cap. 5

1 וּנְפֹשֵׁי חַטָּאת וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד
 2 אֹר רָאָה אֹר יָדַע אִם לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ : אֹר נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל
 דְּבַר טְמֵא אֹר בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אֹר בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אֹר בֶּן
 3 בְּנִבְלַת יִרְדָּן טְמֵא וְנִגְעִים מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵא וְאַשֶׁם : אֹר כִּי יִגַּע
 בְּטְמֵאת אָדָם לְכָל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִגְעִים מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאַשֶׁם
 4 : אֹר נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא בְּשִׁפְתַיִם לְהַרְעוֹ אֹר לְהִטִּיב לְכָל אֲשֶׁר
 יִבָּטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִגְעִים מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאַשֶׁם לְאַתַּת מֵאֲלֹהִים :

5 וְהָיָה כִּי יִשָּׁם לְאַתַּת מֵאֲלֹהִים וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָהּ : וְהֵבִיא אֶת
 אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן הַצֹּאן בְּשִׁבְעָה אֹר שְׁ
 7 שְׁעִירַת עֲזִים לַחַטָּאת וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ : וְאִם לֹא רָגִיעַ יָדוֹ
 8 דִּי יִשְׂרָאֵל וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תְּרִים אֹר שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
 לַיהוָה אֶחָד לַחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה : וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
 אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רֵאשׁוֹנָה וּמִלֵּךְ אֶת רֵאשׁוֹן מִפְּרוֹ עֲרָפוֹ וְלֹא יִכְרֹת :
 וְהוּוּ מִדָּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂא אֶרְבָּם בְּדָם מִצֵּה אֶל-
 10 יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא : וְאֵת הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֹּר
 עָלָיו

ad postea...
 edictis, v. parte
 Decretis...
 v. h. p. 27. 28. d.
 10. Mich. 2. 2.

6

Leviticus

8 וְשֹׁפֵךְ אֶל־יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֱהִל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־
 חֶלְבֵךְ הַחֲטָאֹת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה עַל הַקָּרֹב וְאֵת כָּל־
 9 הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֹב וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־יְתוֹן־
 אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכִּלִּיֹּת וְיִסְרְבָה׃
 10 בְּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירֵם הִכִּיז עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃
 11 וְאֵת עוֹר הַפֶּל וְאֵת כָּל־בָּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כְּרָעָיו וְקָרְבוּ וּפְרָשׁוּ׃
 12 וְהוֹצִיָא אֶת כָּל־הַפֶּר אֶל־מַחוּץ לְמַחֲנֵה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר אֶל־שַׁפְךְ הַדָּשָׁן וְיִטְרַף אֹתוֹ עַל־עַצְמֵים בְּאֲשֶׁר עַל־שַׁפְךְ הַדָּשָׁן יִשְׂרָף׃
 13 וְאִם כָּל־עֵדֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ וְנִעְלַם דְבַר מֵעֵינַי
 הַקָּהֵל וְעָשׂוּ אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ וְאֲשָׂמוּ׃
 14 וְנִדְעָה הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהֵל פֶּר בֶּן־בְּקָר ל־
 15 לַחֲטָאֹת וְהִבִּיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֱהִל מוֹעֵד וְסָמְכוּ זְקָנֵי הָעֵדוּהָ אֶת־
 16 יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וְהִבִּיֵא
 17 חִבְהֵן הַמְשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל־אֱהִל מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבְּעוֹ
 מִן־הַדָּם וְהוּזָה שֶׁבַע־פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃
 18 וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֱהִל מוֹעֵד
 וְאֵת כָּל־דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֱהִל מוֹעֵד׃
 19 וְאֵת כָּל־חֶלְבֵי יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָשָׂה לַפֶּר
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַפֶּר הַחֲטָאֹת כִּן יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֹּר עֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
 20 לָהֶם וְהוֹצִיָא אֶת הַפֶּר אֶל־מַחוּץ לְמַחֲנֵה וְיִטְרַף אֹתוֹ בְּאֲשֶׁר
 21 שִׂרַף אֶת הַפֶּר הַרֹאשׁוֹן חֲטָאֹת הַקָּהֵל הוּא׃ אֲשֶׁר
 22 נִשְׂיֵא יְחֲטֵֹא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲלֵהֶיּוֹ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ
 23 בְּשִׁגְגָה וְאֲשָׂם׃ אֹו הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיֵא אֶת־
 24 קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים וְסָמָךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁחַט
 אֹתוֹ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאֹת הוּא׃
 25 וְלִקַּח חִבְהֵן מִדָּם הַחֲטָאֹת בְּאֶצְבְּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
 26 וְאֵת דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת כָּל־חֶלְבֵי הַקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲלֹב זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עֲלֵיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לּוֹ׃
 27 וְאִם נִפְשָׂה אֶחָת הַחֲטָאֹת בְּשִׁגְגָה

Centies:

- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45
- 46
- 47
- 48
- 49
- 50
- 51
- 52
- 53
- 54
- 55
- 56
- 57
- 58
- 59
- 60
- 61
- 62
- 63
- 64
- 65
- 66
- 67
- 68
- 69
- 70
- 71
- 72
- 73
- 74
- 75
- 76
- 77
- 78
- 79
- 80
- 81
- 82
- 83
- 84
- 85
- 86
- 87
- 88
- 89
- 90
- 91
- 92
- 93
- 94
- 95
- 96
- 97
- 98
- 99
- 100

7. 100 4

ויקרא

4 את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
5 על הכבד על הכליות וסירנה: והקטירו אתו בני אהרן המזבח
על העלה אשר על העצים אשר על האש אשר ריח ניהו ליהוה: 6
ואם מן הזאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
7 זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו
8 והקריב אתו לפני יהוה: 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
9 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב
מזבח השלמים אשר ליהוה חלבו האלית תמימה לעמת העצור
10 יסירנה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
11 ואת היתרת על הכבד על הכלית וסירנה: 12 והקטירו הכהן
12 המזבח להם אשה ליהוה: 13 ואם עז קרבנו והקריבו לפני
13 יהוה: וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
14 אהרן את דמו על המזבח סביב: 15 והקריב ממנו קרבנו אשר
ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
16 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
16 היתרת על הכבד על הכלית וסירנה: 17 והקטירם הכהן המזבח
17 להם אשה לריח ניהו חלב ליהוה: 18 חקת עולם לדורת יכם בכל
18 מושבת יכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: 19 *cap 4* וידבר
2 יתוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה:
3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם וד: קריב על תפארתו אשר
4 חטא פר בין בקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח
5 אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר
6 לפני יהוה: ורקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל
7 מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם ותוה מן הדם שבע פעמים
8 לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם על קרנות
9 מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואחר כל דם תפר
ישפך

cap 4

283
6

Courtesy

ס ה ויקרא

cap 2

והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח וחסיר את מראתו
 בנצרתה ורשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הורשן ושמע
 אתו בכנפיר לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר
 על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה ונפש
 פי דקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ו
 ונתן עליה לבנה והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא ק
 קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה
 המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
 קדש קדשים מאשי יהוה וכי תקרב קרבן מנחה
 מאפה תגור סלת תלות מצת בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים כ
 בשמן ואם מנחה על המנחת קרבנך סלת בלולה
 בשמן מצה תהיה פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה
 הוא ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת
 בשמן תעשה והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
 והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים הכהן מן המנחה
 את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת
 מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה כל המנחה
 אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח
 לא יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך בפלח תמלה וראשית
 מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח
 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש ברמל
 תקריב את מנחת בכוריך ונתת עליה שמן ושמנת עליה לבנה ס
 מנחה הוא והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל
 לבנתה אשה ליהוה

cap 3

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר
 הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים וקריבנו לפני יהוה וסמך ידו
 על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים
 את הדם על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה

Leuitiq

אֶל־מ

יִשְׂרָאֵל

מִדְּבַר

חֶבְלֵי

לִפְנֵי

אֶת־בְּ

זֶרֶק

אֶת־ז

חֲמֹזֵי

הַנְּתוּן

חֲמֹזֵי

חֲמֹזֵי

הָעֵז

צִבְנֵי

וְנִתְּנוּ

אֶשֶׁר

יִהְיוּ

בְּיוֹד

Cap. 1

10

4.

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss, located at the bottom right of the page.

Cap. 1

1. אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מבם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן הבקר וזכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו ורצנו לפני יהוה : וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את בן הבקר לפני יהוה ותקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח : וקרבנו וכרעיו ירחץ במים והקטיר חלתן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה :
2. ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו : ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך חלתן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב והכרעים ירחץ במים ותקריב חלתן את הכל והקטיר המזבחה עלה הריח אשה ריח ניחוח ליהוה :
3. ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה ותקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו : ותקריבו חלתן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר

... multum
 ... quod cap. 1
 ... quod cap. 1
 ... quod cap. 1
 ... quod cap. 1
 ... quod cap. 1

דברי אברהם

פקודי

- בניו 42.
- העב 45
- עוהו 70
- יהוה 2
- אתם 3
- את 4
- המנו 5
- אריו 6
- העל 7
- זביו 8
- שער 9
- כל 10
- העל 11
- ומשו 11, 12
- בניו 13
- את 14
- תקה 15
- אביו 16
- וישע 16
- 17
- המש 18
- ויתן 19
- וישב 19
- 20
- ויתן 21
- וישב 21
- משד 22
- מוע 23
- לפני

cap. 70

20.

מבוא

מבוא

ירד
תהו
תחב
צות
פסק
אזער

ובין
ובניו
אל

שער

זענו

משה

ה

בכל

זענו

ראל

ו

זענו

זענו

זענו

זענו

זענו

זענו

זענו

זענו

זענו

cap. 4

12 בניו לכתן : ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל את כל
 13 העבדה : וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר
 14 צוה יהוה בן עשו ויברך אתם משה : וידבר
 15 יהוה אל משה לאמר : ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים
 16 את משכן אהל מועד : ושמת שם את ארון העדות וסלת על הארון
 17 את הפרכת : והבאת את השלחן וערכת את ערפו והבאת את
 18 המנרה והעלית את נרותיה : ונתתה את מזבח הזהב לקטר לפני
 19 ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן : ונתתה את מזבח
 20 העלה לפני פתח משכן אהל מועד : ונתת את הכיור בין אהל מועד
 21 ובין המזבח ונתת שם מים : ושמת את החצר סביב ונתת את מסך
 22 שער החצר : ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת
 23 כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו ויהוה קדש : ומשחת את מזבח
 24 העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח ויהוה הפאבב קדש קדשים :
 25 ומשחת את הכיור ואת פנו וקדשת אתו : והקרכת את אהרן ואת
 26 בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים : והלבשת את אהרן
 27 את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכתן לו : ואת בניו
 28 תקריב והרבשת אתם ככתנת : ומשחת אתם כאשר משחת את
 29 אביהם וכתנו לו והותמת לה ית להם משחתם לכתנת עולם לדורתם :
 30 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה :
 31 ויהי בחדש הראשון בשנת השנית באחד לחדש הוקם
 32 המשכן : ויקם משה את המשכן ויתן את ארניו וישם את קרשיו
 33 ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו : ויפרש את האהל על המשכן
 34 וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה :
 35 ויקח ויתן את העדת אל הארון וישם את הכדים על הארון
 36 ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה : ויבא את הארון אל המשכן
 37 וישם את פרכת המסך ויסך על הארון העדות כאשר צוה יהוה את
 38 משה : ויתן את השלחן באהל
 39 מועד על ירך המשכן צפונה מחוץ לפרכת : ויערך עליו ערך רחם
 לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה :

וישם

139

את החשן מטבעתיו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יות החשן מעל האפוד כאשר צוה יהוה את משה :

ויעש את מעיל האפוד מעשה ארג

כליל תכלת : ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא

וקרע : ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני

משזר : ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך

הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים : פעמן

ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה

את משה : ויעשו את

הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו : ואת המצנפת שש

ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר : ואת האבלנט

שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקס כאשר צוה

יהוה את משה :

ויעשו את ציץ נזר הקדש וזהב טהור ויכתבו

עליו מכאב פתוחי חותם קדש ליהוה : ויתנו עליו פתיל תכלת לתת

על המצנפת למעלה כאשר צוה יהוה את משה :

ותכל כל עבודת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל

ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו :

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו

קרסיו בריתו ועמריו ואדניו : ואת מכסה עורת האילים המאדמים

ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך : את ארון העדת

ואת בריו ואת הכפרת : את השלחן את כל כליו ואת לחם

הפנים : את המנורה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל

כליה ואת שמן המאור : ואת מזבח הזהב ואת שמן המשתה ואת

קטרות הסמים ואת מסך פתח האהל : אתי מזבח הנהשת ואת מכפר

הנהשת אשר לו את בריו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו : את

קלעי החצר את עמדיה ואת ארניה ואת המסך לשער החצר את

מיתריו ויתרתיה ואת כל כלי עבודת המשכן לאהל מועד : את

בגדי השגר לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן ואת בגדי

סג

אהל מ
 בליתם
 ויחולע
 אשר ר
 ושש
 בתוך
 מעשו
 אפרת
 שני וט
 את אנ
 בני יש
 ישראל
 את הו
 שני וט
 רחבו
 השור
 לשם
 משבצ
 שמים
 שקבט
 ויעשו
 על שו
 על ק
 המשב
 טבעת
 האפד
 מלמט

ל ט ובל יחו (אף 39)

3.

4. 5.

6.

7.

8.

9.

10.

11. 12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

139

תשכ
פקורי
מאמ

תשכ
ארג
לא
שני
תוך
עמו
הזה
את
שש
בנט
גרה
תכני
תת
אל
סמי
מים
בת
בם
פל
את
עבר
את
את
גרי

אלה פקודי

אהל מעוד ואת מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת פד
בלי המזבח ו ואת ארני החצר סביב ואת ארני שער החצר ואת
כל יתות המשכן ואת כל יתות החצר סביב ו ומן התכלת ווארגמן
ותולעת שני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש
אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה :

ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משוך :

וירקעו ארז פתי הזהב וקצץ פתילים לעשות
בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש
מעשה חשב ו כתפת עשו לו חכרת על שני קצוותיה : והחשב
אפרתו אשר עליו מפניו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משוך כאשר צוה יהוה את משה :

את אבני השם מסכת משבצת זהב מספרות פתוחות חותם על שמות
בני ישראל :

וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה :

את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משוך :

רבו פפור וימלאו בו ארבעה טורי אבני טור ארם פטדה וברקת
הטור האחד והטור השני נפך ספיר ויהלם :

והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה והטור הרביעי יתרושיש שהם וישפה מוסבת
משבצת זהב במלאתם :

והאבנים על שמות בני ישראל הנה
שתים עשרה על שמות פתוחות חתם איש על שמו לשנים עשר ש
שבת ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור :

ויעשו שרזי משבצת זהב ושתי טבעות זהב ויתנו את שתי הטבעות
על שני קצות החשן ויתנו שתי העבכות הזהב על שתי הטבעות

על קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבכות נתנו על שתי
המשבצות ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו ויעשו שתי

טבעות זהב וישמו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה ויעשו שתי טבעות זהב ויתנם על שתי כתפת האפד

מלמטה מפור פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד וירכסו
את

13. 14 וְלִמְאֵת קֹדֶמָה מִזְרַחָה חֲמִשִּׁים אַמּוֹת : קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת
 15 אֵר הַכֶּתֵף עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבֵּיהֶם שְׁלֹשָׁה : וְלִכְתָּף הַשְּׁנַיִת מִזֶּה
 וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצָר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֵר
 16. 17 וְאַרְבֵּיהֶם שְׁלֹשָׁה : כָּל קְלָעֵי הַחֲצָר סָבִיב שֵׁשׁ מִשׁוֹר : וְהָאֲדָנִים
 18 לְעִמּוּדֵים נְחֹשֶׁת וְזֵי הָעֲמוּדִים וְחֲשִׁיקוֹתָם כֶּסֶף וְצִפּוּי רֵאשֵׁיהֶם כֶּסֶף
 19 וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל עֲמֻדֵי הַחֲצָר : וּמִסָּךְ שַׁעַר הַחֲצָר מַעֲשֵׂה
 דָקָם חִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלְעֵת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר וְעֶשְׂרִים אַמּוֹת אַרְךָ
 20 וְקוֹמָה כְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לַעֲפַת קְלָעֵי הַחֲצָר : וְעֲמוּדֵיהֶם אַרְבַּעַת
 21 וְאַרְבֵּיהֶם אַרְבַּעַת נְחֹשֶׁת וְזֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רֵאשֵׁיהֶם וְחֲשִׁיקוֹתָם כֶּסֶף :
 22 וְכָל הַיְתֻדֹת לְמִשְׁבָּן וְלַחֲצָר סָבִיב נְחֹשֶׁת :

פ פ פ

אלה

פְּקוּדֵי הַמִּשְׁבָּן מִשְׁבָּן הַעֹרֹת אֲשֶׁר פָּקַד
 23 עַל-פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר
 בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן : וּבְצִלְאֵל בֶּן-אוּרִי
 24 בֶּן-חֹרִי לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : וְאֵת
 25 אֶהֱרָאֵב בֶּן-אֲחִיסָמָר לְמִטֵּה-דָן חָרַשׁ וְחָשֵׁב וְדָקָם בְּתַכְלֵת וּבְאַרְגָּמָן
 26 וּבְתוֹלְעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ : כָּל הַזָּהָב הַעֲשׂוּי
 27 לְמַלְאֲכָה בְּכָל מְלֻאכַת הַקֹּדֶשׁ וְיֵהוּי זָהָב הַתְּנוּפֵה הַשֵּׁעַ וְעֶשְׂרִים כֶּכֶה
 28 שִׁבְעַת מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּהַ מֵאֵת
 29 כֶּכֶר וְאַרְףֹּ וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
 30 בָּקַע לְגִלְגָּלֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל רֵעֵבֵר עַל-הַפְּקוּדִים
 מִבְּזַן עֶשְׂרִים שֶׁנֶּרֶךְ וּמַעֲלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפִי וּשְׁלֹשָׁת-אַלְפִים וְחֲמֵשׁ
 מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים : וְיֵהוּי מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצִקָּה
 אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרֻכַת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר
 לְאֲדָן : וְאֵת הָאֶלְפֹּ וְשִׁבְעַת הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֲשֵׂה
 זֵוִים לְעִמּוּדִים וְצִפּוּי רֵאשֵׁיהֶם וְחֲשִׁיקָתָם : וְנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפֵה
 שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל : וַיַּעַשׂ בָּהּ אֵת אֲדָנֵי פֶתַח

אבות

מִזְהוּ 20
 וּכְפָר 21
 וּכְפָה
 כִּפְתּוֹ 22, 23
 נִרְתִּי 24
 אֲתָה 25
 עֲצוֹנִי
 קִרְנוּ 26
 קִרְנוּ 27
 לִירוֹ
 וַיַּעַשׂ 28, 29
 הַמֶּשֶׁךְ

ל ה 38

וְחִמְנִי 2
 אֲרָב 3
 הִמֵּן
 הַמֶּשֶׁךְ 4
 הַשָּׂחָה 5
 טַבָּעַת
 וַיַּעַשׂ 6
 וַיִּבְאֵר 7
 לְהוֹת
 נִחַשׁ

Hand of the Vespertine
 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29
 Hand of the Vespertine
 Hand of the Vespertine

9
 הִימֵן 10
 וְאֲרָב 11
 צִפּוֹן
 הַעֵמֶךְ 12
 עֲמִוֹן

58

אָמַח
וּמִזָּה
: זֶה
וְדִבְרֵי
כִּסְפֵי
עָשָׂה
אֶרֶץ
בְּעֵה
: סָף

פִּקְדוֹת
וְחִמְרֵי
אוֹרֵי
וְאֵתֶנּוּ
רִגְמֵן
עֲשׂוּנֵי
כִּבְד
מֵאֵת

יָדַיִם
חֲמֵשׁ
צִקָּה
כִּפְךָ
עָשָׂה
זֶפֶת
פֶּתַח

ויקהל

20 מן המנרה : ובמנרה ארבעה גבעים משקלים כפתוריה ופרחיה :
 21 וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור התחת שני הקנים ממנה
 וכפתור תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה :
 22, 23 כפתוריהם וקנתם ממנה היו כדלה מקשה אחת זהב טהור : ויעש את
 24 נרתיה שבעה ומלקתיה ומחתתיה זהב טהור : ככר זהב טהור עשה
 25 : אתה ואת כל כליה : ויעש את מזבח הקטרת
 עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתיים קמתו ממנו היו ק
 26 קרנתיו : ויצף אותו זהב טהור את גוו ואת קירלתיו סביב ואת
 27 קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב : ושתי טבעות זהב עשה לו מתחת
 28 : לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם :
 29 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב : ויעש את שמן
 המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח :
 1 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו
 2 וחמש אמות רחבו ושלש אמות קמתו : ויעש קרנתיו על
 3 ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת : ויעש את כל כלי
 4 המזבח את הסירת ואת הנועים ואת המזרקות את המזלגת ואת
 5 המחתת כל כלי עשה נחשת : ויעש למזבחו מכבד מעשה
 6 רשת נחשת תחת כרבו מלמטה עד חציו : ויצף ארבע
 7 טבעות בארבע הקצות למכבד הנחשת בתים לבדים :
 8 ויעש את הבדים עצי שטים ויעש את המזבח לשאת אותו בהם נכבד
 9 לוח עשה אותו : ויעש את המזבח לשאת אותו בהם נכבד
 10 נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד :
 ויעש את החצר לפאתינגב
 11 תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה : עמודיהם עשרים
 12 וארניהם עשרים ווי העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת
 צפון מאה באמה עמודיהם עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי ה
 העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת ים קלעים חמשים באמה
 עמודיהם עשרה וארניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף :
 ולפאת

Cap. 38.

Facit by Vasilius...
21. Labrius...
H. 152.

וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה השבע עשה אתה כרבים :
 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם
 ארבעה אדני כסף : ויעש מסך לפתח האהל חבלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משזר מעשה רקם : ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה
 ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת :

cap 37

ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמתים וחצי ארפו
 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ
 ויעש לו זר זהב סביב : ויצק לו ארבע טבעות זהב על ארבע
 פעמיותיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית
 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב : ויבא את הכרובים
 בטבעות על צלעת הארון לשאת את הארון : ויעש כפרת
 זהב טהור אמתים וחצי ארבעה ואמה וחצי רחבה : ויעש שני כרבים
 זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת : כרוב אחד מקצה מזה
 וכרוב אחר מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצותיו
 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת
 ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים :
 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארפו ואמה רחבו ואמה
 וחצי קמתו : ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב : ויעש לו
 מסגרת טפה סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב : ויצק לו ארבע
 טבעות זהב וימן את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו :
 לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לכרובים לשאת את השלחן :
 ויעש את הכרובים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן :
 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפרותיו ואת
 מנקיותיו ואת הקשות אשר יסך בתן זהב טהור :

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה
 וקנה גביעיה כפתרות ופרחיה ממנה היו : וששה קנים וצאים
 מצדיה שלשה קני מנחה מצדה האחד ושלושה קנה מנורה מצדה
 השני : שלשה גביעים משקרים בקנה האחד כפתר ופרח ושלושה
 גביעים משקרים בקנה אחר כפתר ופרח ושלשת הקנים היו צאים

ויקהל

וחמשים ללא עשה בקצה היריעה אשר במתברת השנית מקבולת
 הלאות אחת אל אחת : ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת
 אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד :
 14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות
 15 עשה אתם : ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב
 16 היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעות : ויחבר את חמש
 17 היריעות לכר ואת שש היריעות לכר : ויעש ללאות חמשים על שפת
 18 היריעה הקיצנה במתברת וחמשים ללאות עשה על שפת היריעה
 19 המתברת השנית : ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות
 20 אחד : ויעש מכסה לאהל ערת אולם מאדמים ומכסה ערות החשים
 21 מלמעלה : ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים
 22 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
 23 האחד : שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה
 24 לכל קרשי המשכן : ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים
 25 לפאת נגב תימנה : וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
 26 הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת
 27 הקרש האחר לשתי ידותיו : ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
 28 עשה עשרים קרשים : וארבעים אדניהם כסף שני אדנים
 29 תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחר : ולירכתי
 30 המשכן ימה עשה ששה קרשים : ושני קרשים עשה למקצעת
 31 המשכן בירכתים : והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו
 32 אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת : והיו שמנה
 33 קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
 34 הקרש האחד : ויעש בריתי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
 35 האחת : וחמשת בריהם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
 36 בריהם לקרשי המשכן לירכתים ימה : ויעש את
 37 הברית התיכון לכרח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה :
 38 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לברייתם ויצף
 39 את הברייתם זהב : ויעש את הפרכת התכלת
 40 וארגמן

36.

ויקרה

D

צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה :
 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 בעלאל בן אורי בד חור למטה יהודה :
 בחכמה בתבונה וברעת ובכל מלאכה :
 בזק ובכסף ובנחשת :
 ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות
 בכל מלאכת מחשבת :
 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בד
 אחיסמך למטה דן :
 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת
 חרשי וחשב ורקס בחכמה ובארגמן בחולעת השני ובשש וארג עשוי
 כל מלאכה וחשבי מחשבת :
 ועשה בעלאל ואהליאב וכלי
 איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בחמה לדעת לעשות
 את כל מלאכת עבודת הקדש לכו אשר צוה יהוה :
 ויקרא משה
 אל בעלאל ואהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
 חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לערבה אל המלאכה לעשת אתה :
 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
 למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבת
 בבקר בבקר :
 וביאו כל החכמים העשים את כל
 מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים :
 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא
 מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה :
 ויצו משה
 ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא :
 והמלאכה היתה דים לכל
 המלאכה לעשות אתה והותר :
 ויעשו
 כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עטר וריעת שש משוח
 וחכלת וארגמן וחולעת שני פרבים מעשה השב עשה אתם :
 ארך
 היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
 האחת מדה אחת לכל היריעת :
 ויחבר את חמש היריעת אחת אל
 אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת :
 ויעש ללאת חכלת על
 שפת היריעה האחת מקצה במקברת כן עשה בשפת היריעה ה
 הקיצונה במקברת השנית :
 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת

cap. 36. 1 5

Lin. S. 135

116.
 117.
 118.
 119.
 120. 11.
 1
 122.
 123.
 124.
 125.
 126.
 1
 127.
 128.
 1
 129. 21.
 1
 122.
 1
 123.
 1
 124.
 1
 125.
 1
 126.
 127.
 128.
 129.

124. 11.

*prop. de l'antiquité de la
 langue, et de son origine
 par l'abbé de l'Épée*

125. 11

ויקהל

6. נדיב לבו יביאת את תרומת יהוה והכוכסף ונהשת : ותכלת
 7. וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : וערת אולם מארמים וערת תחשים
 8. ועצי שטים : ושמן למאור ובשמים לשמן המשתחה ולקטרת
 9. ובשמים : ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ורחשן :
 10. וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה : את
 11. המשכן את אהרן ואת מכסהו ארז קרסיו ואת קרשיו אהת בריתו
 12. את עמדיו ואת ארניו : את הארזן ואת בריו את הכפרת
 13. ואת פרכת המסך : את השלחן ואת בריו ואת כל כליו ואת לחם
 14. הפנים : ואת מנרת המאור ואת כרית ואת נרתיה ואת שמן המאור
 15. ואת מזבחת הקטרת ואת בריו ואת שמן המשתחה ואת קטרת
 16. השמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן : את מזבחת העולה ואת
 17. מכבד הנהשת אשר לו את בריו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו :
 18. את קלעי החצר את עמדיו ואת ארניו ואת מסך שער החצר :
 19. את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם : את בגדי
 20. השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
 21. לכהן : ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה : ויבאו כל איש
 22. אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה
 23. למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו ולבגדי הקדש : ויבאו האנשים
 24. על הנשים כלי נדיב לב הביאו חחונזם ושבעת וכומז כל כלי זהב וכל
 25. איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה : וכל איש אשר
 26. נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אולם
 27. מארמים וערת תחשים הביאו : כל מרים תרומת כסף
 28. ונהשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אהו עצי שטים לכל
 29. מלאכת העבודה הביאו : וכל אשה חכמת לב בידיה טוו
 30. ויביאו מטווה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת
 31. השש : וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים :
 32. והנשיאם הביאו את אבני שהם ואת אבני המלאים לאפוד ורחשן :
 33. ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשתחה ולקטרת השמים :
 34. כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר

צוה

35
6

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהי ישראל
 בראוריש גוים מפניך והרחבתו את גבולך ולא יחמד
 איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים ב-
 בשנה : לא תשקט על חמץ דם זכתי ולא יליץ לבקר
 זבח תג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא-
 תבשל גדי בחלב אמו : ויאמר
 יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה
 פרתי אתך ברית ואת ישראל : ויהי שם עם יהוה ארבעים
 יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שקה ויכתב על הלוחות
 את דברי הברית עשרת הדברים : ויהי ברדת משה מהר סיני
 ושני לחת העדות ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן
 עור פניו ברברו אתו : וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה
 קרן עור פניו ויראו מגשת אליו : ויקרא אלהם משה וישבו
 אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם : ואחרי כן
 נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני :
 ויכל משה מדבר אתם וייתן על פניו מסוה : ובבא משה לפני יהוה
 לדבר אתו יסור את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את
 אשר יצוה : וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני
 משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו :

פ פ פ

ויקהל

ל ח 35

משה את כל עזת בני ישראל ויאמר
 אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
 לעשות אתם : ששת ימים תעשה
 מלאכה וכיום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל-
 העשה בו מלאכה וקמת : לא תבערו אש בכל משבתותכם ביום
 השבת : ויאמר משה אל כל עזת בני ישראל לאמר
 זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה כל-

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23

כי תשא

ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש החר :
 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל החר גם העאן והבקר
 אל ירעו אל מור החר ההוא : ויפסל שני לחת אבנים פראשנים
 וישבם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו וינקה
 בידו שני לחת אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
 ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
 אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
 לא לפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות
 על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים : וימתר משה
 ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדוני
 ייך נא אדוני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ול
 חטאתינו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך
 אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
 העם אשר אתה בקרב את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
 עשה עמך : שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך
 את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוכי : השמר לך פד
 חכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פד יהיה למוקש
 בקרבך : כי את מזבחתם תהצין ואת מצבתם תשברון ואת
 אשירי תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל
 קנא הוא : פד חכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזכו
 לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו : ולקחת מבנתיו לבניך וזנו
 בנתיו אחרי אלהיהם וזנו את בניך אחרי אלהיהם : אלהי מסכת
 לא תעשה לך : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב וצאת מפצרים :
 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה :
 ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכר בניך ת
 תפדה ולא יראו פני ריקם : ששת ימים תעבד וביום
 השביעי תשבת בחרוש ובקציר תשבת : וחג שבועת
 תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה :

שלש

יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחר
 אעלה בקרבך וכל יחיד ועמה חורר עדיך מעליך וארעה מה אעשה
 לך : ויתנצלו בני ישראל את עדים מתר חורב : ומשה יקה את
 האהל ונטה לו מתוץ לפתנה הרחקמן המחנה וקרא לו אהל מועד
 ויהיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מתוץ למחנה : והיה
 כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהליו והביטו
 אחרי משה ערבאו האהלה : והיה כבא משה האהלה ירד עמוד
 הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה : וראה כל העם את עמוד
 הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהליו :
 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
 ושכח המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל :
 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר
 אלי העל את העם הזה ואתה לא יהודעתי את אשר תשלח עמי
 ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועמה אם נא
 מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכיך וארבעך למען אמצא חן
 בעיניך וראה כי עמך חגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתו לך :
 ויאמר אליו אם אין פניך הרמים אל תעלינו מזה : ובמה יודע
 אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני
 ועמך מכל העם אשר על פני האדמה :
 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה
 כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך :
 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך והנחתי
 את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא תוכל
 לראות את פני כי לא יראני האדם וחי : ויאמר יהוה הנה מקום
 אחי ונצבת על הצור : והיה בעבר כבודי ושמתיך בנקרת הצור
 ושכתי כפי עדיך עד עברי : והסרת יאת כפי וראית את אחרי ופני
 לא יראו : ויאמר יהוה אל משה פסל
 לך שני לוח אבנים כראשנים וכתבתי על לוחות אלה הדברים אשר
 דברתי לך על הלוחות הראשנים אשר שברת : והיה נכח לבקר

cap. 34 ד 4

מחנה

270024 Cap. 32

- 120
- 121
- 122
- 123
- 124
- 125
- 126
- 127
- 128
- 129
- 130
- 131
- 132
- 133
- 134
- 135
- 136
- 137
- 138
- 139
- 140

123. *De vita nouissima in hunc
 paulo Prologus. 1166. 2*
 124. *De vita nouissima in hunc
 paulo Prologus. 1166. 2*

127. *De vita nouissima in hunc
 paulo Prologus. 1166. 2*
 128. *De vita nouissima in hunc
 paulo Prologus. 1166. 2*

Cap. 33

כִּי תִשָּׂא

20 זָקַח אֶת הַעֲגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזְרֶה עַל-
 21 פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׂק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן מִה עָשׂוּ
 22 לָךְ הַעַם הַזֶּה כִּי תִבָּאת עֲלֵיו חֲטָאָה גְדֹלָה : וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל יְהוָה
 23 אַף אֲדַנִּי אַתָּה יָדַעַת אֶת הַעַם כִּי בָרַע הוּא : וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשׂוּ לָנוּ
 24 מִצְרִים לֹא יָדַעְנוּ מִה הָיָה לָנוּ : וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמִי
 זָהָב הַתִּפְרָקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וְאֲשַׁלְּיִכְחוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הַעֲגֹל חֲזָה :
 וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת הַעַם כִּי פָרַע הוּא כִּי פָרַע הַיְהוָה
 לְשִׂמְצָה בְּקִמּוּיהֶם : וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בַּשַּׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי
 27 לַיהוָה אֱלֹהֵי וַיֹּאסְפוּ אֲלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי : וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ עִבְרוּ וְשִׁכְבוּ מִשַּׁעַר לַ-
 28 לְשַׁעַר בְּמַחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ אֶת אֶתְיוֹ וְאִישׁ אֶת בְּעָהּ וְאִישׁ אֶת-
 29 קָרְבוֹ : וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כְּדִבְרַי מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הַעַם בַּיּוֹם הַהוּא
 30 כִּי אִישׁ בָּכְנוּ וּבָאֲחָיו וְלָתַת עַל יָכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה : וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל הַעַם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וַעֲמַתָּה אֵעֲלֶה אֶל יְהוָה אוֹלֵי
 31 אַכְפָּרָה בְּעַד חֲטָאתֵכֶם : וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָאָה הַעַם
 32 זָהָב חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב : וַעֲתָה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתָם
 33 וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 34 מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא לִי אִמְחֹנוּ מִסְפָּרִי : וַעֲתָה לֵךְ נַחֵה אֶת הַעַם
 אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ וְהָנֹחַ מִלֵּאכִי יֵלֶךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פָּקְדֵי וּפְקֻדָּתִי עַ-
 35 עֲלֵיהֶם תִּשָּׂאתָם : וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הַעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הַעֲגֹל אֲשֶׁר
 36 עָשׂוּ אַהֲרֹן : וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ
 37 עֲדָה מִזֶּה אַתָּה וְהַעַם אֲשֶׁר הִעֲלִיתָ מִמִּצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 38 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֲתִנְנֶנָּה : וְשַׁלַּחְתִּי
 39 לִפְנֵיךָ מִלֵּאךְ וְגַרְשָׁתִי אֶת הַכְּנַעֲנִי הַחֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי רַחֲמוּ וְ-
 40 וְחִיבוּסֵי : אֶל אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כִּי לֹא אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם קִשְׁתִּי
 41 עָרַף אֶתְּךָ פֶּדְאֲכֹלְךָ בַּדֶּרֶךְ : וַיִּשְׁמַע הַעַם אֶת דִּבְרֵי תַרְעֵי חֲזָה
 42 וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֲדִין עֲלָיו : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה

*intra numerum in ludi
... Propriet. 1866
... 1866*

*... 1866
... 1866*

Cap. 33

יהוה

עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זהו משה האיש אשר העלנו
 מארץ מצרים לא ירענו מה היתה לו : ויאמר אליהם אהרן
 פִּרְקוּ נֹזְמֵי הַזֹּהֵב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנִיתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלַי :
 ויִתְּפְּרְקוּ כָל הָעָם אֶת נֹזְמֵי הַזֹּהֵב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל-
 אֶהָרֹן : וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסַּכַּח
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :
 וַיִּרְא אֶהָרֹן וַיִּבֶן סוּבָח לִפְנָיו וַיִּקְרָא אֶהָרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה סַחֵר :
 וַיִּשְׁלִימוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגִּשּׁוּ שְׁלָמִים וַיֹּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂרֹו
 וַיִּקְמוּ לַצַּחֵק :

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּךְ רֹד כִּי שָׁחַת עַמְּךָ אֲשֶׁר
 הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : סֵרוּ מֵהָר מִן הַרְרֵךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עֲשׂוּ לָהֶם
 עֵגֶל מִסַּכַּח וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 הֶעֱלֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵא אֵת
 הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשָּׁה עֵרָף הוּא : וְעַתָּה הִנֵּיתָה לִּי וַיַּחַר אַפִּי
 בָּהֶם וְאֶכְלֵם וְאֶעֱשֶׂה אֹתָךְ לְגֹוִי גֹדֹל : וַיִּתֵּל מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו יְהוָה
 אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמָה יְהוָה יַחַר אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּכַח גְּדֹל וּבִיד חֲזָקָה : לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֹאמַר בְּרַעַת
 הוֹצֵאתָם לְהָרֹג אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ שׁוֹב מִחֲרוֹן א
 אַפְּךָ וְהִנַּחֵם עַל הָרַעַת לְעַמְּךָ : זָכַר לְאִבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתִּדְבֹר אֱלֹהִים אַרְבֵּה אֶת זַרְעֲכֶם כ
 כִּכְבָּבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֶמְרַתִּי אֲרֹן לְזַרְעֲכֶם וְנָתַתִּי
 לְעַלְמִים : וַיִּנַּחֵם יְהוָה עַל הָרַעַת אֲשֶׁר דִּבַּר לְעַשֵׂת לְעַמּוֹ :

וַיִּפֶן וַיִּרַד מֹשֶׁה מִן הָהָר וַיִּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיַד
 לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים : וְהִלַּחַת מֵעֵשֶׂה
 אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא הָרוּת עַל הַלַּחַת : וַיִּשְׁמַע
 יְהוָשֶׁע אֶת קוֹל הָעָם בְּרַעַת וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה :
 וַיֹּאמֶר אִיז קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאִיז קוֹל עֲנֹת תְּלוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אֲנָכִי
 שָׁמַע : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיִּרְא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַר-
 אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַדָּהָר וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם פַּתַּח הָהָר :

וַחֲלֵ

מִעַן

לִפְנֵי

לִבְךָ

לִדְבַר

ל. א. ל. *Cap. 31*

אֹרֶךְ

וּבְחַיֵּי

וּבְכֹחַ

מְלֶאכֶת

וּבְלִבְךָ

מוֹעֵד

מִזְבֵּחַ

וְאֵת

וְאֵת

לְקַדְּשׁ

יִשְׂרָאֵל

לְדֹרֹתָם

קִדְשׁ

הַנֶּפֶשׁ

שִׁבְרֵךְ

בְּרִיּוֹתָיִךְ

עֲשׂוּ

בְּשֵׁם

בְּשֵׁם

בְּשֵׁם

ל. ב. ל. *Cap. 32*

כִּיתוּשָׁא

35 וְחִלְבֵנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בְּרַבְרָה יְהוָה : וְעִשִׂית אֶת־הַקְּטֹרֶת לְקַח
 36 מִעֲשֵׂה רִזְקָה מִמֶּלֶךְ טְהוֹר קֹדֶשׁ : וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה
 לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוֹעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תְּהִי־הָ
 37 לָכֶם : וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְּתָהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תְּהִי־הָ
 38 לְךָ לַיהוָה : אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כִּמּוֹה לְהַרְיִית בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמּוּי :
 39 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : רֵאָה קִרְאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־
 40 אֹרִי בֶן־חֹר לְמֹשֶׁה יְהוּדִי : וְאָמַרְא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים בְּתַכְתְּמָה
 41 וּבְתַבְוִינָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה : לְחֹשֶׁב מַחֲשַׁבַת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב
 42 וּבְבָסָף וּבְנִחְשֵׁת : וּבְחַרְשֵׁת אֲבָן לְמִלֵּאֵת וּבְחַרְשֵׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
 43 מְלָאכָה : וְאֲנִי הִנֵּה נִתְּמִי אִתּוֹ אֶת אֶהֱלִיאֵב בֶּן־אֶחֱיסָמֵד לְמִטָּה דָוָן
 44 וּבְלֹב כָּל־חֲכָם לֵב נִתְּמִי חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ : אֶת־אֶהֱלִי
 45 מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ לַעֲרֹת וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל־הָאֶהֱלִי :
 46 וְאֶת־הַשְּׁלֵחַן וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמְּנִרָה הַטְּהַרָה וְאֶת כָּל־כְּלָיו וְאֶת־
 47 מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת : וְאֶת מִזְבַּח־הָעֹלָה וְאֶת כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר
 48 וְאֶת־כְּנֹו : וְאֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 49 וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן : וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסָּמִים
 50 לְקֹדֶשׁ כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ יַעֲשׂוּ :
 51 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאִתָּה דַבֵּר אֶל־בְּנֵי
 52 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת־שַׁבְּתֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ כִּי־בְאוֹר הוּא בִינִי וּבִינֵיכֶם
 53 לְדַרְתֵיכֶם לַדַּעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם : וְשִׁמְרַתֶם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי
 54 קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הַעֲשֵׂה בָהּ מְלָאכָה וּנְבָרְתָהּ
 55 הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִקְּרִב עַמִּיהָ : שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 56 שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הַעֲשֵׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת :
 57 וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדַרְתֶּם
 58 בְּיָנִי וּבִין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 59 עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפַשׁ :
 60 וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּבָלְתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי
 61 בְּשֵׁשׁ מִשְׁה לַרְוֹת מִן־הַחֵר וַיְקַהֵל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּמִי
 עֲשֵׂה

Cap 31

Cap 32

130
6

וידבר

ויהוה אל משה לאמר : כִּי תִשָּׂא אֶת דְּאֵשׁ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לַפְקֻדֵיהֶם וְנִרְאֶנּוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ
 לַיהוָה כַּפָּקֹד אַתֶּם וְלֹא יִהְיֶה בְּהֶם נֹגֵף בַּפָּקֹד
 אַתֶּם : זֶה יִתְּנוּ כָּל הָעֵבֶר עַל הַפְּקֻדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֶשְׂרִים גֵּרֵת הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה : כָּל הָעֵבֶר עַל
 הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה : הָעֶשְׂרִי לֹא
 יִרְכֹּז וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לַחַת אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר
 עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם : וְלִקְחַת אֶת כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָחַת
 אֹתוֹ עַל עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹפֶר
 עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְעָשִׂית פִּינִי נַחֲשֶׁת וְכִנּוּ נַחֲשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָחַת אֹתוֹ בִּיד
 אֹהֶל מוֹעֵד וּבִבֵּן הַמִּזְבֵּחַ וְנָחַת שָׁמָּה מִיָּם : וּרְחֲצוּ אֹהֶל וּבְנֵי
 מִטְנֵי אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם : בְּכֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחֲצוּ מִיָּם
 וְלֹא יָמָתוּ אֹו כִּנְשַׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְהַקְטִיר אֵשׁה לַיהוָה :
 וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לְדָם חֶק עוֹלָם לֹו וְלִזְרָעוֹ
 לְדֹרֹתָם : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : וְאַתָּה קַח לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֵרֹדְרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 וּקְנִימֵן בְּשֵׁם מִחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וּקְנֵה בְשֵׁם חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים :
 וּקְנֵה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשִׁמֵן זֵית הַזֵּיץ : וְעָשִׂית
 אֹתוֹ שִׁמֵן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ רִקַח מֵרְקֻחַת מַעֲשֵׂה רִקַח שִׁמֵן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
 וְהָיָה : וּמִשְׁחַת בּוֹ אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת :
 וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כֹּל פְּלִי וְאֶת דֹּמְנָה וְאֶת כִּלְיָהּ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַ
 הַקְּטֹרֶת : וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כֹּל פְּלִי וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כִּבּוֹ :
 וּקְדִשְׁתְּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ בְּהֶם יִקְדָּשׁ :
 וְאֶת אֹהֶל וְאֶת בְּנֵי תְּמִשָּׁח וּקְדִשְׁתְּ אֹתָם לְכַהֵן לִי : וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַדָּבָר לֵאמֹר שִׁמֵן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יְהִי זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם : עַל בֶּשֶׂר
 אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמִתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כִּמְהוֹ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם :
 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמָהוֹ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל זֶר וּנְכַרְתְּ מֵעֲמִיו :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סָמִים נָטָף וְשִׁחַלְתְּ

וּפְרָו 26

עָלָיו 27

וְקָדְשׁ 28

הַמִּזְבֵּחַ 29

בְּבִקְוֹ 30

בְּרוּחַ 31

וְאֵת 32

לְהַזְכִּיר 33

מִנְעַם 34

וְנֶעֱרַב 35

מִנְעֻמָּה 36

בְּחֻזְקוֹ 37

אֲשֶׁר 38

לְהַזְכִּיר 39

קִטְרוֹ 40

יִתְחַזַּק 41

אֶת־גִּבּוֹרֵי 42

וְשִׁתְּחַזַּק 43

עַל־פְּנֵי 44

אֶת־דַּבְּרֵי 45

הַפֶּה 46

אֲנִי 47

בְּחֻזְקוֹ 48

הַעֲרֹב 49

עָלָיו 50

עַל־קִטְרוֹ 51

לְהַזְכִּיר 52

לְהַזְכִּיר 53

לְהַזְכִּיר 54

לְהַזְכִּיר 55

לְהַזְכִּיר 56

לְהַזְכִּיר 57

לְהַזְכִּיר 58

לְהַזְכִּיר 59

לְהַזְכִּיר 60

לְהַזְכִּיר 61

1. 5 Cap. 30

פני
איש
נקד
נש
על
לא
ת
תת
כפר
ל
בד
בני
מים
רעו
ושח
אוח
ז
שית
נש
ח
ח
ז
אל
ש
ז
לח

2

2

תעוה

26 וּפָרַח חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל הַכֹּפָרִים וְחַטָּאת עַל-הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּפֹר
 27 עָלָיו וּמִשַּׁחַת אָתּוֹ לְקַדְּשׁוֹ : שְׂבַעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קָדֵשׁ קְדָשִׁים כָּל-הַנֶּגַע בְּמִזְבַּח וּקְדֵשׁ :
 28 זֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-
 29 הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד : אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה
 30 בַּבֹּקֶר וְאֶת-הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים : וְעָשִׂיתָ סֹלֶת
 בַּלֵּיל בְּשֶׁמֶן כַּתִּיב רַבַּע הַחֵץ וְנִסַּךְ רַבִּיעַת הַחֵץ יֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד :
 31 וְאֶת-הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנֹסֶכֶה תַעֲשֶׂה
 32 לָלֶחֶם לַרֵיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה : עֹלֹת תָּמִיד לִדְרֹתֵיכֶם פָּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אֹנֵן לָכֶם שֵׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֵיכֶם :
 33 וְנִעַמְתִּי שָׁמָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְקַדֵּשׁ בְּכַבְדִּי : וּקְדַשְׁתִּי אֶת-אֹהֶל
 34 מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-אֹהֶל וְאֶת-בְּנֵי אֹהֶל וְאֶת-בְּנֵי אֹהֶל לִי : וְשִׁכַנְתִּי
 35 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים : וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 36 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי בְתוּכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 37 וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר
 38 וְהָיָה וְאִמְתִּים קָטְחוּ מִמֶּנּוּ קִרְבָּתָיו : וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב סָהוֹר
 39 אֶת-גִּזָּו וְאֶת-קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת-קִרְבָּתָיו וְעָשִׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב :
 40 וְשִׁתִּי שְׂבַעַת זָהָב תַעֲשֶׂה לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל-שֵׁתֵי צַלְעֹתָיו תַעֲשֶׂה
 41 עַל-שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה לְכַתִּים לְכַתִּים לְשֵׁאת אֹתוֹ בְּהֶמָּה : וְעָשִׂיתָ
 42 אֶת-הַבָּרִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב : וְנִתַּתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי
 43 הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל-אֶרֶץ הָעֵדוּת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדוּת אֲשֶׁר
 44 אֹנֵן לָךְ שָׁמָּה : וְהִקְטִיר עָלָיו אֹהֶל קִטְרֹת סָמִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
 45 בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֶּחֱרֵה יְקַטְרֶנָּה : וּבְהַעֲלֹת אֹהֶל אֶת-הַנֶּחֱרֵה בֵּין
 46 הָעֶרְבִים יְקַטְרֶנָּה קִטְרֹת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לִדְרֹתֵיכֶם : לֹא-תֵעָלוּ
 47 עָלָיו קִטְרֹת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנִסַּךְ לֹא תִסְכוּ עָלָיו : וּכְפָר אֹהֶל
 48 עַל-קִרְבָּתָיו אֶחָת בְּשָׁנָה מֵרֵם חַטָּאת הַכֹּפָרִים אֶחָת בְּשָׁנָה יִכְפֹּר עָלָיו
 49 לִדְרֹתֵיכֶם קָדֵשׁ קְדָשִׁים הוּא לַיהוָה :

וידבר

29

האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב : ואת האיל תנתח
 לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו :
 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהודה ריחניחוח אשר
 ליהוה הוא : ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש האיל : ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה
 על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל ביהו ידם הימנית
 ועל ביהו רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב :
 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה ותזית על א
 אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אהרן וקדש הוא ובגדיו
 ובניו ובגדי בניו אתו : ולקחת מן האיל התלב והאליה ואת
 התלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הפלית ואת
 התלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מראים הוא : וכבר להם
 אלה ותלת להם שמן אחת ורקיק אחר מסר המצות אשר לפני יהוה
 : ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני
 יהוה : ולקחת אתם טרים והקטרת המזבחה על העלה לריח
 ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה : ולקחת את החזה מאיל המראים
 אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה ותית לה למנה : וקדשת
 את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל
 המראים מאשר לאהרן ומאשר לבניו : ותית לאהרן ולבניו לחק
 עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרופה יהיה מאת בני ישראל
 מזבחי שלמים תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר לאהרן יחיו לבניו
 אחריו למשחה בהם ולמרא בהם את ידם : שבעת ימים ילבשם הפהן
 תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש : ואת איל
 המראים תקח ובשרת את בשרו במקום קדש : ואכל אהרן
 ובניו את בשר האיל ואת הלהם אשר בסל פתח אהל מועד :
 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל
 כי קדש הם : ואם יוותר מבשר המראים ומן הלהם עד הבקר
 ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא : ועשית לאהרן
 ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם :

2224

המצנ 38
 אשר 39
 לדצו 39
 ואבנ 40
 להם 41
 אתם 42
 וקדש 42
 ספתנ 43
 מועד
 עולם 44
 תעשו
 תמיק 2
 משתי 3
 והקר 4
 ואת 5
 ולקח 5
 האפו 6
 ומצנ 7
 אחט 8
 והלב 9
 והיתו 10
 אתה
 הפר 11, 12
 הפר
 יסורו 13
 היתר
 והקט 14
 תשנו 15
 תקחו 16

Cap. 29

29

נה

תעור

ונתח

שר

יהם

מבר

מניה

ז

גדיו

את

מת

לחם

הזה

פני

רבים

אדם

שפת

היל

הק

לא

מני

ופתו

אל

תנו

אל

בקמ

תנו

תצוה

38. **המצנפת יהיה :** והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים
 אשר יקרישו בני ישראל לכל מתנת קרשיהם והיה על מצחו תמיד
 39. **לרצון להם לפני יהוה :** ושבעת הכתנת שש ועשית מצנפת שש
 40. **ואבנט תעשה מעשה רקם :** ולבני אהרן תעשה כתנות ועשית
 41. **להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת :** והלבשת
 אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידיהם
 42. **וקדשת אתם וכהנולו :** ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה
 43. **ממתנים ועד ירכים יהיו :** והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
 מועד או בנסתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומחו תקח
 כ ט **עולם לו וזרעו אחריו :** וזה הדבר אשר
 תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בד בקר ואילם שנים
 2. **המימם :** ולהם מצות וחלת מצול ברולת בשמן ורקיקו מצות
 3. **משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם :** ונתת אותם על סל אחד
 4. **והקרכת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם :** ואת אהרן
 ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים :
 5. **ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל
 6. האפוד ואת האפד ואת החשן ואפרת לו כחשב האפוד :** ושמת
 7. **המצנפת על ראשו ונתת את כנור הקדש על המצנפת :** ולקחת
 8. **את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו :** ואת בניו תקריב
 9. **והלבשתם כתנת : וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ותכבשת להם מגבעת
 10. והייתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו :** והקרכת
 את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 11. **הפר :** ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקחת מדם
 הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
 12. **יסוד המזבח :** ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת
 13. **היתר על הכבוד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליוהן
 14. והקטרת המזבחה :** ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו
 15. **תשרף באש מחוץ למחנה חסאת הוא :** ואת האיל האחד
 16. **תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :** ושחטת את
 האיל

cap 29

28

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֶפֶד מַעֲשֵׂנוּ זֹהֵב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : רְבוּעַ יְהִיָּה כְּפֹל זֶרֶת אֶרְפוּ
 וְזֶרֶת רַחְבּוֹ : וּמֵלֶאֱת בּוֹ מֵלֶאֱת אֶבֶן אַרְבַּעַת טוֹרִים אֶבֶן
 טוֹר אֶדָם פִּטְדָה וּבִרְקַת הַטוֹר הָאֶחָד וְהַטוֹר הַשְּׁנַי נֶפֶךְ סָפִיר וְיָהִם
 וְהַטוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׁבוּ וְאַתְלָמָה : וְהַטוֹר הַרְבִּיעִי מַרְשִׁישׁ וְשֵׁהִם
 וְיִשְׁפָּה מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ כַּמְלֹאֲתָם : וְהָאֲבָנִים תְּהִיֶינּוּ עַל שְׁמֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה עַל שְׁמֵיהֶם פְּתוּחֵי הַרְגָם אִישׁ עַל שְׁמוֹ
 תְּהִיֶינּוּ לְשָׁנֵי עֶשֶׂר שָׁבֵט : וְעָשִׂיתָ עַל הַחֲשֵׁן שְׁרָשֶׁת גְּבֹלֹת מַעֲשֵׂה
 עֶבֶת זָהָב טָהוֹר : וְעָשִׂיתָ עַל הַחֲשֵׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֹת שְׁתֵּי
 הַטַּבְּעוֹת עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשֵׁן : וְנָתַתְּ אֶת שְׁתֵּי עֲבָתוֹת הַזָּהָב עַל
 שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת אֶל קְצוֹת הַחֲשֵׁן : וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבָתוֹת תִּתֵּן
 עַל שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת וְנָתַתָּה עַל כַּתְּפוֹת הָאֶפֶד אֶל מוֹל פְּנָיו : וְעָשִׂיתָ
 שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׁמְתָּ אֹתָם עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשֵׁן עַל שְׁפָרְזוֹ אֲשֶׁר
 אֶל עֵבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָה : וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֹתָם עַל
 שְׁתֵּי כַּתְּפוֹת הָאֶפֶד מִלְּמַטָּה מִפְּנֵי לְעַמַּת מִתְּבַרְחוֹ מִמֶּעַל לִ
 לְחֹשֶׁב הָאֶפֶד : וְיִרְכְּסוּ אֶת הַחֲשֵׁן מִטַּבְּעוֹתָו אֶל טַבְּעַת הָאֶפֶד
 בְּפִתּוֹל תְּכֵלֶת לְהַיּוֹת עַל חֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא יִהְיֶה הַחֲשֵׁן מֵעַל הָאֶפֶד :
 וְנִשְׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֲשֵׁן הַמִּשְׁפָּט עַל לְבוֹ בִּבְאוֹ אֶל־
 הַקֹּדֶשׁ לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד : וְנָתַתְּ אֶל־חֲשֵׁן
 הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֵת הַתְּמִיִּם וְרִיָּו עַל לֵב אַהֲרֹן בִּבְאוֹ לִפְנֵי
 יְהוָה וְנִשְׂא אַהֲרֹן אֶת מִשְׁפָּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד :
 וְעָשִׂיתָ אֶת־מַעִיל הָאֶפֶד כְּלִיל תְּכֵלֶתוֹ וְהִנְחִיֶּינּוּ
 רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שִׁפָּה יְהִיָּה לְפָיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֶרֶג כְּפִי תִתְּרֵא יְהִיָּה לִּי
 לֹא יִקְרַע : וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלְיוֹ רִמְנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־
 שׁוּלְיוֹ סָבִיב וּפְעָמָי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב : פְּעָמָי זָהָב וְרִמּוֹן פְּעָמָי
 זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב : וְהִנְחֵה עַל אַהֲרֹן לְשֶׁרֶת וְנִשְׁמַע
 קוֹלוֹ בִּבְאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וְלֹא יָמוּת :
 וְעָשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתַחְתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי הַחֹם קֹדֶשׁ לִיהוָה :
 וְשַׁמְתָּ אֹתוֹ עַל־פִּתּוֹל תְּכֵלֶת וְהִנְחֵה עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוֹל פְּנֵי ת

21. 22.

23.

24.

25.

26.

27.

29

שש 19

וא 20

העו

לדר

ואת 21

23

לכה

ועש

ואת

בגד

ואפ

אחי

ואת

שני

קצו

הכר

שחו

האן

מע

ישר

הא

שמו

ועש 15.14

מע 15

ד
 הַדְּבָרִים
 אֲרָבָה
 ס אֲבוֹת
 וְיִתְרוֹם
 וְשִׁבְעִים
 שְׁמֵת
 שְׁמוֹ
 גַּעֲשֵׂה
 נִשְׁתַּי
 זָבַע ל
 וְתִתֶּנּוּ
 עֲשִׂיתִי
 אֲשֶׁר
 עַל
 ל
 אֲפֹלֵה
 ד
 אֶל־
 חֲשׂוֹן
 לִפְנֵי
 יד
 חֲפִי
 יִתְּלוּ
 וְעַל־
 גַּעֲמוֹ
 שְׁמַע
 ו
 ח

127

34. וְהִבְרִיחַהּ הַפְּרִכָּה לְכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים : וְנָתַתְּ אֶת
 35. הַכִּפֹּרֶת עַל אַרְזוֹן הַעֲדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים : וְשָׂמַתְּ אֶת הַשְּׁלֹחַן מִחוּץ
 לַפְּרִכָּה וְאֵת הַמְנִרָה נֹכַח הַשְּׁלֹחַן עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן תִּימֵנָה וְהַשְּׁלֹחַן
 36. תָּחַן עַל צִלְע צְפוֹן : וְעָשִׂיתָ מִסְךְ לַפֶּתַח הָאֵחָל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 37. וְחוֹלְעֵת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מַעֲשֵׂה רֶקֶם : וְעָשִׂיתָ לַמִּסְךְ חֲמִשָּׁה
 עֲמוּדֵי שָׁטִיִּם וְצִפִּיתְּ אֹתָם זָהָב וְוִיהֶם זָהָב וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲרָגִי
 נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ אֶת־
 1. הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִיִּם חֲמִשָּׁה אַמּוֹת אַרְךְ וְחֲמִשָּׁה אַמּוֹת רֹחַב רְבֹעַ יְהִי־הוּא
 2. הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ : וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמִּנֵּי
 3. הַתְּרִיזִין קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ סִירְתָיו לְדִשְׁנוֹ וְעִיּוֹ
 4. וּמִזְרְקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּרָתָיו לְכָל כְּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ לוֹ
 5. מִכְּבַר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבַּעֲוֹת נְחֹשֶׁת
 6. עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו : וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת פְּרָכֵי הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה
 7. וְהִיתָה הָרֶשֶׁת עַד תְּצִיחַ הַמִּזְבֵּחַ : וְעָשִׂיתָ בָּדִים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שָׁטִיִּם
 8. וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת : וְהוּבֵא אֶת בָּדָיו בְּטַבַּעֲוֹת וְהָיוּ הַבָּדִים עַל־שְׁתֵּי
 9. צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׁאת אֹתוֹ : גָּבוֹחַ לְרוּחַ תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הָרָאֶה
 10. אֶתְךָ בְּהָר בֶּן יַעֲקֹב : וְעָשִׂיתָ אֶת חֲצֵר
 11. הַמִּשְׁכָּן לַפֶּאֶת נֹגַב תִּימֵנָה קַלְעִים לְחֲצֵר שֵׁשׁ מְשֹׁר מֵאָה בָּאֵמָה אַרְךְ
 12. לַפֶּאֶת הָאֵחָת : וְעַמּוּדָיו עֲשָׂרִים וְאַרְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעַמּוּדִים
 13. וְחֲשִׁיקֵיהֶם כֶּסֶף : וְכֵן לַפֶּאֶת צְפוֹן בְּאֶרֶךְ קַלְעִים מֵאָה אַרְךְ וְעַמּוּדָיו
 14. עֲשָׂרִים וְאַרְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעַמּוּדִים וְחֲשִׁיקֵיהֶם כֶּסֶף : וְרֹחַב
 15. הַחֲצֵר לַפֶּאֶת יָם קַלְעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַרְנִיָּהֶם
 16. עֲשָׂרִים : וְרֹחַב הַחֲצֵר לַפֶּאֶת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה : וְחֲמֵשׁ
 17. עֲשָׂרֵה אַמָּה קַלְעִים לְכַתֵּף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה :
 18. וְלְכַתֵּף הַשְּׂנִיחַ חֲמֵשׁ עֲשָׂרֵה קַלְעִים עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה
 19. : וְלַשַּׁעַר הַחֲצֵר מִסְךְ עֲשָׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְחוֹלְעֵת
 20. שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עַמּוּדֵיהֶם אַרְבַּעַת וְאַרְנִיָּהֶם אַרְבַּעַת :
 21. כָּל עַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב מִחֲשָׁקִים כֶּסֶף וְוִיהֶם כֶּסֶף וְאַרְנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת :
 22. אַרְךְ הַחֲצֵר מֵאָה בָּאֵמָה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקָמְרָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת

כ"ו Cap. 27

הַר 11.

פַּל 12.

הַי 13.

מִי 14.

לֵל 15.

הַי 16.

הַי 17.

עַי 18.

רַו 19.

צַו 20.

לֵל 21.

הַי 22.

הַי 23.

הַי 24.

הַי 25.

הַי 26.

הַי 27.

הַי 28.

הַי 29.

הַי 30.

הַי 31.

הַי 32.

הַי 33.

הַי 34.

הַי 35.

הַי 36.

הַי 37.

הַי 38.

הַי 39.

הַי 40.

הַי 41.

הַי 42.

הַי 43.

הַי 44.

הַי 45.

הַי 46.

הַי 47.

הַי 48.

הַי 49.

הַי 50.

הַי 51.

הַי 52.

הַי 53.

הַי 54.

*post hoc coronation p...
etc. p. 24. b. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

תְּרוּמָה

11. הַחֲבֵרַת הַשְּׁנִיית : וְעָשִׂית קִרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשָּׁה וְהִבֵּאת אֶת הַקִּרְסִים
 12. בְּלֵאלֹא וְחִבְרַת אֶת הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד : וְסָרַח הַעֲרֹף בִּירֵיעַת הָאֹהֶל
 13. חֲצִי הִירֵיעָה הַעֲרֹפֹת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן : וְהָאֵמָה מִזֶּה וְהָאֵמָה
 מִזֶּה בַּעֲרֹף בְּאֶרֶץ יִרְיעַת הָאֹהֶל יִהְיֶה סְרוּחַ עַל צְדֵי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה
 14. לְכַסְתּוֹ : וְעָשִׂית מְכֻסָּה לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילָם מְאֻדָּמִים וּמְכֻסָּה עֹרֹת
 15. הַחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה : וְעָשִׂית אֶת הַקִּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן
 16. עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים : עֶשֶׂר אַמּוֹת אֶרֶץ הַקִּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצִי הָאֵמָה
 רֹחַב הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד : שְׁתֵּי יָדוֹת לְקֶרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֹת אֲשֶׁה אֶל-
 אַחֲתָהּ בֶּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן : וְעָשִׂית אֶת הַקִּרְשִׁים
 17. לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לְפָאֵת גִּבְוַת תִּימְנָה : וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף
 תַּעֲשֶׂה הַזֹּחֶת עֶשְׂרִים הַקִּרֶשׁ שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי
 20. יָדָיו וְשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו : וְלַצֶּלַע
 18. הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיית לְפָאֵת צִפּוֹן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ : וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם
 כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד
 19. : וְלִירְכַתִּי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁה קִרְשִׁים : וְשְׁנֵי קִרְשִׁים
 24. תַּעֲשֶׂה לְמַקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתַיִם : וְהָיָה תְּאֵמָם מִלְּמִשָּׁה וְיִחַדְדוּ
 יְהִיו תְּמִים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטְּבַעַת הַיְּאֻחַת בֶּן יְהִיָּה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי
 25. הַמַּקְצַעַת יְהִיו : וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קִרְשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר אַדְנִים
 שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקִּרֶשׁ הָאֶחָד :
 26. וְעָשִׂית בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקִרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד :
 27. וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְמִרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקִרְשֵׁי
 28. צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתַיִם יִמָּה : וְהִבְרִית הַחֵיכָן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים
 29. מִבְּרַח מִן הַקָּצֵה אֶל הַקָּצֵה : וְאֵת הַקִּרְשִׁים תַּצְפֹּה זֹהָב
 וְאֵת טְבַעְתֵּיהֶם תַּעֲשֶׂה זָרֵיב בְּתִים לְבְּרִיחִם וְצִפִּית אֶת הַבְּרִיחִם זֹהָב
 30. : וְתִקַּמְתָּ אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִית בְּהָר :
 31. וְעָשִׂית פְּרֻכַת הַכֹּלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר
 32. מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרִבִים : וְנִתְתָּה אֹתָהּ עַל אַרְבַּעַת עַמּוּדֵי
 33. שִׁטִּים מְצֻפִים זֹהָב וְיִהְיֶה זֹהָב עַל אַרְבַּעַת אַדְנֵי כֶסֶף : וְנִתְתָּה אֶת
 הַפְּרֻכָּה תַּחַת הַקִּרְסִים וְהִבֵּאת שָׁפָה מִבֵּית לְפָרְכַת אֶת אֲרוֹן הַעֲדוּת
 וְהִבְדִּילָהּ

post hoc conationem per
 eto p... conationem
 p... p... uniti
 2.1. 2.1. 2.1. p. 26

122. 20.

76
6

30 תַעֲשֶׂה אֹתָם : וְנָתַתְּ עֲלֵיהֶן שְׁלֹתָן לְחֵם פָּנִים לְפָנֶי תָמִיד :
 31 וְעִשִׂיתְּ מִנְרַת זָהָב טְהוֹר מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה הַמִּנְרָה וְרִכָּה
 32 וְקִנְיָה גְבוּעִית כְּפָתוּיָה וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ : וְשֵׁשֶׁת קָנִים יֵצְאוּ
 33 מִצִּדֵּיהָ שְׁלֹשֹׁת קָנֵי מִנְרָה מִצִּדֵּה הַיְאֵתָר וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצִּדֵּה
 34 זְבָעִים שְׁלֹשָׁה זְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה הָאֶחָד כְּפָתוּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה
 35 זְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה הָאֶחָד כְּפָתוּר וּפְרָח כֵּן : לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ
 36 מִן הַמִּנְרָה : וּבִמְנֵרָה אַרְבַּעַת זְבָעִים מִשְׁקָדִים כְּפָתוּיָה וּפְרָחֶיהָ :
 37 וְכִפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי רֵקְנִים מִמֶּנָּה וּכְפָתוּר תַּחַת שְׁנֵי רֵקְנִים מִמֶּנָּה
 38 וְכִפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן הַמִּנְרָה :
 39 כְּפָתוּרֵיהֶם וּקְנָתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻלָּה מְקֻשָּׁה אֶחָת זָהָב טְהוֹר :
 40 וְעִשִׂיתְּ אֶת גְּרָתֶיהָ שִׁבְעָה וְהַעֲלֶה אֶת גְּרָתֶיהָ וְהָאִיר עַל עֵבֶר פָּנֶיהָ :
 41 וּמִלְקָחֶיהָ וּמִתְהַתִּיָּה זָהָב טְהוֹר : כִּכָּר זָהָב טְהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֶת כָּל
 42 חֲכָלֶיךָ הָאֵלֶּה : וּרְאֵה וַעֲשֶׂה בְתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֹתָהּ מֵרָאָה בְּהָר :

cap. 26 כ

1 וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַעֲשֶׂה עֵשׂוּר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְחִלְכָל
 2 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כַרְבִּים מַעֲשֶׂה חֲשִׁבְתַעֲשֶׂה אֹתָם : אַרְבֵּי
 3 הַיְרִיעֹת הָאֵחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֵמָה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֵמָה הַיְרִיעֹת
 4 הָאֶחָת מֵרָחַק אֶחָת לְכָל הַיְרִיעֹת : חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת תַּהְיֶינָה חֲבֵרֹת אֶשֶׁת
 5 אֶל אֶחָתָהּ וְחֲמֵשׁ יְרִיעֹת חֲבֵרֹת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ : וְעִשִׂיתְּ לָלֶאֱת
 6 תְּכֵלֶת עַל שְׁפַת הַיְרִיעֹת הָאֶחָד מִקְצֵה בְחֵבֶרֶת וְכֵן תַעֲשֶׂה בְשִׁפְרָה
 7 הַיְרִיעֹת הַקִּיצוּנָה בְּמַחְבַּרְת הַשְּׁנִיָּת : חֲמֵשִׁים לָלֶאֱת תַעֲשֶׂה בַיְרִיעֹת
 8 הָאֶחָת וְחֲמֵשִׁים לָלֶאֱת תַעֲשֶׂה בְּקֵצֵה הַיְרִיעֹת אֲשֶׁר בְּמַחְבַּרְת הַשְּׁנִיָּת
 9 מִקְבִּילָהּ תִּלְלֶאֱת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ : וְעִשִׂיתְּ חֲמֵשִׁים קְרָסִי
 10 זָהָב וְחֵבֶרֶת אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ בְּקְרָסִים וְהָיָה רֵמֶשֶׁן
 11 אֶחָד : וְעִשִׂיתְּ יְרִיעֹת עֹזִים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן טְשֵׁתֵי עֲשָׂרָה
 12 יְרִיעֹת תַעֲשֶׂה אֹתָם : אַרְבֵּי הַיְרִיעֹת הָאֵחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֵמָה וְרֹחַב
 13 אַרְבַּע בָּאֵמָה הַיְרִיעֹת הָאֵחָת מֵרָחַק אֶחָת לְעִשְׂתֵי עֲשָׂרָה יְרִיעֹת :
 14 וְחֵבֶרֶת אֶת חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֵת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכִפְלָהּ אֶת
 15 הַיְרִיעֹת הַשְּׁשֹׁת אֶל מוֹל פָּנֵי הָאֹהֶל : וְעִשִׂיתְּ חֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עַל שְׁפַת
 16 הַיְרִיעֹת הָאֵחָת הַקִּיצוּנָה בְּחֵבֶרֶת וְחֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עַל שְׁפַרְת הַיְרִיעֹת

Hachman Eincl. p. 155

ת 4.5.
 וט 6.
 ז 7.
 ח 8.9.
 ט 10.
 יא 11.
 יב 12.
 יג 13.
 יד 14.
 טו 15. 16.
 טז 17.
 טז 18.
 יז 19.
 יח
 יח ¹⁹¹ *Handman. a. d. 1774. p. 137*
 יט
 כ 21.
 כא 22.
 כב 23.
 כג
 כד 24. 25.
 כה 26.
 כו
 כז 27.
 כח 28.
 כט 29.

תרומה

4.5 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : ועלת אילים מאדמים
 6 וערת תחשים ועצי שטים : שמן לפאר בשמים לשמן המשתה
 7 ולקטרת הסמים : אבני שזם ואבני מראים
 8 ואפור ולחשן : ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם : ככל אשר אני
 9 מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו :
 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו
 11 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : וצפית אתו וזהב טהור מבית
 12 ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב : ויצקת לו ארבע
 13 טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתו טבעת על צלעו האחת
 14 ושתו טבעת על צלעו השנית : ועשית כרי עצי שטים וצפית אתם
 15 זהב : וקבאת את הכרדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את
 16 הארץ בהם : בטבעת הארץ יהיו הכרדים לא יסרו ממנו : ונתת
 17 אל הארץ את הערת אשר אתן אליך : ועשית כפרת זהב
 18 טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה : ועשית שנים
 19 כרבים וזהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת : ועשה כרוב
 20 אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את
 21 הכרבים על שני קצותיו : והיו הכרבים פרושי כנפים למעלה
 22 סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו
 23 פני הכרבים : ונתת את הכפרת על הארץ למעלה ואל הארץ
 24 תתן את הערת אשר אתן אליך : ונועדתי לך שם ודברתי
 25 אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון הערת את כל
 26 אשר אצוה אותך אל בני ישראל : ועשית
 27 שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו :
 28 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת
 29 טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע טבעות
 30 זהב ונתת את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו :
 31 לעפת המסגרת והיו הטבעות לבתים לבדים לשאת את השלחן :
 32 ועשית את הכרדים עצי שטים וצפית אתם זהב וגשאת את השלחן
 33 ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב טהור
 תעשת

Handman, 1874, p. 137

25

ואלה המשפטים נא

2. מרחק : ונגש משה לברו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו
 3. : ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
 ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה :
 4. ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
 5. ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את בעלי
 בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים :
 6. 7. ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח
 ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
 8. ונשמע : ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית
 אשר ברית יהוה עמכם על כל הדברים האלה : ויעל משה ואהרן
 9. 10. נרב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת
 11. רגליו כמעשה לכנת הספיר וכעצם השמים לטור : ואל אציל בני
 ישראל לא שלח ידו ויהוו את האלהים ויאכלו וישתו :
 12. ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם
 ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם :
 13. 14. ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים : ואל הזקנים
 אמר שבנו לנו בזה ער אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
 15. מירבעל דברים וגש אלהם : ויעל משה אל ההר ויכס הענן את
 16. ההר : וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
 17. ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן : ומראה כבוד יהוה
 18. באש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה בתוך הענן
 ויעל אל ההר ויהי משה בתר ארבעים יום וארבעים לילה :

פ פ פ

וידבר

1. 2. יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני כ ח
 ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל
 איש אשר ידבנו לבו תקחו אר
 3. תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת :

ואלה המשפטים

[Faint handwritten text]

ט 12.
 ק 13. 14.
 ר 14.
 ל 15.
 צ
 ט 16.
 ק 17.
 ר 18.
 ל 19.
 ט 20.
 ק 21.
 ר 22.
 ל 23.
 ט 24.
 ק 25.
 ר 26.
 ל 27.
 ט 28.
 ק 29.
 ר 30.
 ל 31.
 ט 32.
 ק 33.
 ר 34.
 ל 35.
 ט 36.
 ק 37.
 ר 38.
 ל 39.
 ט 40.
 ק 41.
 ר 42.
 ל 43.
 ט 44.
 ק 45.
 ר 46.
 ל 47.
 ט 48.
 ק 49.
 ר 50.
 ל 51.
 ט 52.
 ק 53.
 ר 54.
 ל 55.
 ט 56.
 ק 57.
 ר 58.
 ל 59.
 ט 60.
 ק 61.
 ר 62.
 ל 63.
 ט 64.
 ק 65.
 ר 66.
 ל 67.
 ט 68.
 ק 69.
 ר 70.
 ל 71.
 ט 72.
 ק 73.
 ר 74.
 ל 75.
 ט 76.
 ק 77.
 ר 78.
 ל 79.
 ט 80.
 ק 81.
 ר 82.
 ל 83.
 ט 84.
 ק 85.
 ר 86.
 ל 87.
 ט 88.
 ק 89.
 ר 90.
 ל 91.
 ט 92.
 ק 93.
 ר 94.
 ל 95.
 ט 96.
 ק 97.
 ר 98.
 ל 99.
 ט 100.

16. *16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 17. *17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 18. *18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

כ ד 24

ואלה המשפטים

פרק

12. ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
 13. וחמורך וינפש בן אמתך והגור : וכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
 14. ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים תהג
 15. לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר
 צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם
 16. וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת
 17. השנה באסףך את מעשיך מן השדה : שלש פעמים בשנה יראה
 18. כל זכורך אל פני הארץ יהוה : לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין
 19. חלב חגי עד בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 20. לא תבשל גדי בתלב אמו : הנה אנכי
 21. שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
 22. השמר מפניו ושמע בקלו לא תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי
 23. שמי בקרבו : כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר
 24. ואיבתו את איביך וצרתו את צרריך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל
 25. האמרי ותחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוי והכנעני : לא
 תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא רועשה כמעשיהם כי הרס
 26. תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך
 את לחמך ואת מימך והסרתו מתלה מקרבך :
 27. לא תהיה משפלה ועקרה בארץ את מספר ימך אמלא :
 28. את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונחתי
 29. את כל איביך אליך ערף : ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את
 30. החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך : לא אגרשנו מפניך בשנה
 31. אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה : מעט מעט
 32. אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ : ושתי את גבולך
 33. מים סוף ועד ים פלשתים ומדבר עד הנחל כי אתן בידכם את
 34. יושבי הארץ וגרשתמו מפניך : לא תכרת להם ולא יהיהם ברית :
 35. לא יושבו בארץ פן יחסיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
 ב ד ו לך למוקש : ואל משה אמר עלה אל
 יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
 מרחק

16. חג הקציר
 17. חג האסף
 18. חג המצות

cap 24

ואלה המשפטים

השור ולא יאכל את בשורו ובעל השור נקי : ואם שור נגנב הוא
 מתמל שלשם ורועד ובעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
 השור יסקל וגם בעליו יומת : אם כפר וישת עליו ונתן פדיו נפשו
 ככל אשר יוסת עליו : או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו :
 אם עבר יגח השור או אמה כספי שלשים שקלים יתן לאדונו והשור
 יסקל : וכי יפתח איש בור או ברי
 יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור : בעל הבור ישלם
 כסף וישיב לבעליו והמת יהיה לו : וכי יגח שור איש את
 שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את דמת
 חצונו : או נודע כי שור נגנב הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו
 כ ב י שלם שלם שור תחת השור והמת יהיה לו : כי
 ונגב איש שור או שיה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור
 וארבע צאן תחת השיה : אם במחירת ימצא הנגב והכה ומת אין לו
 דמים : אם זרתה השמש עליו דמים לו שלם שלם אם אין לו ונמכר
 בגנבתו ואם המצא המצא בידו הנגב משור עד חמור עד שיה חיים
 כי יבער איש שדה או כרם ושלח
 את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שניהו ומיטב כרמו ישלם :
 כי תצא אש ומצאת קצים ונאכל גדיש או הקמה
 או השדה שלם שלם המבער את הבערה : כי
 יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש אם ימצא
 הנגב שלם שנים ואם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים
 אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על
 חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עו
 האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו :
 כי יתן איש אל רעהו חמור
 או שור או שיה וכל בתמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראת
 שבעת יהיה תחילה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
 ולקח בעליו ולא ישלם : ואם נגב ונגב מעמו ישלם לבעליו : אם
 טרף יטרף יבאחו עד חטרפה לא ישלם : וכי ישאל איש
 מעם

cap. 22

8

ואלה ^{1.2.}

המשפטים אשר תשים לפניו: כי תקנה
עבד עבדו שש שנים ועבד ובשבעת יציא
לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו: אם ארנו יתן לו אשה וילדה לו כנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לארניה והוא יצא בגפו: ואם אמר ואמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי: והגישו ארנו
אל האלהים והגישו אל הרלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעולם:
בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני ארניה אשר
לא יערה והפרה לעם נכרי לא ימשל למכרה בכנרו בה: ואם
לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסתות וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה
חנם אין כסף:
צרה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר יגוס שמה:
וכי יוד אש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבח תקחנו למות:
ומכה אביו ואמו מות יומת: ונגב אש ומכרו ונמצא
בירו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי ירובן אנשים והכה אש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות
ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקח המכה
רק שבתו יתן ורפא ורפא:
וכי יכה אש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו גקם יגקם: אך אם יום או יומים ועמד
לא יקם כי כספו הוא:
וכי ינצו אנשים ונגפו אשה
תרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש וענש כאשר ישית עליו בעל
האשה ונתן כפללים: ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עין
תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה
פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה:
וכי יכה אש
את עין עבדו או את עין אמתו ושנתתה לחפשי ישלחנו תחת עינו:
ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו:
וכי יגח שור את אש או את אשה ומת סקול יסקל

כ א

atq. de...
fatah...
Num. 15. 20...
atq. de...

phil
46

15.16

13.21

28

patrem suum & filios suos & heredes & quartam partem eius \equiv b. 5. C. faceret missas
 condita in unum amantem meum C. observantem mandata mea \equiv b. 7. noy. accipit nos
 Ammij dei tui frustra: quod ysaia no reputabit ysaia isentij & caput nosy dny

v. \equiv 8.
 Anno 579 diei Sabbati
 sanctificandus
 אכה
 וי.י.
 לאה
 Six diebus operabis
 C. facies in operibus
 אלה
 diei septimo & sabbat
 ysaia dei tui, no fac
 ius vltus opus tui, C
 filius tui, & filia tua
 אתו
 seruis tuis, & seruitus
 כימי
 C. iumentis, & aduena
 זר
 & in portis tuis
 ויקו
 v. \equiv 11
 quia in six diebus fecit
 למ
 ysaia calos, & terra
 et maris & in 3 die
 24 quidam in die septimo
 die ysaia benedixit diei
 sabbati, & sanctificauit.
 ב. \equiv 12.
 העו
 honora patrem tuum &
 לרע
 matrem tuam, haec
 תלך
 ysaia diei tui / y
 hanc quam dominus
 מרן
 dicit tuis dedit tibi
 דרבו
 v. \equiv 13
 no occidat
 לבן
 v. \equiv 14
 לכה
 no maculabit
 v. \equiv 15.
 שם
 no furabit
 v. \equiv 16.
 אלה
 v. \equiv 17.
 תען
 no punitis adulterum
 & ximum tuum falsum
 תען
 testimonium
 v. \equiv 17.
 בקו
 no cupisq; domum
 vicini tui, no cupis
 ואם
 domum vicini tui
 עלו
 noq; domum eius
 & domum eius, noq; agrum eius
 ximum tui

patru suu & filios suos & heredes & quartam partem eius in 6.5 C facias misericordiam in corde in mille amantibus me C Mandata tua in 6.7. non accipis in domino dei tui frustra: quod quod non reputabitur in te & apud nos non fuerit

וישמע יתרו

v. 3. 8.

Manos hys diei Sabbati sancti

אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ו **ועשה חסד לארמים**

לא תשא את שם יהוה

7

לא תחכי ולשמרי מצותי

אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

לא תאמין

זכור את יום השבת לקדשו : **ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך**

אתה ובנך ובתך

עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך :

כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם

וינת ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת

ויקדשהו :

12

למען יארכיו וימך על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :

13

לא תגלב :

14

לא תרצה :

15

לא תנאף :

16

לא תענה ברעך עד שקר :

17

לא תחמד בית רעך

לא תחמד בית רעך לא תחמד אשר רעך ועבדו ואמרו ושורו וחמרו וכל אשר וכל העם ראים את הקולות ואת הרעים

ואת קול השפך ואת הדין עשן וירא העם ויגעו ויעמדו

ויואמרו אל משה דבר אמה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו אלהים פן נמות :

ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם

לכלתי תתאו :

ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר ויאמר יהוה אל משה כה תאמר

אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם :

לא תעשוני אתי אלהי כסף ואדמי זהב לא תעשו לכם :

מזבח אדמה תעשה לו וזבחת עליו את עלתך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך :

ואם מזבח אבנים תעשה לו לא תבנה אתהן גזיר כי מרבך הנפת עליה ותחללה :

ולא תעלה במעלת על מזבתי אשר לא תעלה ערוחך עליו :

פ

פ

פ

ואלה

מלת המלה

אגודות

הַפֶּקֶד 14

וַיֵּאמֶר

וַיִּכְרַל 15

קִרְיָת 16

בִּינָה 17

חֲתָן 18

גִּמְזוֹ

עֲמִוָה 19

וַיִּהְיֶה ²⁰ *ind: 2 Colom: 19 20*

חֲתָן

אֵשׁ 21

אֵלָּה

שֶׁר 22

חֲתָן

וַיִּבֶט 23

וַיִּבֶט 24

וַיַּעַן 25

רָא

וַיִּשָּׂא 26

חֲתָן 27

יֵט *cap. 19*

בֵּינוֹ 28

בֵּינָם 29

אֵלָּה

אֵלָּה 4

וַיִּזְמַן 5

אֵלָּה 6

חֲתָן

וַיִּשָּׂא 7

וְכָל
אֲמַר
הָעַם
הַלֵּל
בְּכֹסֵי
הַחַיִּים
וּמְרֵי
עַבְדֵי
וְשֵׁךְ
זַעַם
גִּישׁוֹ
עֵבֶר
תִּית
שָׁבוּ
זֶקֶק
אֶל
יְהוָה

per te deus

ut hunc deus
gratiam sita sed
Xba. dicit
v. 2
et deus et deus
v. 4. aduaita de
Cap. 20
et deus et deus
penitentia
v. 3.
ut deus fili dei
aliter coram me
v. 4.
nos facit tibi.
penitentia, nos vult
qua sunt in aquis in
v. 4. deus hunc,
et deus et deus deus
et deus et deus deus deus

הוֹדוּ
לַיהוָה
וְלֹא
יִבְרָךְ
שׁוֹמְרֵי
חֻמֵּי
וְלֹא
יִבְרָךְ
מְשַׁבְּחֵי
חֻמֵּי

וְלֹא
יִבְרָךְ
מְשַׁבְּחֵי
חֻמֵּי

וישמע יתרו

14 **הַבָּקָר עֲרֵב עֲרֵב :** וַיֵּרָא הַתָּן מֹשֶׁה אֶת כָּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָעָם
 וַיֹּאמֶר מִה הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבָרֶךְ
 15 **וְכָל הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן בָּקָר עֲרֵב :** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַתָּנוֹ
 16 **כִּי יָבֹא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים :** כִּי יִהְיֶה לְהִסְדֹּבֵר בֹּא אֵלַי וּשְׁפַטְתִּי
 17 **בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת חֻקֵי הָאֱלֹהִים וְאֵת תּוֹרֹתָיו :** וַיֹּאמֶר
 18 **הַתָּן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא יוֹכֵחַ אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה :** נִכְלָה תְּכַלּוּ גַם אִתָּה
 19 **גַּם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כָבֹד מִמֶּךָ הַדְּבָר לֹא תוֹכֵחַ עֲשֵׂהוּ לְבָרֶךְ :**
 20 **עַתָּה שִׁמְעֵ בְקֹלִי אִיעָצֶךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עֹפֵד הַיְהוָה אִתָּה לָעָם מִן הָאֱלֹהִים
 21 **וְהִבֵּאת אִתָּה אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים :** וְהוֹדַעְתָּ אֹתָם אֶת
 הַחֻקִּים וְאֵת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ דְבָרִים אֶת הַדְּבָרִים יִלְכְּנוּ בָהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה
 22 **וְאֲשֶׁר יַעֲשׂוּן :** וְאִתָּה תַחֲזוּחַ מִכָּל הָעָם אֲנֹשֵׁי חֵיל יִרְאִי
 23 **אֱלֹהִים אֲנֹשֵׁי אִמַּת שְׂנֵאֵי בַעַז וְשִׁמְתֵ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים שְׂרֵי מְאוֹרֹת
 24 **שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֹת :** וּשְׁפַטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת וְהָיָה כָל
 הַדְּבָר הַגְּדוֹל יִבְיֹאוּ אֵלֶיךָ וְכָל הַדְּבָר הַקָּטָן וּשְׁפַטוּ דָּהִם וְהִקְלֵ מֵעֲלֶיךָ
 25 **וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ :** אִם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה תַעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְנִכְלַת עִמָּךְ
 26 **וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל מִקְמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם :** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חַתָּנוֹ
 27 **וַיַּעַשׂ כָּל אֲשֶׁר אָמַר :** וַיְבַרֵךְ מֹשֶׁה אֲנֹשֵׁי חֵיל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
 28 **רִאשִׁים עַל הָעָם שְׂרֵי אֱלֹפִים שְׂרֵי מְאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֹת :**
 29 **וּשְׁפַטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת אֶת הַדְּבָר הַקָּטָן יִבְיֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְכָל
 הַדְּבָר הַקָּטָן וּשְׁפַטוּ דָּהִם :** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת חַתָּנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל אֶרְצוֹ
 30 **בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 31 **בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינִי :** וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינִי וַיַּחֲנּוּ
 32 **בְּמִדְבַר וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר :** וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
 33 **אֵלָיו יְהוָה מִן הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :**
 34 **אֲתֵם רִאשִׁים אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁר אֲתַכֶּם עַל כְּנַפְי נְשׂוּתִים
 35 **וְאָבֹא אֲתַכֶּם אֵלַי :** וְעַתָּה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַעוּ בְקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם
 36 **אֶת בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סֻגָּה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָל הָאָרֶץ :** וְאֲתֵם
 37 **תְּהִיוּ לִי מִמְּלַכַת כְּתַנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל :** וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל
 הַדְּבָרִים********

2022 Colson 1940

cap. 19

מצא 28

לשם 29

נתן

ממק 30.31

ישרו

ויאב 32

לדר 33

אחר *curam dei circa dominum*

לדר 34

למט 35

ארז 36

cap. 17

יועשו

ממו

הענ

ויאב

הענ

להכ

לאב

משו

את

והפ

ישר

נסו

ויא

אב

פא

הג

וזה בשלה

28 **מצאו :** ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנהם
 29 לשמר מצותי ותורתיו : ראו כי יהוה נתן לכם השבר על כן הוא
 נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבעי איש תחרתיו אל יצא איש
 30.31 ממקומו ביום השביעי : וישבתו העם ביום השביעי : ויקראו בית
 ישראל את שמו מן והוא בזרעו רבן וטעמו כצפוחת בדבש :
 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
 לדלתכם למען יראו את הרוח אשר האכלתי אתכם במדבר ב
 33 בהוציא אתכם מארץ מצרים : ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת
 אחת ותן שפה מלא העמר מן וחת אתו לפני יהוה למשמרת ל
 34 לדלתכם : כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני הערת
 35 למשמרת : ובני ישראל אכלו את הפן ארבעים שנה עד באם אל
 36 ארץ נושבת את הפן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען : והעמר
 ין עשרית האיפה הוא : ויסעו כל עדת בני ישראל
 ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ויחזו מים לשתות
 2 העם : וירב העם עם משה ויאמרו הנה לנו מים ונסתה
 3 ויאמר להם משה מה תרובון עמדי מה תנסון את יהוה : ויוצא שם
 העם למים וילך העם על משה ויאמר למר זה העליתנו ממצרים
 4 להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא : ויצעק משה אל יהוה
 5 לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני : ויאמר יהוה אל
 משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומשך אשר הכית בו
 6 את היארקת בידך והלכת : הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב
 והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני
 7 ישראל : ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריבי בני ישראל ועל
 נסתם את יהוה לאמר הויש יהוה בקרבנו אם אין :
 8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים :
 9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מהר
 אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בדי : ויעש יהושע
 10 כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו ראש
 הגבעה : והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יגית ידו
 11 וגבר

coram deo xach domi
utitur. dea. 63. 623. y. 617.

ע' 7

106

7. ובקֹר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתים על
 8. יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו : ויאמר משה בתת
 יהוה לכם בערב בשׂר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את
 תלנתים אשר אלהם מליגם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתים כי
 9. על יהוה : ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
 10. קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתים : ויהי כדבר אהרן אל
 כל עדת בני ישראל ויפגו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעקני
 11. וידבר יהוה אל משה לאמר :
 12. שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלרים לאמר בין הערבים ת
 תאכלו בשׂר ובבקר תשבעו לחם וידעם כי אני יהוה אלהיכם :
 13. ויהי בערב ותעל השלׁ ותקם את המחנה ובבקר היתה שכבת השל
 14. סביב למחנה : ותעל שכבת השל והנה על פני המדבר רק
 15. מחספס רק ככפף על הארץ : ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל
 אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא ה' לחם
 16. אשר נתן יהוה לכם לאכלה : והחבר אשר צות יהוה לקטו ממנו
 איש לפי אכלו עמר ללגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באתלו
 17. תקחו : ויעשו כן בני ישראל וילקטו הפרכה והממעיטו : וימדו
 בעמר ולא העדיף הפרכה והממעיט לא והחסיר איש לפי אכלו
 18. לקטו : ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר : ולא
 שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש
 19. ויקצף עליהם משה : וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו והם
 20. השמש ונמס : והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד
 21. ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה : ויאמר אלהם הוא
 אשר דבר יהוה שבתו ושבת קדש ליהוה מחר את אשר האפו אפו
 22. ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העורף הניחו לכם למשמרת עד
 23. הבקר : וניחו אתו עד הבקר כאשר צות משה ולא הבאיש
 24. ונרפת לא היתה בו : ויאמר משה אכלו היום כי שבת היום ליהוה
 25. היום לא תמצאוהו בשדה : ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי
 26. שבת לא יהיה בו : והיה ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא

*Don't miss the ...
 illig. quon. that in cog. ...
 de. ind. e. ...
 Haslem. ...*

17. יַעֲבֹד

18. מִקּוֹ

19. אֶחָד

20. בְּיָדוֹ

21. שִׁיר

22. וְיָדָה

23. לְשׁוֹ

24. עַל

25. אֵל

26. אִם

27. לְמַעַן

28. תִּשְׁמַח

29. יְהוָה

30. לְחַן

31. מִשְׁ

32. מוֹד

33. לְשׁוֹ

34. בְּרַגְלֵי

35. מִמֶּנּוּ

36. אֶבֶן

37. יָבִיא

38. אֶלֶי

cap. 17

ויהי בשלה

17 ויעבר עמך יהוה ער יעבר
 ותשעמו בחר נתתך מכו לשבתך פעלת יהוה
 18 מקר שארני בוגנו ידוך יהוה ימלך לעולם ועד
 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב יהוה עליהם
 את מי הים ובנו ישראל הרכו ביבשת בתוך הים
 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף
 21 בידה ותצאן כל הנשים אתר יה בתפוס ובמחלת ותען להם מרים
 שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים
 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שוח
 23 וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתת וראו יכלו
 24 לשות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה וילנו העם
 25 על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יהוה ויהוה יורה עז וישלף
 26 אל תפוס וימתקו תמים שם לוחק ומשפט ושם נסחו ויאמר
 אם שמוע תשמע לקולי יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנה
 למצותיו ושמת כל תקו כל המתלה אשר שמת במצרים לא אשים
 עליך כי אני יהוה רפאך
 27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים
 תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני
 ישראל אל מדבר סיני אשר בין יאלם ובין סיני בחמש עשר יום
 לחודש השני לצאתם מארץ מצרים וילינו כל עדת בני ישראל על
 1 משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אליהם בני ישראל מריתן
 מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סור הבשר כאכלנו לחם
 לשבע פי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
 2 ברעב ויאמר יהוה אל משה הנני
 3 ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען
 4 אכסנו תירך בתורתו אם לא והיה ביום הששי והקינו את אשר
 5 יבאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר משה ואהרן
 6 אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים
 ובקר

cap. 17

116

ויזו בשלח

25 ויִסַּר אֶת אֶפְרַיִם מִרְכַּבְתּוֹ וַיִּנְחַתְהוּ בַּכְּבֹד וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּי יִהְיֶה לָהֶם כְּמִצְרַיִם ;
 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִשֵּׂה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַיָּם
 27 עַל מִצְרַיִם עַל רֶכְבּוֹ וְעַל פָּרְשָׁיו ; וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּשָׁב
 הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקֶדֶד לְאַיְתּוֹ וּמִצְרַיִם נָסוּם לִקְרַאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת
 28 מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם ; וַיִּשְׁבוּ הַיָּם וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים לְכֹל
 29 חֵיל פְּרֹעֹה תַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אַחַד ; וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּבְשֵׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַיָּם הָלַם חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם
 30 וַיִּוָּשַׁע יְהוָה בְּעֵינֵי הָעָם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם ;
 31 וַיֹּרֵא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁפֶת הַיָּם ; וַיֹּרֵא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
 הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
 בְּיַד יְהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוּ ;

ad rō perime
 suum x n. t. u. r. u. l. l.
 atq. u. a. b. r. u. p. t. a. r. u. m.
 u. p. e. t. l. i. q. u. o. s. t. i. n. u. m.
 a. t. u. p. a. v. e. n. t. k. n. e. c. e. p. t.
 e. a. n. t. m. a. i. s. t. o. r. u. m. l. i.
 h. u. b. l. i. c. a. m. p. e. r. i. u. s.

De herformida vid: 66
 De Sep. p. 194. 105

Cap. 15. 10

1. אִזְיִשִׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיְהוָה
 וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לְיְהוָה כִּי גָאָה נָאָה כּוֹס וּרְכַבּוֹ
 2. רָמָה בַּיָּם ; עֵזוֹ וְחִמְרָתָהּ וַיִּחַר
 3. אֱלֹהֵי אֲבִי וְאַרְמְנָהּ ; יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ ;
 4. מִרְכַּבַּת פְּרֹעֹה וְחִילוֹ יִרָה
 5. בַּיָּם כּוֹף ; תְּהַחֲמֵוּ יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמַּצֵּלֶת כְּמוֹ אֲבָן ;
 6. יִמְיֹנֵךְ יְהוָה נְאֻרֵי בִכָּח
 7. וּבְלֶב נְאֻנֶּךָ תִּהְרַס קַמִּיךָ תִּשְׁלַח תְּרַנֵּךְ יֵאבְדוּ בְּקֶשׁ ;
 8. וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נִעְרַמוּ מַיִם
 9. תְּהַחֲמֵת בְּלֶב בָּיִם ; אָמַר אֲוִיב אֶרְדֵּף אֲשֵׁיף אֲחַלֵּק שְׁלָל
 10. תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי
 11. כְּסֹמוּ יָם צִלְלוּ בְּעוֹפְרֹת בָּמַיִם אֲדִירִים ; מִרְכַּמְכָּה
 בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמַכָּה נְאֻרֵךְ
 12. 13. עָשָׂה פְּלֵאָה ; נְשִׂית יִמְיֹנֵךְ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ ; נְהִית בְּחֹסֶךָ
 14. עַם זֶו נֶאֱרַת נְתַלֵּת בְּעוֹךְ
 15. עַמִּים יִרְגֹזוּ חֵיל אֲחֹז יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי ; אִזְ נִבְהַלְוּ אֲלוֹפֵי
 16. אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יִתְחַזְמוּ רַעַד
 נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן ; תִּפְלֵ

Carquellum ac succi ingruis
 uocata illa munificencia
 tua dixisti p. q. ul. que
 redimisti p. beatia e. pose
 regat. mundat. q. 116
 h. largisq. humilitate
 subit ut postea dixisti ad munificen
 & architecturae tuae; vid. orig. 1. p. 227 plurim.

5. ויום
 6. ויא
 7. זרכ
 8. לסע
 9. פויר
 מצ
 10. ופן
 בנ
 11. ויא
 במ
 12. ממ
 ממ
 13. במ
 יה
 14. תכ
~~15. פ~~
 16. אל
 17. זכ
 18. זכ
 19. זכ
 20. מ
 מ
 21. זכ
 יה
 22. זכ
 23. ח
 24. פ
 י

2003
 2004
 2005

ויהי בשרה

5 ויגד למלך מצרים כי ברת העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם
 6 ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את
 7 רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בתור וכל רכב
 8 מצרים ושלשם על כדו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
 9 וירדפו אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביר רמה : וירדפו
 10 מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על דלים כל סוס רכב פרעה
 11 ופרשו וחילו על פי החילת לפני בעל צפץ : ופרעה הקריב וישאו
 12 בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ו
 13 ויצעקו בני ישראל אל יהוה : ויאמר אל משה המבלי אין קברים
 14 במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו מ
 15 מצרים : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר תל
 16 ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממדתנו
 17 במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת
 18 יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
 19 תספו לראתם עוד עד עולם : יהוה ירחם לכם ואתם תחרישון :
 20 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר
 21 אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרם את מטך ונסה את ידך על הים
 22 ובקעוהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני הנני מתק את
 23 לב מצרים ויבאו אחריהם והכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
 24 ובפרשו : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
 25 ובפרשו : ויסע מלאך האלהים התולך לפני מחנה ישראל וילך
 26 מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין
 27 מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן וחהשך ויאר את הרילה
 28 ולא קרב זה אל זה כל הרילה : ויש משה את ידו על הים ויולך
 29 יהוה את הים בריות קרים עזה כל רילה וישם את הים לחרבה
 30 ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים רתם
 31 חומה מימין ומשמאלם : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס
 32 פרעה רכבו ופרשו אל תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף
 33 יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים :
 34 ויטר

Handwritten signature or mark

13. 14.

לא אל פרעה

10 וְאֵת עַל יָדְךָ וְלִזְכֹּרוֹן בֵּין עַיִנֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בֵּין
 11 חֻקֵּי הוֹצֵאתְךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם וְשִׁמְרָתָה אֶת הַחֻקֹּת הַזֹּאת לְמוֹעֵד הַ
 12 מִיָּמִים יוֹמִיָּה וְהִיא
 13 כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַמִּנְעֵנִי כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלֹא אֲבִיתִךָ וְנִתְּנָה לְךָ
 14 וְהִעֲבַרְתָּ כָל פֶּטֶר רַחֵם לִיהוָה וְכָל פֶּטֶר יִשְׁגַר בְּהִמָּה אֲשֶׁר
 15 וְהִיא לְךָ תִּזְכְּרִים לִיהוָה וְכָל פֶּטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשֵׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה
 16 וְעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָד תִּפְדֶּה וְהִיא כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר
 17 לֵאמֹר מָה זֹאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹק יְדֵי הוֹצֵאתֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
 18 עֲבָדִים וְהִיא כִּי תִקְשֶׁה פְרַעְה לְשׁוֹחֲנוֹ וְיִהְיֶה יְהוָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 19 מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהִמָּה עַל כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִיהוָה כָּל פֶּטֶר
 20 רַחֵם תִּזְכְּרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרָיִם וְהִיא לְאוֹת עַל יְרֵכְתוֹ לְטוֹטְפוֹת
 21 בֵּין עַיִנֶיךָ כִּי בְחֹק יְדֵי הוֹצֵאתֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם

Hashkemon and p. 90

פ פ פ

22 וְהִיא לְאוֹת עַל יְרֵכְתוֹ לְטוֹטְפוֹת
 23 בֵּין עַיִנֶיךָ כִּי בְחֹק יְדֵי הוֹצֵאתֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
 24 בְּשִׁלַּח פְּרַעְה אֶת הָעַם וְלֹא נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ
 25 אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קְרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים
 26 פֶּן יִנָּתֵם הָעַם בְּרֵאתֵם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם
 27 וַיֹּסֵב אֱלֹהִים אֶת הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם סוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 28 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ
 29 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד וּפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת עֲצָמוֹתַי
 30 מִזֶּה אֲתֶכֶם וַיִּסְעוּ מִסְכּוֹת וַיַּחֲנוּ כְּאֲתֶם בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר
 31 וַיְהוֹה ה' לְפָנֵיהֶם יוֹסֵם בְּעַמּוֹד עֵינָן לְגוֹתֵם הַדֶּרֶךְ וְלִילָה בְּעַמּוֹד אֵשׁ
 32 לְחֵאִיר רַחֵם לֵלַחַת יוֹמֵם וְלִילָה וְעַמּוֹד הָאֵשׁ לִילָה לְפָנֵי הָעַם

cap. 14

33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 34 וְיָשָׁבוּ וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי פִי תְּחִילַת בֵּין מִגְדֹל וּבֵין הַיָּם לְפָנֵי בַעַל צְפֹן נִכְחוֹת
 35 תַּחֲנוּ עַל הַיָּם וְאָמַר פְּרַעְה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הִם בְּאֶרֶץ סוּר
 36 עַל הַיָּם הַמִּדְבָּר וְחֻקֹּתַי אֶת לִבְפְּרַעְה וְרַדְף אַתְרֵיהֶם וְאֲכַבְדָּהּ
 37 בְּפְרַעְה וּבְכָל חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן

ויש 37

בני

מטן 38

ויא 39

זרע

ומו 40

שבו 41

תוד 42

לה

ישן 43

ואו 44

מק 45

בב 46

תש 47 48

פס

זכר 49

ויק 50

51

על 1

מט 2

זכר 3

יש 4

ולא 5

וה

את 6

הש 7

תם 8

לא 9

Cap. 13

בא אל פרעה

37 וישאלום וינצלו את מצרים : וישעו
 בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות יארף הגלי הגברים לנך
 38 מטף : וגם ערכ רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד :
 39 ויאמו את הביצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצורת כירלא חמץ כיר
 גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צרה לא עשו להם :
 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות
 41 שנה : ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום
 42 הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים : ליל שמרים הוא ליהוה
 להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני
 43 ישראל לדורתם : ויאמר יהוה אל משה
 44 ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו : וכל עבד איש
 45 מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
 46 בבית אחוה יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצה ועצם לא ת
 47 תשברו בו : כל עדת ישראל יעשו אתו : וכי יגור אהך גר ועשה
 פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו ויהי כפאורח הארץ
 48 וכל ערל לא יאכל בו : תורת אתת יהיה לאורח ולגר הגר בתוכם :
 49 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו :
 50 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
 1 על צבאתם : וידבר יהוה אל
 2 משה לאמר : קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם
 3 ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר
 יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם ממצרים :
 4 ולא יאכל חמץ : היום אתם יצאים כחדש האביב :
 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחני
 והיבוי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת
 6 את העבודה הזאת כחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצת וכיום
 7 השביעי תג ליהוה : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך
 8 חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך : ותהי לזכר ביום ההוא
 9 לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים : והיה לך
 לאות

Cap. 13

כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֶיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׂמֵרְתֶם
 אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֶיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : כִּרְאשׁוֹן בְּאֶרְבַּעַת עֶשֶׂר
 יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב תֹּאכְלוּ מִצֵּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵבו
 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאוֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵרֹתֶיכֶם כִּי כָל אֹכֵל מִחֻמְצָה וּנְכַרְתֶּה
 הַגִּפְשׁ הַהוּא מֵעַד יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאֹרַח הָאָרֶץ : כָּל מִחֻמְצָה לֹא
 תֹּאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצֵּת :

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִשְׁכּו
 וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֶיכֶם וּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח : וְלִקְחֶתֶם אֲגֵרֶת אֵזוֹב
 וּשְׂבִילָתֶם בְּרֹם אֲשֶׁר בְּסֹף וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
 מִן הָרֵם אֲשֶׁר בְּסֹף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר : וְעֵבֶר
 יְהוּהוּ לַגִּגַּף אֶת מִצְרַיִם וּרְאֵה אֶת הָרֵם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
 וּפֶסַח יְהוּהוּ עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחָתִית לְבֹא אֶל בְּתוּכֵם לַגִּגַּף :

וּשְׂמֵרְתֶם אֶת חֻדְבַּר הַיּוֹהוּ לְחֹק לָךְ וּלְבָנֶיךָ עַד עוֹלָם :
 וְהָיָה כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוּהוּ לָכֶם כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר וּשְׂמֵרְתֶם אֶת הַעֲבֹדָה הַזֹּאת : וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲרִיכֶם בְּנֵיכֶם מַה
 הַעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם : וְאָמַרְתֶּם זְבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל
 בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל וַיִּקַּד
 הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוּהוּ אֶת מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ :

וַיְהוּהוּ חֲכֵדָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֵעָה הַיּוֹשֵׁב עַל כְּסֵאוֹ
 עַד בְּכוֹר הַשְּׂבִיל אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה : וַיּוֹקֵם פְּרֵעָה לַיְלָה
 הוּא וְכָל עַבְדָּיו וְכָל מִצְרַיִם וְתַחֲיֵי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אִיךָ בֵּית
 אֲשֶׁר אִיךָ שֵׁם מֵת : וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ
 מִתּוֹךְ עַמִּי גַם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוּהוּ כְּדַבְּרֶכֶם :

גַּם צֵאנְכֶם גַּם בְּקִרְבְּכֶם קָחוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַכְתֶּם גַּם אֹתִי :
 וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל הָעַם לְמַחֵר לְשַׂדְּתָם מִן הָאָרֶץ כִּי יֹאמְרוּ כָלֵנוּ מֵתִים
 וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת בְּצֻקוֹ מִרֹם יַחְמָץ מִשְׂאֵרֹתָם צָרְתָה בְּשִׂמְלֹתָם
 עַל שִׁבְכֶם : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדִבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׂאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כָּלֵנוּ
 בְּסֹף וְכָלֵנוּ זָהָב וּשְׂמֵלֹת : וַיְהוּהוּ נָתַן אֶת חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

וַיֵּצֵא

אֶת־

וּמִן־

אֶחָד

י. כ. 12

הָהָרִים 2. 3.

אֶל־

לְבָבִי 4

וְשָׁמַע

הַשָּׁמַיִם 5.

וּמִן־

יוֹם

וְלֵילִי 7.

אֲשֶׁר

אֲנִי 9

וְכֵן

10.

תִּשָׁא 11.

בְּרִי

וְעֵינֶיךָ 12.

מֵאֵל

וְהִנֵּה 13.

וּפְנֵי

וְהִנֵּה 14.

עֵינֶיךָ 15.

שָׁמַיִם

הָאָרֶץ 16

הַשָּׁמַיִם

וְאֵת־

כא אל פרעה

ויצא מעם פרעה בחריץ אף :
 ואמר יהוה :
 אך משה לא ישמע אליכם פרעה למען רכות מופתי בארץ מצרים :
 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק ויהדר
 את לב פרעה ולא שדח את בני ישראל מארצו :
 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר :
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : וברו
 אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שדה
 לבית אבת שדה לבית : ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא
 ושכנו הקרב אל ביתו במכסרת נפש איש לפי אכלו רכסו על
 שדה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים :
 ומן העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר
 יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים :
 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הברזים
 אשר יאכלו אתו בהם : ואכלו את הבשר בלילה הזה עלי
 אש ומצות על מררים יאכלו : אל תאכלו ממנו נא
 ובשל מבשל במים כי אם עלי אש ראשו על פרעיו ועל קרבו :
 ולא תותרו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש
 תשרפו : וככה תאכלו אתו מתניכם תגרים געליכם
 ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה :
 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והמיתו כל בכור בארץ מצרים
 מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה :
 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר ארזם שם וראיתי את הדם
 ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף ומשחית בהכתי בארץ מצרים :
 והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם אתו תג ליהוה לדורותיכם תקח
 עולם תחגהו : שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון משקייתו
 שאר מבתיכם כן כל אכל תמצ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום
 הראשון עד יום השביעי : וביום הראשון מקרא קדש וכיום
 השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר
 יאכל לזכר נפש הוא לברו יעשה לכם : ושמרתם את המצות

Cap. 12

כי

5 x 4 lines

1. Cap. 10

- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.

membrum in dem tennig
 p. castro porentas. Lem.
 p. 263.

ויאמר Cap. 10

יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
 למען שתי אתתי אלה בקרבו : ולמען
 תספר באזני בנג' ובד בנג' את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי
 אשר שמתי כם וידעתם כי אני יהוה : ויבא משה ואהרן אל פרעה
 ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני
 4 שלח עמי ויעבדני : כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא
 5 מחר ארבה בגבולך : וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
 את הארץ ואכלי את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הדבר ואכל
 6 את כל העץ הצמח לכם מן השדה : ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
 ובתי כל מצרים אשר לא ראו אברתיך ואבות אברתיך מיום היויתם
 7 על הארמה עד היום הזה ויפז ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה
 אליו עד מתי יהוה זה ויפז ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה
 8 יהוה אלהיכם הטרם תרע כי אברה מצרים : וישב את משה ואת
 אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי
 9 ההלכים : ויאמר משה בנערינו ובזקננו נלך בבנינו ובבנותנו
 10 בצאננו ובבקרכו נלך כי תג יהוה לנו : ויאמר אלהם יהי כן יהוה
 11 עמכם כאשר שלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה גגו פניכם : לא
 כן לנו נא העברים ועבדו את יהוה כי אהה אתם מבקשים ויגרש
 12 אתם מאת פני פרעה : ויאמר יהוה אל
 משה נמתיך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל
 13 את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הדבר : ויש משה את
 מטהו על ארץ מצרים ויהוה נתג רות קדים בארץ כל היום ההוא
 14 וכל הלילה חבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה : ויעל
 הארבה על כל ארץ מצרים וינת בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו
 15 לא היה כן ארבה כמותו ואחריו לא יהיה כן : ויכס את עין
 כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי
 העץ אשר הותיר הדבר ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל
 16 ארץ מצרים : וימתר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר

חמאתי

incubant in continentibus
per castro yementos. Am.
1897 p. 265.

76

27. עֲזֹרָךְ מִסְתּוֹרָל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׂדֵחַם : הִנְנִי מִמְטִיל כְּעַתְמֹר בְּרֹךְ כְּבֹד
 מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְפָנֶי הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד עֵתָה :
 28. וְעַתָּה שְׂלַח תְּעֹז אֶת מִקְנֶךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָךְ בְּשׂוּדָה כָּל הָאָדָם
 וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמְצֵא בְּשׂוּדָה וְלֹא יֹאסֵף הַבֵּיתָה וְיִרְדּוּ עֲלֵיהֶם הַבְּרָד
 29. וְמָתוּ : הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה מִעֲבָדֶי פְרַעֲה הַנִּים אֶת עֲבָדָיו וְאֶת
 מִקְנֵהוּ אֶל הַבְּתוּיִם : וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם לְבוֹ אֶל דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת
 30. עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ בְּשׂוּדָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה נִשֵּׂה אֶת יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה בְרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל הָאָדָם
 31. וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל עֹשֵׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת
 מִטְּהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהוֶה נֹתֵן קָלֹת וּבְרָד וַתִּתְחַלֵּךְ אֶשׁ אֶרְצָה וַיִּמְטֵר
 32. יְהוָה בְּרָד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיְהִי בְרָד וְאֵשׁ מִתְחַלֶּקֶת בְּתוֹךְ הַבְּרָד
 כְּבֹד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵד הַיּוֹם לְגֹי :
 33. וַיֵּךְ הַבְּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה
 34. וְאֶת כָּל־עֹשֵׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבְּרָד וְאֶת כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר : רַק בְּאֶרֶץ
 35. גֹּשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְרָד : וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וַיִּקְרָא
 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הִפְעַם יְהוָה הַצְּדִיק וְאֲנִי וְעַמִּי
 36. הָרָשָׁעִים : הַעֲתִירוּ אֵל יְהוָה וְרַב מְהִיֵּת קָלֹת אֱלֹהִים וּבְרָד
 37. וְאֲשַׁלְּחֵה אֶתְכֶם וְלֹא תִסִּיפוּן לַעֲמֹד : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֹשֶׁה כִּי־עַתָּה
 38. אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כַּפֵּי אֵל יְהוָה הַקְּלוֹת יִחְדְּלוּ וְהַבְּרָד לֹא יִהְיֶה
 39. עֹזֵר לְמַעַן תִּדַּע כִּי יְהוָה הָאֶרֶץ : וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעֵתִי כִּי־טָרַם
 40. תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים : וְהִפְשַׁתָּה וְהִשְׁעַרְתָּ נַפְתָּה כִּי־הִשְׁעַרְתָּ
 41. אֲבִיב וְהִפְשַׁתָּה גִבְעֹל : וְהַחֲטָה וְהִכְסַמְתָּ לֹא נָכוֹ כִּי־אֶפְרַת הֵנָּה :
 42. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲה אֶת הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפֵּי אֵל יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ
 43. הַקְּלוֹת וְהַבְּרָד וּמִטֵּר לֹא־נָתַךְ אֶרְצָה : וַיִּרָא פְּרַעֲה כִּי־חָדַל הַמִּטֵּר
 44. וְהַבְּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסָּף לְחַטֵּא וַיִּכְבַּד לְבוֹ הוּא וְעַבְדָיו : וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲה
 וְלֹא שְׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה :

פ פ פ

אֶלְהֵי

וַיֵּאמֶר 29

מִפְּרִי

אֶת־ו 30

31

לֹא בִו 32

טוֹהֶעֶן

בְּהֵא

אֶתָה 3

בְּשׁוֹ

וְהִפֵּן 4

לְבִנֵי 5

חֲזָה 6

מִצָּר 7

מֵת 8

8

לְכִסֵּו

וְחִוֵּו

פֶּרֶחַ

לְפִנֵּי

בְּאֵר 11

חֲשׂוֹ 12

פֶּרֶט

13

זֶאֱמֵ

כִּי ב 14

בְּעֵב 15

אֶזְחֵ 16

הֶעֱנֵ

cap. 9

*Adversus unum perit tempus
... Prof. p. 87*

*ulleg rapens & lata pta
... in agros, pudentia
... amptius in ... d. ...
... 42*

וארא

אלהיכם במדבר רק ורחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדו :
 29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והערתני אל יהוה וסר הערב
 מפרעה מעבדיו ומעמו סחר רק אל יספ פרעה היתל לבלתי שלח
 30 את העם לזבח יהוה : ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה :
 31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
 32 לא נשאר אחד : ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את
 33 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו
 34 כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני : כי אם מאן
 35 אתה לשלח ועורך מחזיק בם : הנה יד יהוה היתה במקנך אשר
 בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כדבר מאד :
 36 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל
 37 לבני ישראל דבר : וישם יהוה מועד לאמר מחר ועשה יהוה הדבר
 38 הזה בארץ : ויעש יהוה את הדבר הזה כמחרת וימת כל מקנה
 39 מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד : וישלח פרעה והנה לא
 40 מת ממקנה ישראל עד אחר ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם :
 41 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
 לכם מלא תפניכם פיתח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה :
 ותיה לאבק על כל ארץ מצרים ותיה על האדם ועל בהמה לשתין
 42 פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים : ויקחו את פיתח כבשן ויעמדו
 לפני פרעה וזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעות פרח
 43 באדם ובבהמה : ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני
 44 השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים : ויחזק יהוה את לב
 45 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה :
 46 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
 ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני :
 47 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדך ובעמך
 48 בעבור תדע כי אין פמני בכל הארץ : כי עתה שלחתי את ידי ואך
 49 אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ : ואולם בעבור זאת
 50 העמידוך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ :
 עורך

cap. 9

ulc. & serpens & latro
...
...
...

וַאֲשַׁלַּח אֶת הָעַם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָרְעֹה הַתְּפָאֵר עָלַי
 לְמַתְּוֵי אֲעִמִּיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעֲמָךְ לְהַכְרִית הַצְּפָרְדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתוּךָ
 12 רַק בִּיאֵר תִּשְׁאַרְנָה : וַיֹּאמֶר לְמַתָּה וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ לַמֶּעַן
 11 תִּדְעוּ אִיזְכִּירוּהוּ אֱלֹהֵינוּ : וְסָרוּ הַצְּפָרְדַּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתוּךָ
 10 וּמִעֲבָדֶיךָ וּמִעַמְּךָ רַק בִּיאֵר תִּשְׁאַרְנָה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם
 פְּרָעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבַר הַצְּפָרְדַּעִים אֲשֶׁר שָׁם לְפָרְעֹה :
 13 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּמְתּוּ הַצְּפָרְדַּעִים מִן הַבְּתִימִים מִן הַתְּצַרּוֹת
 14 וּמִן הַשֹּׁרֶת : וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמֹס חֲמֹס וּתְכַאֵשׁ הָאָרֶץ : וַיֹּרֵא
 פְּרָעֹה כִּי הִיתָה הַרְוָה וַיַּחְבֵּד אֶת לְבֹו וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 16 יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמַר אֶל־אַהֲרֹן
 גִּטָּה אֶת מִטְּךָ וְהָךְ אֶת עֶפֶר הָאָרֶץ וְהִיָּה לְכֹנֶס כָּל־אָרֶץ מִצְרַיִם :
 15 וַיַּעַשׂ כֵּן וַיִּטְּאֲהָרוּ אֶת יָדָו כַּמִּטְּהוֹ וַיִּן אֶת עֶפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה הַכֹּנֶס
 18 בְּאֵרֶם וּבְבַחֲמֵהוּ עֶפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה כֹנֶס כָּל־אָרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעַשׂוּ
 בְּזֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכֹּנֶס וְלֹא יָכֹלוּ וְתָרְוּ הַכֹּנֶס
 19 בְּאֵרֶם וּבְבַחֲמָה : וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל־פְּרָעֹה אֲצַבַּע אֱלֹהִים הִוא
 וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרָעֹה וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בַּבֶּקֶר וְהִתִּיצֵב לִפְנֵי פְרָעֹה הִנֵּה
 21 וַיֵּצֵא תְמִימָה וְאִמְרַת אֱלֹו כֹה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עִמִּי וַעֲבָדְנִי : כִּי אִם־
 אֵינְךָ מִשְׁלַח אֶת עִמִּי הֲנִי מְשַׁלֵּיחַ בְּךָ וּבְעַבְדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבְתוּךָ אֶת־
 הָעַרְב וּמִלֹּאוּ בְתֵי מִצְרַיִם אֶת הָעַרְב וּגַם הָאֲרָמָה אֲשֶׁר־הֵם עֲלִיחַ :
 22 וְהִפְּרִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עִמִּי עַמִּי עֲלִיחַ לְבִלְתִּי הִיזְרַת־
 שָׁם עַרְב לַמֶּעַן תִּדְעַ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבְּ הָאָרֶץ :
 23 וַיִּשְׁמַתִּי מִדַּת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַתָּה יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה : וַיַּעַשׂ יְהוָה
 כֵּן וַיִּבֵּא עַרְב כַּכּוֹר בַּיּוֹם פְּרָעֹה וּבֵית עַבְדָּו וּבְכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת
 25 הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעַרְב : וַיִּקְרָא פְּרָעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹאֲהֲרֹן וַיֹּאמֶר לָכוּ זָבְחוּ
 26 לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאָרֶץ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תִזְעַבְתָּ מִצְרַיִם
 27 מִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־הַזְעֵבֶת מִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם וְלֹא יִס
 28 וּמִקְלָנוּ : דַּרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךָ בְּמִדְבָר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 29 כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹו : וַיֹּאמֶר פְּרָעֹה אֲנִכִּי אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה

In the original text
 the word "עמ" is written
 in a smaller hand.

וארא

כבוד לב פרעה מאז לשלח העם ו לך אל פרעה בבקר הפליצא

המ

תקו 16

שלח 17

יהוד 18

המ

היא

19

ידך

מק

20

המ

בוא 21

מצר 22

חרס

יהוד 23, 24

מצר

וימר 25

1. ח

ואמ

לשך

צפ

עבר *בטקוניקא*

עבר 5

אל

ותע 6

מצר 7

בלט 8

ולא

cap. 8

8

וארא

ס

ואשלחה את השם ויזבח ליזהוה : ויאמר קצתה למרותי דמתי על

ימיה
פעו
ימיה
אעם
צהו
זרת
ירא
יבר
יזר
יגם
שנה
יגם
זוא
זבה
זם
זי
זר
זול
זר
זים
זים
זנה
זבה

Handwritten notes in a smaller script, possibly a commentary or marginalia.

Handwritten notes in a smaller script, possibly a commentary or marginalia.

וארא

15 כבוד לבפרעה מאן לשלח העם : אך אל פרעה בבקר הנה יצא

המִיָּמָה וּנְצַבְתָּ לִקְרֹאתוֹ עַל שֵׁפֶת הַיָּאֵר וְהַמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ תִּנְחַשׁ

16 תִּקַּח בְּיָדְךָ : וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוּדִים שְׁלַחְנוּ אֵלֶיךָ לְאָמֹר

17 שְׁלַח אֶת עַמִּי וְעַבְדֵּנִי בַמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עִדְכָה : כֹּה אָמַר

18 יְהוָה בּוֹאֵת תִּדְרֹעַ כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִכִּי מִבְּהֵמַת בְּמִטַּת אֲשֶׁר בְּיָדֵי עַל

19 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם : וְהִדְגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבְאֵשׁ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֵל אֶהְרֹן קַח מַטְבֵּךָ וּנְטֹה

יָדְךָ עַל מַיִמֵי מִצְרַיִם עַל נְהַרְתֶּם וְעַל יְאִרֵיהֶם וְעַל אֲנָמִיהֶם וְעַל כָּל

מִקְוֵה מַיִמֵיהֶם וַיְהִי דָם וַיְהִי דָם כָּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצְמֵם וּבַאֲבָנִים :

וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם בְּמִטַּת יָדָיו אֶת

20 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פְרֹעֶה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהְפְּכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר

21 בַּיָּאֵר לְדָם : וְהִדְגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מֵתָה וּבְאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא יִכְלוּ

22 מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מִיַּם מִן הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם כָּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן

חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִשְׁתֵּיהֶם וַיִּחְזְקוּ לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר

23. 24. יְהוָה : וַיִּפֹּן פְּרֹעֶה וּבָא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לְבֹגֵם לְזֹאת : וַיִּחַפְּרוּ כָּל

מִצְרַיִם סָבִיבַת הַיָּאֵר מִיַּם לְשִׁתּוֹת כִּי לֹא יָכֻלוּ לְשִׁתּוֹת מִמַּיִם הַיָּאֵר :

25. וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אֶחָרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת הַיָּאֵר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרֹעֶה

2. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת עַמִּי וְעַבְדֵּנִי : וְאִם מֵאֵן אַתָּה

3. לְשַׁלַּח הִנֵּה אֲנִכִּי נֹגֵף אֶת כָּל גִּבּוֹרְךָ בַּצַּפְרָדַעִים : וְשָׂרְץ הַיָּאֵר

צַפְרָדַעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחוּרְךָ מִשֹּׁפְכְךָ וְעַל מִטְבֵּיךָ וּבְבֵית עַ

4. עַבְדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ : וּבָכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל

5. עַבְדֶיךָ וְעָלוּ הַצַּפְרָדַעִים : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר

6. אֵל אֶהְרֹן נִטֵּה אֶת יָדְךָ בְּמַטְבֵּךָ עַל הַנְּהַרֹת עַל הַיָּאֵרִים וְעַל הָאֲגָמִים

7. וְהָעַל אֶת הַצַּפְרָדַעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּט אֶהְרֹן אֶת יָדוֹ עַל מַיִם

8. מִצְרַיִם וְהָעַל הַצַּפְרָדַעִים וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן חֲרָטְמֵם

9. בְּלִשְׁתֵּיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצַּפְרָדַעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פְּרֹעֶה לְמֹשֶׁה

וְלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֵל יְהוָה וַיִּסַּר הַצַּפְרָדַעִים מִפָּנָי וּמֵעַמִּי

ואשלחה

1. n Cap. 8
בְּיָדְךָ וְעָלוּ הַצַּפְרָדַעִים

17

22. ויכתב אהרן את אל שבע בת עמי ידב אהות נחשון לו
 לאשה ומלך לו ארז נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר :
 23. 24. ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי : ואלעזר
 בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ומלך לו ארז פנחס אלה
 25. ראשי אבות הלויים למשפחתם : הוא אהרן ומשה אשר אמר
 26. יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם : הם
 המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
 27. הוא משה ואהרן : ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים :
 28. וידבר יהוה אל משה לאמר אנ יהוה ודבר
 29. אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אריך : ויאמר משה
 לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע ארי פרעה :
 1. ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
 2. ואהרן אחיך יהיה נביאך : אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן
 3. אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו : ואני אקשה את
 4. לב פרעה וירבבתי את אלתתי ואת מופתי בארץ מצרים : ולא
 ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את
 5. עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים : וידעו מצרים
 כי אני יהוה בנטרתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל
 6. מתוכם : ויעט משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו : ומשה
 בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברים אל פרעה :
 7. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כל
 8. ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את
 9. מסך והשליך לפני פרעה יהי לתנין : ויבא משה ואהרן אל פרעה
 10. ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מסוהו לפני פרעה ולפני
 11. עבדיו ויהי לתנין : ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם
 12. חרטמי מצרים בלהטיהם כן : וישליכו איש מסוהו ויהיו לתנינים
 13. ויבלע משה אהרן את מטתם : ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה :
 14. ויאמר יהוה אל משה

cap 7

ויהוה

וואר א

עלמות אל חסידות ואלוהי ואלוהי ואלוהי

ויהי 1.
2.

3.
את
4. וגם
5. ואז
אתו
6. בן
לך
7. סבו
יהו
8. יהו
9. מק
10. יהו
11. בני
לא
12.
ואז
13.
14. חנו
יסו
15. שם
16. לזו
17. למ
18. קה
19. מס
20. 21. ותו
שם

v. 11 Phoras eip ook. *de wylm. de looveraangen.*
~~de wylm. de wylm. de wylm.~~ *de priesters van egypten*
hebben hetelpe gedaan.

6

לט

וארא

22. וסתרני : וימח אהרן את אלישבע בת עמינרב אחות נחשון לר

עזר
אלה
אמר
נים
נים
...
נפר
אשה

cap 7

1
עז
תרו
את
לא
את
נים
לא
אשה
...
פי
את
שת
פני
נים
נים
...
אשה

וידבר

אלהים אל משה ויאמר אליו יהוה :
 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב
 באל שרי ושמתי יהוה לא נודעתי להם :
 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם
 את ארץ כנען את ארץ מגריותם אשר גרו בה :
 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
 ואזכר את בריתי : לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
 אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתיו אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם
 בזרוע נטויה ובשפטים גדלים : ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
 לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת
 סבלות מצרים : והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
 ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני
 יהוה : וידבר משה בן אהרן בני ישראל ולא שמעו אל משה
 מקצת רוחו ומעבודה קשה : וידבר
 יהוה אל משה לאמר : בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את
 בני ישראל מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל
 לא שמעו אלי ואך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים :
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצוים אל בני ישראל
 ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים :
 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל
 חנוך ופלוזא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן : ובני שמעון
 ימואל וימין ואהר ויכין וצהר ושואל בן דכנענית אלה משפחת
 שמעון : ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי
 לוי שבע ושלושים ומאת שנה : ובני גרשון לבני ושמעי
 למשפחתם : ובני קהת עמרם ויצהר וחכרון ועזאל ושני חיי
 קהת שלש ושלושים ומאת שנה : ובני מררי מחלי ומושי אלה
 משפחת הלוי לתולדתם : ויקח עמרם את יוכבד רחלתו לו לאשה
 ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת
 שנה : ובני יצהר קרח ונפג וזכרי : ובני עזאל מישאל ואלצפן
 וסתרי

ואלה שמות לה

4. ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב ויאמר
 אלהם מלך מצרים למח משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו
 5. לכו לסבלתכם ויאמר פרעה הן רבים עמה עם הארץ והשבתם
 6. אתם מסבלתם ויצו פרעה ביום ההוא את הגששים בעם ואת
 7. שטריו לאמר לא תאספון ולתתבן לעם ולבן הלבנים כתמול
 8. שלשם הם ולכו וקששו להם תבן ואת מתכנת הלבנים אשר הם
 עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם
 9. על כן הם צעקים לאמר נזבחה לאלהינו תכבד העבודה
 10. על האנשים ויעשו כה ואל ישעו בדברי שקר ויצאו גששי
 העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איבני נתן לכם
 11. תבן ואתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
 12. מעבודתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן
 13. והגששים אצים לאמר פרו מעשיכם דבר יום ביומו כד אשר ברהוה
 14. התבן ויכו שטריו בני ישראל אשר שמו עליהם גששי פרעה לאמר
 מדוע לא כלייתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום
 15. ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר תעשה כה
 16. לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך
 17. מכים וחסאת עמך ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
 18. נלכה נזבחה ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכז
 19. לבנים תתנו ויראו שטריו בני ישראל אתם ברע לאמר לא
 20. תגרעו מלביכם דבר יום ביומו ויפגעו את משה ואת אהרן
 21. נצבים לקראתם כצאתם מאת פרעה ויאמרו אלהם ירא יהוה
 עליכם וישפט אשר הבאתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו
 22. לתת חרב בידם להרגנו וישב משה אל יהוה ויאמר אלני לפה
 23. הרעתה לעם הזה למה זה שלחתיני וימאז באתי אל פרעה לדבר
 24. בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך ויאמר יהוה אל
 משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
 חזקה יגרשם מארצו

2 hat donatus
ap. 1. 169

exactors mit stam. 13.
gentes vehementer inflama.
nd. Ser. 13 p. 16

Handwritten signature or initials.

דאלה שמות

12. תיש אז פקח אז עור הלא אנכי יהוה : ועמה לדואנר יאזהו עס למו

- 13. 14. יהון
- אף
- 15. הוא
- ושכ
- 16. אתה
- 17. לפו
- 18. תען
- ויא
- 19. חייג
- 20. שב
- את
- 21. מש
- מצו
- 22. ואנ
- 23. פה
- 24. ותכ
- 25. ויפ
- 26. בנו
- 27. אמ
- אל
- 28. ויש
- 29. הא
- 30. ישן
- 31. ויע
- 41. ישן
- דוא
- 2. ליו
- 8. ישן

cap. 5

ואלה שמות

12. חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה : ועתה לד ואנכי אתה עם פיך
 13. 14. והוריתוך אשר תדבר : ויאמר בי אלני שלח נא ביד תשלח : ויחר
 אף יהוה במשה ויאמר הלא אחרון אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר
 15. הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמת בלבו : ודברת אליו
 ושמת את הדברים בפיו ואנכי אתה עם פיך ועם פיהו והוריתני
 16. אתכם את אשר תעשו : ודבר הוא לך אל העם ותיה הוא יהוה לך
 17. לפה ואתה תוהית לך לאלהים : ואת המטה הזה תקח בידך אשר
 18. תעשה בו את האות : וילך משה וישב אל יתר חתנו
 ויאמר לו אלכה נא ואשיבה אל אחי אשר במצרים ואראה העוהים
 19. חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום : ויאמר יהוה אל משה במדבר לך
 20. שב מצרים כי מתו פר האנשים המבקשים את נפשך : ויקח משה
 את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב בצד מצרים ויקח
 21. משה את מטה האלהים בידו : ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב
 מצרים ראה כל המפטים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
 22. ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם : ואמרת אל פרעה
 23. כה אמר יהוה בני בכרי ישראל : ואמר אליו שלח את בני ויעבדני
 24. ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך : ויהי בדרך במלון
 25. ויפגשו יהוה ויבקש חמיתו : ותקח צפרה צד ותכרת את ערלת
 26. בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי : וירף ממנו אז
 27. אמרה חתן דמים למולת : ויאמר יהוה
 אל אחרון לך לקראת משה תמו ברה וילך ויפגשו ברה האלהים
 28. וישק לו : ויגר משה לאחרון את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל
 29. האות אשר צוהו : וילך משה ואחרון ויאספו את כל זקני בני
 30. ישראל : וידבר אחרון את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה
 31. ויעש האות לעיני העם : ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני
 32. ישראל וכירא את עינים ויקרו וישתחוו : ואחר באו משה ואחרון
 33. ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויהנו
 34. לי במדבר : ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולך לשלח את
 35. ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח : ויאמרו

אלהי

cap 5

אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחתי אליכם זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור
16 ודרך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה
אלהי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשויו
17 לכם במצרים וואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הפנענו
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש
18 ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אלהי יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת
19 ימים במדבר ונבוחה ליהוה אלהינו וואני ידעתי כי לא יתן
20 אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה ושלחתי את ידו
והכתי את מצרים בכל נפלאותי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח
21 אתכם ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי
22 תלכו לא תלכו ריקם ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כל
כסף וכלי זהב ושמלת ושמלת על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את
1 מצרים ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי
2 כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר אלהי יהוה מזה בידך ויאמר
3 משה ויאמר השליכה ארצתי ושליכו את ארצתי ויהי לנחש וינס
4 משה מפניו ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחוז בזנבו וישלח
5 ידו ויתקן בו ויהי למטה בכפו למען יאמינו כי נראה אליך יהוה
6 אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה
לד עור הבא נא ידך בחיקך ובאת ידו בחיקו ויוצאה והמת ידו מצרעת
7 בשלג ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה
8 מחיקו והנה שכה כבשרו והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו
9 לקול האת הראשון והאמינו לקול האת האחרון והיה אם לא
יאמינו גם לשני האתות האלה וראו ישמעו לקולך ולקחת ממימי היאר
ושפכת תיבשרה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת
10 ויאמר משה אל יהוה בי ארני וראו איש דברים אנכי
גם מתמול גם משלשם גם מאז וברך אל עבדך כי כבוד פת וכבוד לשון
11 אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם פת לאדם או מי ששום אדם או

cap. 4
Stachin pag. 88

משה ואלה שמות בני ישראל

לש 22

שם 23

בום *ab 70 Com. Prof. 287*

וונק 24

נאם

ניר 25

cap 3

הצו 2

אלו

אין 3

מרו 4

מת 5

שד

הוה 6

ניס 7

רא

פיו 8

הא

מק 9

הנ

לה 10

בנ 11

אל 12

עם

תע 13

הא

סד 14

אל *Maclennan v. 287 p. 88*

אך 15

6

15

קט"ו

דאלה שנתה

ה
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

cap. 4
Hachman pag. 58

ואלה שמות

22 וישבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה : ותלך בן ויקרא את

23 שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : ויהי

ביומים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה

24 ויועקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה : וישמע אלהים את

נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב :

25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים :

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את

הצאן אתר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה : וירא מלאך יהוה

אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בוער באש והסנה

איננו אכל : ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה

4 מדוע לא יבער הסנה : וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים

5 מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני : ויאמר אל תקרב הלא

של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדש

6 הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

7 ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים : ויאמר יהוה ראה

ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו

8 כי ידעתי את מכאבו : וארד להצילי מיד מצרים ולהעלותו מן

הארץ הזאת אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל

9 מקום הפנעני והחתי והאמרי והפריזי ותחיו ותיבסו : ועתה

הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים

10 לחצים אתם : ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי

11 בני ישראל ממצרים : ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי ארד

12 אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים : ויאמר כי אהיה

עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את דעם ממצרים

13 מעבודת אל האלהים על תהר הזה : ויאמר משה אל

האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם

14 שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים : ויאמר

אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל

15 אהיה שלחני אליכם : ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר

אל בני

ab 70 Com. Prof. 287

cap 3

Haekman studij p. 88

21. ויעצמו מאד : ויהי כיראו המולדת את האלהים וועש להם

22. בתים : ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן תילוד היארה

ותשליכהו וכל הבת תחיון :

וילד איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ותחר האשה ותלד בן ומרא

23. אתו כי טוב הוא ותצפנתו שלשת ירחים : ורא יכלה עזר הצפינו

ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם

24. בסוף על שפת היאר : ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו :

25. ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא

26. את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחיה : ותפתח

ותראו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי ה

27. העברים זה : ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה

28. מלנקה מן העברית ומינק לך את הילד : ותאמר לה בת פרעה

29. לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד : ותאמר לה בת פרעה

30. תלכי את הילד הזה והינקו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה

31. הילד ותניקהו : ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה ויהי לה לבן

ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיחהו :

32. ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא

33. איש מצרי מכה איש עברי מאתיו : ויפן כה וכה וירא כי אין איש

34. ויך את המצרי ויסמנתו בחול : ויצא ביום השני והנה שני אנשים

35. עברים נצים ויאמר ררשע למה תכה רעך : ויאמר מי שמך

לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי

36. וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר : וישמע פרעה את

37. הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב

38. בארץ מצרן וישב על הבאר : ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה

39. ותמלאנה את הרהטים לתשקות צאן אביהן : ויבאו הרעים

40. ויגרשום ויקס משה ויושיען וישק את צאנם : ותבאנה אל רעואל

41. אביהן ויאמר מדוע מהרמן בא היום : ותאמרן איש מצרי הצילנו

42. מיד הרעים וגם דלה ודלה לנו וישק את הצאן : ויאמר אל בנתיו

43. ואיז למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם : ויואל משה

Cap. 2

מאד יעצמו ב' אללהים
וירא בסבלתם וירא
איש מצרי מכה איש עברי
מאתיו ויפן כה וכה וירא
כי אין איש ויך את המצרי
ויסמנתו בחול ויצא ביום
השני והנה שני אנשים
עברים נצים ויאמר ררשע
למה תכה רעך ויאמר מי
שמך לאיש שר ושפט עלינו
הלהרגני אתה אמר כאשר
הרגת את המצרי וירא משה
וירא משה ויאמר אכן נודע
הדבר וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרג את
משה ויברח משה מפני פרעה
וישב בארץ מצרן וישב על
הבאר ולכהן מדין שבע
בנות ותבאנה ותדלנה
ותמלאנה את הרהטים
לתשקות צאן אביהן ויבאו
הרעים ויגרשום ויקס משה
ויושיען וישק את צאנם
ותבאנה אל רעואל אביהן
ויאמר מדוע מהרמן בא
היום ותאמרן איש מצרי
הצילנו מיד הרעים וגם
דלה ודלה לנו וישק את
הצאן ויאמר אל בנתיו
ואיז למה זה עזבתן את
האיש קראן לו ויאכל לחם
ויואל משה

פלו

exodus

שְׁמוֹרָה: Cap. 1.

שִׁמְעוּ 3. 4.

וַיְהִי ב' 5.

וַיָּמָת 6. 7.

וַיִּרְבּוּ 8.

וַיִּזְכְּקוּ 9. 10.

נָתַתְּ 11.

שָׁנֵי 12.

עָנִיתִי 13.

וַיִּכְאֹב 14.

מִצָּר 15.

בְּחֵם 16.

בְּפֶרֶץ 17.

שָׁפוּ 18.

הָאֵן 19.

הַמִּיָּד 20.

אֶתְּ 21.

עָשִׂי 22.

אֶלֶיךָ 23.

אֶלֶיךָ 24.

62

לו

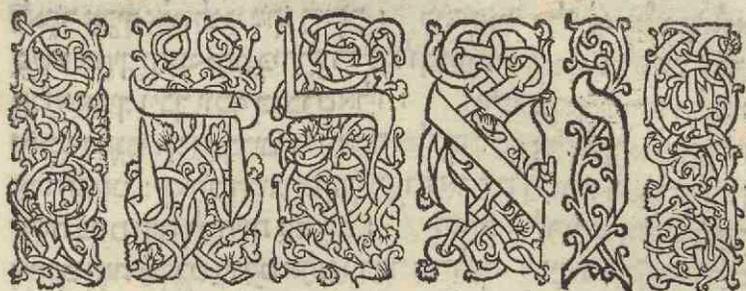
זארה שמות

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לד

כה
רא כ
ינו
שם
:
רא
פה
ה
שה
עה
עה
נה
לנו
ל
שם
שם
זמן
נה
נה
שם
לנו
שם
זמן
נה
נה
שם

cap. 2

מקצת המצות ש' אלהים
ש' אלהים ש' אלהים
ש' אלהים ש' אלהים
ש' אלהים ש' אלהים
ש' אלהים ש' אלהים

exodus

Exodus 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביחו באו : ראובן
שמעון לוי ויהודה : יששכר זבולן ובנימן : הן ונפתלי גר ואשר :
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים :
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו
זרבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אחם :
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף : ויאמר אל עמו הגה עם בני ישראל רבו ועצום ממנו : הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כרתקאנה מלחמה ונוסף גם הוא על
שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישומו עליו שרי מסוים למען
ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס :
וכאשר יענו אותו פן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל : ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך : וימררו את חיותם בעבדה קשה
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך : ויאמר מלך מצרים למילדת העבריות אשר שם האחת
שפרה ושם השנית פועה : ויאמר בידלכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא ותמתן אותו ואם בת הוא וחייה : ותיראן
המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיו
את הילדים : ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מרוע
עשיתן הדבר הזה ותחיו את הילדים : ותאמרן המילדת
אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא
אלהן המילדת וילדו : וישב אלהים למילדת וירב העם
ויעצמו

ויהי יעקב

בבקר יאכל עד ולערב וחלק שלל כל אלה שבטו ישראל שנים

עש	28
בן	29
אל	30
חמ	
ה	31
וא	
קב	32
וע	1 33
עק	2 Cap. 50
עם	
ועם	1 3
שנ	4
מצ	5
חמ	
אע	6
אב	7
פל	8
וא	
וע	1 9, 10
לא	11
לא	
אם	12, 13
א	
א	14
א	
א	15
א	16

ויהי יעקב

בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל : כל אלה שבטוישראל שנים
 עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך ארם איש אשר בברכתו
 ברך אתם : ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי
 אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי : במערה אשר בשדה
 המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את
 השדה מאת עפר זה החתי לאחות קבר : שמה קברו את אברהם
 ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואח רבקה אשתו ושפה
 קברתי את לאה : מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת :
 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
 עמיו : ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו : ויצו יוסף את
 עבדיו את הרפאים לחנש את אביו ויחנשו הרפאים את ישראל :
 וימלאו לו ארבעים יום פיון ומלאו ימי החנשים ויכפו אתו מצרים ש
 שבעים יום וייעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא
 מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר : אבי השביעני לאמר
 הנה אנכי מת בקברי אשר פרייתי לך בארץ כנען שמה תקברני ועתה
 אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה : ויאמר פרעה עלה וקבר את
 אביך כאשר השביעך : ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו
 כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים : וכל בית יוסף
 ואחיו ובית אביו ורק טפס וצאנם ובקרבם עזבו בארץ גשן :
 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המתנה כבוד מאד : ויבאו עד גרן
 האשד אשר בעבר הירדן ויספרו שם מספר גדול וכבוד מאד ויעש
 לאביו אבל שבעת ימים : וירא וישב הארץ הכנעני את האבל בגרן
 האשד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים
 אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו לו כן כאשר צוה : וישאו אתו בניו
 ארצה כנען ויקברו ארזו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם
 את השדה לאחות קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא : וישב יוסף
 מצרימה הוא ואחיו וכל העלויים אתו לקבר את אביו אחיו קברו את
 אביו : ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו וישטמנו יוסף
 והשב וישב לנו את כל חרעה אשר גמלנו אתו : ויצוהו יוסף
 לאמר

28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

Cap 49

לְקוֹתֵי מִדְּוָה אֲמַרְוּ בְּחַרְבֵי וּבְקִשְׁתֵּי : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב מֵאֵל
 אֵל בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאִגְדֶּה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרֵית
 הַיָּמִים : / הִקְבְּצוּ וּשְׁמַעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וּשְׁמַעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבוֹתְכֶם :
 רְאוּבֵן בְּכָרִי אֵלֶיךָ וְרֵאשִׁית אֲבוֹנֵי יָתֵר שְׂאת וְיָתֵר עֵץ : פְּחוֹ
 כְּמִים אֶל הַיָּתֵר כִּי עָלִית מִשְׁכְּבֵי אֲבִיךָ אֵל הַלְלָת יִצְחָק עִלָּה :
 שְׁמַעוּן וְלוֹו אֶת־סִפְרֵי חֲמֵס מִכְרֵיתֵיהֶם : בְּסוּסִם
 אֶל הַכָּנָף נִפְשֵׁי בְקוֹלָם אֶל הַתֹּדֶר כְּבֹדֵי כִּי כֹאפֵס הִרְגוּ אִישׁ וּבְרֵצָנִם
 עָקְרוּ שׁוֹר : / אֲרֹר אִפֶּס כִּי עֵץ וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּהּ אֲחֻלָּקֶם בְּיַעֲקֹב
 וְאִמְרֵם בְּיִשְׂרָאֵל : יְהוּדָה אֵתֶּךָ יִירוּךְ
 אֲחִיךָ יָדָךְ בְּעֶרְףְּ אֲבִיךָ וְשִׁתְּחוּ לָךְ בְּנֵי אֲבִיךָ : גֹּדֵר אֲרִיֶּה יְהוּדָה
 מִטָּרֶף בְּנֵי עֲלִית־כְּרַע רַבֵּץ פֶּאֲרִיָּה וְכִלְבֵּיָהּ מִי יִקְיָמוּ : לֹא יִסּוּר שְׁבֹט
 מִיְהוּדָה וּמְחַקֵּק מִבְּיַד רַגְלָיו עַד כִּי יִבֵּא שִׁירָה וְלוֹ וְקָתַת עָמִים : אֶסְרִי
 לְגִפְזֵי עִירָה וְלִשְׂרִיקָהּ בְּנֵי אֲתָנֹו כִּפְסֵי בֵּית לְבָשׁוּ וְכֹרֵם עֲנָבִים סוּתָה :
 חֲכֹלֵי עֵינַיִם מִיָּד וְלִבֵּן שָׁנִים מִתְּלַב : זְבֻלֹן
 לְחֹף יָמִים יִשְׁכֵּן וְהוּא לְחֹף יָמִית וְיִרְכְּתוּ עַל צִדֹן :
 יִשְׁשַׁכֵּר חֲמֹר גֵּרֵם רַבֵּץ בֵּין חֲמִשְׁפֹּתֵים : וְיִרְאֵ מְנַחֵת
 כִּי שׁוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה וַיֵּשׁ שָׁכְמוּ לִסְכֵּל וַיְהִי לְמַסַּע בָּר :
 יִרְדֵּי עֲמֹו כְּאֶחָד שְׁבֵמֵי יִשְׂרָאֵל :
 יְהוּדָה נָחַשׁ עַל יָרֵךְ שְׁפוּפֹן עַל אֲרֶת הַנֶּשֶׁךְ עֲקֵבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ
 אַחֲרָי : לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוּדָה :
 גֹּדֵר גֹּדֵר יִגְדְּלוּ וְהוּא יִגְדֵּךְ עֲקֵב :
 מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֵמוּ וְהוּא יִתֵּן מַעֲרֹנֵי מֶלֶךְ :
 נִפְתְּלוּ אֵיזֶה שְׁלַחְוֹהֲנָתָם אֶמְרֵי שֹׁפָר : בְּזַפְרֹת וַיִּסְפֵּה
 בְּזַפְרֹת עַל עֵין בְּנֹת צַעֲדָה עַל שׁוֹר : וַיִּמְרָרוּ וְרֵבֹו וַיִּשְׁמַתוּ
 בְּעַלֵי חַצִּים : וְהִשְׁכַּבְתֶּם אֶת־קִשְׁתוֹ וַיִּפּוּזוּ זְרַעֵי יָדָיו מִדֵּי אֲבִיר יַעֲקֹב
 מִשְׁמֵרֵת אֲבוֹת יִשְׂרָאֵל : מֵאֵל אֲבִיךָ וְעֶזְרִיךָ וְאֵת שְׂדֵי יוֹכְרְכֶךָ בְּרַכַּת
 שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת הַחַיִּים רַבַּצַּת מַחַת בְּרַכַּת שָׁרִים וְרָתִם : בְּרַכַּת
 אֲבִיךָ גִבְרוּ עַל בְּרַכַּת הַחַיִּים עַד הַיָּאֹרֶת גִּבְעֵרֹת עוֹלָם הַרְיָנוּ לְרֹאשׁ
 וַיִּסְפֵּה וְלִקְדָּחֵנוּר אֲחִיו : בְּנִימִין זֶבֶן וְסִרְף

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21, 22
23
24
25
26
27

דיתועקב

ויאמר יטהר ארצות

א	3
ב	4
ג	5
ד	6
ה	7
ו	8
ז	9
ח	10
ט	11
י	12
יא	13
יב	14
יג	15
יד	16
טו	17
טז	18
יז	19
יח	20
יט	21
כ	22

Handwritten notes in the left margin, including "470 by 170" and other illegible text.

Handwritten note: "Handwritten text in the left margin, possibly a date or reference." (Note: The image is blurry, so the text is difficult to read precisely.)

Handwritten note: "Handwritten text in the left margin, possibly a date or reference." (Note: The image is blurry, so the text is difficult to read precisely.)

Small handwritten notes in the right margin, possibly corrections or additional entries.

Cap 49

לד

יהויעקב

למשה

ללוחם מלך המצרים

מט קב יית

2

Handwritten notes in Latin script, including 'Leprosy' and 'Leprosy'.

יח

דס

נס

7

קב

8

יב

9

יה

10

נט

Handwritten notes in Latin script, including 'Leprosy' and 'Leprosy'.

11

ארי

12, 13

ז

Handwritten notes in Latin script, including 'Leprosy' and 'Leprosy'.

14

ולד

15

תת

16

תת

17

תת

18

תת

19

תת

20

תת

21, 22

תת

Handwritten notes in Latin script, including 'Leprosy' and 'Leprosy'.

23

תת

24

תת

25

תת

26

תת

27

תת

תת

תת

תת

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המשטה ויאמר עקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלתי בארץ כנען ויברך אתי בידו ויאמר אלי הנני
מפריך ותרביחך ונתתיך לקודי עמים ונתתי את הארץ הזאת לרועה
אחרית אחות עולם : ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים ערו
באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהודה :
ומולדתך אשר הולדת אתהם לך יהיו על שם אחיהם יקראם
בנתלתם : ואני בבאי מפרץ מתה על רחל בארץ כנען בדרך
בעזר כבדת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית
להם : וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה : ויאמר יוסף אל
אביו בני הם אשר נתן לאלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם :
ועיני ישראל כבדו מוקן לא יוכל לראות ונגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם : ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פלאתי
זהנה הראה אתי אלהים גם את זרעך : ויוצא יוסף אתם מעם ברבון
וישתחו לאפיו ארצה : ויבק יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ונגש אליו :
וישלת ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא היציד ואת
שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור : ויברך את
יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברכם וישחק
האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה : המלאך הגאל אותי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברכם וישחק
ויהנו לרב בקרב הארץ : וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש
אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו לחסיר אתה מעל ראש אפרים
על ראש מנשה : ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה
הבכור שים ימנך על ראשו : וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי
גם הוא יהיה דעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו תקטן יגדל ממנו וזרעו
יהיה מלא חגוים : ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה :
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והורה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבותיכם : ואני נתתי לך שכר אחר על אחיך אשר
לקחתי

Sedon. Mt. 0. 1155.

14
15
16
17
18
19
20
21
22

20 plerique
21
22

abunde eos sunt
expectatio habitaculi
habitates pane: origi

17 חבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף
 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
 18 וזאתו ובמקנה הפקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה
 והוא : ותהם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו
 19 לו לא נכחד מארני כי אם תהם הכסף ומקנת הבהמה יאל ארני לא נ
 נשאר לפני ארני בלתי אם גוייתנו ואדמתנו : למה נמות
 לעיניך גם אנחנו עם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה
 20 אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן חרע ונחיה ולא נמות והאדמה
 לא תשם : ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי
 21 מכרו מצרים איש שדהו כי חוק עליהם הרעב והיה הארץ לפרעה :
 22 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו :
 23 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם
 24 אשר נתן להם פרעה על פן לא מכרו את אדמתם : ויאמר
 יוסף אל העם הן קנתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה היא לכם
 25 זרע זרעתם את האדמה : והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
 26 וארבע היות יהיה לכם לזרעה שנה וכלכם וכל אשר בבתיכם
 27 ולאכל לטפכם : ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני ארני והיינו עבדים
 לפרעה : וישם אותה יוסף לחק ער היום הזה על אדמת מצרים
 28 לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה : וישב
 ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בתו ויפרו וירבו מאד :
 29 ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ומי יעקב שני
 30 חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : ויקרבו
 31 ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן
 בעיניך שים נא ירך תחת ירכי ועשירה עמדי חסד ורחמים אל נא ת
 32 תקברני במצרים : ושכבת עם אבתי ונשאיתי מצרים וקברתני
 בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השבעה די וישבע לו
 33 וישתחו ישראל על ראש המטה : והיה
 34 אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך הלך ויקח את שני
 בניו עמו את מנשה ואת אפרים : ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

18 48 ח

2

הבית אשר לו צבדי □
הבית אשר לו צבדי □
הבית אשר לו צבדי □

צנא	30
הפע	31
בית	
באר	32
ובק	33
מע	34
ים	
לע	10
ול	2
ים	3
מל	
לע	4
ש	3, 6
ים	
לע	7
ים	8, 9
לע	
ים	10
לע	11
ים	12
לע	13
ים	14
לע	15
ים	16

Cap 47

a vad: m's
+ trip: m's
paleus: m's
time: first m'chah
Con: Prop. 366

430 pro 777777 444 444 444 444 444 444 444 444 444
nulli quicquam dicitur. mori. 444 444.

abunde est sunt
aspectus habent ac
finitas sine origi

84 קנה

19 נמות

20 חפר

21 חפר

22 חקם

23 אמר

לכם

24 רעה

חכים

25 בנים

26 צרים

27 וישב

28 שני

29 קרבו

זימן

ח

30 חמני

31 ערו

19 78 ח ח

שני

2 יסף

1

3. ויאמר הנני / ויאמר אנכי תאל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה
 4. כי לגויר גדול אשימך שם / אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעריך גם
 5. עלה ויוסף ישית ידו על עיניך / ויוסף יעקב מבאר שבע וישאו בני
 6. ישראל את יעקב אביהם ואת טפסם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח
 7. פרעה לשאת אתו / ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו
 8. בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אמו / ובני ובניו אמו
 9. בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה /
 10. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה /
 11. יעקב ובניו בכר יעקב ראובן / ובני ראובן חנוך ופלוז וחערן
 12. וכרמי / / ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאר בן
 13. הנענית / ובני לוי גרשון קחת ומררי / / ובני יהודה ער ואונן ושלה
 14. ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חערן וחמור /
 15. ובני יששכר מזלע ופונה ויוב ושמרון / ובני זבולון סרד ואלוז ויהאל /
 16. אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרן ארם ואת דינה בתו כל נפש
 17. בניו ובנותיו שלשים ושלש / / ובני זר צפיון וחגי שוני ואיצבן ערי
 18. וארדי וזראלי / / ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם
 19. ובני בריעה חבר ומלכיאל / אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו
 20. ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש / / ובני רחל אשת יעקב יוסף
 21. ובנימן / / ויהוד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
 22. פוטיפרע כהן אן את מנשה ואת אפרים / / ובני בנימן בלע ובכר
 23. ואשבל גרא ונעמן אתי וראש מפים וחפים וארר / אלה בני רחל אשר
 24. ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר / / ובני דן חשים / / ובני נפתלי
 25. יתצאל וגוני ויצר ושם / / אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו
 26. ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה / / כל הנפש הבאה ליעקב
 27. מצרימה יצאו ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש / / ובני
 28. יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה
 29. מצרימה שבעים / / ואת יהודה
 30. שלח לפניו אל יוסף להזרת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן / / ויאמר
 31. יוסף מרפבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על

במאל 470

11, 12

1741 אל 1740 ש 7.6

13, 14

15

16

1741 אל 1740 ש 7.6

18

19

20

21

22

23, 24

25

26

27

28

29

Handwritten note at the bottom of the page.

1174

Genesis Caput 46

וַיֵּלֶךְ	8
יַעֲקֹב	9
אֶלְרַעְיָא	10
וְיִשְׂרָאֵל	11
וְיִשְׂרָאֵל	12
וְיִשְׂרָאֵל	13
וְיִשְׂרָאֵל	14
וְיִשְׂרָאֵל	15
וְיִשְׂרָאֵל	16
וְיִשְׂרָאֵל	17
וְיִשְׂרָאֵל	18
וְיִשְׂרָאֵל	19
וְיִשְׂרָאֵל	20
וְיִשְׂרָאֵל	21
וְיִשְׂרָאֵל	22
וְיִשְׂרָאֵל	23
וְיִשְׂרָאֵל	24
וְיִשְׂרָאֵל	25, 26
וְיִשְׂרָאֵל	27
וְיִשְׂרָאֵל	28
וְיִשְׂרָאֵל	29
וְיִשְׂרָאֵל	30
וְיִשְׂרָאֵל	31
וְיִשְׂרָאֵל	32
וְיִשְׂרָאֵל	33
וְיִשְׂרָאֵל	34
וְיִשְׂרָאֵל	35
וְיִשְׂרָאֵל	36
וְיִשְׂרָאֵל	37
וְיִשְׂרָאֵל	38
וְיִשְׂרָאֵל	39
וְיִשְׂרָאֵל	40
וְיִשְׂרָאֵל	41
וְיִשְׂרָאֵל	42
וְיִשְׂרָאֵל	43
וְיִשְׂרָאֵל	44
וְיִשְׂרָאֵל	45
וְיִשְׂרָאֵל	46
וְיִשְׂרָאֵל	47
וְיִשְׂרָאֵל	48
וְיִשְׂרָאֵל	49
וְיִשְׂרָאֵל	50
וְיִשְׂרָאֵל	51
וְיִשְׂרָאֵל	52
וְיִשְׂרָאֵל	53
וְיִשְׂרָאֵל	54
וְיִשְׂרָאֵל	55
וְיִשְׂרָאֵל	56
וְיִשְׂרָאֵל	57
וְיִשְׂרָאֵל	58
וְיִשְׂרָאֵל	59
וְיִשְׂרָאֵל	60
וְיִשְׂרָאֵל	61
וְיִשְׂרָאֵל	62
וְיִשְׂרָאֵל	63
וְיִשְׂרָאֵל	64
וְיִשְׂרָאֵל	65
וְיִשְׂרָאֵל	66
וְיִשְׂרָאֵל	67
וְיִשְׂרָאֵל	68
וְיִשְׂרָאֵל	69
וְיִשְׂרָאֵל	70
וְיִשְׂרָאֵל	71
וְיִשְׂרָאֵל	72
וְיִשְׂרָאֵל	73
וְיִשְׂרָאֵל	74
וְיִשְׂרָאֵל	75
וְיִשְׂרָאֵל	76
וְיִשְׂרָאֵל	77
וְיִשְׂרָאֵל	78
וְיִשְׂרָאֵל	79
וְיִשְׂרָאֵל	80
וְיִשְׂרָאֵל	81
וְיִשְׂרָאֵל	82
וְיִשְׂרָאֵל	83
וְיִשְׂרָאֵל	84
וְיִשְׂרָאֵל	85
וְיִשְׂרָאֵל	86
וְיִשְׂרָאֵל	87
וְיִשְׂרָאֵל	88
וְיִשְׂרָאֵל	89
וְיִשְׂרָאֵל	90
וְיִשְׂרָאֵל	91
וְיִשְׂרָאֵל	92
וְיִשְׂרָאֵל	93
וְיִשְׂרָאֵל	94
וְיִשְׂרָאֵל	95
וְיִשְׂרָאֵל	96
וְיִשְׂרָאֵל	97
וְיִשְׂרָאֵל	98
וְיִשְׂרָאֵל	99
וְיִשְׂרָאֵל	100

no. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Cap 46

Handwritten note in red ink at the top center.

3

מִתּוֹ

4

וּמִן

5

בְּיַד

6

לְחַ

7

שָׁנָה

8

וְהָיָה

9

כִּי

10

יָבֹא

Handwritten note in cursive script next to line 10.

11, 12

וְהָיָה

Handwritten note in cursive script next to lines 11 and 12.

13, 14

כִּי

15

יָבֹא

16

וְהָיָה

Handwritten note in cursive script next to line 16.

18

כִּי

19

יָבֹא

20

וְהָיָה

21

כִּי

22

יָבֹא

23, 24

וְהָיָה

25

כִּי

26

יָבֹא

27

וְהָיָה

28

כִּי

29

יָבֹא

Handwritten note in cursive script at the bottom left of the page.

8

וְלַחֲמוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדוּלָה : / וְעַתָּה לֹא אֲתֶם שְׂלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה

9

כִּי הָאֱלֹהִים וְיֹשִׁימֵנִי לְאֵב לְפָרְעָה וְלֶאֱדוֹן לְכָל בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל כָּכָר אֶרֶץ

10

מִצְרַיִם : / מִחֲרֹו וְעָלוּ אֶל אֲבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵי יוֹסֵף

11

שִׂמְנֵי אֱלֹהִים לְאֶדְוֹן לְכָל מִצְרַיִם רְדֵה אֵלָי אֶל תַּעֲמֹד : / וַיִּשְׁבַּת

12

בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וְהֵייתָ קְרוֹב אֵלָי אֲחִי וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצִאֲנֶךָ וּבְקִרְךָ

13

וְכָל אֲשֶׁר לְךָ : / וְכִלְכַּלְתִּי אִתְּךָ שֵׁם בֵּי עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רַעֲב פֶּדֶר

14

תֹּורֶשׁ אֲתָה וּבִיתְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ : / וְהִנֵּה עֵינַיִם רְאוּת וְעֵינֵי אֲתִי

15

בְּנִימִן כִּי פִי הִמְרַבֵּר אֲרִיכֶם : / וְהִגַּדְתֶּם לְאֲבִי אֵת כָּל־כְּבָדִי בְּמִצְרַיִם

16

וְאֵת כָּל אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמְהַרְתֶּם וְהִזְרַחְתֶּם אֵת אֲבִי הִנֵּה : / וַיִּפֹּל עַל

17

צִוּאָרָי בְּנִימִן אֲחִיו וַיִּבְךְּ וּבְנִימִן בָּכָה עַל צִוּאָרָיו : / וַיִּנְשֶׁק לְכָל אֲחָיו

18

וַיִּבְךְּ עֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵיכֵן דִּבְרוּ אֲחָיו אֵתוֹ : / וְהִקְלַ גִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲה לְאָמַר

19

כִּי אֲתִי יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּח בְּעֵינָי פְּרַעֲה וּבְעֵינָי עֲבָדָיו : / וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה אֶל

20

יוֹסֵף אָמַר אֶל אַחֲיָיךָ זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ אֶת בְּעוֹרְכֶם וְלִכְרֹו בָאוּ אֶרְצָה

21

בְּנַעַן : / וְקָחֻ אֶת אֲבִיכֶם וְאֵת בְּתוּלֵיכֶם וּבָאוּ אֵלָי וְאֲתַנְּה לָכֶם אֵת טוֹב

22

אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲכַלְוּ אֵת חֶלֶב הָאָרֶץ : / וְאֲתָה צִוּתָהּ זֹאת עָשׂוּ קָחוּ

23

לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַגְלוֹת לְטוֹפְכֶם וּלְנִשְׁכֵיכֶם וּנְשֵׂאֲרֵם אֵת אֲבִיכֶם

24

וּכְבָּתֶם : / וְעֵינֵיכֶם אֶל תֹּחֵס עַל כְּלֵיכֶם כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם

25

הוּא וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם יוֹסֵף עַגְלוֹת עַל פִּי פְּרַעֲה וַיִּתְּנוּ

26

לָהֶם צִדָּה לְדַרְךָ : / לְכֹלֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלֻפֹת שְׂמֹלֹת וּלְבְנֵימִן נָתַן

27

שְׁלֹשׁ מְאוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלֻפֹת שְׂמֹלֹת : / וְלְאֲבִיו שְׁלַח כּוֹזֵאת עֲשֶׂרֶה

28

חֲמֵרִים נְשֵׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם וְעֵשֶׂר יַחְתָּנֹת נְשֵׂאֹת כִּי וְלָהֶם כֶּרֶם וּמְזוֹן

29

לְאֲבִיו לְדַרְךָ : / וַיִּשְׁלַח אֶת אֲחָיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל תִּרְגְּזוּ בְּדַרְךָ :

30

וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : / וַיַּגִּדוּ

31

לּוֹ לְאָמַר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי הוּא מִשָּׁל כָּכָר אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לִבּוֹ כִּי

32

לֹא הָאֱמִין לָהֶם : / וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם

33

וַיִּרְא אֵת הָעַגְלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וְהִיא רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם

34

: / וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֲלֵכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרִם אָמוֹת :

35

וַיֹּסַע יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶה שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לְאֱלֹהֵי אֲבִיו

36

וַיִּחַק : / וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת חֲזִיזָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב

37

וַיֹּאמֶר

ne habent potestatem
13
14

Cap 46

Genesis Caput 44

Genesi

פיר 30

תה 34

סא

ויק 1

אה

אם 1 **Cap 44**

נס 3

שג 4

לא

לם 3

נה *Sanguis Pollet*

יה 7

לה 8

הק

אט 9

ות 10

תו 11

אנ 12

בו 13

וה 14

וה 15

16 LXX die cum
visum est
visum est
nos, visum est

17 X nescitis an
parati solere
in agnatis in di
quidam quibus
toti, scilicet ego
sum.

4. G. ...

1111

18

יהוה

19

יהוה

20

יהוה

21

יהוה

22. LXX ...

יהוה

23. ...

יהוה

24

יהוה

25

יהוה

26

יהוה

ויהי ביום

27, 28

יהוה

29

יהוה

30

יהוה

31

יהוה

32

יהוה

33

יהוה

34

יהוה

Cap 45

מח

2

יהוה

3

יהוה

4

יהוה

5

יהוה

et in ...

6

יהוה

7

יהוה

יהוה

יהוה

ויהי מקץ

12 נכאת ולוֹט בְּשָׁנִים וּשְׁקָרִים / וְכִסְף מִשְׁנֵה קָחוּ בְיָדְכֶם וְאֵת הַכֶּסֶף
 13 הַמוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתֵיכֶם תְּשִׁיבוּ בְיָדְכֶם אֹתוֹ מִשְׁנֵה הוּא / וְאֵת אֲחֵיכֶם
 14 קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ / וְאֵל שְׂדֵי יִתְּנֶן לָכֶם רְחֵמִים
 15 לְפָנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֵת בְּנֵימִן וְאֶנִּי כִּפְאֵשׁ
 16 שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי / וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַיְגֻנָּה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה כֶּסֶף
 17 לְקָחוּ בְיָדָם וְאֵת בְּנֵימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם עִמָּדוֹ לְפָנֵי יוֹסֵף /
 18 וַיִּרְאֵהוּ יוֹסֵף אֶת־אֶת־בְּנֵימִן וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל בֵּיתוֹ הֲבֵאתָ אֶת־הָאֲנָשִׁים
 19 הַבָּיִתָּה וּטְבַחַת טְבַחַת וְהֵכֵן כִּי־אֲתִי־יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצְּהָרִים / וַיַּעַשׂ
 20 הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף /
 21 וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבִיאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב בַּ
 22 בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ בְּדַחְרָה אֲנַחְנוּ מִבְּאֵיִם לְדַחְגוּרָל עֲלֵינוּ וְלִהְרֹגְנָפֵל
 23 עֲלֵינוּ וְלִקְחַת אֶתְנוּ לְעֹבְדִים וְאֵת חֲמֵרֵינוּ / וַיִּגְשׁוּ אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר
 24 עַל בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת / וַיֹּאמְרוּ בִּלְאֲדֵי יָרֵד יֵרְדֵנִי
 25 בַּתְּחִלָּה לְשֹׁבֵר אֶבֶן / וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ וַנִּפְתַּח אֶת־אֲמַתְחֹתֵינוּ
 26 וְהִנֵּה כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתָו כֶּסֶפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וְנִשַׁב אֹתוֹ בְיָדֵנוּ /
 27 וְכִסְף אַחֵר הוֹרְדֵנוּ בְיָדֵנוּ לְשֹׁבֵר אֶבֶן לֹא יֵרְעֵנוּ מִי־שֵׁם כֶּסֶפֵּנוּ
 28 בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ / וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל תִּירְאוּ אֶל־הֵיכֶם וְאֶל־הֵי אֲבִיכֶם
 29 נָתַן לָכֶם מִסְּמוֹן בְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כֶּסֶפְכֶם בְּאֵלֵי וַיִּוצֵא אֶת־הֶם אֶת־שֵׁ
 30 שְׁמֵעוֹן / וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָמוֹ
 31 וַיִּרְחֹצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְּפֹאֵל חֲמֵרֵיהֶם / וַיִּכְיֵנוּ אֶת־חֲמֵנָה עַד כּוֹא
 32 יוֹסֵף בַּצְּהָרִים כִּי שְׁמֵעוֹ כִּי־שֵׁם יֹאכְלוּ לָחֶם / וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבַּיִתָּה וַיָּבִיאוּ
 33 לוֹ אֶת־הַפִּנְחָה אֲשֶׁר בְּיָדָם הַבַּיִתָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵי אָרְצָה / וַיִּשְׁאַל לָחֶם
 34 לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הַעוֹדֵנִי חַי /
 35 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבִינוּ עוֹדֵנִי חַי וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוּ / וַיִּשָּׂא עֵינָיו
 36 וַיִּרְאֵהוּ אֶת־בְּנֵימִן אֲחֵיו בֶּן־אָמוֹ וַיֹּאמֶר תְּהֵאֲחִיכֶם תִּקְטֵן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
 37 אֵלַי וַיֹּאמֶר אֶל־הֵם יִחַדְּךָ בְנֵי / וַיִּמְתַּר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ חֲמֵיוֹ אֶל־
 38 אֲחָיו וַיִּבְקֵשׁ לְבַכּוֹת וַיָּבֵא הַחֹרֶרֶה וַיִּבְךְ שָׁמָּה / וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיִּצֵא
 39 וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שׁוּמוּ לָחֶם / וַיִּשְׂמְנוּ לוֹ לִבְדוֹ וְלָחֶם לְבָדָם וְלִמְצָרִים
 40 תֹּאכְלוּ אֹתוֹ לְכֹרֶם כִּי־לֹא יוֹכְלוּן רַחֲמֵימֵנוּ לְלַכְּוֹת אֶת־הָעֹבְדִים לָחֶם

Genesis Caput 43
 Dorsij

בָּנֵי	30
אֶתְנֶה	31
אֶתְנֶה	32
אֶתְנֶה	33
זָד	
רָעַם	34
כִּי לֹ	
הַסּוֹ	35
וַיִּרְא	36
וַעֲמַ	
תִּקְוֶה	37
אֶל־	
יָדָיו	38
כִּי אֶ	

וַהֲוֶה	נ	Cap 43
כִּי אֶ		
שׁוּב	3	
בְּנֵי	4	
יִשְׂרָאֵל	5	
מִשְׁנֵה		
אֶתְנֶה	6	
וַיִּבְרַח	7	
הַיִּשְׂרָאֵלִים		
הַזֶּה	8	
אֶתְנֶה		
אֶתְנֶה	9	
וַחֲסִי	10	
וַ	11	
מִזֶּמֶר		

[Faint handwritten text]

12	סָפָר
13	וַיָּבֵן
14	מִיָּמִים
15	שָׁרָה
16	סָפָר
17	עָשָׂה
18	בְּנֵי
19	פְּלִלְיָהוּ
20	שָׂרָה
21	וַיְהִי
22	וַיִּבְנֶה
23	בָּנָיו
24	וַיִּשְׁמְעוּ
25	וַיִּשְׁמְעוּ
26	וַיִּשְׁמְעוּ
27	וַיִּשְׁמְעוּ
28, 29	וַיִּשְׁמְעוּ
30	וַיִּשְׁמְעוּ
31	וַיִּשְׁמְעוּ
32	וַיִּשְׁמְעוּ

ויהי מקץ

30 כָּנַעַן וַיִּגְדֹּל לוֹ אֶת כָּל הַקְּרָתָאֵתָם לֵאמֹר / דְּבַר הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ
 31 אֲתָנוּ קִשּׁוּת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגְּלִים אֶת הָאָרֶץ / וַנֹּאמֶר אֲלֵינוּ בָנִים
 32 אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מִרְגְּלִים / שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הָאֲחִי
 33 אֵינָנו וְהַקְּטָן הַזֶּה אֶת אֲבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן / וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ
 34 אֲדֹנָי הָאָרֶץ בָּזֹאת אָדַע כִּי כְנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם הָאֶחָד הֵנִיחוּ אֹתִי וְאֶת
 35 דַּעְכוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וּלְכוּ / וַחֲבִיאוּ אֶת אֲחֵיכֶם הַקְּטָן אֵלַי וְאֲדַע
 36 כִּי לֹא מִרְגְּלִים אַתֶּם כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת אֲחֵיכֶם אֲתָן לָכֵן וְאֶת דְּהָאָרֶץ
 37 תִּסְתְּרוּ / וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר כֶּסֶף בִּשְׂקֵוֹ
 38 וַיִּרְאוּ אֶת צָרוּרוֹת כֶּסְפֵיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ / וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 39 יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שְׂכַרְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנו וְשִׁמְעוֹן אֵינָנו וְאֶת בְּנֵימָן
 40 הַקָּתָן עָלַי הָיָה כְּנֵה / וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן
 41 אֶל אֲבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בְנֵי תָמֹת אִם לֹא אֲבִינָנו אֲרִיב תָּנֵת אֹתוֹ עַל
 42 יָדִי וְאֲנִי אֲשׁוּבָנוּ אֲרִיב / וַיֹּאמֶר לֹא יָרֵד בְּנֵי עִמְכֶם
 43 בִּי אֲחִיו מֵת וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁבַּח וּקְרָאָהוּ אֶסֶן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ
 44 וְהוֹרְדְתֶם אֶת שִׁיבְתִי בְּגֹזן שְׂאוּלָה / וְהִרְעַב כְּבֵד בְּאֶרֶץ / וַיְהִי
 45 כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר חִבְּאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבִיהֶם
 46 שׁוּבוּ שְׂבַר לָנוּ מֵעַט אֲכֹל / וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ וְהוֹרָה לֵאמֹר הַעַד הַעֵד
 47 בְּנֵי תָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תִרְאוּ פָנַי בְּלִתֵּי אֲחֵיכֶם אֲתֶכֶם / אִם
 48 יֵשֶׁךְ מִשְׁלַח אֶת אֲחִינוּ אֲתָנוּ נִרְדָּה וְנִשְׁבַּרְתֶּךָ אֲכֹל / וְאִם אֵינְךָ
 49 מִשְׁלַח נִרְדָּה כִּי הָאִישׁ לֹא תִרְאוּ פָנַי בְּלִתֵּי אֲחֵיכֶם
 50 אֲתֶכֶם / וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְפָנֶי הַרְעַתְּ לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הַעֵד לָכֵן אֵת /
 51 וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל שְׂאוּל שְׂאוּל הָאִישׁ לָנוּ וְלִמּוֹלְדֵנוּ לֵאמֹר הַעֵד אֲבִיכֶם מִי
 52 הָיִשׁ לָכֵן אֵת וַנִּגְדֹּל עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַיְדוּעַ נָדַע כִּי יֹאמֶר
 53 הוֹרִידוּ אֶת אֲחֵיכֶם / וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַח תִּנְעֹר
 54 אֹתִי וְנִקְוֵמָה וְנִרְכָּה וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַחָה גַּם סָפְנוּ /
 55 אֲנִכִּי אֲעַרְבָנוּ מִיָּד בְּקִשְׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאתִנוּ אֲרִיב וְהַצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ
 56 וְחִטָּאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים / כִּי לֹלֵא הִתְמַחְמַחְנוּ כִּי עָתָה שָׁבְנוּ זֶה פְעַמִּים
 57 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אִפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ
 58 מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֹלֵכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעַט צִרִי וּמֵעַט דָּבַשׁ

30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58

Cap 43

נכאת

Caput 22

6

בְּ

7

בְּ

8

בְּ

9

בְּ

10

בְּ

11

בְּ

12

בְּ

13

בְּ

14

בְּ

15

בְּ

16

בְּ

17

בְּ

18

בְּ

19

בְּ

20

בְּ

21

בְּ

22

בְּ

23

בְּ

24

בְּ

25

בְּ

26

בְּ

27

בְּ

28

בְּ

29

בְּ

30

בְּ

31

בְּ

32

בְּ

33

בְּ

34

בְּ

35

בְּ

36

בְּ

37

בְּ

38

בְּ

39

בְּ

40

בְּ

41

בְּ

42

בְּ

43

בְּ

44

בְּ

45

בְּ

46

בְּ

47

בְּ

48

בְּ

49

בְּ

50

בְּ

51

בְּ

52

בְּ

53

בְּ

54

בְּ

55

בְּ

56

בְּ

57

בְּ

58

בְּ

59

בְּ

60

בְּ

61

בְּ

62

בְּ

63

בְּ

64

בְּ

65

בְּ

66

בְּ

67

בְּ

68

בְּ

69

בְּ

70

בְּ

71

בְּ

72

בְּ

73

בְּ

74

בְּ

75

בְּ

76

בְּ

77

בְּ

78

בְּ

79

בְּ

80

בְּ

81

בְּ

82

בְּ

83

בְּ

84

בְּ

85

בְּ

86

בְּ

87

בְּ

88

בְּ

89

בְּ

90

בְּ

91

בְּ

92

בְּ

93

בְּ

94

בְּ

95

בְּ

96

בְּ

97

בְּ

98

בְּ

99

בְּ

100

בְּ

101

בְּ

102

בְּ

103

בְּ

104

בְּ

105

בְּ

106

בְּ

107

בְּ

108

בְּ

109

בְּ

110

בְּ

111

בְּ

112

בְּ

113

בְּ

114

בְּ

115

בְּ

116

בְּ

117

בְּ

118

בְּ

119

בְּ

120

בְּ

121

בְּ

122

בְּ

123

בְּ

124

בְּ

125

בְּ

126

בְּ

127

בְּ

128

בְּ

129

בְּ

130

בְּ

131

בְּ

132

בְּ

133

בְּ

134

בְּ

135

בְּ

136

בְּ

137

בְּ

138

בְּ

139

בְּ

140

בְּ

141

בְּ

142

בְּ

143

בְּ

144

בְּ

145

בְּ

146

בְּ

147

בְּ

148

בְּ

149

בְּ

150

בְּ

151

בְּ

152

בְּ

153

בְּ

154

בְּ

155

בְּ

156

בְּ

157

בְּ

158

בְּ

159

בְּ

160

בְּ

161

בְּ

162

בְּ

163

בְּ

164

בְּ

165

בְּ

166

בְּ

ויהי מקץ

40 הוֹרִיעַ אֱלֹהִים אֹתְךָ אֶת־כָּל־זֶמֶן אִיִּן נִבְּזוּ וְתַכְסֵּם כְּמוֹךָ : אֶתְּךָ
 41 תְּהִיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַד־פֶּיךָ יִשְׁקָלְךָ עֲמִירָק הַכֶּסֶּא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ : וַיֹּאמֶר
 42 פֶּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רֵאֵה נִתְּחִי אֶתְּךָ עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּסֶר פֶּרְעֹה
 43 אֶת־שִׁבְעֹתוֹ מֵעַל־יָדוֹ וַיִּתֵּן אֶתְּךָ עַל־יַד־יוֹסֵף וַיִּלְבֹּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי יוֹשֵׁם
 44 וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ
 וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי אַבְרָהָם וְנִתְּחִי אֹתוֹ עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה
 45 אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פֶּרְעֹה וְכֹל־עַדְיֶיךָ לֹא־יִרְיֶם אִישׁ אִישׁ יָדוֹ וְאֵת־רַגְלֹךָ בְּכָל־
 46 אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פֶּרְעֹה שֵׁם־יוֹסֵף צְפַנְתַּן פַּעֲנֵחַ וַיִּתֵּן לוֹ אֶת־אֲסֵנַת
 47 בַת־פּוֹטִיפֶרֶס כַּהֵנִי אֵן לְאִשְׁתּוֹ וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּסֵף בְּדֹ
 48 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעַמּוֹ לִפְנֵי פֶּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְּפָנֵי פֶּרְעֹה
 49 וַיַּעֲבֵר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׁבַע
 50 לְקַמְצִים : וַיִּקְבַּץ אֶת־כָּל־אֲכָל־יִשְׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 51 וַיִּתֵּן אֲכָל־בְּעָרִים אֲכָל־שׂוּדָה הָעִיר אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֶיהָ נִתְּחַן בְּתוֹכָהּ : וַיֵּצְבֵר
 52 יוֹסֵף בְּרִתּוֹל הַיָּם הֵרֵבֶת מֵאֲדָעַר כִּי־חָדָל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר :
 53 וְלִיוֹסֵף יָדוֹ שְׁנֵי בָנִים בְּטָרִם תִּבּוֹא שְׁנַת הָרֵעַב אֲשֶׁר־יִלְדֶה לוֹ אֲסֵנַת בַּת־
 54 פּוֹטִיפֶרֶס כַּתּוֹן אֹזֶן : וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנִי
 55 אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עֲמּוּלִי וְאֶת־כָּל־בֵּית־אָבִי : וְאֶת־שֵׁם הַשְּׁנִי קְרָא אֶפְרַיִם
 56 כִּי־הִפְרִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ־עֲנִי : וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שְׁנֵי הַשָּׁבַע אֲשֶׁר־הָיָה
 57 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שְׁנֵי הָרֵעַב לְבֹאֵ בְּאֲשֶׁר־אָמַר יוֹסֵף
 58 וַיְהִי רֵעַב בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם : וַתִּרְעַב כָּל־
 59 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק רָעַם־אֶל־פֶּרְעֹה לֵאמֹר וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה לְכֹל־מִצְרַיִם
 60 לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ : וַתִּרְעַב הָיָה עַל־כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ
 61 וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהֶם וַיִּשְׁבֵּר לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֵק הָרֵעַב בְּאֶרֶץ־
 62 מִצְרַיִם : וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִם לְשֹׁבֵר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חִזַּק הָרֵעַב
 63 בְּכָל־הָאָרֶץ : וַיִּרְא יַעֲקֹב כִּי־יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו
 64 לָמָּה תִּתְרָאוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי־יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם רָדוּ שָׁמָּה
 65 וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשֶּׁם וּנְחִיָּה וְלֹא־נָמוּת : וַיִּרְדּוּ אֲחֵי־יוֹסֵף עִשְׂרֵה לְשֹׁבֵר
 66 בְּרִ מִצְרַיִם : וְאֶת־בְּנִימֵן אֲחֵי־יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֲחֵי־בְנֵי־אָמֶר
 67 פֶּן־יִקְרָאנוּ אֶסּוֹן : וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה

Lxx uyo 8
 Lxx uyo 8
 Lxx uyo 8

40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67

הרעב

כה

ויהי מקץ

ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אתו :
 ויעז יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה :
 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמר על שפת היאר : / והנה מקץ
 היאר עלת שבע פרות בריאת בשר ויפת האר ותרעינה באחו :
 והנה שבע פרות אחרות עלות אחר יהון ורעות היאר מאד
 ורקות בשר לא ראיית כהנה בכל ארץ מצרים לרע : / ותאכלנה
 הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות והבריאת :
 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כ
 כאשר בתלתיו ואיקץ : / וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנת
 אחד מלאות וטבות : / והנה שבע שבלים צנמות ורקות שדפות קרים
 צמחת אחריהם : / ותבלען השבליים הרקות את שבע השבליים
 הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגדלי : / ויאמר יוסף אל פרעה
 חלום פרעה אתו הוא אשר האלהים עשה הגיד לפרעה : / שבע
 פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע השבליים הטבות שבע שנים ה
 הנה חלום אחד הוא : / ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן
 שבע שנים הנה ושבע השבליים הרקות שדפות הקרים יהיו שבע ש
 שני רעב : / הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה
 הראה את פרעה : / הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ
 מצרים : / וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ
 מצרים וכלה הרעב את הארץ : / ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
 שהוא אחרי כן כי כבד הוא מאד : / ועל השנות החלום אל פרעה
 פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממחר האלהים רעשתו : / ועתה
 ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים : / ויעשה פרעה
 ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע :
 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר מחת
 וד פרעה אכל בערים ושמרו : / ותיה האכל לפקדון לארץ לשבע
 שני הרעב אשר תהיון בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב : / וישב
 הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו : / ויאמר פרעה אל עבדיו
 הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו : / ויאמר פרעה אל יוסף אחרי

16
17118

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

Genesis Chapter 41

אֶת	18
שֶׁ	19
כִּי	
בְּתֵ	20
אֵת	
וַיִּשֶׁ	21
וַיֵּא	22, 23

וַיִּ	ס	2	Cap 41
יֵ		3	
שֶׁב			
וַיִּ		4	
וַיִּ			
פִּר		5	
פִּר		6	
אֵת		7	
וַיִּ		8	
וַיִּ			
וַיִּ		9	
אֵת		10	
וַיִּ		11	
בְּל		12	
עַם			
פִּת		13	
תֵּל		14	
וַיִּ		15	

16

17118

ד

19

20

ד

ב

21

22

23

24

25

26

ו

נ

ס

ז

ח

ט

י

27

כ

ל

28

מ

29

נ

30

ס

31

ז

32

ח

33

ט

34

י

35

כ

36

ל

37

מ

38

נ

39

ס

ויהי מקץ

18 / אכל אתם מן הסל מעל ראשי / ויען יוסף ויאמר זה פתלנו
 19 / שלשת הסלים שלשת ימים הם / בעד שלשת ימים ישא פרעה את
 ראשך מעליך ותה אוהך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך /
 20 / ונתי ביום השלישי וסגלת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא
 את ראשי שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו /
 21 / וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה /
 22, 23 / ואת שר האפים מלה כאשר פתחם יוסף / ולא זכר שר
 המשקים את יוסף וישפחוהו /

פ פ פ

ויהי ^א ^מ Cap 41

מקץ שנתים ימים ופרעה הלם והנה עמד על
 היאר / והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
 מראה ובריאת בשר ותרענה באחו / והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר
 ותעמדה אצל הפרות על שפת היאר / ותאכלנה הפרות רעות
 המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאות וייקץ
 פרעה / וישן ויתלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד
 בריאות וטבת / והנה שבע שבלים דקות ושדפת קדים צמחות
 אחריהן / ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
 והמלאות וייקץ פרעה והנה תלום / ויהי בכקר ותפעס רוהו וישלח
 ויקר את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את
 חלמו ואין פותר אותם לפרעה / ויורבר שר המשקים את פרעה לאמר
 את חטאי אני מזכיר היום / פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
 במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים / ונתלמה תלום
 בלילה אחד אני והוא איש כפתרון תלמו תלמנו / ושם אתנו נער
 עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמינו איש
 בחלמו פתר / ויהי כאשר פתר לגובן היה אתי השיב על בני ואתו
 14 / תלה / וישלח פרעה ויקרא את יוסף ורצהו מן הכור ויגלה ויתלה
 15 / שמלתיו ובא אל פרעה / ויאמר פרעה אל יוסף תלום חלמתי
 ופתר

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

Conujsy

כז

וישב

20

והאלה עשה לי עבדך ויתר אפו : ויקח אדני יוסף אתו

21

ויתנהו אל בית הסדר מקום אשר אסרו המלך אסורים ויהי שם בבית הסדר : ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויחן חנו בעיניו

22

שר בית הסדר : ויחן שר בית הסדר ביד יוסף את כל האסורים אשר בבית הסדר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה : איך שר

23

בית הסדר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה איתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

Cap 40

213

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לארניהם למלך מצרים :

4

ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים ויחן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסדר מקום אשר יוסף אסור שם :

5

ויפקו שר הטבחים אל יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו תלום שניהם איש תלמו בלילה אחד איש כפתרון תלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר א

6

אסורים בבית הסדר : ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והגם זעפים :

7

וישאל את סריסו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום :

8

ויאמרו אליו תלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרים ספרו נא לי :

9

ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בתלמי והנה גפן לפני : ובגפן שלשה שריגים והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכוליה ענבים :

10

וכוס פרעה בידו ואקחת את הענבים ואשתחאתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה :

Palaeofir

12, 13

ויאמר לו יוסף זה פתרו שלשת השרנים שלשת ימים הם : בעזר שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו :

14

כי אם זכרתני אהרן כאשר ייטב לך ועשית נחא עמדי חסד ורהזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה :

15

כי גנב גנבתו מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור :

16

וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בתלומי והנה שלשה סלי הורני על ראשי :

17

ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף ראשי :

Letter

בער	28
ותק	29
אחיו	30
אשר	31
ויקח	32
אשר	33
אדני	34
ביתו	4
נתן	5
את	
וכש	6
אם	
	7
את	8
אדני	
אילני	9
באש	
:	10
להיו	11
איש	12
ויעו	13
פירו	14
לאם	
פקח	15
פגרו	16
בוא	17
לאם	
ויהי	18
ויהי	19

pro divina et apte transire
 30
 31
 32
 33
 34

Cap. 39

4/2.52. applicat quomodo et ibi.

Ludovic ad
 15
 16

כז

עומר

20

אהו

שם

21

עיני

22

זרם

23

שר

זר

Cap 40

אלה

213

זית

וסף

1

יחיו

5

אחד

א

6

הגם

7

ודגיו

8

למני

נא

9

תלמי

10

נבוא

בנים

פול. 22 / ד' 71

12, 13

עזרו

רעה

רתני

רעה

פה

טוב

על

מעוף

א

merchandise, state, or
estate, especially land, etc.

14

15

16

17

obituary

28

29

De Divina Scriptura

De Divina Scriptura
De Divina Scriptura
De Divina Scriptura

ל ט
39

1

5

6

7

18

9

10

11

12

13

14

Anders ad
De Divina Scriptura
De Divina Scriptura
De Divina Scriptura

17

18

19

בעת לדתה והנה תאמרים בכבטנה : ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
 ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה : ויהי כמשיב ידו והנה יצא
 אחיו והאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ : ואתר יצא אחיו
 אשר על ידו השני ויקרא שמו זרחו : ויוסף הורד מצרימה
 ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
 אשר הורידהו שמה : ויהי יתוה את יוסף ויהי איש מצריתו יהי בבית
 אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצריו
 בידו : ויוצא יוסף תן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו
 נתן בידו : ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה
 את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכה יהוה בכל אשר יש לו בבית
 ובשדה : ויעוב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי
 אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה :
 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו
 את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי : וימאן ויאמר אל אשת
 אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו :
 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך
 באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת ותסבתי לאלהים
 : ויהי כדבר האל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה
 להיות עמה : ויהי כתינוס הזה ויבא תביתו לעשות מלאכתו ואין
 איש מאנשי הבית שם בבית : ותחפשנהו בגדו לאמר שכבת עמי
 ויעוב בגדו בידה ויגס ויצא החוצה : ויהי כראותה כי עוב בגדו
 בידה ויגס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם
 לאמר ראו הביאו לנו איש עברי לצחק בנו בא אל לשכב עמי ואקרא
 בקול גדול : ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעוב
 בגדו אצלי ויגס ויצא החוצה : ותנח בגדו אצלה עד
 בוא אדניו אל ביתו : ומדבר אליו כדברים האלה
 לאמר בא אל העבר העברי אשר הבאת לנו לצחק כי
 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעוב בגדו אצלי ויגס החוצה :
 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים
 האלה

3 4

5

6 7

8

9

10

11

12

13 14

15 16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

אליה ונתהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ונתהר עוד ותלד בן ותקרא
את שמו אוזן ונתסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה כל זכר
בלדתה אתו וירקח יהודה אשר לער בכורו ושמה המר ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהודה ומתהו יהודה ויאמר יהודה לאוזן בא אל אשת
אחיי ויבס אתה והקס רע לאחייך וידע אוזן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו וירע
בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר יהודה לתמר בלתי שבי
אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פך ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה ועל על גזי צאנו הוא וחיררה רעהו הערדמי
תמנתה ויגדל לתמר לאמר הנה חמך עליה תמנתה לנו צאנו ונתסר
בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותלך ערף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כיראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשת
ויראת יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויש אליה אל הדרך
ויאמר הכה נא אבוא אליך כירא ידע כי בלתי הוא ותאמר מה תתן לי
כי תבוא אלי ויאמר אנכי אשרת גדי עינים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון ער שלחך ויאמר מה הערבון אשר ארזוך ותאמר חתמך
ויפתוך ומטך אשר בידך ויתן לתובא אליה ונתהר לו ותקס ותלך
ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את גדי
העינים ביד רעהו הערדמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה
וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך
ויאמרו לא היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה ויאמר יהודה תקח לה פך
גחיה לבזזי הנה שלחתי הנדי חזה ואתה לא מצאתה ויעתו כמשלש
חודשים ויגדל ליהודה לאמר זנתה תמר בלתיך וגם הנה הרה לזוננים
ויאמר יהודה הוציא אותה ותשרף הוא מוצאת והוא שלחה אל חמיה
לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי תרה ותאמר הכר נא למי החתמת
והפתילים והמטפה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה מפני
כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה וית

מקרא

3	9	קרא
5		לויב
6	7	זכור
8		אשת
9		והיה
10		ויבט
11		שכי
		אתיו
12		אשת
		דלמי
13	14	חסר
		צינים
		אשת
15	16	זרדך
		תזלי
17		תתן
18		ותמך
19		ותלך
20		תגרי
		:
21		זרדך
22		הוגם
23		זפך
24		ושלש
		מונים
25		חמיה
		תמת
26		ומפני
27		נדתי

וישלחו מעמק חברון ויבא שכמה וימצאוהו איש והנה רעה בשדה
 וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר את אחי אנכי מבקש הנה
 נא לי איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתו אמרים
 גלכה דתגת וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בודת ויראו אתו מרחק
 ובטרום יקרב אליהם ויתנבלו אתו להמיתו ויאמרו איש אל אחיו
 הנה בעל החלמות הנה בא ועמת לנו ונהרגנו ונשלכהו באחד
 הפרות ואמרנו תיה רעה אכלהו ונראה מה יהיו חלמתיו וישמע
 ראובן ויצאחו מידם ויאמר לא נכנו נפש ויאמר אלהים ראובן אל
 השפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו
 בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל
 אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו
 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים וישבו לאכל לחם
 וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
 נשאים נכאת וצרי ולט הזלכים להוריד מצרימה ויאמר יהודה אל
 אחיו מה בצע פי נהרג את אחינו וכסינו את דמו לכו ונמכרונו
 לישמעאלים וירנו אל תהי בו כי אחינו בטרנו הוא וישמעו אחיו
 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו
 את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה וישב
 ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב אל
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא ויקחו את כתנת יוסף
 וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם וישלחו את כתנת
 הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנג
 הוא אם לא ויכירה ויאמר כתנת בני תיה רעה אכלתהו טרף טרף
 יוסף ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויהאבל על בנו
 ימים רבים ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
 בני ארד אל אבלי שאלה ויבך אתו אביו והמרגים מכרו אתו אל
 מצרים לפוטופר סרים פרעה שר הטבתים

15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36

18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36

18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36

principi carnis
 Antiqua usq p. 34 de

Cap 38
 2
 in vobis ali
 quibus ante ve di
 vitiu magis
 interpositi et hinc
 hanc historia in ex
 abis et ut generalo
 quoniam xti sunt
 et Thammale dicit
 . . .

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש ער איש ערומי
 ושמו חירה וירא שם יהודה בת איש פגעני ושמו שוע ויקחה ויבא
 אליה

רה

38
39
40

בעל
ושם
סוח
לורה
פלור
מרום

41, 92

43

44 37

לה
נה
נשי
את
ראו
ברו

Handwritten Latin notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the adjacent Hebrew text.

5

6, 7

הנו
נה
גלך
תני
תני
של
גבו

8

9

10

11, 12

13

14

לנו
לנו
מ
מ

Handwritten Latin notes at the bottom of the page.

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ומלכים מחלצין יצאו : / ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק
לך אתנגה וזרעך אתרד אתן את הארץ : / ויעל מעלו אלהים
במקום אשר דבר אתו : / ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן : / ויקרא יעקב את שם
המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל : / וניסעו מבית אל ויהי
עוד כבדת הארץ לבא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה : / ויהי
בתקשתה בלדתה ותאמר לה המולדת אל תיראי כי גם זה לך בן :
/ ויהי כצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קראו
בנימין : / ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית רחם : / ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום : / וניסע ישראל
ויט אתולה מהלאה למגדל עדר : / ויהי בשכן ישראל בארץ תחוא
וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
ויהיו בני יעקב שנים עשר : / בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון : / בני רחל יוסף ובנימין :
/ ובני זלפה שפתח לאה נח
ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם : / ויבא יעקב אל
יעקב אביו ממרא קריית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק : / ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה : / ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו :
/ ואלה תלדות עשו הוא אדום : / עשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון התתית ואת אדוה לבמת
בת ענת בת זבעון החוי : / ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות :
/ ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת ילדה את דעואל : / ואדוה לבמת
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרת אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ
כנען : / ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת
כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר
רכש בארץ כנען ויילך אל ארץ מפני יעקב אחיו : / כי היה רכושם
רב משבת יחזו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם :
/ וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום : / ואלה

Capitulum 36

Cap 36

Gen 36

26

Genesis Caput 35

מלכות

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

23

24

25

26
in garden in camp
of Bethel.

27, 28

29

30

glorification of Jacob
and his family
at Bethel
same as in Gen. 28

31

נ 4 Cap 35

1 29 a grade to
clenitor.

30 in duobus vestem
lignorum: et
29 33 facti sunt
indiv. part.

4

5 in 1889 qui recepti usque
fuit 78 Bonifacii et 2 97
Augusti in Gen.

6

7

8

9

10

11

Caput 36

idamof

rhon

12

PT

13

PT

14

PT

15

PT

16

PT

17

PT

Counting

18

PT

19/20

PT

21

PT

22

PT

23

PT

24

PT

25/26

PT

27

PT

28/29

PT

Caput 36² 15

3

PT

4, 5

PT

6

PT

7

PT

8, 9

PT

וישלה

בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
 זכר כאשר הם נמלים : | מקניהם ומקנינם וכל בהמתם הלווא לנו
 הם אך באותה לילה וישבו אתנו : | וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
 כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו : | ויהי ביום
 השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אתי דיגרו
 איש חרבו ויבאו על העיר בסתר והרגו כל זכר : | ואת חמור
 ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דיגה מבית שכם ויצאו :
 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר שמאו אחותם : | את
 עאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת האשר בעיר ואת אשר בשדה
 לקחו : | ואת כל חילם ואת כל טפסם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת
 כל אשר בבית : | ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתו
 להביא שני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו על
 והכוני ונשמדתי אני וביתי : | ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו :
 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושכ
 שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אריך בברחך מפני עשו אחיך :
 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו היסרו את אלהי הנכר
 אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם : | ונקומה ונעלה בית אל
 ונעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עפרי בדרך אשר
 הלכתי : | ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
 הזנוים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם
 ויסעו ויהי תחת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא
 דרפו אתי בני יעקב : | ויבא יעקב לתח אשר בארץ כנען הוא
 בית אל הוא וכל העם אשר עמו : | ויבן שם מזבח ויקרא למקום
 אל בית אל פי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו : | ותמת
 דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
 אלון בכות : | וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו
 מפרז ארם ויברך אתו : | ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא
 שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל :
 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקרה גוים יהיה ממך
 וסלכים

23

24

25

26

27, 28

29

30

31

Cap 35

1 29 e prode. R
 chemitar.
 2 vnde do vstem
 lignitrem. ul
 30 31 fact per
 vtilit. p. 12.

4

5 vnde qui receptus est
 vnde 7. Bernal. h. 2. 7.
 August. in Gen.

5

6

7

8

9

10

11

כג

וישלח

1 ויבא יעקב שלום עיר שכם אשר בארץ כנען
 2 בבאו מפרץ ארם ויתן את פני העיר / ויקן את חלקת השדה אשר
 3 נטה שם אהרן מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה / ויצב שם
 4 מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל /
 5 בת דאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ / וירא אתה שכם
 6 בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויטנה /
 7 ויתרב נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער /
 8 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשתי /
 9 ויעקב שמע כי טמאת דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה /
 10 והחריש יעקב עד באם / ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו /
 11 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד /
 12 כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה /
 13 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבחכם תלונא אתה /
 14 לו לאשה / והתחננו אתנו בנתיכם תחננו לנו ואת בנתינו /
 15 תקחו לכם / ואתנו תשבו ותארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה /
 16 והאחוזו בה / ויאמר שכם אל אביו ואר אחיה אמצא חן בעיניכם /
 17 ואשר תאמרו אלי אתן / הרבו עלי מאד מחר ומתן ואתנה כאשר /
 18 תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה / ויענו בני יעקב את שכם /
 19 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם /
 20 ויאמרו אליו הם לא נוכר לעשות הדבר הזה לית את אחרינו לאיש /
 21 אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו / אך בזאת נאות לכם אם /
 22 תהיו כמנו להמול לכם כל זכר / ונתנו את בנותינו לכם ואת /
 23 בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד / ואם לא תשמעו /
 24 אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו / וניישבו דבריהם בעיני חמור /
 25 ובעיני שכם בן חמור / ולא אתר הנער לעשות הדבר כי הפץ /
 26 בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו / ויבא חמור ושכם בנו אל /
 27 שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר / האנשים האלה שלמים /
 28 הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ תנת רחבת ידים לפניכם /
 29 את בנתם נקח לנו לאנשים ואת בנותינו נתן להם / אך

Cap 34
calabria 189 p. 101

In receptione fellei Juro
in nichilum soluta se hinc
et hinc...
22.11.10.12
as Mill. 100

Caput 34

כב

Handwritten flourish

שלח

18

ל

19

ל

20

ל

Cap 34

ל

2

ל

collisio h. b. p. 10 p. 171.

3

ל

4

ל

5

ל

6 *quodlibet ad*

ל

lib. p. 10 p. 171.

7

ל

8

ל

9

ל

10 v. h. b. p. 10. 163.

11

ל

12

ל

13

ל

*In hoc puncto sunt filii Iano
de Jachon & Baldu & Baldu
et p. 10 p. 171. et p. 10 p. 171.
et p. 10 p. 171. et p. 10 p. 171.
et p. 10 p. 171.*

14

ל

15

ל

16

ל

17

ל

18

ל

19

ל

20

ל

21

ל

22

ל

וישלה

ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו : ויאמר שלחני
 כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני : ויאמר אליו מה
 שמך ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
 כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל : וישאל יעקב ויאמר הניחה
 יכא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם : ויקרא יעקב
 שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל בפניו :
 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו : על פן
 לא יאכלו בני ישראל ארת גיר הנשה כאשר על כף הירך עד היום
 הזה כי גגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה : וישא יעקב עיניו וירא
 והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויהצ ארת הילדים על דבאר
 ועל רחל ועל שתי השפחות : וישם את השפחות ואת ילדיהן
 ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים :
 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו :
 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צואריו וישקו ויבכו : וישא
 את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
 הילדים אשר חנן אלהים את עבדך : ותגשו השפחות הנה וילדיהן
 ותשתחו : ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל
 וישתחו : ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצוא
 חן בעיני אדני : ויאמר עשו יש לך רב אחי יתי לך אשר לך ויאמר יעקב
 אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מיריבי עד פן ראיתי
 פניך בראת פני אלהים ותרצני : קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי
 חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח : ויאמר נסעה ונרצה ואלכה
 לנגדך ויאמר אליו אדני ידע פי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי
 ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן : ועבר נא אדני לפני עבדו ואני
 אתנהלה ראשי לרגל המלאכה אשר לפני וירגל הילדים עד אשר אבא
 אל אדני שעירתי ויאמר עשו אצונה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר
 למה זה אמצא חן בעיני אדני : וישב ביום ההוא עשו לרכו שעירה :
 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכר על פן קרא שם
 המקום סכת :

26
 28
 29
 30
 31, 32
 Cap 33
 2
 3
 4, 5
 6
 7
 8
 9, 10
 11
 12
 13
 14
 ego peccavi magis
 peccavi magis cum
 interfectis quibus
 15
 16
 17
 18

ויבא

וישלה

3 ועקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שקיר
 4 שדה אדום ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני
 5 לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור
 6 וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך
 7 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הדרך ל
 8 לקראתך וארבע מאות איש עמו / וירא יעקב מאד ויצר לו ויחזק
 9 את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הפקר והגמלים לשני מחנות
 10 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה השני
 11 לפליטה / ויאמר יעקב אליהו אבי אברהם ואליהו אבי יצחק יהיה
 12 האמר אלי שוב לארצך ולמוצאתך ואשיבה עמך / קסנתי מכל
 13 החסדים ומכל הנאמט אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את
 14 הירדן הזה ועתה היותי לשני מחנות / הצילני נא מיד אחי
 15 מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכניאם על בנים / ואתה
 16 אמרת היתב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
 17 כרב / ויילן שם בלילה הוא ויקח מן הבא בידו מנתח לעשו
 18 אחיו / עזים מאתים ותשישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים
 19 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות
 20 עשרים ועזים עשרה / ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל
 21 עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר / ויצו את הראשון
 22 לאמר כיופגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי ארצה ואגדה תלך ולמי
 23 אגדה לפניך / ואמרת לעבדך לעקב מנתח הוא שולחת לאדני לעשו
 24 והנה גם הוא אתרני / ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל
 25 החלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה רד ברוך אל עשו במצאכם
 26 אתו / ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אתרני כפי אמר אכפרה לפניו
 27 במנתח ההלכת לפני ואחרי כן אראה לפניו אולי ישא פני / ותעבר
 28 המנותח על פניו ותואלן בלילה ההוא במחנה / ויקם בלילה הוא ויקח
 29 את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את
 30 מעבר יבק / ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו / ויוותר
 31 יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר / וירא פני לא יכל לו

*capit 32a oratio in clavis
quod dicitur in principio
et in fine*

162.

23, 24
25

Handwritten signature or name in red ink

כב

- 3 עיר
- 4 ודקי
- 5 סור
- 6 ל
- 7 ימי
- 8 ל
- 9 ינה
- 10 זבל
- 11 ת
- 12 פתי
- 13 תה
- 14 פר
- 15 ושו
- 16 :
- 17 ית
- 18 יל
- 19 סוד
- 20 למי
- 21 ושו
- 22 זבל
- 23 וס
- 24 יני
- 25 יר
- 26 קח
- 27 ית
- 28 ת
- 29 ת
- 30 ל

Small handwritten notes in a different script, possibly Latin or a specific dialect, located to the left of the main list.

וְלִבְעֵינֵי אֲדָמָה כִּי לֹא־הָאָכַל לָקוּם מִפְּנֵיךְ מִדְּרֹךְ נָשִׁים לִי וְחִפְּשׁוּ לֹא
 מֵצְאָה אֶת הַתְּרָפִים : | וַיַּחַד לְיַעֲקֹב וַיִּרְבֵּב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 לְלָבָן מַה פָּשַׁעְלִי מִהַחֲסָאֲתִי כִי דָרַקְתָּ אַחֲרַי : | כִּי מִשְׁשַׁת אֶת כָּל־
 כְּלֵי מַדָּה מֵצִאֲרַת מִכָּל כְּלֵי בֵיתְךָ שֵׁים כַּח נְגוּד אֲתִי וְאֶחָדָה וְזִכְרוּ בֶן
 שְׁנַיִם : | זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִי עִמָּךְ רִחֲלִיךְ וְעִזֶיךָ לֹא שָׂכַרוּ וְאֵלַי
 צָאֲנֶךָ לֹא אָכַלְתִּי : | טָרַפְתָּה לֹא הִבְאֵתִי אֵלֶיךָ אֲנִי אֶחָשְׁנָה מִיּוֹד
 הַבְּקָשָׁנָה גִּבְבַתִּי יוֹם וּגְבַתִּי לַיְלָה : | הֵייתִי בְיוֹם אֲכַלְנִי חָרֵב וְקָרַח
 בַּלַּיְלָה וְתִדְרַר שְׁנַתִּי מֵעֵינֵי : | זֶה לְיַעֲשָׂרִים שָׁנָה כְּבֵיתְךָ עָבַדְתִּיךָ
 אַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה בְשִׁמְתִי בְנִתִיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצִאֲנֶךָ וְרִחֲלִיךָ אֶחָד
 מִשְׁכַּרְתִּי עֲשָׂרַת מָנִים : | לֹלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 הָיָה לִי כִי עָמַת רִיקִים שְׁלַחְתָּנִי אֶת עֵבֶר וְיָצִיעַ כְּפִי רֹאדָה אֱלֹהִים
 וַיִּזְכַּח אִמְשׁ : | וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֵל יַעֲקֹב הִבְנוֹת בְּנוֹתַי וְהִבְנוּם בְּנֵי
 וְהִצְאָן צִאֲנִי וְכָל אֲשֶׁר אָתָּה רֹאדָה לִי הוּא וְלִבְנֵי מַה אֶעֱשֶׂה לְאֱלֹהֵי
 הַיּוֹם אִו לְבִנְיָהֶן אֲשֶׁר יֵלְדוּ : | וְעָמַת לָכֵן נִכְרַתַּח כְּרִית אֲנִי וְאָתָּה
 וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ : | וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבְזֵי וַיְרִימָה מִצְבֵּה : | וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב לְאֶחָיו לָקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גֵל וַיֹּאכְלוּ שֵׁם עַל־הַ
 הַגֵּל : | וַיִּקְרָא לוֹ לָבָן יֵצֵר שֶׁהָרִתָּא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גֵּלֵעָד : | וַיִּשְׁמַע
 וַיֹּאמֶר לָבָן הַגֵּל הַזֶּה עַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גֵּלֵעָד : | וַיִּשְׁמַע
 וְהִמְצִיחָ אֲשֶׁר אָמַר יֵצֵר יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסְחַר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ : | וַיִּשְׁמַע
 אִם תַּעֲנֶה אֶת בְּנֵי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֵי אִישׁ עֲמִנּוּרָאדָה
 אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ : | וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה הַגֵּל הַזֶּה וְהִנֵּה
 הַמִּצְבֵּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ : | עַד הַגֵּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבֵּה אִם אֲנִי
 לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת הַגֵּל הַזֶּה וְאִם אֶתָּה לֹא תֵעָבֵר אֵלַי אֶת־הַגֵּל
 הַזֶּה וְאֶת הַמִּצְבֵּה הַזֶּה לְרֵעֵה : | אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נְחוֹר וְשַׁפְטוּ
 בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְשִׁבְעַת יַעֲקֹב בְּפִי אֲבִי יִצְחָק : | וַיִּזְכַּח יַעֲקֹב זָכַח
 בְּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֹאכְלוּ לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְיֵנוּ בְּהָר : | וַיִּשְׁכֵם לָבָן
 בְּבֹקֶר וַיִּשְׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיִּבְרַךְ אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיִּשָּׁב לָבָן לְמִקְמוֹ : |
 וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֹרְכּוֹ וַיִּפְּנְעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : | וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר
 רָאִם מִתְנַה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַתְנַים : |
 וַיִּשְׁלַח

36

37

38

39

40

41

42

43

44 Ms

45, 46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

Cap 32

Handwritten note in the left margin.

כא

ויצא

13

נקדים ובררים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך : / אנכי האל
בית אל אשר משחת שם מצבה אשר גדת לי שסגדר עתה קום

14

צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מורדתך : / ותעז רחל ולאח

15

ותאמרנה לו העור לנו חלק ונתלה בבית אבינו : / הלא אנכריות

16

נחשכנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו : / כי כל העושר
אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר א

17

אלהים אליך עשה : / ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על

18

הגמלים : / וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה

19

קנינו אשר רכש בפרץ ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה פנעו : / ולבן

20

הדרך לגזו את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה : / ויגנב

21

יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא : / ויברח הוא

22

זכר אשר לו ויקם ויעבר את הנחל וישם את פניו הר הגלעד ויגד

23

ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב : / ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו

24

דרך שבעת ימים וירבק אתו בהר הגלעד : / ויבא אלהים אל לבן

25

הארמי בתלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן ירדבר עם יעקב

26

משוב עררע : / וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בחר

27

ולבן תקע את אהלו בהר הגלעד : / ויאמר לבן ליעקב מה עשית

28

ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשכיות חרב : / למה נחבאת

29

לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף

30

נבכנור : / ואלא נטשתני ולנשק לבני ולבנותי עתה הסבלת עשו : / יש

31

לאלהי ליעשר עמכם רע ואלהי אביכם אמר אלי לאמר

32

השמר לך מדבר עם יעקב משוב עררע : / ועתה הדרך

33

הדלת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי : / ויעז

34

יעקב ויאמר לרבן כי יראתי כי אמרת פיך תגזל את בנותיך מעמי :

35

עם אשר תמצא את אלוהיך לא תחיה נגד אחינו חפר לך מה עמד

36

וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם : / ויבא לבן באהל ויעקב

37

ובאהל לאת ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאת ויבא

38

באהל רחל : / ורחל לקחה את התרפים ותשמןם בכר הגמל ותשכ

39

עליוס וימש לבן את כל האהל ולא מצא : / ותאמר אל אביו אל

25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39

Genesis

בעת	33
לפני	
אתו	34, 35
העם	
וכל	36
ובין	37
לבנו	
ערו	38
המם	
ויהי	39
והפך	40
וישם	41
המם	
במם	42. a. phil. p. 279
לעם	43
וגמ	4
אם	2
את	3
שון	4
לרו	3
מיה	6
בבן	7
עם	8
היה	
שש	9
אב	10
יפה	
ויא	11, 12
שא	

בחר ב. ל. ז' 19510 πικτινος Αοφ8.

Cap 31

gloriosa alternan
ca. quicquid pro
p. 12. 28. 30. 31. 32.
p. 12. 28. 30. 31. 32.
p. 12. 28. 30. 31. 32.

25

25

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28, 29

30

31

32

33

34

35

Handwritten column of numbers or symbols, possibly a calendar or index, running vertically down the page.

Handwritten notes in red ink:
Sept 18
Oct 18
Nov 18
Dec 18
Jan 19
Feb 19
Mar 19
Apr 19
May 19
Jun 19
Jul 19
Aug 19
Sept 19
Oct 19
Nov 19
Dec 19
Jan 20
Feb 20
Mar 20
Apr 20
May 20
Jun 20
Jul 20
Aug 20
Sept 20
Oct 20
Nov 20
Dec 20
Jan 21
Feb 21
Mar 21
Apr 21
May 21
Jun 21
Jul 21
Aug 21
Sept 21
Oct 21
Nov 21
Dec 21
Jan 22
Feb 22
Mar 22
Apr 22
May 22
Jun 22
Jul 22
Aug 22
Sept 22
Oct 22
Nov 22
Dec 22
Jan 23
Feb 23
Mar 23
Apr 23
May 23
Jun 23
Jul 23
Aug 23
Sept 23
Oct 23
Nov 23
Dec 23
Jan 24
Feb 24
Mar 24
Apr 24
May 24
Jun 24
Jul 24
Aug 24
Sept 24
Oct 24
Nov 24
Dec 24
Jan 25
Feb 25
Mar 25
Apr 25
May 25
Jun 25
Jul 25
Aug 25
Sept 25
Oct 25
Nov 25
Dec 25
Jan 26
Feb 26
Mar 26
Apr 26
May 26
Jun 26
Jul 26
Aug 26
Sept 26
Oct 26
Nov 26
Dec 26
Jan 27
Feb 27
Mar 27
Apr 27
May 27
Jun 27
Jul 27
Aug 27
Sept 27
Oct 27
Nov 27
Dec 27
Jan 28
Feb 28
Mar 28
Apr 28
May 28
Jun 28
Jul 28
Aug 28
Sept 28
Oct 28
Nov 28
Dec 28
Jan 29
Feb 29
Mar 29
Apr 29
May 29
Jun 29
Jul 29
Aug 29
Sept 29
Oct 29
Nov 29
Dec 29
Jan 30
Feb 30
Mar 30
Apr 30
May 30
Jun 30
Jul 30
Aug 30
Sept 30
Oct 30
Nov 30
Dec 30
Jan 31
Feb 31
Mar 31
Apr 31
May 31
Jun 31
Jul 31
Aug 31
Sept 31
Oct 31
Nov 31
Dec 31

Handwritten notes in red ink:
p. 12
p. 13

עוד ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב : | ותאמר רחל נפתולי
 אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי : | ותרא
 דאה כי עמרה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב ל
 לאשה : | ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב בן : | ותאמר לאה בגד ותקרא
 את שמו גד : | ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב : | ותאמר לאה
 באשרי כי אשרוני בגות ותקרא את שמו אשר : |
 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
 בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
 בגד : | ותאמר לה המעט שקחתך את אישי ולקחת גם את
 דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הו ילה תחת דודאי בגד :
 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבונה
 כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא : | וישמע אלהים
 אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי : | ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר : | ותהר עוד
 לאה ותלד בן ששי ליעקב : | ותאמר לאה וזכרני אלהים אתי זכר טוב
 הופעם ויבלני אישי בילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון :
 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה : | ויזכר אלהים את רחל וישמע
 אליה אלהים ויפתח את רחמה : | ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
 את חרפתי : | ותקרא את שמו יוסף ואמר יסף יהוה לי בן אחר : | ויהי
 כאשר ילדה רחל את יוסף ואמר יעקב אל לכן שלחני וארכה אל
 מקומי ולא רצי : | תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה
 כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך : | ויאמר אליו לכן אם נא
 מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלגך : | ויאמר
 נקבה שכרך עלי ואתנה : | ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
 ואת אשר תיה מקנך אתי : | כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
 ויכרך יהוה אתך רגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי : | ויאמר
 מה אתך רך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הו זכר הזה
 אשובה ארעה צאנך אשמך : | אעכר בכל צאנך היום
 וחסר משם כל שהי נקד וטלוא וכל שדה חוסם בכשבים וטלוא ונקד

10, 11

12, 13
Filii, puella hic plurimum quodam signat
mundities a qd magis

14

15

16

17

18

19

ut ameli 20
magis optima agnoscit boy ay
lage be ad magis

21, 22

23

24, 25

26

27

28

30
omnis in ambulatione

31
omnis in ambulatione

32

30, 31, 32 una mela per me scripta
30/31

Genesis Caput 30

ויצא

ויצא	15
משה	16
ויעני	17, 18
כי	19
תת	20
משה	<i>propter quod dicitur laborare dicitur</i>
ויעני	<i>et dicitur laborare dicitur</i>
כי	<i>propter quod dicitur laborare dicitur</i>
כי	21
כי	25
ליו	26
במ	27
ום	
ויע	28
ויע	29, 30
כי	
ויע	31, 32
לא	
עם	33
סנ	34
ועל	
ועל	35
ויע	Cap 30
ויע	2
ויע	3
ויע	4
ויע	5
ויע	6

ויאמר לבן לעקב הכי אחי אתה ועבדתי תנס הגידה לי מה
 משכרתך : / וילבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל : /
 ועינו לאה רבות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה : / ויאחזק יעקב את
 רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה : / ויאמר לבן טוב
 תתי אתה לך מתתי אותה לאיש אתר שבת עמך : / ויעבד יעקב ברחל
 שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה : / ויאמר יעקב
 אל לבן הבה את אשתי בי מראי ימי ואבואה אליה : / ויאסף לבן את
 כל אנשי המקום ויעש משתה : / ויהי בערב ויקח את לאה בתו
 ויבא אתה אליו ויבא אליה : / ויתן לבן לה את זלפה שפחתו לזכרה
 בתו שפחה : / ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית
 לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני : / ויאמר לבן לא יעשה כן
 במקומנו לתת הצעירה לפני הכבירה : / מלא שבע זאת ונתנה לך
 גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמך עוד שבע שנים אחרות :
 ויעש יעקב כן ויסלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה :
 ויתן לבן לרחל בתו את ברהה שפחתו לה לשפחה : / ויבא גם אל
 רחל ויאחזק גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות :
 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה : / ותהר
 לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרתי כי ראה יהוה בעיני כי
 עתה יאחזקני אישי : / ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
 שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון : / ותהר עוד
 ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים
 עד כן קרא שמו לוי : / ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אורה
 את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמוד מלדת : / ותרא רחל כי לא
 ילדה לעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל יעקב רבבה לי בנים
 ואם אין מתה אנכי : / ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
 אנכי אשר מנע ממך פרי בטן : / ותאמר הנה אצמי בלחה בא אליה
 ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה : / ויתן לו את בלחה שפחתה
 לאשה ויבא אליה יעקב : / ותהר בלחה ותלד לעקב בן : / ותאמר רחל
 דגניו אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן : / ותהר

15

16

17, 18

19

20

Handwritten note in Latin script

Handwritten note in Latin script

21

25

26

27

28

29, 30

31, 32

33

34

35

Cap 30

2

3

4

5

7

Handwritten note in Latin script

Handwritten note in Latin script

וט

ויצא

14

והיה זרעך בעפר הארץ ופרצת יפה וקרמה וצפנה ונגבה

15

ונברכו בך כל משפחת האדמה וכוזרעך ו והנה אנכי עבדך ושמרתני

16

בכל אשר תלך והשבתין אל האדמה הזאת כי לא אעזובך עד אשר

17

אם עשיתי את אשר דברתי לך ו ויקץ יעקב משנתו ויאמר אבן יש

18

יהיה במקום הזה ואנכי לא ידעתי ו ויירא ויאמר מה נזרא המקום

19

הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ו וישכם יעקב בבקר

20

ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה וישק שמן על

21

ראשה ו ויקרא את שם המקום הווא בית אל ואולם לוי שם העיר

22

לראשנה ו וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני כ

23

ברוך הווא אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ו ושבתני

24

בשלום אל בית אבי ותהי יהוה לי לאלהים ו והאבן הזאת אשר

שמתני מצבה יהוה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך ו

Cap 29 כ ט

25

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם ו יירא והנה באר בשדה והנה

26

שם שלשה עדריו צאן רבצים עליה כי מן הבאר הווא ישקו העדרים

27

והאבן גולה על פי הבאר ו ונאספו שמה כל העדרים וגללו את

28

האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי ה

29

באר למקמה ו ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מתרן

30

אנחנו ו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נתור ויאמרו ידענו ויאמר

31

להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ו ויאמר

32

הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ו

33

ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל

34

פי הבאר והשקינו הצאן ו עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן

35

אשר לאביה כי רעה הוא ו ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן

36

אתי אמו ואת צאן לבן אתי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי

37

הבאר וישק את צאן לבן אתי אמו ו וישק יעקב לרחל וישא את קלו

38

ויבך ו ויגש יעקב לרחל כי אתי אביה הוא וכי בן רכנת הוא ומרץ

39

ותגור לאביה ו ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ

40

לקראתו ויחבק לו ויגשק לו ויביאתו אל ביתו ויספר ללבן את כל ה

41

דברים האלה ו ויאמר לו לבן אך עצמו ובטרי אתה וישב עמו חדש

אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את
 יעקב אחי ו יונד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא
 ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך
 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי הרנה וישבת
 עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך / עד שוב אף אחיך
 ממך ושכה את אשר עשית לו ושלחתי ורקחתיו משם למה לאשכל
 גם שניכם יום אחד ו ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות
 חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי
 חיים ו יקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא
 תקח אשה מבנות כנען / קום לך פדנה ארם ביתה כתואל אבי
 אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך / ואל שדי יברך אתך
 ויפרך וירבך והיית לקהל עמים / ויתן לך את ברכת אברהם לך
 ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגיד אשר נתן אלהים לאברהם
 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
 אחי רבקה אם יעקב ועשו / וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב
 ושלח אותו פדנה ארם לקחה לו משם אשה כברכו אותו ויצו עליו
 לאמר לא תקח אשה מבנות כנען / וישמע יעקב אל אביו ואל
 אמו וילך פדנה ארם / וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק
 אביו / וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מרת בת ישמעאל בן
 אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה

47
 45, 46
 47
 28
 כ ח (cap. 28)
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9

ס ס ס

ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרנה ויפגע במקום
 וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום ו
 וישם מראשתו וישכב במקום ההוא
 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהים עלים וורדים בו והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנגד
 ולזרעך

ויצא 10, 11
 12
 13

תולדות

יח

- 21 ויאמר יעקב אל אביו הנני עשן בכרך עשיתי כאשר דברתה אלי
- 22 קום נא שבה ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך : ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך ל לפני :
- 23 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האמת זה בני עשן אמר לא : ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והידים יד עשן : ורא הכיר כי חיו ידיו כידיו עשן אחיו שערות ויברכהו : ויאמר אתה זה בני עשן ויאמר אני : ויאמר הגישה לי ואכלה מצוד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויברך לו יצן וישת :
- 24 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגשו וישק לו וירח את ריח בגדו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה : ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ זרובדגן ותירש :
- 25 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ זרובדגן ותירש : ויעבדך עמים וישתחו לך לאמים הוה גבול לאחיך וישתחו לך בני אמך אררוד ארור ומברכך ברוך : והוה כאשר בלה יצחק לברך את יעקב והוה אך יצא יצחק מבת פני יצחק אביו ועשן אחיו בא מצידו : ויעשגם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ואכל מצוד בנו בעבור תברכני נפשך :
- 26 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בלך עשן : ויחרד יצחק חרדה גדלה ער מאד ויאמר מי אפוא הוא הצר ציד ויבא לי ואכל מכל בטנם תבוא ואברכהתם ברוך יהוה : כשמע עשן את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה ער מאד ויאמר לאביו ב ברכני גם אני אבי : ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך :
- 27 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקב בני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה : ויעז יצחק ויאמר לעשן הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים והגן ותירש סמכותו ורכה אפוא מה אעשה בני : ויאמר עשן אל אביו הברכה אתה הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשן קולו ויבך : ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהוה מושבך ומטל השמים מעל : ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והוה כאשר תרד ופרקת ערו מעל צוארך : וישטם עשן את יעקב על הברכה

LXXI. MOTI. SIMI. PAVI. ALTA. NAVE. REPTUM. FORTIS. 3. NUBILAN. 7. 24. 27. 31. 34. 37. 40. 43. 46. 49. 52. 55. 58. 61. 64. 67. 70. 73. 76. 79. 82. 85. 88. 91. 94. 97. 100.

תולדות

היתה יחזה עמך ונאמר להי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה
 ברית עמך : | אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו
 עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה : | ויעש להם
 משתה ויאכלו וישתו : | וישפמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם
 יצחק וילכו מאתו בשלום : | ויחי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו
 לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים : | ויקרא אתה
 שבעה על כן שם העיר באר שבעה היום הזה :
 ויחי עשו בד ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית
 בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי : | ותהי מרת רוח
 ויצחק וירבקה : |
 ותכהז עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר
 ארי והגני : | ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי : | ועתה
 שא נא כל יך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צודה : | ועשה לו
 מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה נפשי בשרם
 אמות : | | ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה
 לצוד ציד להביא : | | ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתו
 את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר : | | הביאה לי ציד
 ועשה לי מטעמים ואוכלה ואברכה לפני יהוה לפני מותי : | | ועתה
 בני שמע בקולי אשר אני מצוה אתך : | | לך נא אל הצאן וקח לי
 משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב :
 והבאת לאביך ואלך בעבר אשר יברכה לפני מותו : | | ויאמר
 יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק : | |
 או לי ומשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
 ברכה : | | ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי
 וילך ויקח ובא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו : | | ותקח
 רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמלת אשר אהבה בבית והחליש
 את יעקב בנה הקטן : | | ואת ערת גדיי העזים הלבשים על ידיו ועל
 חלקת צואריו : | | ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה בין
 יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני :
 ויאמר

2 gantaxis abbat
 impetravit
 3 689 / 11 male qd
 patres. con. l. 214
 31
 32
 33

3
 2
 Cap 27
 4, 5
 6

7
 8
 9
 10
 11
 12, 13
 14
 15
 16, 17
 18
 19
 20

Epistolam
 ad Romanos
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20

תולדות

האל והתברכו בורעך כל גוי הארץ : עקב אשר שמע אברהם
 בקלו וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתו : וישב יצחק בגרר :
 וישאר אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשה
 פז יתרגני אנשי המקום על רבקה כן טובת מראה הוא : ויהי כן
 ארכו לו שם רבימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
 וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו : ויקרא אבימלך ליצחק
 ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי
 אמרתו פן אמות עליה : ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
 שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם : ויצא
 אבימלך את פל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות וימת :
 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו
 יהוה : ויגדל האיש וילך הלוך ויגדל עד כי גרר מאד : ויהי לו מקנה
 צאן ומקנה בקר ועבודת רבה ויקנאו אתו פלשתים : וכל הבארת
 אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום
 עפר : ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד :
 וילך משם יצחק ויחזן בנתח גרר וישב שם : וישב יצחק ויתפרי את
 בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים א
 אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו :
 ויהפרו עבדי יצחק בנתח וימצאו שם באר מים חיים : ויריבו רעי
 גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם חבאר עשק כי ה
 חתעשקו עמו : ויהפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
 שטנה : ויעתק משם ויתפר באר אחרת וקראו עליה ויקרא שמה
 רחבת ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ : ויעל
 משם באר שבע : וירא אליו יהוה ברירה ההוא ויאמר אנכי אלהי
 אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתוך וחרתי את זרעך ב
 בעבור אברהם עבדי : ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה וישם אהל
 ויכרו שם עבדי יצחק באר : ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות
 מרעהו ופיל כל שר צבאו : ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי
 ואתם שנאתם אתי ותשדחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי

982nd
cap 10

infernal p...
p. 10/11

hi...
p. 13, 14

13, 14

18

16

17, 18

19, 20

21

22

delatant...
p. 23

24

25

delatant...
p. 26

וישכן יצחק בגרר

מאת
וישכן

18

וא

19
20

מפני

21

אשר

22

תבני

23

ויאמ

24

מלא

25

בבט

26

ואחו

27

בד

28

איש

29

בפיו

30

והוא

31

ביעו

32

בכר

33

ויאמ

34

וועק

35

את

36

כ

37

תהו

38

אלו

39

גור

40

האר

41

והו

42

והו

43

et naborean
summi pat. fact
dehinc h. p. 18
22 p. 18
23 m. 18
24 m. 18
29 Huchman m. 18
p. 15
33 p. 18
34 m. 18
35 m. 18
36 m. 18
37 m. 18
38 m. 18
39 m. 18
40 m. 18
41 m. 18
42 m. 18
43 m. 18
Cap 26
2

ויהי

תולדות

תם
ה
כי
וליו
תק
קט
עט
וצו
ה
יה
רת
אם
את
א
ע
ה
מה
מה
על
ה
ה
ולו
ות
ולו
פני

9 80 m 17
cap 20 10

8

9

infernal...
11

C 18

13, 14

15

16

17, 18

19, 20

21

22

23

24

25

26

27

תולדות יצחק

מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו :
ויתכנו מתו ילה עד שור אשר עד פני מצרים באכה אשורה על
פניכל אחיו נפל :

פ פ פ

ואלה

תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה
בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי
מפרץ ארם אחות לכן הארמי לו לאשה :
ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ונתר רבקה אשתו :
ויתרצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן לפה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה :
ויאמר יהוה לה שני גוים בבטןך ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם
מלאם יאמץ ורבי יעבד צעיר :
וימלאו ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה ויצאה ראשון ארמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו :
ואחרי כן יצא אחיו וידו אחרת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם :
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד
איש שדה ויעקב איש תם ושב אלהים :
ויאהב יצחק את עשו כי ציד
כפיו ורבקה אהבת את יעקב :
ויזר יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה
והוא עיף וויאמר עשו אל יעקב הרעיפני נאמן האדם האדם הזה
כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום :
ויאמר יעקב מכרה כיום את
בכרתך לי :
ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זהה לי בכרה :
ויאמר יעקב שבעה ליכיום ושבע לו וימכר את בכרתו ליעקב :
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקס וילך ויבן עשו
את הבכרה :
ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה :
ויורא
אליו ויהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך :
גור בארץ הזאת ואהיה עמך ויאברכך כי לך ולרעך אתן את כל
הארצות האלה והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך :
ודרובית את זרעך ככוכבי השמים ונכרתי לרעך את כל הארצות
האל

19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ו.א.פ.ה.

ו.א.פ.ה.

Cap 26

את רבקה אחתם ואת מנקהתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו : ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את ה'י לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו : ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה את ריהאיש ויקחהעבד את רבקה וילך : ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב : ויצא יצחק לטות בשדה לדנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים : ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד מר האיש הלזה החלך בשדה לקראתינו ויאמר העבד הוא האלני ותקח הצעיר ותתכם : ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה : ויביאה יצחק האלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהיה לו לאשה ויאחזה וינחם יצחק אחרי אמו : ויבטח מאד עיניו ויאמר אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלך לו את זמרן ואת יקשן ואת זמרן ואת מרין ואת ישבק ואת שוח : ויקשן ילד את שבא ואת דרן ובני דרן היו אשורים ולטושים ולאמים : ובני מרין עיפה ועמר ותנך ואבידע וארעח כל אלה בני קטורה : ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק : ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת דישראל מעל יצחק בנו בעורנו מי קדמה אל ארץ קדם : ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים : ויגוע וימת אברהם בשובה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שרה עפרן בן צחר החתי אשר על פני מ ממרא : השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו : והיו אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי : ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתרתם בכר ישמעאל נבית וקדר וארבא ומבשם : ומשמע ודומה ומשא : חדר ותימא יטור נפיש וקדמה : אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצרותם ובקירות שנים עשר נשיאם לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל

60
61
A. Cap. 25 62
2000 63
1150 64
65
66
67
Cap. 25 כה
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12 c
13
14, 15
16
17

Gen. 25. 1-17

ועבו	36
אחר	37
תקח	38
אלך	39
אליו	40
ישלח	
אבי	41
נקים	42
אם	43
עלי	
מעם	44
תוא	45
אלך	
ואמו	46
גמר	47
רמיז	
תקנו	48
אתי	
אתי	49
ואם	50
ויאם	51
רבק	52
כאם	53
הע	
ולאם	54
ויאם	55
עשו	56
שלח	57:58
לרב	59

Faint handwritten notes in Hebrew script, possibly a commentary or correction.

Faint handwritten notes in Latin script, likely a reference or index.

11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת ח
 12 השאבת : ויאמרו יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום
 13 ועשה חסד עם אדני אברהם : הנה אנכי נצב על עין המים ובנות
 14 אנשי העיר יצאת לשאב מים : ויהי הנער אשר אמר אלי יהוה נא
 15 ברוך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה תכחת לעבדך ל
 16 ליתחק ובה ארע כי עשית חסד עם אדני : ויהי הוא מרם כלת
 17 לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשר נחזר
 18 אתי אברהם וכדה על שכמה : והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש
 19 לא ידעה ותרו העינה ותמלא כדה ותעל : וירץ העבד לקראתה
 20 ויאמר הגמלאיני נא מעט מים מכך : ותאמר שתה אדני ותמהר
 21 ותרו כדה על ידה ותשקהו : ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך א
 22 אשאב עד אם פלו לשתת : ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ
 23 עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו וזהאיש משתאה לה מחרש
 24 לדעת ההצרות יהוה דרכו אם לא : ויהי כאשר כלו הגמלים לשתת
 25 ויקח האיש נוס זהב בקע משקלו ושני צמורים על ידיו עשרה זהב
 26 משקלם : ויאמר בת מי את הגדולה ליהוש בית אביך מקום לנו
 27 לרוץ : ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחזר :
 28 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום לרוץ : ויקד האיש
 29 וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב
 30 חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחמי יהוה בית אדני : ותרו
 31 הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה : ולרבקה אה ושמו לבן וירץ
 32 לבן אל האיש החוצת אל העין : ויהי כראת את הנזם ואת הצמורים
 33 על ידי אהתו וכשמעו את דברי רבקה אהתו לאמר כה דבר אהי
 34 האיש ובא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין : ויאמר בוא
 35 ברוך יהוה לפה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים :
 36 ויבא האיש הביתה ויפתח דגמלים ויתן תבן ומספא לגמלים ומים
 37 לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו : ויישם לפניו לאכל ויאמר לא
 38 אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר עבד אברהם אנכי :
 39 ויהוה ברוך אלהי אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן וכקר וכסף וזהב

28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39

Esrah
 אהתו
 פניתי

בכסן 10
 חתו *causa doli*
 עירו *causa doli*
 נתתי *causa doli*
 עסד 13
 לו ש *causa doli*
 עפרו 15
 כסף 16
 וישק
 מאוח 17
 לפני
 בכר 18
 עירו 19
 חמכב 20
 וחמט

כ ד *Cap 24*
 בכל 2
 נא ידן 3
 לא תו 4
 ארצו 5
 אולי 6
 את בני 7
 פדתע 8
 ומתה 9
 את הא 10
 ואם ל 11
 בני לא 12
 וישבע 13
 עירונ

Conspici

ח"י שרה

בכסף מלא ותננה לי בתכם לאחות קבר : ועפרון ישכבתוך בני
 חת ויעז עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל בני שער ע
 עירו לאמר : לא ארני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך
 נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך : וישתחו אברהם לפני
 עם הארץ : וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה
 לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה : ויעז
 עפרון את אברהם לאמר לו : ארני שמעני ארץ ארבע מאת שקל
 כסף ביני וביןך מה הוא ואת מתך קבר : וישמע אברהם אל עפרון
 וישקול אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת ארבע
 מאות שקל כסף עבר לסחר ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
 לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר
 בכל גבול סביב : לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל בני שער
 עירו : ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אר מערת שדה
 המכפלה על פני ממרא הוא הברון בארץ כנען : ויקם השדה
 והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני חת :

10
 13
 15
 16
 17
 18
 19
 20

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברוך את אברהם
 בכל : ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכר אשר לו שים
 נא ידך תחת ירכי : ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר
 לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו : כי אל
 ארצו ואל מולדתו תלך ולקחת אשה לבני ליצחק : ויאמר אליו העבד
 אולי לא תאבה ראשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת התשב אשיב
 את בנך אל הארץ אשר יצאת משם : ויאמר אליו אברהם השמר לך
 פן תשוב את בני שמה : יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי
 וממאריך מולדתי ויאשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך יצאת
 את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם :
 ואם לא תאבה ראשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רקאת
 בני לא תשוב שמה : וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו
 וישבע לו על חרבר הזה : ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו
 וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נתרים אל עיר נחור :
 ויברך

24
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

Gen. 24. 10.

12

וַיֹּאמֶר אֶל תְּשֻׁלַּח יָדְךָ אֶל הַנְּעֹר וְאֶל-תַּעֲשׂ לֹו מֵאוֹמֶה
בְּיַעֲתָהּ יִרְעֵתִי כִּי יִרְא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת יַחֲדָךְ
מִמֶּנִּי :

14

בָּנָו : וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם

15

כֹּהֵר יְהוָה יִרְאָה : וַיִּקְרָא מֵלֶאךְ יְהוָה אֶל אֲבָרְהָם שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם :

16

וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי יְנָאִם יְהוָה כִּי יַעֲזֹב אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא

17

חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יַחֲדָךְ : כִּי בִרְךָ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת זֶרְעֶךָ

18

בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל שִׁפְרַת הַיָּם וַיִּרְשׂ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעֵר

19

אֵיכָיו וְהִתְבָּרְכוּ בְזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי : וַיִּשָּׁב

20

אֲבָרְהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל פֶּאֶר שֶׁבַע וַיִּשְׁכְּנוּ אֲבָרְהָם בְּבֶאֱר

21

שֶׁבַע : וַיְהִי אֹתוֹי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאֲבָרְהָם

22

לֵאמֹר הֲנִתָּ יְלִדָה מִלִּפְנֵי גַם הוּא בְּנִים לְנַחֲוֹר אֲחִיךָ : אֶת עֹזֵךְ בְּכָרוֹ

23

וְאֶת בְּנוֹ אֲחִיו וְאֶת קַמְוֶאֶל אֲבִי אֲרָם : וְאֶת כְּשֹׁד וְאֶת חֲזוֹ וְאֶת פְּרֻדֵּשׁ

24

וְאֶת יִזְרָף וְאֶת בְּתוּאֶל : וּבְתוּאֶל יָלַד אֶת רַבְקָה שָׁמְעָה אֱלֹהִי וַיִּלְדֵת

25

מִלִּלְכָה לְנַחֲוֹר אֲחִי אֲבָרְהָם : וּפְרֻדֵּשׁ וְשָׁמְעָה רְאוּמֶה וְחֵלְדָּ גַם הוּא אֶת

26

טַבַּח וְאֶת גִּתִּם וְאֶת תַּחֲשׁוּת מַעֲכָה :

פ פ פ

Cap 23

2

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאַחַ שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי
חַיֵּי שָׂרָה : וַתָּמֶת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא הַכְּרוֹן

3

בְּאַרְצָ נַגְעֹז וַיָּבֵא אֲבָרְהָם לְסֹפֹד לְשָׂרָה וּלְבַכְתָּהּ : וַיִּקְם אֲבָרְהָם מֵעַל

4

פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי הַחַת לֵאמֹר : גֵּר יְהוֹשִׁב אֲנִי עִמָּכֶם תְּנֹוּ לִי

5

אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלִּפְנֵי : וַיַּעֲנוּ בְנֵי הַחַת אֶת אֲבָרְהָם

6

לֵאמֹר לֹו : שְׁמַעְנוּ יְאֹדְנֵי נְשִׂיֹא אֱלֹהִים אֹתָהּ בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְתַּר

7

קֶבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת מִתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת קֶבְרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מִתְךָ

8

וַיִּקְם אֲבָרְהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם הָאָרֶץ לְבְנֵי הַחַת : וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם

9

יֵשׁ אֶת נַפְשָׁכֶם לְקֶבֶר אֶת מִתִּי מִלִּפְנֵי שְׁמַעְנוּ וּפְגַעוּ לִי בַעֲפָרוֹן בְּד-

10

צֹחֵר : וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלֶה אֲשֶׁר לֹו אֲשֶׁר בְּקִצֵּת שְׂדֵהוּ

fol. 74 verso by 1744. 1100 printed with the help of...

ולכם
 בהו 24, 25
 על א 26
 ירעה
 שמע 27
 שגור 28, 29
 אביך
 30
 תפר 31
 נשבו 32
 עבא 33
 בשב 34

כב Cap. 22

את 2
 את
 לעל 3
 ויתב
 עלו 4
 ויש 5
 נער 6
 ונש 6
 ניקן 7
 אל 8
 ואין 8
 לעל 9
 אמר
 ויענ 10
 ויש 10
 ו 11

12 אומה
 13 חידה
 14 נאחו
 15 נחת
 16 היום
 17 סו
 18 ולא
 19 דעק
 20 שעה
 21 ושב
 22 בנאר
 23 רהם
 24 זכרו
 25 לדש
 26 ילדה
 27 יאת

Utriusq. 106. x. 111. 112. x. 113. 114.

1 כו
 2 ושוני
 3 קרו
 4 מעל
 5 גולי
 6 רהם
 7 זכר
 8 יקרי
 9 אס
 10 בדי
 11 אחר

וירא

ולנבוי פחד אשר עשיתי עמך מעשה עמלי ועם הארץ אשר זרחת
 בה | ויאמר אברהם אנכי אשבע | והוכח אברהם את אבימלך
 על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך | ויאמר אבימלך לא
 ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אמה לא הגדת לי וגם אנכי לא ש
 שמעתי בלתי היום | ויקח אברהם צאן ובקר ויחז לאבימלך ויכרתו
 שניהם ברית | ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברית | ויאמר
 אבימלך אל אברהם מזה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לברית |
 ויאמר ביאת שבע כבשת תקת מיודי בעבור תהיה לי לעדה כי
 תפרתי את הבאר הזאת | על כן קרא למקום ההוא באר שבע כבש
 נשבעו שניהם | ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר
 צבאו וישכנו אל ארץ פלשתים | וישע אשר בבאר שבע ויקרא שם
 בשם יהוה אל עולם | ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים |
 ויהי אתר הדברים האלה והאלהים נסה
 את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני | ויאמר קח נא את בנך
 את יחידך אשר אהבת את יצחק וידך לך אל ארץ המרוה והעלהו שם
 לעלה על אתר ההרים אשר אמר אלקי | וישם אברהם בבקר
 ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
 עזה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים | ביום השלישי
 וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק | ויאמר אברהם אל
 נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכת עד כה ונשתחווה
 ונשוכח אליכם | ויקח אברהם את עצי העזה וישם על יצחק בנו
 ויקח בירו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו | ויאמר יצחק
 אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיך תשה לעלה | ויאמר אברהם אלהים יראה לו השת
 לעלה בני וילכו שניהם יחדו | ויבאו אל המקום אשר
 אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
 ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים |
 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו |
 ויקרא אליו מראך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר

29, 25
 226
 27
 28, 29
 30
 31
 32
 33
 34

22
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11

Gen. 22, 10. 11.

הנני

6. 2. 2. 2.

21

Cap 21 כ א

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו : כי עצר עצר יהוה
 בעד פל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם :
 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר :
 ותהר ותלד שרה לאברהם בן זקניו למועד אשר דבר אתו א
 אלהים : ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
 יצחק : וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כפי צוה
 אתו אלהים : ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו :
 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי : ותאמר מי
 מלד לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן זקניו : ויגדל הילד
 ויגמל ויעש אברהם משתת גדול ביום הגמל את יצחק : ותרא שרה
 את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק : ותאמר לאברהם
 גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם
 יצחק : וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו : ויאמר אלהים
 אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
 אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע : וגם את
 בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא : וישכם אברהם בבקר
 ויקח רחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ו
 וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן החמת ותשלך
 את הילד תחת אחר השיחים : ותלך ותשב לה מגדל הרחק כמטחוי
 קשת כי אמר אל אראה במת הילד ותשב מגדל ותשא את קלה ותכת
 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן
 השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול
 הנער כאשר הוא אשם : קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי
 לגוי גדול אשימנו : ויפקח אלהים את עיניו ותרא באר מים ותלך
 ותמלא את החמת מים ותשק את הנער : ויהי אלהים את הנער ויגדל
 וישב במדבר ויהי רבה קשת : וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה
 מארץ מצרים : ויהי בעת ההוא ויאמר
 אבימלך ופילכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר
 אתה עשת : ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולגני

I

21
22
23

Genesi

וירא

Genesis Caput 20

וַיִּחַל מִפְחֲלֹת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְעִירָה הִן שָׁכַבְתִּי אִמְשׁ אֶת אֲבִי נ

ו	34
י	35
י	
י	36, 37
י	38
י	
כ	Cap 20
א	2
ב	3
ג	
ד	4, 5
ה	6
ו	7
ז	8
ח	subic
ט	9
י	
יא	fiat gene sunt
יב	11
יג	
יד	12, 13
טו	
טז	14 ut
יז	cap. 20.5 et 14/3
יח	hich: 7 p 8
יט	15 p. 18. 2. p. 18.
כ	16
כא	17 p. 18. in Hal: ma
כב	nitate: 9. 18. ma
כג	nto p. 18. ta
כד	met. 18. d. 18.

אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו: כי טצר טצר יהוה

Cap 21

כא

1 ו
 2 נו א
 3 טרה
 4 יורה
 5 ו
 6 רמי
 7 זילד
 8 טרה
 9 דהם
 10 עם
 11, 12 ימים
 13 אמר
 14 את
 15 קר
 16 ו
 17 שלד
 18 יחוי
 19 ובר
 20 קול
 21 קר
 22 זילד
 23 זילד
 24 שח
 25 זמר
 26 טרה
 27 ניני

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11, 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23

1855. 1251. 21. 11. 28 דיור 4

ויהי מפתלת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נ
 בשקניו יין גם הלילה ובאוי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע : ותשקין
 גם בלילה ההוא את אביהן ויז ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע ב
 בשכבה ובקמה : ותהרין שתי בנות לוט מאביהן : ותלד הבכירה בן
 ותקרא שמו מזאב הוא אבי מזאב עד היום : והצעירה גם היא
 ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום :

34
35
36, 37
38

Cap 20

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין
 שור ויגר בגרר : ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח
 אבימלך מלך גרר ויקח את שרה : ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
 הלילה ויאמר לו הנה מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל :
 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג : הלא הוא
 אמר לי אחתי הוא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לכבי ובנקין כ
 בפני עשיתי זאת : ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם
 לבכך עשית זאת ואחשך גם אנכי אתך מחטוא ליעל כן לא נרתמך
 לנגע אליה : ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך
 ויהי ואם אינך משיב רע כרמות תמות אתה וכול אשר לך : וישכם
 אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו ויודבר את כל הדברים האלה
 באזניהם וייראו האנשים מאד : ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו
 מה עשית לנו ומת חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
 גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי : ויאמר אבימלך אל

1, 2, 3
4, 5
6
7
8
9
10
11
12, 13

אברהם מה ראית כי עשית את הרבר הזה : ויאמר אברהם כי
 אמרת בקאיך יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי :
 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לאבת אמי ותחילי לאשה : ויהי
 כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זרה חסוך אשר תעשי
 עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמח אמר לי אחי הוא : ויקח
 אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישכלו את שרה
 אשתו : ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בשוב בעיניך שב :
 ולשרת אמר הנה נתתי ארץ כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים
 לכל אשר אתך ואת כל ונכחת : ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
 אלהים

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Gen. 20. 68
Gen. 20. 69

17 part in pal: me
nitata q obly me
nto punitam ta
met, standus.

13 חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום ו
 משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה
 14 וישלחנו יהוה לשחתה / ויצא לוט ויברך אל חתניו לקחי בנתיו
 ויאמר קומו יצאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהיו
 15 במצחק בעיני חתניו / וכמו השחר עליה ויאיצו המלאכים בלוט
 לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך והנמצאת פן תספה
 16 בעון העיר / ויתמחמה ויחיוקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי
 17 בנותיו בתמלת יהוה עליו ויצאתו ויניחחו מחויץ לעיר / ויהי כהו ציאתם
 אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמוד
 18 בכל חכבר החרת המלט פן תספה / ויאמר לוט אלהם אל נא אדני /
 19 הגוה נא מצא עבדך הן בעיניך ותגדל חסדך כאשר עשית עמדי
 להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תרדקני ורעה
 נמתי והנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא
 20 שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי / ויאמר אליו הגוה נשאתי פניך
 21 גם לרבר הזה ובלתי הפכי את העיר אשר דברת / מהר המלט שמה
 22 כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער /
 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה / ויהוה המטיר על סדם ועל
 24 עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים / ויהפך את הערים האל
 25 ואת כל חכבר ואת כל יושבי הערים וצמח הארמה / ותבט אשתו
 26 מאתו וותחי נציב מלח / וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר
 27 עמד שם את פני יהוה / וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני
 28 ארץ חכבר וירא והנה עלה קיטר הארץ בקיטר הכבשן / ויהי בשחת
 29 אלהים את ערי חכבר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
 30 החפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט / ויעל לוט מצוער
 וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא
 31 ושתי בנתיו / והואמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין
 32 בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ / לכה נשקה את אבינו יין
 33 ונשכבה עמו ונתיה מאבינו זרע / ותשקין את אביהן יין בלילה
 הוא ומבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה /

22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33

19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33

17	25
18	26
19	27
20	28
21	29
22	30
23	31
24	32
25	33
26	Cap. 19
27	2
28	3
29	4
30	5 <i>vid. propriety ad</i>
31	6 <i>et cetero. et</i>
32	7 <i>et: 86. 11 vid</i>
33	8 <i>et: Phil. p 9-11</i>
34	9
35	10
36	11
37	12

426. fulmen / p. 1. f. 21. 154.

Capont 19

1. 12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Handwritten notes:
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

23, 24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

Vertical column of Hebrew characters, likely a calendar or index.

זירא

והצדיקים אשר בקרבה : הלילה לך מעשות כדבר הזה למית צדיק
 עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה
 משפט : / ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר
 ונשאתי לכל המקום בעבורם : / ויען אברהם ויאמר הנה נא הואילתי
 לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר : / אוי יחסרון חמשים הצדיקים
 חמשה השתית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשתית אם אמצא
 שם ארבעים וחמשה : / ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אוי ימצאון שם
 ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים : / ויאמר אל נא יחר
 לאדני ואברהם אוי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
 שם שלשים : / ויאמר הנה נא הואילתי לדבר אל אדני אוי ימצאון
 שם עשרים ויאמר לא אשתית בעבור העשרים : / ויאמר אל נא
 יחר לאדני ואברהם אך הפעם אוי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
 אשתית בעבור העשרה : / וילך יהוה כאשר פלה לדבר אל
 אברהם ואברהם שב למקו : / ויבאו שגי המלאכים סדמה בערב
 ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים א
 ארצה : / ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו
 רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לאכי ברחוב גליל :
 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצורת
 אפה ויאכלו : / טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסכו על הבית
 מנער ועד זקן כל העם מקצה : / ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
 האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם : / ויצא
 אליהם לוט הפתחה והדרלת סגר אתריו : / ויאמר אל נא אחי תרעו :
 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאת נא אתהן אליכם
 ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן
 באו בצל קרתי : / ויאמרו גש הראה ויאמרו האתו בא לגור וישפט
 שפוט עמך נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשכר
 הדרת : / וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת
 הדרת סגרו : / ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד
 גדול וילאו למצא הפתח : / ויאמרו האנשים אל לוט עד מידך פת

חתן

the Bau-ka
S. 19
Cap 19

25
26
27
28
29
30
31
32
33

Cap 19

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

5 no possibly ab
 6 d. unius. et
 6 d. 36. 11 no
 7 d. The. p. 9-11

in 2. 2. 2. 2. 2.

Cap 18.

1	ו	א
2	ו	א
	ו	א
4	ו	א
5	ו	א
6	ו	א
7	ו	א
8	ו	א
9	ו	א
10	ו	א
11	ו	א
12	ו	א
13	ו	א
	ו	א
16	ו	א
17	ו	א
18	ו	א
19	ו	א
20	ו	א
21	ו	א
22	ו	א
23	ו	א
24	ו	א

2575 200 mi. 11. 12. 13. 14. 15.

una. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.

לך לך

ובניך ובין זרעך אחריו לדרתם לכתוב עולם להזית לך לאלהים
 ולזרעך אחריו : ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגיד את כל
 ארץ כנען לאתות עולם ותחית להם לאלהים : ויאמר אלהים אל
 אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדרתם : זאת
 בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל
 זכר : ונמלתם את בשר ערלתכם ורית לאות ברית ביני וביניכם :
 ובן שמנת ימים ומול לכם כל זכר לדרתכם ויליד בית ומקנת כסף מ
 מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא : המול ימול ויליד ביתך ומקנת
 כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם : וער לזכר אשר לא ימול
 את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי חפר :
 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך
 לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : וברכתני אתה וגם נתתי
 ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל
 אברהם עד פניו ויצחק ויאמר בלבו הלכתי מאד שנה יולד ואם שרה
 תבט תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל האלהים לו
 ישמעאל יחיה לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן
 וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
 אחריו : וישמעאל שמעתך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו
 והרבותי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים ויליד ונתתיו לגוי גדול
 : ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה לפועד הזה
 בשנה האחרת : ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויקח
 אברהם את ישמעאל בנו וארכל כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו
 כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה
 כאשר דבר אתו אלהים : ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמל
 בשר ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר
 ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו : וכל אנשי
 ביתו ויליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו :

8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22, 23
 24
 25
 26, 27

פ פ פ

לך לך

19, 20
21
Cap. 10. 11

נהר פרת | את הקניזי ואת הקניזי ואת הקדמני | ואת החתי ואת
 הפרזי ואת הרפאים | ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרשי ואת
 היבוכי | ושרי אשת אברם לא ירדה לו ולה שפחה
 מצרית ושמה הגר | והאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה
 מלדת בנא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי
 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
 שנים לשבת אברם בארץ כנען והמתן אתה לאברם אישה לו לאשרה
 ויבא אל הגר ותהר והרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה והאמר
 שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתו שפחתי בתיקף והרא כי הרתה
 ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך | והאמר אברם אל שרי
 הנה שפחתך בידך עשוי לה השוכב בעיניך ותענה שרי ותכרה מפניה
 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור |
 והאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי והאמר מפני שרי
 גברתי אנכי ברחתי | והאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני
 תחת ידי | והאמר לה מלאך יהוה הורבה ארבה את זרעך ורא יספר
 מרב | והאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדתבן וקראת שמו
 ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך | ותוא יהוה פרא אדם ורו
 בכל יוד כלבו ועל פני כל אחיו ישכן | ותקרא שם יהוה
 חובר אליה אתה אל ראי כי אמרה הנם הלם ראיתי אמר ראי |
 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין כדש ובין ברר |
 ותלד הגר ואברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
 ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את
 ישמעאל לאברם | ויהי אברם בן תשעים שנה
 ותשע שנים וירא יהוה אל אברם והאמר אליו אני גאל שדי תהיה לך
 לפני והיה תמים | ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד
 מאד | ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר | אני הנך
 בריתי אתך והיית לאב המון גוים | ולא יקרא עוד את שמך אברם
 והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך | והפרתי אתך במאד
 מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו | והקמתי את בריתי ביני

2
3
4, 5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

Cap. 17. 1

2
3, 4
5
6
7

Genesis 15
 תולדות

ויקרא	19	20
אל על	21	<i>2. He said</i>
סם	22	<i>2. He said</i>
מלך סם	23	<i>2. He said</i>
מחוטות	17	<i>2. He said</i>
העשרה	24	<i>2. He said</i>
אשר תו		
תה דו	10	Cap 15
דן טו	2	
חולך	3	<i>3. man in</i>
לא נח	4	<i>4. in 3 Jan.</i>
לא יין	2	
ויאמו		
ויאמו		
אליו		
לדש	8	
ויאם		
וגוה	10	
איש	11	
העני	12	
לכח		
עליו	13	
לחם	14	
בו א	15	
תקן	16	
עד	17	<i>17. 10. attended by</i>
איש	18	<i>18. 10. attended by</i>
לא		

לך לך

ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ וברוך
 לאל עליון אשר מגן צדיק בתוך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך
 סדם לאל אברהם תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר אברהם אל
 מלך סדם הרמתי ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ ויאמר
 מנחש ועד שרוך געל ואם אקח מכל אשר לך ולא דאמר אני ה
 העשרתי את אברהם / בלעדי רק אשר אכלו הנערים ותלק האנשים
 אשר הלכו אתי עגל אשכל וממרא הם יקחו חלקם ויהי הסוד
 היה דבר יהוה אל אברהם בפתוחה לאמר אל תירא אברהם אנכי מגן
 לך שכרך הרבה מאד ויאמר אברהם ארני יהוה מה תתן לי ואנכי
 חולך עירי וכד משק ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברהם תן לי
 לא נתתה זרע והנה כן ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה אליו לאמר
 לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו החוצה
 ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר ארם ו
 ויאמר לו כמה יהיו זרעך והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה ויאמר
 אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
 לרשתה ויאמר ארני יהוה כמה ארע כי אירשנה ויהי
 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
 וגזול ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן
 איש בחרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר ויורד
 העיט על הפגרים וישב אתם אברהם ויהי השמש
 לבוא ותרדמה נפלה על אברהם והנה אימה חשכה גדולה נפלה
 עליו ויאמר לאברהם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
 להם ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו
 בן אנכי ואתריבן יצאו ברכש גדול ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
 תקבר בשביח טובה ודוד רביעי ישונו הנחפי לא שרם עון האמרי
 עד הנח ויהי השמש באה ועלטה היה ותנה תנור עשן ולפיד אש
 אשר עבר בין הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהוה את אברהם ברית
 לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנחה מצרים עד הנחך הגדול
 נהר

19
 21
 22
 23
 24
 10 Cap 15
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18

168

168

168

first attested by
palestine 168

לך לך

את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולרעהך עד עולם / ושמתי
את זרעך כעפר הארץ אשר יאם יוכל איש למנוח לאת עפר הארץ
גם זרעך כינה / קום התהלך בארץ ארפה ולרחקה כילך אתננה /
ויאתה אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח
להוה / ויהי בימי אמרפל מלך שניער
אריוך מלך אלסר כדר לעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים / ועשו
מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שניאב מלך א
אדמה ושמאבר מלך צבנים ומלך בלע היא צער / כל אלה חברי
אל עמק השדים הוא ים המלח / שתיים עשרה שנה עבדו את כדר
לעמר ושלוש עשרה שנה מדרו / ובארבע עשרה שנה בא כדר
לעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרניס ואת
הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים / ואת החורי בדרם שעיר עד
איל פארן אשר על המדבר / וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי וישב בחצון המד / ויצא
מלך סדם ומלך עמורה ומלך אדמה ומלך צבנים ומלך בלע הוא
צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים / את כדר לעמר מלך
עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שניער ואריוך מלך אלסר א
ארבעה מלכים את החמשה / ועמק השדים בארת בארת המר
וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו ויקחו את
כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו / ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם / ויבא הפליטי ויגד
לאברם העברי והוא טכן באלני ממרא האמרי אתי אשכל ואתי ענר
וזם בערי ברית אברם / וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
חניכיו וילוי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן / ויתלק
עליהם לילה הוא ועבדיו ויפס וירדפם עד תוכה אשר משמאל ל
לדמשק / וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם
את הנשים ואת העם / ויצא מלך סדם לקראתו אחיו שובו מחכות
את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק ה
המלך / ומלכי צדק מלך שום הוציא להם ויין והוא כחן לאל עליון

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

Cap 19
By Gersonides
Gal. 1. 25
Gen. 19

16

17

18

Cap 14
By George ...

Part 1 of ...

4

5

6

7

8

9

By George ...

11

12

13

14

15

16

17

18

לך לך

ויהי רעב בארץ ויורד אברם מצרימה לגור שם כי
כבר הרעב בארץ / ויהי כאשר הקריב לכוזא מצרימה ויאמר אל שרי
אשתו הנה נא רעתי כי אשה יפת מראה את / וזהו כי ראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יתו / אמרי נא אתני
את למען יסב לי בעבורך ויתתה נפשי בגלדך / ויהי ככזא אברם
מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד / ויראו אתה
שרי פרעה ויחללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה / ולאברם
היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת
וגמלים / וינע והוזה את פרעה נעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי
אשת אברם / ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למח לא
הגדת לי כי אשתך הוא / למה אמרת אתי הוא ואקח אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך קחולך / ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת
אשתו ואת כל אשר לו / ויעל אברם ממצרים הוזה וישתו וכל
אשר לו ולוט עמו הנגבה / ואברם כבר מאד במקנה בכסף ובזהב
ויחך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר הוזה שם אלה ב
בתחלה בין בית אל ובין העי / אל מקום המזבח אשר עשה שם
בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה / וגם ללוט החלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים / ולא נשא אתם הארץ לשת יחדוכי היה
רכושם רב ולא יכלו לשת יחדו / ויהי ריב בין רעי מקנה אברם
ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ / ויאמר אברם אל
לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אתים
אנחנו / הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאלה / וישא לוט את עיניו וירא את כל כפר
הירדן כי כלה משקה לפני שותת יהוה את סודם ואת עמרה כגן יהוה
בארץ מצרים באכה צער / ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן ויסע
לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו / אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי חכר ויאתל עד סדם / ואנשי סדם רעים ותסאים
ליהוזה מאד / ויהוזה אמר אל אברם אתי הפרד לוט מעמו שאנא
עניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה / כי

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

Cap 13

את

ח

21 וישלשים שנת ויולד את שרוג / ויחירו את שרוג
 שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
 22, 23 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור / ויחי שרוג אחרי
 הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות
 24, 25 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח / ויחי
 נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים
 26 ובנות / ויחי תרח שבעים שנה
 27 ויולד את אברם את נחור ואת הרן / ואלה תולדת תרח תרח הוליד
 28 את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט / וימת הרן על
 29 פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים / ויקח אברם ונחור להם
 נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
 30, 31 ואבי יסכה / ותתי שרי עמרה אין לה ולד / ויקח תרח את
 אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלהו אשת אברם בנו
 ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד הרן וישבו שם
 32 / ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בהרן

פ פ פ

Abraham's call to leave Ur

Cap 12

1 ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך
 2 ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ויאעשה
 3 לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך ויהיה ברכה / ואברכה מברכך
 4 ומקלך יאיר וגברכו בכל משפחת האדמה / ויולד אברם כאשר
 5 דבר אליו יהוה וילד אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה ב
 6 בצאתו מתרן / ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל
 7 רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
 8 כנען ויבאו ארצה כנען / ויעבר אברם בארץ ער מקום שכם עד
 9 אלון מורה והכנעני אל בארץ / וירא יהוה אל אברם ויאמר לו רעד א
 10 אתך את הארץ הזאת ויבן שם מזבחת ליהוה הנראה אליו / ויעתק משם
 11 דיהרה מקדש לבית אל ויטאה לה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם
 12 מזבחת ליהוה ויקרא בשם יהוה / ויסע אברם הלוך ונסע הנגבה

12

וַיִּקְרָא יְהוָה אֶת אֱלֹהֵי אֱמִירָתוֹ וְאֶת שְׁלֹמֹה וְאֶת הַיְיִרָמָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל

26, 27

וְהוֹ

28

וְאֵ

29, 30

מִן

31

בְּ

32

נִפְ

Cap. 33

בְּ

2

בְּקַ

3

לֵב

לֵה

4

לֵנו

5

הַמִּ

6

לְבָ

הַמִּ

7

וַיִּפֹּ

8, 9

קָרָא

עַל־פִּ

10

שָׁסָב

וַיַּחֲזִי

11

וּבְנֵו

12

שָׁנָתוֹ

13

שָׁנִים

וְהוֹלִיךְ

14, 15

הוֹלִיךְ

16

פָּלַג:

17

שָׁנָתוֹ

18

שָׁנָתוֹ

19

וּמֵאֲתָנִי

20

Handwritten notes in Hebrew script, possibly a commentary or correction.

Handwritten notes in Hebrew script, possibly a commentary or correction.

וילכו אתרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אתרנית וערות אביהם
 לאראו ויירקצת מיינו וירע את אשר עשה לו בנו הקטן / ויאמר
 ארוור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו / ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי
 כנען עבד למו / יפת אלהים לופת ושכנ באהרן שם ויהי כנען עבד
 למו / ויהי נח אתר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה / ויהי כל
 ימיו נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת / ואלה
 הולדת בני נח שם חם ויפת ויהורדהם בנים אתר המבול / בני יפת
 גמר ומגוג ומסי ויוון ותבל ומשך ותורס / ובני גמר אשכנז וריפת
 ותגרמה / ובני יוון אלישה ותרשיש כתיים ודרנים / מאלה נפררו אי
 הגוים בארצתם איש לשנו למשפחתם בגויהם /
 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען / ובני כוש סבא
 וחיליה וסכתה ורעמה וסבתה ובני רעמה שבא וודן / וכוש ילד
 את גמרד הוא החל להיות גבר בארץ / הוא היה גבר ציד לפני
 יהוה על כן יאמר פנמרד גבור ציד לפני יהוה / ותהי ראשית
 ממלכתו בכל וארד ואבד וכלנה בארץ שנער / מן הארץ ההוא יצא
 אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח / ואת רסן בין נינוה
 ובין כלח הוא העיר הגדלה / ומצרים
 ילד את דורים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים / ואת פתרים
 ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים /
 וכנען ילד את צירן בכרו ואת חת / ואת היבוס /
 ואת האמרי ואת הגרנשי / ואת החתי ואת הערקי ואת הסיני / ואת
 הארווי ואת הצמרי ואת החמתי ואתר נפצו משפחות הכנעני /
 ויהי גבור הכנעני מצידן באכה גרה ער עוה באכה סלמה ועמרר /
 ואדמה וצבים עד לשע / ארה בני חם למשפחתם ולשנתם בארצתם
 בגויהם / ולשם ילד גם הוא
 אבי כל בני עבר אתיפת הגדול / בני שם עילם ואשור וארפכשד
 ולוד וארם / ובני ארם עיון וחול וגתר ומש /
 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר / ולעבר ילד
 שני בנים שם האחר פלג כי בימיו גפרגה הארץ ושם אחיו יקטן /

29, 25

26

27, 29

Cap: 10

2

23

24

25

67

8

9

10

11

12

13

14

15, 16

17, 18

19

20

21

22

23

24, 25

Gen. 10: 1-11

Gen. 10: 17-19

Gen. 10: 20-21

Gen. 10: 22-23

Gen. 10: 24-25

Gen. 10: 26-27

Gen. 10: 28-29

Gen. 10: 30-31

Gen. 10: 32-33

Gen. 10: 34-35

עלתו	1
אסף	2
מנער	3
הארץ	4
אלה	5
וזמר	6
אשר	7
חילק	8
דמו	9
ארה	10
נסה	11
פרו	12
אלה	13
אתם	14
בבהו	15
וזק	16
יהיה	17
אני	18
קשה	19
עגז	20
וכיני	21
לטה	22
בין	23
אלה	24
על	25
שמו	26
כלה	27
ותתן	28
אתי	29

למטה מן הים (Gen. 9:11)

Gen. 9:11 plus. hebt. 4. 11. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29.

י

29, 25

אמר

26

ותי

24

עבד

225

28, 27

כל

Cap: 10

אלה

2

יפת

23

יפת

22

אני

21

8, 67

בא

8

ולד

9

לפני

10

שית

11

וצא

12

עבד

13

גרים

14

סים

15, 16

בוס

17, 18

את

21

10

רר

20

עתם

20

דוא

22

כשד

23

11

29, 25

יד

cap 9
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

עלה במזבח / וירח יתוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא
אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעריו ולא אסף עוד לחכות את כל חי כאשר עשיתיו / עד כל ימי
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויזם ויחלה לא ישבתו / ויברך
אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ /
/ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל /
אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו / כל רמש אשר הוא
חילכם יהיה לאכלה פירק עשב נתתי לכם את כל / אך בשר בנפש
דמו לא תאכלו / ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם / שפך
דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם / ואתם
פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה / ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר / ואני הנני מקים את בריתי
אתכם ואת זרעכם אתריכם / ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף
בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ /
/ ותקימתי את בריתי אתכם ולא יפרת כל בשר עוד ממי דמבול ולא
יהיה עוד מבול לשחת הארץ / ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר
אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם ואת
קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ / והיה בענני
ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן / וזכרתי את בריתי אשר ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול
לשחת כל בשר / והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ / ויאמר
אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי ביני ובין כל בשר אשר
על הארץ / ויהי בני נח היצאים מן התבה
שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען / שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה
כל הארץ / ויחל נח איש האדמה ויטעפרם / וישת מן היין וישכר
ויתגל בתוך אהלה / וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ / ויקח שם ויפת את השמלה וישמו על שכמם שניהם
וילכו

et non deprece
et videtur quod
causa multo mag
etiam super 76

Et non deprece
et videtur quod
causa multo mag
etiam super 76

legenda...

21 והרמים ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל
 22 השרץ השרץ על הארץ וכל האדם / כל אשר נשמת רוח חיים
 23 באפיו מכל אשר בחרבה מתי / ויפתח את כל היקום אשר על פני
 24 הארמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ
 וישאר אך נח ואשר אתו בתבה / ויגברו המים על הארץ תמשים
 ומאת יום / ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר
 2 אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ ושכו המים / ויסכרו מעינת
 3 תהום וארבת השמים ויכלא הנשם מן השמים / וישבו המים מעל
 4 הארץ הלוך ושבו ויחסרו המים מקצה תמשים ומאת יום / ותנח
 התבה בהרש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הר אררט /
 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באתו לחדש נראו
 6 ראשי ההרים / ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את תלוז התבה
 7 אשר עשה / וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל
 8 הארץ / וישלח את היונה מאתו לראות תקלו המים מעל פני הארמה /
 9 ולא מצאה היונה מנוח לרבה רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על-
 10 פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה / ויחל עוד
 11 שבעת ימים אחרים ויסקף שלח את היונה מן התבה / ותבא אליו
 12 היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
 מעל הארץ / ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה
 13 שוב אליו עוד / ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
 14 חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסת התבה וירא והנה חרבו
 15 פני הארמה / ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
 16 הארץ / וידבר אלהים
 אל נח לאמר / צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך
 17 אתך / כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש
 הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ /
 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו / כל החיה מכל הרמש וכל-
 18 העוף כל רמש על הארץ למשפחותיהם יצאו מן התבה / ויבזגו
 19 מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטוהה ומכל העוף הטוהר ויעל

Cap 8

Isaiah 43. 50
לעבד

Isaiah 43. 50
לעבד

Isaiah 43. 50
לעבד

Isaiah

וְנִשְׂרוּ 19
 לְחַתֵּן 20
 מְבָלוּ 21
 קָחָז 22
 וַיַּעַשׂ 22

Cap: 7

עָדִיק 2
 אִישׁ
 גַּם מִ
 הָאָרֶץ
 וְאָרְזוּ
 וַיַּעַשׂ 5,6
 מִיָּם 7
 מִפְּנֵי 8
 וּמִן 9
 הַחַבֵּי 10
 תֵּם 11
 בְּשֵׁן
 וְאָרְזוּ 12
 לְלֵיל 13
 וַיִּשְׁלַח 14
 תְּבוּאָה
 לְמִן 15
 מִכֹּר 16
 פֶּאֶס 17
 עַל 18
 וַיִּגְבַּהּ 19
 וַתִּבֶּן 19
 תִּתֵּן 20

Handwritten note in Hebrew script, partially obscured.

Handwritten note in Hebrew script, partially obscured.

Handwritten note in Hebrew script at the bottom left of the page.

Capout 8

Benefit

נח

Handwritten scribble

Handwritten notes at the top right

21 בכל
 22 ימים
 23 פני
 24 פרז
 ימים
 24 שר
 2 ינת
 3 ועל
 4 ונה

Cap 8

5 יאי
 6 קה
 7 על
 8 הו
 9 ל
 10 נוד
 11 לו
 ימים
 12 ופת
 13 דש
 ימי
 14 שיה
 ימים
 15 ינה
 16 גש
 17 י
 18 ד
 19 ינה
 20 גל

Handwritten notes on the left margin

Handwritten notes on the left margin

Handwritten notes on the left margin

Handwritten note at the bottom left

ונשי בניו אתך / ופלו החי מכל בשור שנים מכל תבוא אל החבה 19
 להחית אתך זכר ונקבה יהיו / מתעוץ למינהו ומן הבהמה למינה 20
 מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך לחיות / ואתה 21
 קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך וחי לך ולחם לאכלה /
 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה / 22
 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל החבה כי אתך ראיתי 1
 צדיק לפני בדור הזה ומכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה 2
 איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו /
 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל 3
 הארץ / כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום 4
 וארבעים לילה ומהחית את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה /
 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה / ונח בד שש מאות שנה וחמבור היה 5,6
 מים על הארץ / ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל החבה 7
 מפני מי המבול / ומן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה 8
 ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה / שנים שנים באו אל נח אל 9
 החבה זכר ונקבה פאשר צוה אלהים את נח / ויהי לשבעת הימים ומי 10
 החמבור היו על הארץ / בשנת שש מאות שנה לחי נח בחודש השני 11
 בשבעה עשר יום לחודש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה 12
 וארבת השמים נפתחו / ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים 13
 לילה / בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח 14
 ושלשת נשי בניו אתם אל החבה / המה וכל החיה למינה וכל 15
 הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף 16
 למינהו כל צפור כל כנף / ויבאו אל נח אל החבה שנים שנים 17
 מכל הבשר אשר בו רוח חיים / והבאים זכר ונקבה מכל בשור באו 18
 פאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו / ויהי המבול ארבעים יום 19
 על הארץ וירבו המים וישאו את החבה ומרם מעל הארץ /
 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך החבה על פני המים /
 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל החרים הגבוהים אשר 20
 תחת כל השמים / חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
 ההרים

Capit 7

Genesi 7, 1-10

5, 6

Genesi 7, 16, 17

ה

30

31

32

Cap 6

1

2

3

4

5

6

7

le doulce...
et de doulce...
doulce...
doulce...

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

וְהָיָה יְנִיחַ מִמֶּנּוּ מִמַּעַשְׂתָּם וְיִינֹנּוּ מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה׃
 וַיְהִי לְמַד אַחֲרַי הוֹרִידוּ אֶת כֹּחַ חֲמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאֵת שָׁנָה
 וַיֹּרֵד בְּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִי כֹל יְמֵי לְמַד שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה מֵאוֹת
 שָׁנָה וְיָמָת׃ וַיְהִי נֶחֱבֵן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּרֵד נֶחֱבֵן אֶת שֵׁם אֶת הָאֵם
 וְאֶת יָפֶת׃ וַיְהִי כִי הוֹלַח הָאָדָם לְרֹכַע עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּבָנוֹת יָרְדוּ לָהֶם׃
 וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל
 אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְם בְּשָׂגֵם הוּא בָשָׂר
 וְהָיוּ יָמֵיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ הַנְּפֹלִים הָיוּ בְּאָרֶץ בְּיָמֵים הָהֵם וְגַם
 אַחֲרַי כֵּן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בָּנוֹת הָאָדָם וַיֹּרְדוּ לָהֶם חָמָה
 הַגְּבֵרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנִשְׁיָהֶם׃ וַיִּרְא יְהוָה כִּי רָבָה רָעַת
 הָאָדָם בְּאָרֶץ וְכֹל יָעַר מִחֲשַׁבְתָּ לְבוֹרֵק רַעַב לְחַיִּים׃ וַיִּנְחַם יְהוָה
 כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת
 הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרַאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד
 עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחְמָתִי כִּי עָשִׂיתֶם׃ וְנָח מֵצֶחֶן בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פ פ פ

ואלה

תולדת נח נתאיש צדיק תמים היה בולדתו את
 האלהים התהרד נח ויולד נח שלשה בנים את
 שם את חם ואת יפת׃ ותשתת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
 חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשתתה כי השתית כל בשר את
 דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קח
 בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את
 הארץ׃ וְעָשָׂה לְךָ חֶבֶת עֲצֵי זָפָר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת הַחֶבֶת וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ
 מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃ וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אַרְבֵּי
 חֶבֶת תִּמְשִׁים אֹמֶה רֹחֶה וּשְׁלֹשִׁים אֹמֶה קוֹמָתָהּ׃ וְצִהַר תַּעֲשֶׂה לְחֶבֶת
 וְאֵל אֹמֶה תְּכַלֶּנָּה מִלְּמַעַל וּפֶתַח חֶבֶתָהּ בְּצִדָּהּ תִּשִׂים מִחוּתָיִם שְׁנַיִם׃
 וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה׃ וְאֵנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ
 לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת רֹשְׁמֵי כָל אֲשֶׁר בְּאָרֶץ יַגֹּעַ
 וְחִקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתְךָ אֶל הַחֶבֶת אֹתָהּ וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ׃

Handwritten notes in the right margin.

בראשית

Cap. V

זו ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם ברכות אלהים עשה אתו :
 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם :
 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בןמותו כצלמו ויקרא את שמו שת
 ויהיו ימי אדם אחריו הולידו את שית שמנה מאת שנה ויולד בנים
 ובנות : ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה
 וימת : ויהיו שית חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש : ויהיו שית
 אחריו הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
 : ויהיו כל ימי שית שתיים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת : ויהיו
 אנוש תשעים שנה ויולד את קינן : ויהיו אנוש אחריו הולידו את קינן
 חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת : ויהיו קינן שבעים
 שנה ויולד את מהללאל : ויהיו קינן אחריו הולידו את מהללאל
 ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת : ויהיו מהללאל חמש
 שנים ושלשים שנה ויולד את ירד : ויהיו מהללאל אחריו הולידו את
 ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת : ויהיו ירד
 שתיים ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך : ויהיו ירד אחריו
 הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 ירד שתיים ושלשים שנה ותשע מאות שנה וימת : ויהיו חנוך
 חמש ושלשים שנה ויולד את מתושלח : ויהיו חנוך הולידו את האלהים
 אחריו הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו
 כל ימי חנוך חמש ושלשים שנה ושלש מאות שנה : ויהיו חנוך את
 האלהים ואינו בני לקח אתו אלהים : ויהיו
 מתושלח שבעה ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך : ויהיו
 מתושלח אחריו הולידו את למך שתיים ושמנים שנה ושבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי מתושלח תשע ושלשים שנה
 ותשע מאות שנה וימת : ויהיו למך
 שתיים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן : ויקרא את שמו נח לאמר

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

זה

Gen 2. 230

Gen 2. 230

8, 9 ופאת

קבעים

165. 166

בראשית

ד

Cap 4

2

3

4

5

6

9

10, 11

12

13, 14

15

16

17

זיד

18

19

20, 21

22

23

24

25

26

והאדם ידע את חוה אשתו ותלד את קין ותאמר
 קניתי איש את יהוה / ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה
 צאן וקין היה עבד אדמה / ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
 מנחה ליהוה / והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע
 יהוה אל הבל ואל מנחתו / ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויהרר לקין
 מאד ויפרו פניו / ויאמר יהוה אל קין רמה חרה לך ולמה גפרו פניך /
 הלא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח תפאח רבץ וארץ ת
 תשובתו ואתה תמשל בו / ויאמר קין אל הבל אחי
 ויהי בחייתם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגוהו /
 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי /
 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה / ועתה
 ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה ולקחת את דמי אחיך
 מיך / כי תעבד את האדמה לא תספ תרת כחה לך נענך תהיה
 בארץ / ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא / הן גר שמת אחי היום
 מעל פני האדמה ומפניך אסתר ותהיתי נענך בארץ והיה כל מצאי
 יורגני / ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבערתי יקם וישם יהוה
 לקין אות לבל תחפז אתו כל מצאו / ויצא קין מלפני יהוה וישב
 בארץ נוד קדמת עדן / וידע קין את אשתו ותלד את חנוך ויהי
 בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך / ויוולד לחנוך את עירר
 ועירר ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
 למך / וויקה לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה /
 ותלד עדה את יבד הוא היה אבי ישב אהל ומקנה / ושם אחיו יובל הוא
 היה אבי כל תפש כנור ועוגב / וצלה גם היא ילדה את תובל קין
 לו משל כל הרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה / ויאמר למך
 לגשוי עדה וצלה שמען קולי גשילמך האונה אמרת בי איש הרגתי
 לפצעי וילד לחברתי / כי שבעתי יקם קין ולמך שבעים ושבעה /
 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שתי לו
 אלהים יסורע אחר תחת הבל כי הרגו קין / ולשת גם הוא ילד בן
 ויקרא את שמו אנוש אז הותל לקרא בשם יהוה /

בראשית

אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פד תמתון : | ויאמר הנחש
 אל האשה לא מת תמתון : | כי יורע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
 ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע : | ותרא האשה כי
 טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונתחמר העץ להשכיל ותקח מ
 ספריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ואכל : | ותפקחנה עיני שניהם
 וירעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת : | וישמעו
 את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו
 מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : | ויקרא יהוה אלהים אל האדם
 ויאמר לו איכה : | ויאמר את קלך שמעתו בגן ואירא כי עירם
 אנכי ואחבא : | ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה הסז העץ אשר צויתוך
 לבלתי אכל ממנו אכלת : | ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא
 נתנה לי מן העץ ואכל : | ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
 ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל : | ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
 כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל וית השדרה על גחנת
 תלך ועפר תאכל כל ימי חייך : | ואיכה אשית בינך וביני האשה וביני
 זרעך וביני זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב :

אל האשה אמר הרבה ארבה עציבונך והרנך בעצבתך בנינים
 ואל אישך תשוקתך והוא ימשך בך : | ולאדם אמר כי
 שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל
 ממנו ארורת הארמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך :
 וקוצ ודרדר תצמית לך ואכלת את עשב השדה : | בזעת אפיקך תאכל
 לחם עד שופך אר הארמה כי ממנה רקתת פי עפר אתה ואל עפר
 תשוב : | ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אסכל חי : | ויעש
 יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : | ויאמרי
 יהוה אלהים הן האדם תוה כאתו ממנו לדעת טוב ורע ועתה פד
 ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל ומי לעם : | וישלח יהוה
 אלהים מגן עד לעבר את הארמה אשר לקח משם : | ויגרש את
 האדם וישכן מקום לגן עדו את הכרבים ואת להשה הרב ה
 המתהפכת לשמר את הדרך עץ החיים :

והואם

422 de iis de ... ecclesio ... 19.785

426 collavit ... 19.785

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

בראשית

1

4

אלה תולדת השמים והארץ בהבראם ביום

5

עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ

6

והארץ ריקה ופחיתות הארץ וכל הארץ חשך

7

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום ראשון

8

ויהי ביום השני ויהי הארץ ריקה ופחיתות

9

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שני

10

ויהי ביום השלישי ויהי המים תחת הארץ

11

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שלישי

12

ויהי ביום הרביעי ויהי הארץ ריקה ופחיתות

13

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום רביעי

14

ויהי ביום החמישי ויהי המים תחת הארץ

15

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום חמישי

16

ויהי ביום הששי ויהי הארץ ריקה ופחיתות

17

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום ששי

18

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

19

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

20

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

21

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

22

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

23

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

24

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

25

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

26

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

27

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

28

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

29

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

30

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

31

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

32

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

33

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

34

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

35

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

36

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

37

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

38

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

39

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

40

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

41

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

42

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

43

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

44

ויהי ביום השבת ויהי הארץ ריקה ופחיתות

45

ויהי ערב ויהי בקרם ויהי יום שבת

III I

manuscript page 10 of 149

Josephus Antiquities 1.1.1

manuscript page 19

Josephus Antiquities 1.1.1

manuscript page 19

III I

manuscript page 19

Genesis Cap: 2

בראשית

Genesis

- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23 *partem*
- 24 *partem*
- 25 *partem*
- 26
- 27
- 28 *partem*
- 29
- 30
- 31 *partem*
- 2 Cap. 11
- partem

4 ביום

5 ארץ

6 הרץ

7 ופל

8 ויפה

9 בעוז

10 ידמה

אשר ידמה לו

11 היה

12 ויליה

13 14 ו

Josephus Antiquities 1.1.145

15 16 ויצו

17 וידעה

18 ואמר

Josephus Antiquities 1.1.145

19 וישלח

Josephus Antiquities 1.1.145

20 ויהי

21 על

22 יתנה

23 אשה

24 ודבק

25 וולא

Cap 3 ויהיו

2 להם

2 ואמר

3 ויהי

II

Josephus Antiquities 1.1.145

Joseph. Antiquities 1.1.145

בראשית

הלילה והיו לאחת ולמועדים ולמים ושנים : / והיו למארת ברקיע
 השמים להאיר על הארץ ויהי כן : / ויעש אלהים את שני המארת
 הגדלים את המאור הגדל למשלת היום ואת המאור הקטן למשלת
 הלילה ואת הכוכבים : / ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
 הארץ : / ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא
 אלהים כי טוב : / והיו ערב והי בקר יום רביעי :
 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על
 הארץ על פני רקיע השמים : / ויברא אלהים את התנינם הגדלים
 ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל עוף
 כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : / ויברך אתם אלהים לאמר פרו
 ורבו ומלאו את המים פרימים והעוף ירב בארץ : / והיו ערב והי בקר
 יום חמישי : / ויאמר אלהים תוצא
 הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן :
 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
 האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : / ויאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל
 הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ : / ויברא אלהים את האדם
 בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : / ויברך אתם
 אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו
 בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ : / ויאמר
 אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב ירע ירע אשר על פני כל הארץ
 ואת כל העץ אשר בו פרי עץ ירע ירע לכם יהיה לאכלה : / ולכל חית
 הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה
 את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן : / וירא אלהים את כל אשר עשה
 והנה טוב מאד והיו ערב והי בקר יום השישי :
 ויברך אלהים את השמים והארץ וכל צבאם : / ויכל
 אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה : / ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33

אלה

Handwritten notes at the bottom of the page.

Cap: 11

Small handwritten notes in the bottom right corner.

Helena et Supplicia

Josephus

W. M. D.

Käst 1 Pro Wolffii Bibl. Heb. 52. 3367.

56 Daniel Bonbergii & Bibl. heb. Hebr. & comment. rabb. et profane foliorum
Francoe publicis 1687 fol. mai. et qua Bonbergii ab in 1688 et
et hae de his, quae 1681 publicis facta s. Auftragsdruck des Hof. de Hebr.
Cyprius originis 116.

je

Ann. 10

III

XI

חמשה חומשי תורה

ו אנוכי כהן

דפוס סנית על ידי דניאל בומברגני מאכזיבסקה
בסנת רפא לפק פה

ויניצואה

1290
No. 1521

- I optima conservata
- II et plus et adverte Plantum in 42
- III Bonbergii in folio. cuiusdam habuit R. Chajim
- IV Velle magna.

Reputat, dicitur, et non dicitur, ut sanctissima et variabiles notas, quod magis officia
habent, et de cetero et antiquioribus, et melioribus, et nobis, et codicibus, factis, et per se, et in
sacris, et in iudicio, et in honore, et in re, et in loco, et in tempore, et in modo, et in materia, et in
instrumentis, et in personis, et in rebus, et in locis, et in temporibus, et in modis, et in materiis, et in
iudiciis, et in honore, et in re, et in loco, et in tempore, et in modo, et in materia, et in
instrumentis, et in personis, et in rebus, et in locis, et in temporibus, et in modis, et in materiis, et in

Inventionem editionis immore, variantes, et analogas, accentibus, lectionem, et habent, occurrunt
et antiquioribus emendari possunt. In hoc pro.

